

Proiect susținut de:

ORDINUL
ARHITECTILOR
DIN ROMANIA

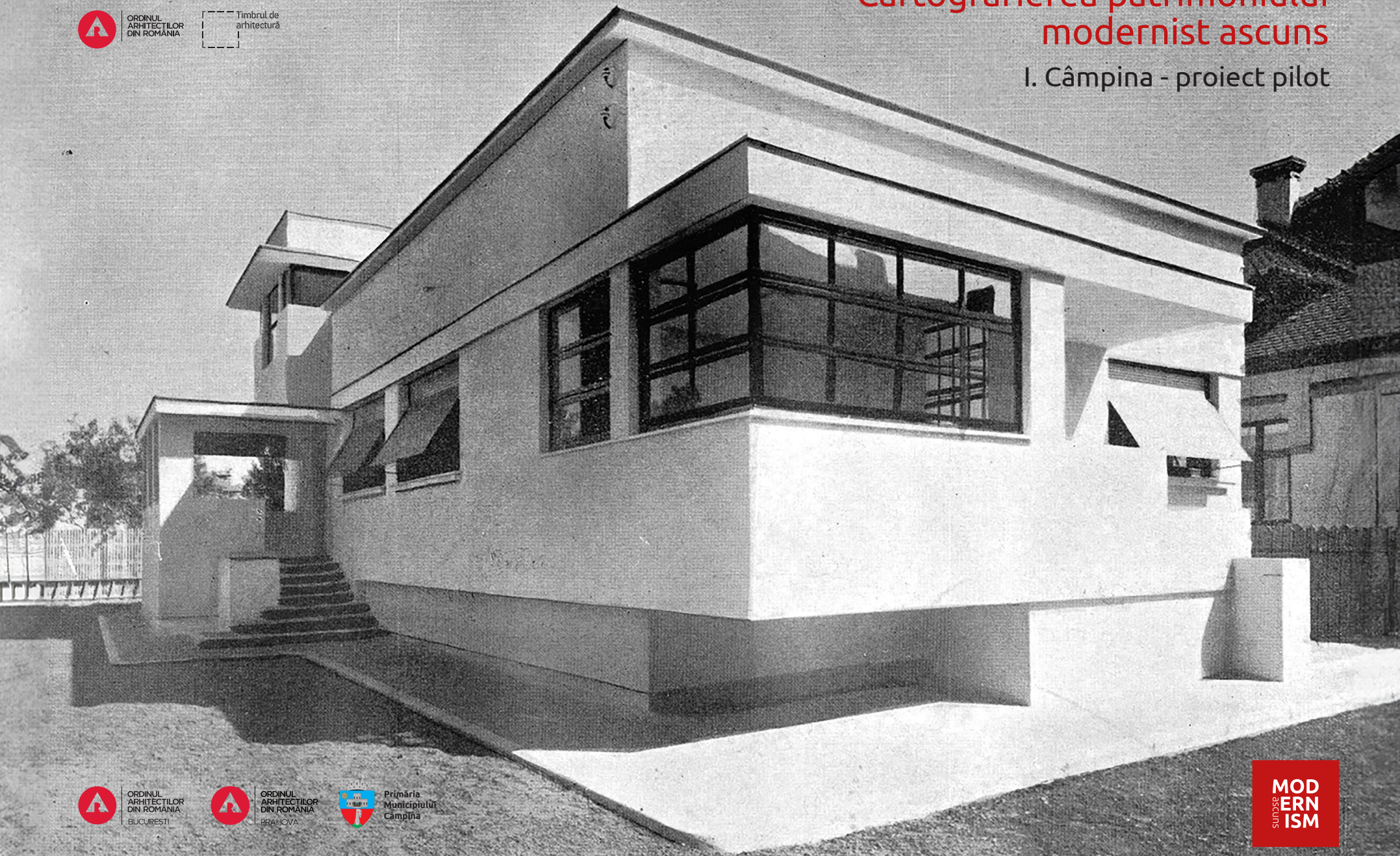

Timbrul de
arhitectură

MODERNISM ASCUNS

Cartografierea patrimoniului modernist ascuns

I. Câmpina - proiect pilot

ORDINUL
ARHITECTILOR
DIN ROMANIA
BUCUREȘTI

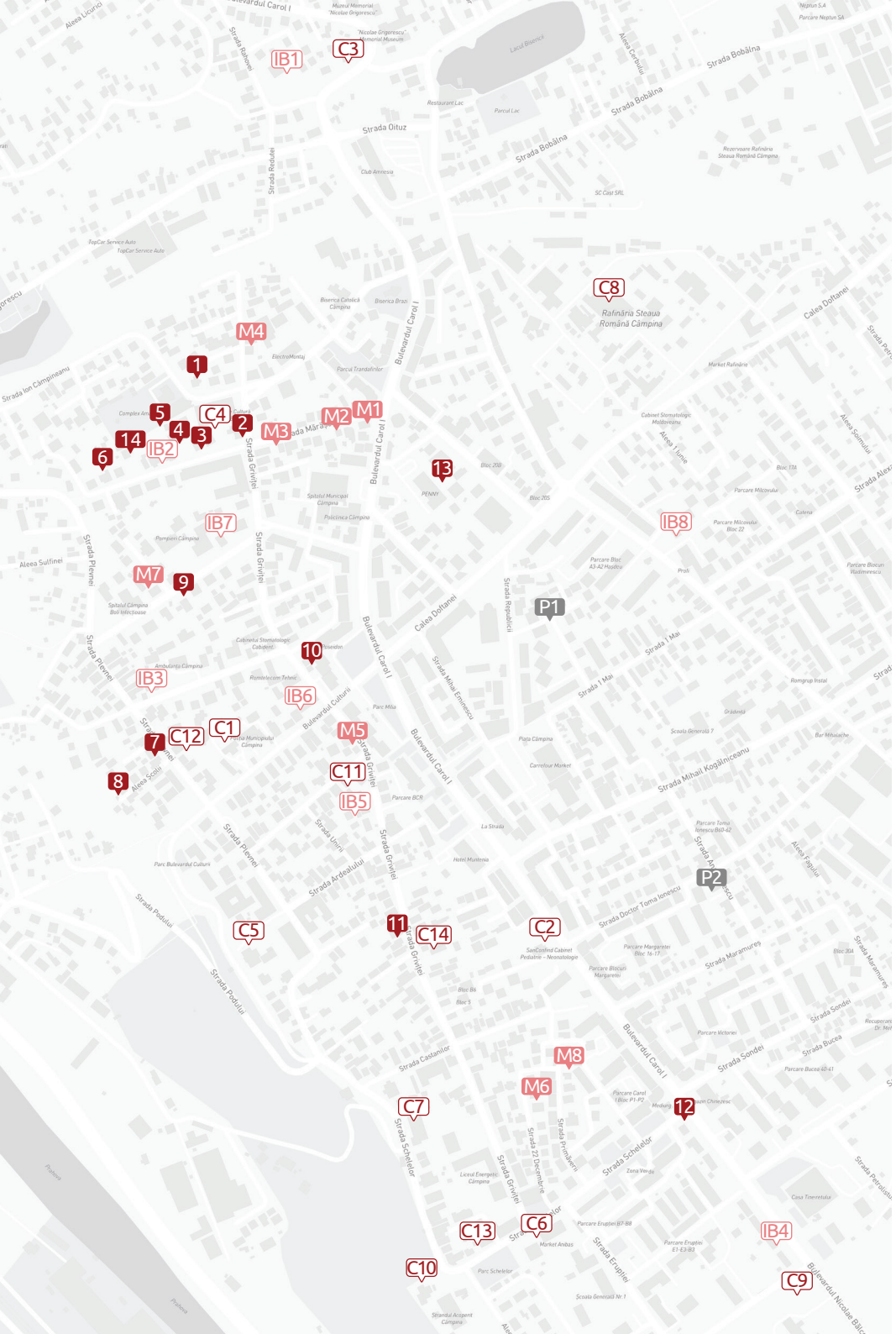
ORDINUL
ARHITECTILOR
DIN ROMANIA
BRAHOVA

Primăria
Municipiului
Câmpina

Ipostaze importante ale modernismului la Câmpina

- 1| **Vila Negoescu I** (1933) - Arh. Ion Boceanu. Adresa: Ion Câmpineanu 6
- 2| **Vila Prodrom** (1933) - Adresa: Griviței 93
- 3| **Vila Philippide** (1934) - Arh. Ion Boceanu. Adresa: Mărășești 16
- 4| **Vila Steensballe I** (1936) - Arh. Richard Bordenache. Adresa: Mărășești 18
- 5| **Vila Steensballe II** (1938) - Arh. Richard Bordenache. Adresa: Mărășești 18 bis
- 6| **Vila Manughevi** (1933) - Arh. Ion Boceanu. Adresa: Mărășești 32
- 7| **Vila Vartic** (1935) - Arh. Ion Boceanu. Adresa: Plevnei 23
- 8| **Vila Elian** (1937) - Arh. Nicolae Grigorcea. Adresa: Aleea Școlii 4
- 9| **Vila Stamatopol** (1935) - Arh. Ion Boceanu. Adresa: Vasile Alecsandri 7
- 10| **Vila Patrichi** (1934) - Arh. Romulus Grigoropol. Adresa: Griviței 68
- 11| **Vila Gheorghiu** (1934) - Arh. Romulus Grigoropol. Adresa: Griviței 31
- 12| **Sediul Casei de Economie și Credit a societății "Steaua Română"** (1937) Arh. Nicolae Finteșteanu. Adresa: Schelelor 1
- 13| **Vila Boeru** (1935) - Arh. Horia Creangă. Adresa: 1 decembrie 1918 7
- 14| **Vila Schedivetz** (1933) - Arh. Ion Boceanu. Adresa: Mărășești 28

Ipostaze ale modernismului minor

- M1| **Casă** (1940-1943) - Adresa: Carol I 69 D
- M2| **Casa Ceptureanu** (1938) Adresa: Mărășești 1
- M3| **Casa Morariu** (1946) - Arh. Alexandru Sima. Adresa: Mărășești 13
- M4| **Casa Meltzer** (1933) - Arh. Romulus Grigoropol. Adresa: Badea Cârțan 4
- M5| **Imobilul centralei telefonice automate a Soc. Anonime Române de Telefoane** (1939) - Arh. Constantin Nănescu Adresa: Griviței 63
- M6| **Casa Părvulescu** (1936) - Arh. Nicolae Finteșteanu. Adresa: 22 decembrie 17
- M7| **Casa Rădulescu** (1943-1960) Adresa: Vasile Alecsandri 8
- M8| **Casă** (ante 1943) - Adresa: Primăverii 1

Parcelări

- P1| **Parcelarea Ciobanu** (1935-1938) Adresa: Aleea Narciselor 2, 5, 7, 8, 10, 12, 14
- P2| **Colonia Bucea a Soc. "Steaua Română"** (1941) - Arh. Florica Dimitriu; Arh. Nicolae Finteșteanu. Adresa: Ana Ipătescu 3-9, 6-12

Alte fațete ale modernității. Imobile de context

- C1| **Vila Ștefănescu** (1901-1902) Adresa: Bulevardul Culturii 18
- C2| **Vila D. Gheorghiu** (1935) - Arh. Toma T. Socolescu. Adresa: Bulevardul Carol I 29
- C3| **Vila Basic-Crăciun** (ante 1909, extindere și transformare 1936 - Arh. Franz Emil Appel; refacere 1941 - Arh. Grigore Ionescu) Adresa: Bulevardul Carol I. 99
- C4| **Vila Popescu "Parafină"** (1934) Arh. Toma T. Socolescu. Adresa: Mărășești 14
- C5| **Imobilul de raport Macri Ioanid** (1938; 1941 - refacere Arh. Ion Boceanu). Adresa: Culturii 29
- C6| **Palatul societății "Steaua Română"** (1942) Arh. Florica Dimitriu. Adresa: Schelelor 7
- C7| **Palatul Concordia - Electrica** (1937) Arh. Octav Doicescu. Adresa: Schelelor 32
- C8| **Ansamblul Rafinării „Steaua Română”** (sf. sec. al XIX-lea)
- C9| **Palatul căminului de ucenici al societății "Steaua Română"** (1943) - Arh. Ion Boceanu Adresa: Nicolae Bălcescu 45
- C10| **Imobilul cantinei funcționarilor + Ștrandul societății "Steaua Română"** (1943-1945) - Arh. Ion Boceanu. Adresa: Schelelor 13
- C11| **Vila Naghel** (1945) - Arh. Nicolae Finteșteanu. Adresa: George Barițiu 3
- C12| **Vila Nicolescu** (1938) - Arh. Gheorghe Trifu. Adresa: Plevnei 28
- C13| **Vile pentru ingineri în colonia Gahița a soc. "Steaua Română"** (1942) - Arh. Florica Dimitriu. Adresa: Schelelor 14, 16
- C14| **Vila Constantinescu** (1942) - Arh. Nicolae Finteșteanu. Adresa: Griviței 26

Vile Arhitect Ion Boceanu

- IB1| **Vila Câmpinița** (1941) - Adresa: Rahovei 13
- IB2| **Vila Ciobanu** (1935) - Adresa: Mărășești 20
- IB3| **Vila Coc** (1937) Adresa: Simion Bărnuțiu 14
- IB4| **Vile pentru maștri sonori în Schela „Steaua Română"** (1943) - Adresa: Nicolae Bălcescu 47-61
- IB5| **Vila Horjea** (1935) - Adresa: Griviței 57
- IB6| **Vila Anghel** (ante 1875; transf. 1942; extinsă ulterior). Adresa: Griviței 6
- IB7| **Vila Dițulescu** (1957) Adresa: Vasile Alecsandri 2
- IB8| **Vila Dovăncescu** (1937) - Demolată Adresa: Bogdan Petriceicu Hașdeu 76

MODERNISM ASCUNS

Modernism Ascuns | Cartografierea patrimoniului modernist ascuns. Câmpina: Proiect Pilot este un proiect cultural cu componentă pronunțată de cercetare care propune un studiu pilot pentru realizarea unui Atlas digital al arhitecturii moderniste românești: o cartografiere exhaustivă a construcțiilor moderniste și a proiectelor apărute în revistele de specialitate. Proiectul pilot Cartografierea Patrimoniului modernist ascuns – Câmpina urmărește dezvăluirea fondului construit modernist local pentru acea arhitectură ce nu are șansa să fie descoperită, dar are ocazia de a fi pusă în context cu opere ale unor arhitecți recunoscuți care au proiecte locale de valoare arhitecturală – așa cum se întâmplă în Câmpina prin prezența lui Richard Bordenache, Ion Boceanu și Horia Creangă. Repertoriul acestui atlas poate fi interpretat ca o monografie a patrimoniului modernist local, citit în context și în paralel cu modelele de arhitectură locală/națională.

„Cartografierea patrimoniului modernist ascuns - studiu de caz: Câmpina. Proiect Pilot” este un proiect cultural realizat prin Filiala București a Ordinului Arhitecților din România și susținut de Ordinul Arhitecților din România din timbrul de arhitectură.

Consultant științific: prof. dr. arh. Ana-Maria Zahariade

Coordonator proiect: asist. dr. arh. Andreea Boldojar (andreea.boldojar [at] gmail.com)

Colaboratori de specialitate – I. Câmpina:

Cercetare de arhivă și documentare, realizare tururi ghidate:

Mădălin Cristian Focșa (madalin.focsa [at] gmail.com)

Documentare și realizare fișe imobile și fișe arhitecti:

arh. Ștefana Pascu-Nica (stefana_pascu [at] yahoo.com)

Realizare planuri de arhitectură: arh. Sarah Stoenescu, stud. arh. Andra Ghenoiu

Fotografii și traduceri texte: Matei Alexandru Stoenescu

Graphic design: Maria Anghel

Parteneri locali: Filiala Prahova a Ordinului Arhitecților din România

Primăria Municipiului Câmpina | Centrul Național de Informare și Promovare Turistică Câmpina

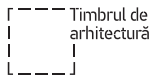
Mulțumiri: Arh. Suzana Avram, Tudor Grigoraș, Sönke și Postumia Martin

modernismascuns.ro

Imagine copertă - *Villa Philippide*, Ion Boceanu, Revista Arhitectura, 1934

ORDINUL
ARHITECTILOR
DIN ROMANIA

Timbrul de
arhitectură

ORDINUL
ARHITECTILOR
DIN ROMANIA
BUCUREȘTI

ORDINUL
ARHITECTILOR
DIN ROMANIA
PRAHOVA

Primăria
Municipiului
Câmpina

MODERNISM ASCUNS

Cartografierea Patrimoniului Modernist Ascuns

I. Proiect pilot Cămpina

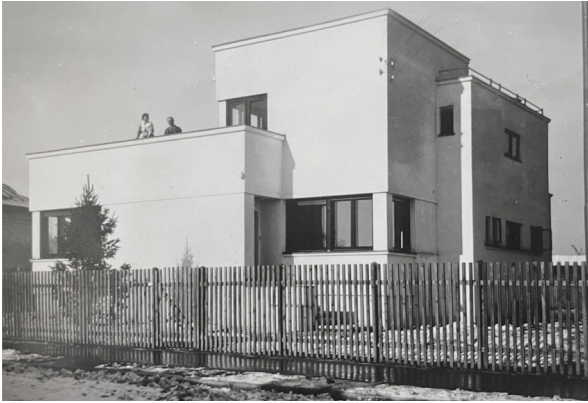

CUPRINS

Despre Modernismul Ascuns	7
Câmpina și modernitatea: contextul istorico-arhitectural	9
ARHITECȚI	13
Ion Boceanu	14
Richard Bordenache	15
IPOSTAZE IMPORTANTE ALE MODERNISMULUI LA CÂMPINA	19
Vila Philippide	20
Vila Negoescu I	22
Vila Vartic	23
Vila Manughevici	24
Vila Schedivetz	25
Vila Steensballe I	26
Vila Steensballe II	27
Vila Elian	30
Sediul Casei de Economie, Credit și Ajutor a Personalului Societății „Steaua Română”	31
Vila C. Gheorghiu	32
Vila Patrichi	33
Vila Prodrom	34
Vila Vartic	35
Vila Boeru	36
IPOSTAZE ALE MODERNISMULUI MINOR	37
ARH. ION BOCEANU	41
About Hidden Modernism	44

*Vila Manughevi,
arh. Ion Boceanu, 1933*

*Vila Manughevi,
arh. Ion Boceanu, 1933*

*Vila Stamatopol
arh. Ion Boceanu, 1935*

Despre Modernismul Ascuns

arh. Andreea Boldojar

MODERNISM ASCUNS | Cartografierea patrimoniului modernist ascuns. Câmpina: Proiect Pilot este un proiect cultural cu componentă pronunțată de cercetare susținut de Ordinul Arhitecților din România prin Timbrul de Arhitectură, care propune un studiu pilot pentru realizarea unui *Atlas digital al arhitecturii moderniste românești*: o cartografiere exhaustivă a construcțiilor moderniste, fie ele Bauhaus, fie un modernism moderat Art Deco, fie alte interpretări locale ale acestei mișcări, ce au putut lua diverse întrupări. *Proiectul Cartografierea Patrimoniului modernist ascuns – I Câmpina* urmărește dezvoltarea fondului construit modernist local pentru acea arhitectură ce nu are șansa să fie descoperită, dar are ocazia de a fi pusă în context cu opere ale unor arhitecți recunoscuți care au proiecte locale de valoare arhitecturală. Repertoriul acestui atlas poate fi interpretat ca o monografie a patrimoniului modernist local, citit în context și în paralel cu modelele de arhitectură locală/națională.

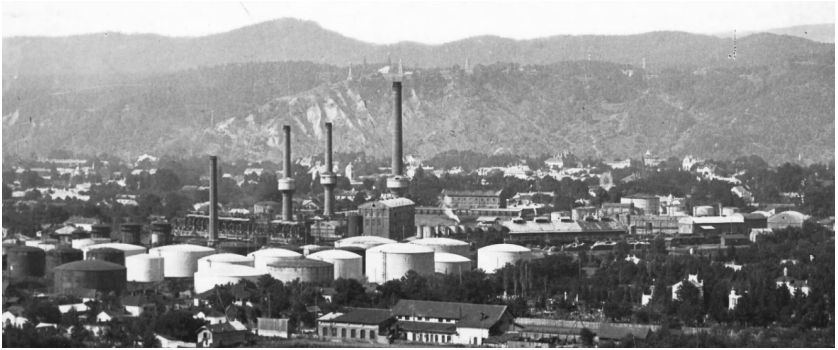
Prin această primă etapă a proiectului, și anume cercetarea modernismului local din orașul Câmpina, ni s-a relevat un patrimoniu ascuns de evenimente de arhitectură modernistă – mărturii ale unor arhitecți consacrați. Alături de Richard Bordenache, i-am descoperit pe Horia Creangă (datorită arhivelor A.N.Ph. documentate de Mădălin Cristian Focșa), pe Ion Boceanu (în arhivele județene și în arhiva familiei Boceanu datorită arh. Suzana Avram), precum și pe alți arhitecți locali ca Romulus Grigoropol (datorită arhivei A.N.I.C., fondul Colegiului Arhitecților), Nicolae Finteșteanu, Florica Dimitriu, Nicolae Grigorcea ș.a. Cercetarea acestor arhive a demonstrat prezența unor ipostaze desăvârșite ale modernismului prin prezența acestor arhitecți consacrați și a arhitecților locali, dar, în paralel, am descoperit și esențializarea unor idei tradiționale în contextul orașului Câmpina, atent interpretate după liniile modernismului. În plus, acest proiect a încercat să alăture acestor situații ale modernismului pur și ale celui de factură locală alte ipostaze complementare stilului, de data aceasta ale unui modernism moderat: fie modernism mediteranean; fie modernism Art Deco.

Odată descoperite aceste ipostaze ale modernității cartografiate local, patrimoniul modernist ascuns din acest atlas a fost organizat în mai multe categorii de importanță.

Atlasul conține astfel o primă categorie a *Ipostazelor importante ale modernismului local* ce relevă proiectele desăvârșite ale unor arhitecți consacrați. Din această categorie fac parte *vilele moderniste* – „principalele purtătoare ale expresiei modernității” (vezi A.M. Zahariade, *Horia Creangă. O monografie*) – o tipologie de locuire specifică perioadei interbelice, destinată unei funcții de reprezentare a comanditarilor. Alături de această categorie, apare a doua denumită *Ipostaze ale modernismului minor local*. Din această categorie fac parte acele construcții minore, *case* care poate nu fac dovada unui proiect desăvârșit al perioadei, dar care conțin elemente și caracteristici specifice stilului ce merită a fi remarcate în contextul orașului. Aducerea la suprafață a acestor construcții moderniste ascunse trebuie înțelese și văzute în paralel și în context cu *Alte fațete ale modernității*, ipostază care a reprezentat o nouă categorie în acest atlas.

Câmpina, 1940

Ansamblul Rafinării „Steaua Română”, 1920

Carte poștală antebelică, orașul Câmpina

Câmpina și modernitatea: contextul istorico-arhitectural

Mădălin-Cristian Focșa

Orașul Câmpina din județul Prahova are o identitate jalonată de două elemente a căror combinare îl face, probabil, unic pe continent: este un fost oraș vamal, dezvoltat datorită petrolului. Primul element (comerțul vamal), deși nu i-a adus notorietate decât cel mult națională și doar la finalul epocii moderne, este totuși definitoriu, deoarece atât apariția localității (în veacul al XV-lea), cât și urbanizarea sa (în sec. 18) i se datorează. Așadar, Câmpina are deja cel puțin două secole și jumătate de istorie ca oraș (termenul de „târg” nu arăta în vechime un statut intermediar între sat și oraș, ci mai degrabă desemna așezarea care ținea târg, fie ea rurală sau urbană). Al doilea element identitar însă (petrolul), a dus numele Câmpinei, acum mai bine de un secol, în prim-planul economiei mondiale, determinând un „boom” socio-economic în epoca antebelică, urmat de o dezvoltare culturală interbelică de excepție, ambele formând specificul orașului până azi. [...]

Dinamismul vieții, adus brusc de industria petrolieră la finele veacului al XIX-lea, a transformat Câmpina într-un El Dorado cosmopolit, care a atras rapid specialiști din toată Europa și nu numai; atmosfera amintea de a orașelor americane apărute în celebra goană după petrol din Pennsylvania. Bunăstarea n-a întârziat să apară și astfel s-au creat condiții pentru o arhitectură de calitate, proiectată în primă fază mai ales de arhitecți alojeni, formați în școlile occidentale. Curentele istoriste, la modă pe tot parcursul veacului al XIX-lea, își trăiau apogeul. Câmpina de azi păstrează din epoca ei efervescentă câteva construcții în care se pot distinge stilurile neoclasice (mai degrabă în varianta eclectică a școlii Beaux-Arts), neoromanic, neogermanic, chiar și neogotic sau neobaroc. Fascinant este faptul că toate aceste construcții de factură istoristă erau contemporane cu încercări de pionierat în ce privește arhitectura: spre exemplu, în centrul orașului există și azi un curios imobil de vilegiatură din anul 1898, cu un design de avangardă pentru acea epocă. Evident că o asemenea epocă de industrializare impetuoasă ne-a lăsat și exemple caracteristice ale arhitecturii industriale „Fin de siècle” din cărmidă aparentă, legate bineînțeles de lumea petrolului din deceniul-fenomen al Câmpinei. Arhitectura păturii mijlocii a epocii se înscrie însă în curentul eclectic de tip „Mic Paris”, specific Vechiului Regat, cu accente Art-Nouveau pe formule neo-clasice sau neo-baroce simplificate; multe străzi păstrează destule asemenea case și azi, din nefericire tot mai desfigurate de intervenții nepotrivite.

De la acest fenomen eclectic influențat de școala pariziană a pornit și stilul național românesc al școlii lui Ion Mincu, cristalizat la cumpăna veacurilor XIX-XX. Îl putem urmări la Câmpina în toate etapele lui de evoluție: de la faza timpurie, mai apropiată de neoclasicism, trecând prin faza sa matură (din care avem multe și variate exemple) și până la faza târzie, unde apar contaminări moderniste. La Câmpina, faza matură a stilului național a traversat chiar pragul spre a patra etapă de evoluție urbanistică a orașului (cea echilibrată, calitativă, favorizată de rețeaua de alimentare cu gaze); momentul a coincis, nu întâmplător, cu apariția primului edificiu monumental, dedicat celui dintâi liceu din valea Prahovei, pentru care s-a ales stilul național și s-a apelat la cel mai bun arhitect al județului – acte obligatorii, programatice, edificiul primind un rol de reprezentare.

Aici e momentul să amintim unele reușite remarcabile ale arhitecților ce au făcut o

sinteză între stilul național și noul curent modernist propriu-zis ("cubist") apărut și la noi prin anii '20. Mai întâi arhitectul Toma T. Socolescu, corifeu al stilului național cu o mare capacitate de adaptare la nou (vezi capodopera sa, Halele Centrale din Ploiești), a realizat la Câmpina în aceeași perioadă una dintre cele mai fericite și armonioase combinații între modernismul art-deco și stilul național. Dar lucrurile au mers și mai departe, pentru că la Câmpina modernismul a primit o haină locală prin regionalismul modern - în special stilul propriu pe care și l-a cristalizat aici unul dintre cei mai originali arhitecți români ai tuturor timpurilor, și cu siguranță cel mai important pe care avea să-l dea această zonă: Ion Boceanu (1903-1990). Acesta a lucrat enorm la Câmpina în anii '30 și mai ales '40, lăsându-și amprenta pe aproape orice stradă importantă. Contemporan cu ceilalți mari arhitecți români care au dat specific local modernismului (Octav Doicescu, Henrieta Delavrancea-Gibory ș.a.), Boceanu a armonizat principiile moderniste cu inspirații rustice din zona carpatică, esențializate și integrate spectaculos, foarte potrivite contextului natural local; astfel a reușit să-și creeze o amprentă proprie mai ales în arhitectura rezidențială individuală. Vilele sale respiră tihnă și bun-gust, beneficiind totodată de confortul contemporan; cele mai valoroase stau la loc de cinste în orice tratat de arhitectură modernă: vila Câmpinița II (1942), casa Coc (1937), căminul inginerilor Stelei Române (1944), cantina funcționarilor schelei (1942) sau vila Trancu (1935) – unele fac și subiectul cercetărilor de context pentru proiectul de față. Încercări similare au avut și alți arhitecți, autori ai unor clădiri interesante: Horia Creangă (1935), Gheorghe Trifu (1938), Florica Dimitriu (1942) sau Nicolae Finteșteanu (1945). Tot pe linia de sinteză au proiectat și alți arhitecți, dar având surse de inspirație alogene: fie mediteranean-balcanice (arhitecții Franz Emil Appel, Nicolae Grigorcea sau Richard Bordenache), fie chiar transcontinentale.

O plonjare și mai profundă în modernism, cu referințe din sfere tradiționale mult mai subtile decât la regionalismul modern al lui Boceanu, a reușit marele profesor arhitect Richard Bordenache, prin vila Steensballe (1936) – azi protejată ca monument istoric. De asemenea, o trecere către modernismul pur a făcut-o și fenomenul Art Deco, reprezentat prin elemente decorative folosite la clădirile proiectate fie în stiluri pre-moderniste, fie chiar în stil modernist curat – și aici s-a remarcat mai ales arhitectul Romulus Grigoropol.

În cele din urmă, stilul modernist propriu-zis, sau Bauhaus (cunoscut publicului larg de la noi drept „cubism”), a apărut și la Câmpina pe la începutul anilor '30 (mai târziu decât în capitală), fiind rapid adoptat în lumea „bună” a orașului – mai întâi de către particulari, în special inginerii petroliști, care au apelat la cei mai buni arhitecți disponibili. Cu asemenea comenzi a intrat în scenă Ion Boceanu, care la vârsta de 30 ani, ca proaspăt arhitect diplomat, proiecta primele sale case în capitală și la Câmpina. Au urmat la rând anii prolifici pentru acest stil, cu care tânărul Boceanu a confirmat (experimentând chiar și substilul zis „pachebot”, în 1935 la casa Vartic) – aceasta în paralel cu individualizarea propriului său stil original, despre care am vorbit la locul său. Alături de Boceanu s-au mai afirmat în modernismul „cubist” câmpinean și alți arhitecți, fie localnici (precum Nicolae Finteșteanu), fie de pe plan național (precum Gheorghe Audisio sau Constantin Nănescu).

La limita modernismului se află stilul clasicismului epurat (numit și modernism clasicizant), care nu a ocolit Câmpina deși era specific marilor orașe, fiind o arhitectură monumentală prin excelență: în contextul regimurilor autoritare de la

cumpăna deceniilor 3-4, când bogăția petrolului de aici friza uneori opulența și erau condiții optime pentru o arhitectură amplă de calitate, au apărut sedii somptuoase ale marilor companii industriale.

După instaurarea comunismului, ecourile modernismului au fost mai stinse la Câmpina decât în alte părți. Din anii '50 se remarcă numai imobilul de raport IFET (arh. Ion Boceanu, 1957), a cărui alură are ceva din clasicismul socialist al epocii, păstrând totodată ecouri art-deco, alături de amprenta personală a arhitectului. În fine, un exemplu târziu de modernism postbelic de calitate este imobilul din strada Golești al companiei Electromontaj.

Evoluția arhitecturii câmpinene a fost așadar mult influențată de condițiile particulare economice ale locului, iar modernitatea ei rămâne strâns legată de activitatea industrială petrolieră, în jurul căreia a pulsat viața orașului pe parcursul întregului secol al XX-lea. În special în epoca dinamică antebelică, cea mai mare societate petrolieră de la noi, Steaua Română, își avea fieful principal industrial la Câmpina, toată activitatea ei gravitând în jurul mării și modernei sale rafinării, mândria Vechiului Regat. Aceasta a fost, la propriu și la figurat, sufletul Câmpinei moderne, orașul dezvoltându-se în jurul și datorită rafinăriei. Chiar politicile de locuire urbană au fost influențate de societatea „Steaua Română”, care ne-a lăsat până azi ca moștenire și câteva interesante lotizări, realizate pentru toate categoriile sale de angajați: ingineri, funcționari, maiștri sonori sau rafinori, și chiar simpli lucrători. Numite „colonii” în epocă, acestea erau de fapt parcelări sistematizate, cu clădiri-tip, dedicate fie angajaților Schelei Câmpina, fie angajaților Atelierelor Centrale sau ai Rafinăriei. De asemenea, se păstrează și de la alte societăți areale cu case-tip. În fine, și inițiativa particulară a făcut să apară în perioada interbelică unele lotizări, mai mult sau mai puțin sistematizate.

Totodată, dorim să tragem cu această ocazie un semnal de alarmă asupra vulnerabilității patrimoniului modernist (și nu numai) de la Câmpina. Deși fondul construit dă identitate orașului, el nu este suficient înțeles, valorificat, conservat și protejat. Spre exemplu, pe lista monumentelor istorice se află numai circa o zecime dintre imobilele care ar întruni criteriile, la o primă evaluare generală. Chiar în condițiile reglementărilor actuale, când există o mare zonă construită protejată instituită prin Planul Urbanistic General, au loc în continuare intervenții ce încalcă Regulamentul Local de Urbanism, în special prin modificări ale fațadelor, ambianței și împrejurimilor, care denaturează autenticitatea, coerența și farmecul clădirilor, scăzând an după an valoarea culturală și atractivitatea orașului. Au dispărut chiar și în ultimii ani unele clădiri valoroase, văduvite de o protecție eficientă pentru că nu li s-a conștientizat valoarea, în lipsa cercetărilor.

Arh. Ion Boceanu, șantier București ©Arhiva familiei Boceanu, arh. Suzana Avram

ARHITECİ

Ion Boceanu

(1903-1990)

Academia de Arhitectură din București (1933)

A absolvit Academia de Arhitectură din București în anul 1933, cu diploma nr. 209. După finalizarea studiilor și înscrierea în Tabloul Arhitecților Diplomați (legitimația nr. 253/1933), își încheie și ucenicia la Antrepriza Cerchez. Și-a stabilit sedii profesionale la București (str. Vaselor, nr. 44 și str. Carol, nr. 35) și Câmpina (str. Mihail Kogălniceanu, nr. 12), având o activitate intensă de proiectare ca liber profesionist.

A fost un adept al modernismului în arhitectură, realizând atât proiecte în stilul modernist pur, frust, bauhausian, cât și proiecte în stilul pe care arh. Mihaela Criticos îl numește regionalism modern, o abordare a modernismului ce pornește de la «relația necesară dintre arhitectură, cultura locală, sit și comportament uman».

Construcții reprezentative din Câmpina

Vila Schedivetz (1933), Mărășești 28
 Vila Philippide (1933), Mărășești 16
 Vila Manughevici (1933), Mărășești 32
 Vila Coc (1934), Simion Bărnuțiu 14
 Vila Vartic (1935), Plevnei 23
 Vila Stamatopol (1935), Vasile Alecsandri 7
 Vila Negoescu (1936), Ion Câmpineanu 6
 Vila Trancu (1938), Culturii 41
 Vila Câmpinița (1941), Rahovei 13
 Căminul de Ucenici Rafinărie (1943),
 N. Bălcescu 45
 Locuințe Maiștri Rafinărie (1942),
 N. Bălcescu 47-53
 Club Rafinărie (1942), Culturii 39
 Laboratorul Central Rafinărie (1945),
 Calea Doftanei 15
 Bloc Locuințe (1956), Carol I 81
 Vila Dițulescu (1957), Vasile Alecsandri 2

Arhitect,

Richard Bordenache

(1905-1982)

Școala Superioară de Arhitectură (1929)
Bursier arhitect al Școlii Române din Roma (1930-1932); Ospitant (1933)

Richard Bordenache (1905, Botoșani – 1982, București), profesor de Istoria Arhitecturii Vechi în cadrul Institutului de Arhitectură, căruia îi datorăm studii despre Antichitatea Greco-Romane, tratate din Renaștere și tratatele de arhitectură ale lui Palladio (ediția în limba română a Celor Patru Cărți de Arhitectură) – interes aparte dezvoltat în perioada bursei obținute în cadrul Școlii Române din Roma (1930-1932) – arhitect orientat către desăvârșirea practicii sale prin proiecte comanditate privat sau proiecte publice, urbanist al unor proiecte model-ideale, restaurator prin proiecte destinate patrimoniului cultural, membru al instituțiilor de salvare a monumentelor istorice, este, așa cum foști studenți arhitecți/colegi arhitecți îl numesc, într-adevăr o persoană/un personaj al renașterii.

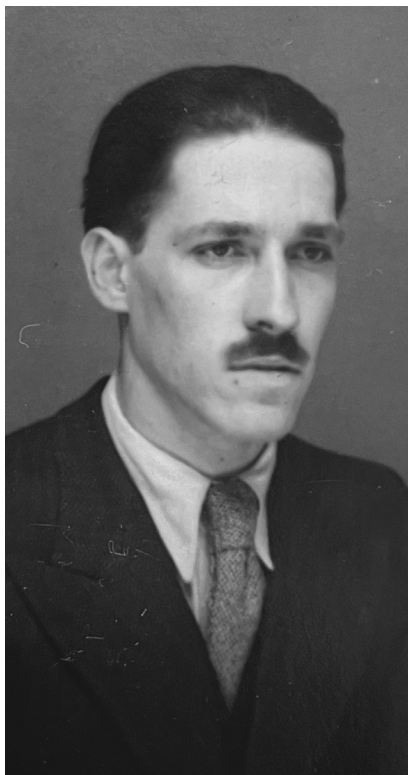
Construcții reprezentative

Vila ing. Steensballe I (1936), Câmpina
Vila ing. Steensballe II (1938), Câmpina
Edificiul Roman cu Mozaic (1959-1967),
parte a Muzeului de Istorie Națională și
Arheologie Constanța
Casa Tzigara Samurçaș (1934), București
Casa Ing. Pîslaru (1934), București

Lucrări importante publicate:

“Documentar analitic. Studiul ordinelor și elementelor de arhitectură clasică, Antichitatea greco-romană și Renașterea. Arhitectura Romei Antice. Arhitectura Renașterii,” co-autor Harry Stern, Ed. Tehnică, București, 1957

Traducere “Patru cărți de arhitectură” de Andrea Palladio, Editura Tehnică, București, 1957

Arh. Richard Bordenache

Horia Creangă

(1893-1943)

École Nationale des Beaux-Arts (1924)

Construcții din Câmpina

Vila Boeru (1935), 1 Decembrie 1918 7

arhitect: Horia Creangă

Nicolae Grigorcea

(1911-1943)

Academia de Arhitectură București (1936)

Construcții din Câmpina

Vila Elian (1947), Aleea Școlii 4

ARHITECT.

Nic. Grigorcea

Romulus Grigoropol

Construcții din Câmpina

Vila Patrichi (1934), Griviței 68

Vila Gheorghiu (1934), Griviței 31

Casa Meltzer (1934), Badea Cârțan 4

Casa Rusu (1935), Carol I 126

Intocmit la 4 Apr. 1927
Romulus Grigoropol.

Florica Dimitriu

École Nationale des Beaux-Arts (1924)

Construcții din Câmpina

Colonia Bucea a Societății "Steaua Română" (1941), Ana Ipătescu 3-9, 6-12

Palatul societății "Steaua Română" (1942), Schelelor 7
Vile pentru ingineri în colonia Gahița asoc. "Steaua Română" (1942)
Schelelor 14-16

arhitect
FLORICA E. DIMITRIU

Constantin Nănescu

(1887-1944)

Academia de Arhitectură București (1916)

Construcții din Câmpina

Imobilul centralei telefonice automate a Societății Anonime Române de Telefoane (1939), Griviței 63

Arhitect,
Constantin Nănescu

Nicolae Finteșteanu

Construcții din Câmpina

Sediul Casei de Economie și Credite a Societății "Steaua Română" (1937), Schelelor 1

Casa Părvulescu (1936), 22 Decembrie 17

Parcelarea Ciobanu (1935-1938), Aleea Narciselor 2, 5, 7, 8, 10, 12, 14

Vila Naghel (1945), George Barițiu 3

Vila Constantinescu (1942), Griviței 28

CONS. ARHITECT:

Nicolae Finteșteanu

IPOSTAZE IMPORTANTE ALE MODERNISMULUI LA CÂMPINA

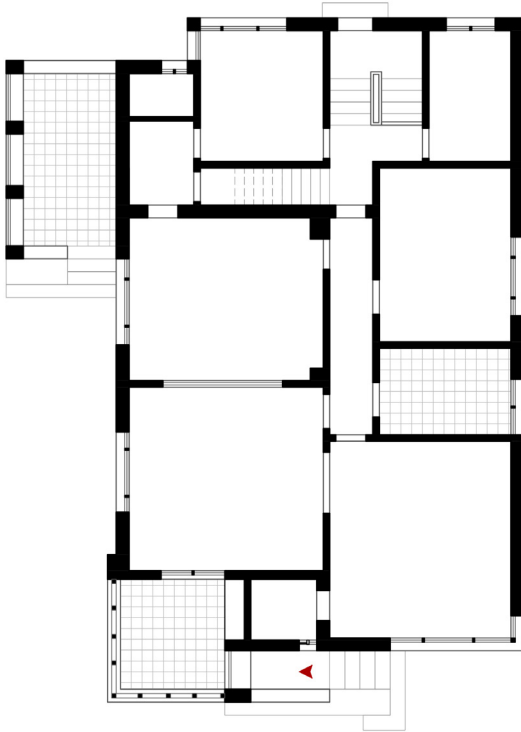
Vila Philippide

Ștefan Philippide împreună cu soția sa, Brândușa, și-au construit o locuință proprie în 1933, în baza autorizației 1783/1933 eliberată de Primăria Orașului Câmpina. Terenul fusese achiziționat de cei doi soți în același an, conform actelor de vânzare-cumpărare 629/1933 și 746/1934 autentificate de Judecătoria Câmpina. Noua locuință a familiei Philippide ocupa aproape toată lățimea parcelei înguste și lungi pe care era amplasată, astfel încât accesul auto în curtea și grădina din spatele casei se făcea pe drumul de trecere existent de-a lungul laturii de vest a parcelei.

Proiectată în stil modernist de arhitectul Ion Boceanu, vila Philippide a fost construită în 1933 pe strada Mărășești la nr. 16.

Estetica modernistă este prezentă prin volumele „pure”, orizontalitatea liniilor, fațadele albe, cu finisaj neted, lipsa totală a oricăror elemente decorative, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria, planul fluid, articulat, zonificarea funcțională, glisarea vestibulului vitrat față de volumul principal pentru a genera un volum de sine stătător care pare că plutește și are rolul de spațiu intermediar între interior și exterior. Vestibulul complet vitrat, cu aspect de geamlâc este și un răspuns la condiționările climatice locale reprezentate de vântul puternic și precipitațiile abundente.

Retragerile în trepte și configurarea tâmplariei metalice a vestibulului sunt de influență Art Deco, în timp ce acoperișul în șarpantă, mascat de atice este un element constructiv specific local, absolut necesar în zona deluroasă, unde precipitațiile sunt însemnate. Împrejmuirea la strada existentă astăzi este probabil cea inițială, având grilaje metalice cu motive geometrice repetitive compatibile cu estetica Art Deco.

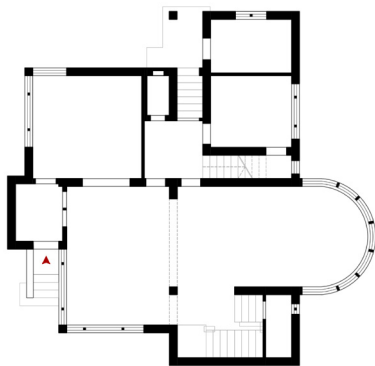

Vila Negoescu I

În anul 1933, familia inginerului Negoescu își construiește locuința pe terenul din str. Ion Câmpineanu, nr.6, după planurile arhitectului Ion Boceanu. Parcela pe care a fost ridicată vila Negoescu I se află în interiorul unei curbe ample, în unghi de aproape 90°, pe care o urmărește traseul străzii Câmpineanu, astfel încât toate fațadele construcției pot fi percepute din spațiul public.

Vila Negoescu I este unul dintre puținele exemple de manual ale modernismului din Câmpina, întrunind toate elementele specifice stilului: jocul de volume „pure”, fațadele albe, cu finisaj neted, lipsa totală a oricărui elemente decorative, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria, planul fluid, articulat, zonificarea funcțiilor și marcarea lor în fațade (opacitate pentru spațiile private și transparență pentru spațiile de reprezentare), glisarea terasei de la etaj pe 2 direcții față de volumul principal pentru a genera un volum de sine stătător ca spațiu intermediar între interior și exterior. Un element de inspirație Art Deco este marcarea sufrageriei în fațada vestică printr-un volum semicilindric, cu ferestre de jur împrejur.

Arh. Ion Boceanu | An: 1933 | Adresa: Str. Ion Câmpineanu 6 | Stil: Modernism

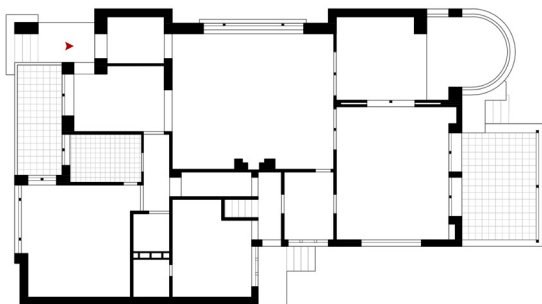

Vila Vartic

În 1935, Elisabeta și ing. Constantin Vartic și-au construit pe strada Plevnei la nr. 29 (astăzi nr. 23) o locuință în stil modernist, după planurile arhitectului Ion Boceanu.

Elementele caracteristice stilului sunt jocul de volume „pure”, orizontalitatea liniilor, fațadele albe, cu finisaj neted, lipsa totală a oricăror elemente decorative, ferestrele în bandă, asimetria, planul fluid, articulat, zonificarea funcțiilor și marcarea lor în fațade (opacitate pentru spațiile private și transparență pentru spațiile de reprezentare). Un element dominant în volumetria casei Vartic este fațada curbată în jumătate de cerc, de pe latura vestică a clădirii. Acest volum de influență Art Deco (stilul pachebot), prevăzut cu ferestre în bandă, împreună cu terasa vitrată cu aspect de geamlâc dinspre curte au rolul de spații intermediare între interior și exterior.

Elementul cu specific local ce nu lipsește în cazul clădirilor moderniste din Câmpina, și anume acoperișul de tip șarpantă, care nu e vizibil de la nivelul străzii fiind mascat de atice, este prezent și aici.

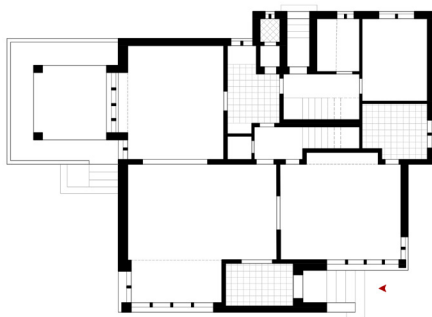
Arh. Ion Boceanu | An: 1935 | Adresa: Str. Plevnei 23 | Stil: Modernism

Vila Manughevici

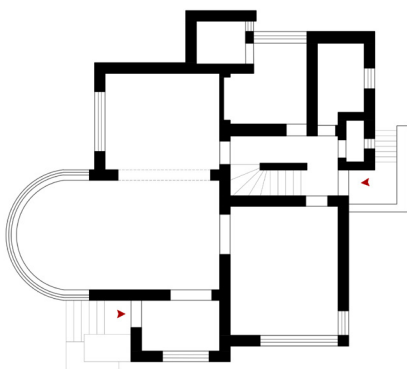
Vila Manughevici este un exemplu de arhitectură modernistă de manual, întrunind toate elementele specifice stilului: jocul de volume „pure”, fațadele albe, cu finisaj neted, lipsa totală a oricăror elemente decorative, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria, planul fluid, articulată, zonificarea funcțiilor. De inspirație Art Deco, terasa semicirculară acoperită, de pe fațada de S-V este un element intermediar de legătură între interior și exterior. Soluția de acoperire a acestei terase este foarte specială, constând într-o placă subțire de beton ce stă în consolă pe o lungime considerabilă.

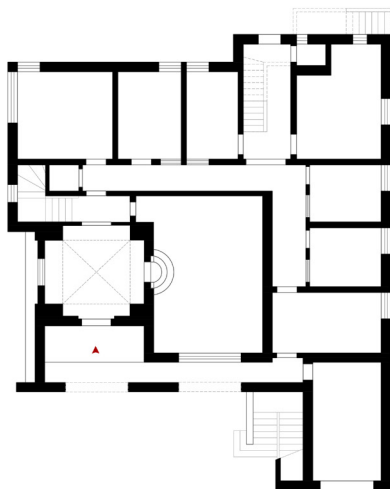
Vila Schedivetz

Vila Schedivetz a fost proiectată în stil modernist, întrunind toate elementele specifice stilului: jocul de volume „pure”, fațadele albe, cu finisaj neted, lipsa totală a oricăror elemente decorative, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria, planul fluid, articulat, zonificarea funcțiilor și marcarea lor în fațade (opacitate pentru spațiile private și transparență pentru spațiile de reprezentare), glisarea vestibulului față de volumul principal pentru a genera un volum de sine stătător care pare că plutește. Un element de inspirație Art Deco (stilul pachebot), este marcarea hall-ului în fațada vestică printr-un volum semicilindric, cu ferestre de jur împrejur. Spațiul interior pare a se dilata înspre exterior, diluând limita dintre construcție și natura înconjurătoare.

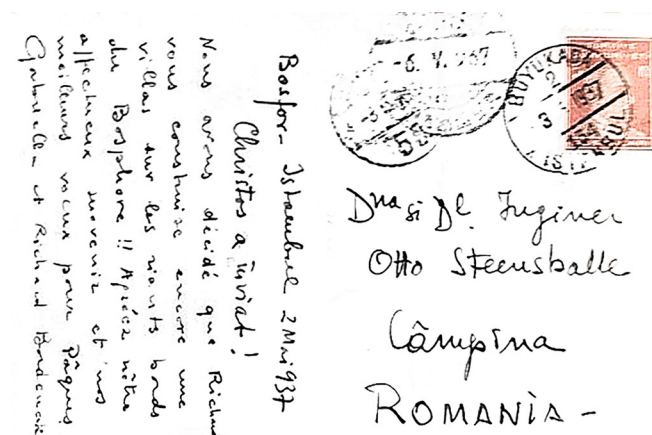
Vila Steensballe I

Arh. Richard Bordenache | An: 1936 | Adresa: Str. Mărășești 18
Stil: Modernism cu influențe ale curentului mediteraneean

Vila Steensballe II

Carte poștală semnată Gabriela și Richard Bordenache destinată familiei Steensballe, punctul de pornire al proiectului "Modernism ascuns"

Arh. Richard Bordenache | An: 1938 | Adresa: Str. Mărășești 18bis
Stil: Modernism cu influențe ale curentului mediteranean

Preambul

În deceniul al treilea al secolului XX, pe strada Mărășești din Câmpina, la numărul 18, s-au construit în timp două case, ambele solicitate de către familia Steensballe arhitectului Richard Bordenache. Prietenia dintre familia Steensballe și familia Bordenache este mărturisită și de schimbul de corespondență dintre cele două, în special de o scrisoare adresată Inginerului Otto Stensballe la data de 2 mai 1937, semnată de către arhitect și soția sa, arheologul Gabriella Bordenache. Această scrisoare care face parte din arhiva familiei Tudor Grigoraș (nepot al Ing. Otto Steensballe) a declanșat întregul proiect "Modernism Ascuns". Iată ce conține această mărturie:

Către: D-na și Dl Inginer Otto Steensballe
Câmpina, ROMÂNIA
Bosfor – Istanbul, 2 mai 937

Christos a înviat!

*Nous avons décidé que Richard vous construise encore une villa, sur
le riants bords du Bosphore !! Agréez notre affectueux souvenir et
nos meilleurs vœux pour Pâques.*

Gabriella et Richard Bordenache

•

Vila Steensballe I

Cu fiecare plimbare în lungul străzii Mărășești, urmărind vilele care se poziționează moderat una lângă cealaltă și care se expun fără teamă spațiului public, observăm din ce în ce mai puternic o singură excepție de la această regulă înrădăcinată în oraș: o retragere oferită de o grădină atent proiectată dincolo de aliniamentul construcțiilor. Pe fundalul acestei grădini, se proiectează o vilă detașată, impunătoare, care prefigurează mai degrabă tipologia unei *vile italiene* sau *palazzetto* care cu grijă și-a făcut loc în țesutul de locuire câmpinean, cu o prezență urbană mult mai semnificativă.

Încadrarea acestei vile în modernismul mediteraneean este posibilă datorită următoarelor caracteristice: volumele ce oferă o orizontalitate a registrelor, translatarea unor volume adosate construcției, tratarea fără decorații a fațadelor; concepția dispunerii ferestrelor într-o zonă ce delimitează o bandă orizontală; zonificarea funcțiilor și marcarea lor în fațade (fie opacitate sau stratouri intermediare pentru spațiile private, fie transparență pentru spațiile de reprezentare); asimetria construcției (aspect contrastant față de tipologia de locuire italiană); lipsa decorațiilor și fațadele netede. În ceea ce privește estetica totală exterioară, casa se apropie către un stil modernist aplicat interpretării influențelor italiene, putând fi ușor încadrată în modernismul moderat mediteraneean cu influențe locale. Modernitatea constă astfel și în fina adaptare a tipologiei de locuire și a elementelor de regionalism local, prelucrate și incluse delicat în volumetria simplă, de exemplu: pridvorul de lemn al terasei etajului al doilea sau cele patru ferestre în arce, cu colonete intermediare de influență mediteraneeană.

În paralel și în opoziție cu Vila Steensballe I, ipostaza publică a Vilei Steensballe II este ascunsă, putând fi descoperită doar în raport cu prima vilă prin traversarea unui parcurs atent proiectat spre partea posterioară a proprietății familiei Steensballe. Odată descoperită, prezența ei nu este mai puțin solemnă față de vila din față. De data aceasta, interpretarea tipologică a unui *palazzo* nu mai este directă, însă vila este mult mai apropiată de elementele caracteristice modernismului moderat mediteranean față de Vila Steensballe I și cu mai multe similitudini față de Vila Elian (Aleea Școlii nr. 4), proiectată de arhitectul Nicolae Grigorcea.

În aproape aceeași manieră ca la Vila Steensballe I, percepția construcției este croită în raport cu grădina din față care are rolul unui soclu înălțat și care este străbătută de parcursul axial atent proiectat, cu un set de trepte ce te conduc către intrarea principală. Percepția exterioară a fațadelor descrie o prezență moderată cu o volumetrie extraordinar de simplă și sinceră, trădând poate un funcționalism moderat prin anunțarea în fațadă a funcțiunilor încăperilor interioare, ceea ce poate fi interpretat ca o foarte discretă trimitere către modernismul funcționalist. Așadar, elemente ale modernismului se identifică în: zonificarea funcțiunilor și marcarea lor în fațade; asimetria construcției; lipsa decorațiilor și fațadele netede.

În ceea ce privește estetica totală exterioară, casa se apropie către o modernitate aplicată influențelor italiene, putând fi ușor încadrată în modernismul moderat mediteranean. Modernitatea constă astfel și în fina adaptare a tipologiei de locuire și a elementelor mediteraneene, prelucrate și incluse delicat în volumetria simplă, de exemplu: ancadramele de cărămidă aparentă și arcele de cărămidă deasupra golurilor, elemente de exprimare în fațadă a structurii ascunse de cărămidă. Dacă la exterior privirea este controlată de axialitatea parcursului și de o sinceritate a fațadei, la interior, parcursul devine dinamic. Așa cum descrie prof. Ana-Maria Zahariade, casa te surprinde cu o bogăție spațială, similară secvențialității spațiale din concepțiile planimetrice ale *raumplan*-ului lui Adolf Loos, cu secțiuni dinamice și planuri decalate pe înălțime.

•

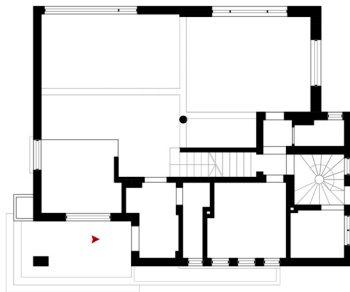
Mulțumiri deosebite familiei Tudor Grigoraș, urmași ai familiei Steensballe, care au împărtășit cu noi memoria celor două case realizate de arhitectul Richard Bordenache și care au declanșat începutul acestui proiect. De asemenea, le mulțumim actualilor proprietari ai Vilei Steensballe I și II - familiei Martin, Sönke și Postumia - care, cu aceeași bucurie, au primit acest proiect și ne-au deschis ușile, și la propriu, și la figurat, pentru a face cunoscute locuitorilor poveștile acestor vile ascunse ale orașului în cadrul evenimentelor realizate cu ocazia acestui proiect.

Vila Elian

Casa Elian aparține stilului modernist cu specific local și influențe mediteraneene. Stilul modernist transpare prin: orizontalitatea liniilor, dispunerea ferestrelor în bandă, asimetria, glisarea terasei de la etaj pe 2 direcții față de volumul principal pentru a genera un volum de sine stătător ca spațiu intermediar între interior și exterior, zonificarea funcțiilor și marcarea lor în fațade (opacitate pentru spațiile private și transparență pentru spațiile de reprezentare), planul liber, fluid, articulat.

Elemente de influență mauro-florentină: stâlpul cu capitel simplificat de la nivelul terasei etajului; ferestre prevăzute cu grilaje; glafuri decorate cu olane, grinzii aparente din lemn, cu rol de exprimare a structurii la nivelul fațadelor. Elemente de stil cu specific local: acoperiș tip șarpantă cu învelitoare din tablă, fațade finisate cu tencuială texturată și placări din cărămidă și piatră de râu „așezată”.

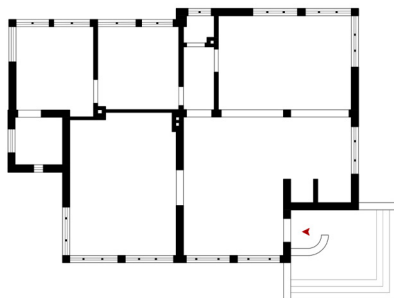

Arh. Nicolae Grigorcea | An: 1937 | Adresa: Aleea Școlii 4
Stil: Modernism local cu influențe mediteraneene

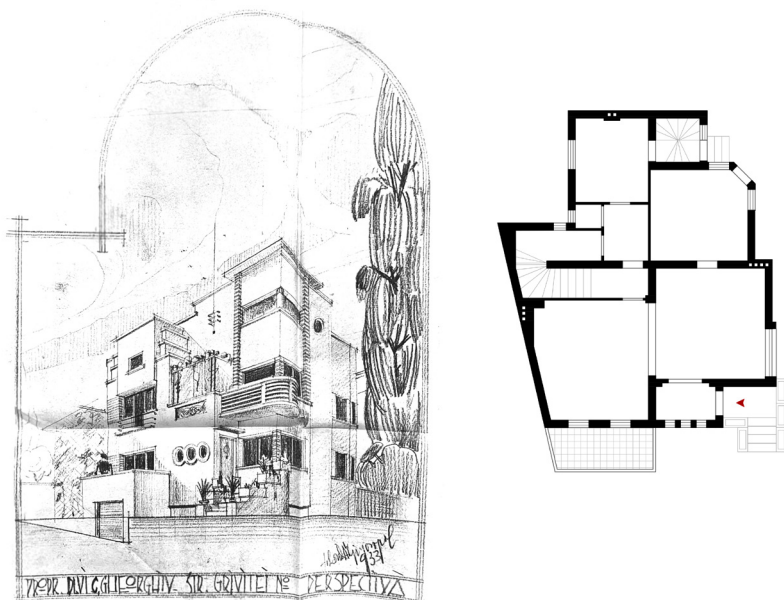
Sediul Casei de Economie, Credit și Ajutor a Personalului Societății „Steaua Română”

Estetica modernistă este prezentă prin jocul de volume „pure”, orizontalitatea liniilor, fațadele albe, cu finisaj preponderent neted, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria, planul liber, fluid (atât cât permite materialul de construcție - cărămidă). Motivele specific Art Deco sunt paratrăsnetul, retragerile în trepte, marcarea accesului printr-un vestibul vitrat în sferă de cerc. Soluția de acoperire a treptelor ce duc la accesul principal este o placă subțire de beton în sferă de cerc, susținută de un singur stâlp. Elemente ale arhitecturii autohtone sunt volumetria turnului, plăcările cu cărămidă prezente pe fațade și rezolvarea în șarpantă a acoperirii volumelor (vizibilă în cazul turnului și mascată de atice în cazul celorlalte volume), ca răspuns la clima submontană, unde precipitațiile sunt însemnate.

Arh. Nicolae Finteșteanu (proiect inițial), Arh. Ion Boceanu (proiect extindere)
An: 1937, respectiv 1948 | Adresa: Str. Schelelor 1 | Stil: Modernism cu influențe locale

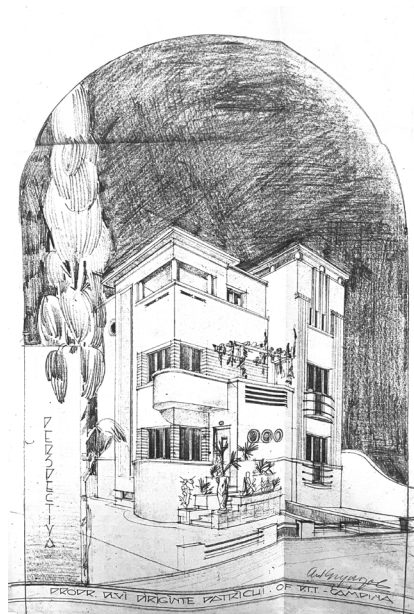
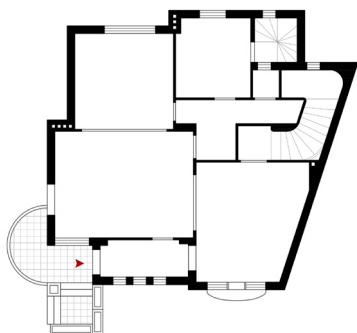
Vila C. Gheorghiu

Romulus Grigoropol a proiectat vila Constantin Gheorghiu în stil modernist cu elemente Art Deco. Estetica modernistă era prezentă prin fațadele albe, cu finisaj preponderent neted, ferestrele de colț, ferestrele tip hublou, asimetria, planul fluid, zonificarea funcțiilor.

Motivele specific Art Deco proiectate sunt: retragerile în trepte, colțul tăiat diagonal dinspre grădină, balconul curbat, pergola de la nivelul etajului, benzile decorative cu striatii horizontale din prelungirea ferestrelor, panoul decorativ de pe fațada nordică, friza decorativă de la nivelul cornișei aticului și diferite elemente de feronerie decorativă (grilajul pentru vizorul ușii de intrare, balustrade din bare horizontale, balustrade cu grilaje cu motive geometrice, paratrăsnetul). Inclusiv împrejmuirea la stradă, existentă și astăzi, înglobează grilaje cu bare horizontale drepte și ondulate din fier forjat. Trebuie remarcată și înălțimea mică a împrejmuirii spre spațiul public, element pitoresc care arată deschiderea spre oraș și permite percepția neîngrădită a clădirii. Astfel, casa și curtea ei devin parte integrantă a imaginii spațiului public.

Ca element al arhitecturii autohtone trebuie menționat acoperișul în șarpantă, care nu este vizibil de la nivelul străzii, însă reprezintă o necesitate în zona deluroasă, unde precipitațiile sunt însemnate.

Arh. Romulus Grigoropol | An: 1933 | Adresa: Str. Griviței 31
Stil: Modernism cu elemente Art Deco

Vila Patrichi

În anul 1933, conductorul arhitect Romulus Grigoropol realiza un al doilea proiect de locuință ce urma a fi construită pe strada Griviței, de data aceasta la nr. 68, comanditar fiind Constantin Patrichi. În mod surprinzător, cele 2 vile nu aveau în comun doar strada pe care se aflau, ci și faptul că erau construcții-gemene, aproape identice (dar poziționate în oglindă) și ambele erau deținute de diriginți ai Oficiului PTT Câmpina.

Astfel, și aceasta vilă era proiectată în stil modernist cu elemente Art Deco.

Estetica modernistă era prezentă în proiect prin fațadele albe, cu finisaj preponderent neted (în prezent, zonele de fațadă proiectate a fi netede sunt finisate cu tencuială amprentată), ferestrele de colț, cele în bandă și cele de tip hublou, asimetria, planul fluid, articulat, zonificarea funcțiilor.

Motivele specific Art Deco sunt retragerile în trepte, balcoanele curbate, pergola de la nivelul etajului, benzile decorative cu striații orizontale din prelungirea ferestrelor, ancadramentele telescopice, panoul decorativ de pe fațada nordică, friza decorativă de la nivelul cornișei aticului și diferite elemente de feronerie decorativă (ușa de intrare pe care este reprezentat motivul curcubeului, balustrade din bare orizontale). Trebuie menționate influențele clasicizante reprezentate de pilaștrii adosați care se întind pe aproape întreaga înălțime a clădirii, precum și pilaștrii și colonetele cu baze și capiteluri stilizate de la nivelul podului.

Arh. Romulus Grigoropol | An: 1934 | Adresa: Str. Griviței 68
Stil: Modernism cu elemente Art Deco

Vila Prodrom

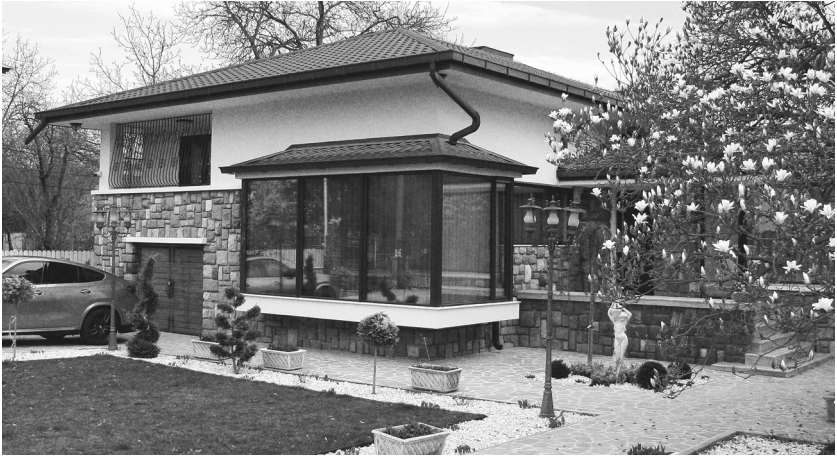
Din punct de vedere stilistic, vila Prodrom este un exemplu de excepție al arhitecturii moderne, a cărei estetică era prezentă prin jocul de volume „pure”, orizontalitatea liniilor, fațadele albe, cu finisaj neted, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria, planul fluid, articulatul, zonificarea funcțiunilor și marcarea lor în fațade. Poate cel mai interesant este planul în L, la intersecția celor 2 laturi aflându-se hall-ul, centrul locuirii, spațiu de adunare a membrilor familiei.

De inspirație Art Deco, fațada hall-ului este curbată în sfert de cerc, vitrată aproape în totalitate, articulând cele 2 aripi ale clădirii și deschizându-se către terasa de mari dimensiuni mărginită de acestea. Volumetria frustă a vilei Prodrom este rafinată și prin alte elemente Art Deco, cum sunt frizele decorative canelate de la nivelul aticelor și motivul retragerii în trepte.

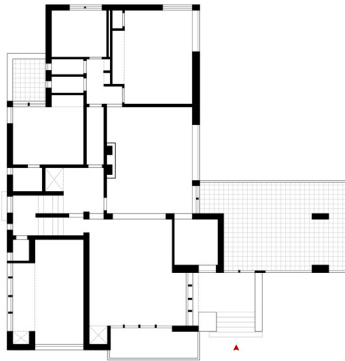
Proprietarul Vilei Prodrom, caricatură din 1933, realizată de Octav Angheluță

Arh. Necunoscut | An: 1933 | Adresa: Griviței 93 | Stil: Modernism

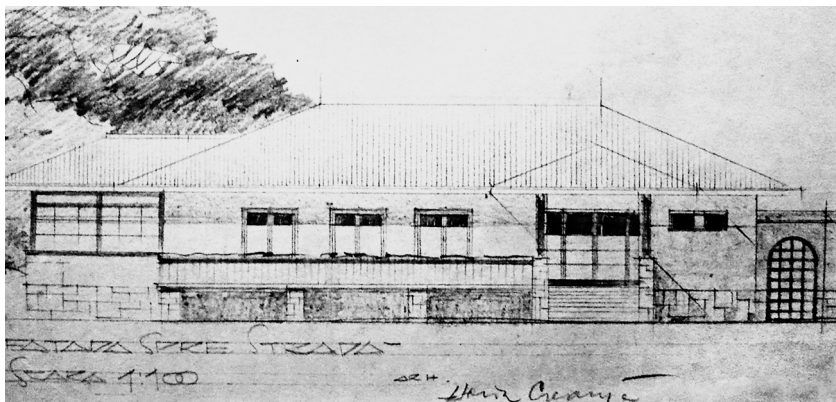
Vila Stamatopol

Vila Stamatopol a fost concepută în stil modernist cu specific local, rezultatul fiind o arhitectură de sinteză de mare valoare. Estetica modernistă este prezentă prin orizontalitatea liniilor, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria, planul fluid, articulat, zonificarea funcțiilor, glisarea serei față de volumul principal, care are rolul de spațiu intermediar între interior și exterior. Același rol de întrepătrundere a naturii cu spațiul construit îl au și balconul de la mezanin și terasa acoperită de la parter. Ambele aveau câte un perete vitrat, rezolvare estetică și funcțională pentru protejarea acestor spații de vântul puternic caracteristic zonei submontane. Elementele de influență locală sunt acoperișul în șarpantă cu învelitoare din țiglă și placarea fațadelor și a împrejmirii la stradă cu piatră de râu „așezată”. Prezența serei pe fațadă principală ca element principal de compoziție, gabaritul, amplasarea și tratarea terasei acoperite ca un spațiu de întrepătrundere a interiorului cu exteriorul indică o preocupare a comanditarilor față de plante și natură.

Arh. Ion Boceanu | An: 1935 | Adresa: Str. Vasile Alecsandri 7
Stil: Modernism cu specific local

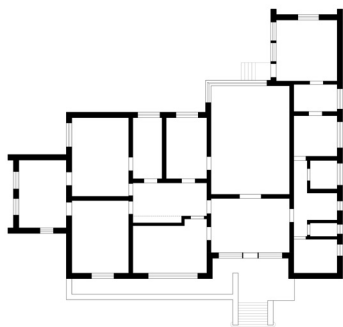

Vila Boeru

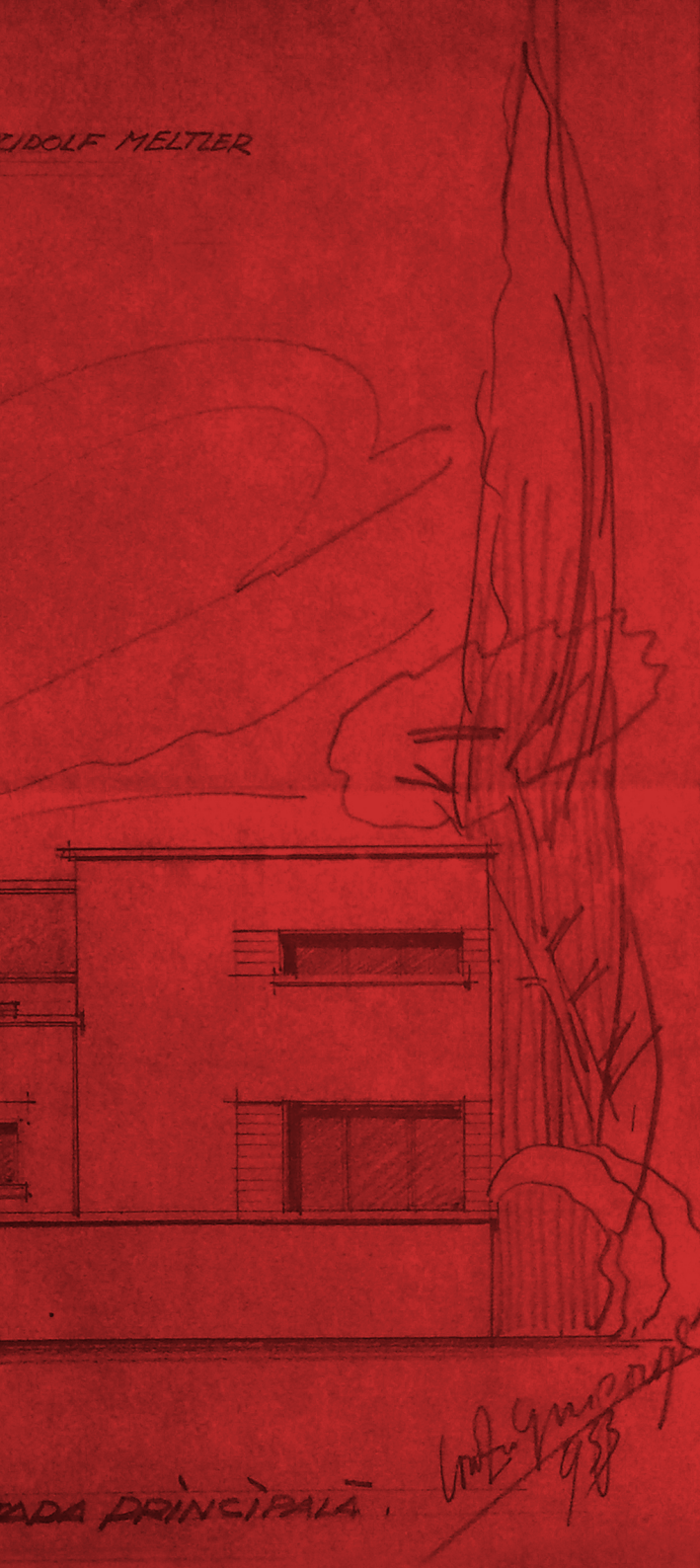
Arhitectul Horia Creangă, exponent al stilului modernist pur, realizează aici proiectul unei locuințe cu puternice influențe locale: acoperișul de tip șarpantă cu învelitoare de țiglă și streșină lată, placarea soclului cu piatră de râu „așezată”, marcarea accesului cu stâlpi din lemn pe soclu de piatră, balustrada din lemn a terasei de pe fațada principală.

Estetica modernistă este prezentă prin orizontalitatea liniilor, lipsa decorației, zonificarea funcțiunilor și marcarea lor în fațade (opacitate pentru spațiile private și transparență pentru spațiile de reprezentare), fațadele albe, cu finisaj neted, planul fluid, articulat, ferestrele de colț, asimetria, zona de intrare complet vitrată cu casete dispuse într-o rețea ortogonală. Horia Creangă acordă atenție spațiilor intermediare, cu rol de legătură între interior și exterior. Proiectul prevede două terase spre grădină, facilitând astfel legătura cu exteriorul atât dinspre spațiile comune, cât și dinspre spațiile private. Închiderea lor cu suprafețe vitrate se făcea cel mai probabil din rațiuni funcționale, de adaptare la clima submontană cu vânt puternic și precipitații abundente. În acest sens, terasele moderniste închise cu mari suprafețe vitrate îndeplinesc același rol ca geamlăcurile, des utilizate în arhitectura locală.

Arh. Horia Creangă | An: 1935 | Adresa: Str. 1 Decembrie 1918 7
Stil: Modernism cu specific local

RUDOLF MELTZER

ADA PRINCIPALĂ

IPOSTAZE ALE MODERNISMULUI MINOR

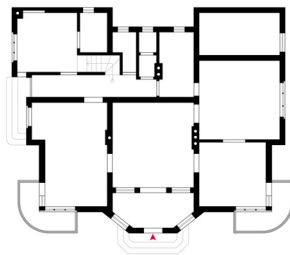
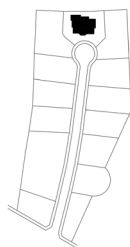
Casa Părvulescu (1936) - Arh. Nicolae Finteșteanu. Adresa: 22 decembrie 17

Casa Morariu (1946) - Arh. Alexandru Sima. Adresa: Mărășești 13

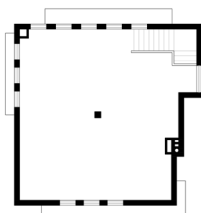

Casa Ionescu (1935, refacere 1941) - **Parcelarea Ciobanu** (1935-1938) - Arh. Nicolae Finteșteanu. Adresa: Aleea Narciselor 2, 5, 7, 8, 10, 12, 14

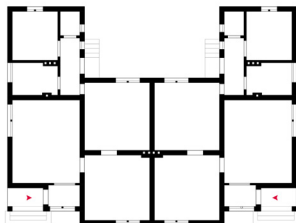
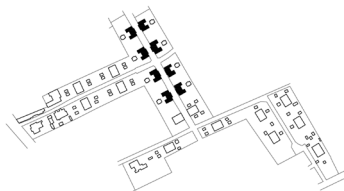

Casa Meltzer (1933) - Arh. Romulus Grigoropol. Adresa: Badea Cârțan 4

Imobilul centralei telefonice automate a Societății Anonime Române de Telefoane (1939) - Arh. Constantin Nănescu. Adresa: Griviței 63

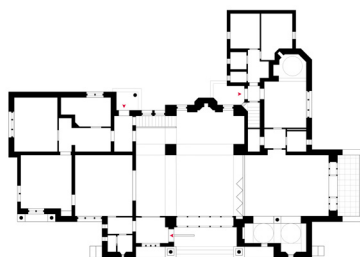
Colonia Bucea a Societății "Steaua Română" (1941) - Arh. Florica Dimitriu;
Arh. Nicolae Finteșteanu. Adresa: Ana Ipătescu 3-9, 6-12

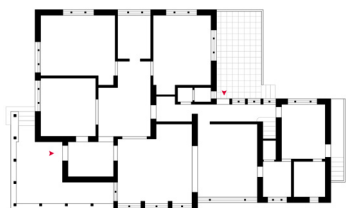

ARH. ION BOCEANU

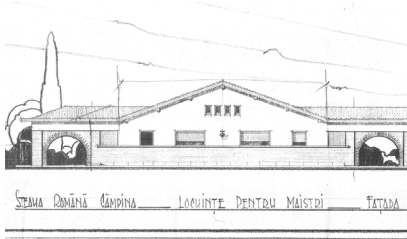
Vila Cămpinița (1941) - Adresa: Rahovei 13

Vila Ciobanu (1935) - Adresa: Mărășești 20

Vila Coc (1937) Adresa: Simion Bărnuțiu 14

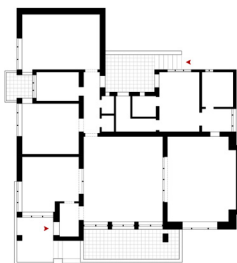

Vile pentru maștri sondori în Schela „Steaua Română” (1943)
Adresa: Nicolae Bălcescu 47-61

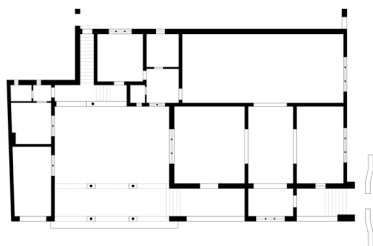

Vila Horjea (1935) - Adresa: Griviței 57

Vila Anghelescu (ante 1875; transformare 1942; extinsă ulterior)
Adresa: Griviței 69

Vila Dițulescu (1957)
Adresa: Vasile Alecsandri 2

Vila Dovăncescu (1937) - Demolată
Adresa: Bogdan Petriceicu Hașdeu 76

Arhitect,

Ion Boceanu

About Hidden Modernism

HIDDEN MODERNISM | Mapping the Hidden Modernist Heritage. Câmpina: Pilot Project is a cultural initiative with a significant research component, supported by the Romanian Order of Architects, from the Architectural Stamp Duty. The project undertakes a pilot study to create a *digital Atlas* of Romanian modernist architecture, encompassing an exhaustive mapping of modernist buildings. These range from Bauhaus to moderate Art Deco modernism, including various local adaptations of this movement. The *Mapping the Hidden Modernist Heritage - I Câmpina* project aims to unveil the yet undiscovered heritage of local modernist architecture and contextualize it with the works of acclaimed architects who have made significant contributions to local architecture. The atlas essentially serves as a monograph of the local modernist heritage, interpreted alongside local and national architectural models.

During the first research phase of the project, which focused on uncovering the local modernism in Câmpina, we uncovered a hidden heritage of modernist architectural events, marking the legacy of renowned architects. Our discoveries included works by Richard Bordenache and Horia Creangă, the latter revealed through the A.N.Ph. archives studied by Mădălin Cristian Foça. We also found projects by Ion Boceanu in both the county archives and the Boceanu family archives, a feat made possible largely due to the dedicated efforts of his daughter, architect Suzana Avram. Other local architects, such as Romulus Grigoropol (sourced from the A.N.I.C. archive, *Colegiul Arhitecților* fund), Nicolae Finteșteanu, Florica Dimitriu, and Nicolae Grigorcea, were also identified in this phase. This extensive research shed light on exemplary instances of modernism by both renowned and local architects. It also revealed a blending of traditional ideas within the Câmpina context, seamlessly integrated into modernist designs. Furthermore, this project aimed to connect the concepts of pure modernism and the so-called 'local compromise' with other complementary instances of the same style, thus revealing a more moderate form of modernism, exemplified by either Mediterranean modernism or Art Deco modernism.

After uncovering these facets of local modernity, the hidden modernist heritage documented in the atlas was organized into several categories of importance. The atlas includes a primary category titled *Significant Instances of Local Modernism*, showcasing masterpieces by esteemed architects. This includes the *modernist villas*, described as "the main carriers of the expression of modernity" (referencing A.M. Zahariade, *Horia Creangă. O monografie*), which are a unique housing typology from the interwar period, intended to serve as prestigious representations for the commissioners.

The second category is *Instances of Minor Local Modernism*. This category includes less prominent buildings and houses that, while not exemplary of the period in their entirety, contain elements and characteristics of the style that are noteworthy within the city's context. The uncovering of these hidden modernist constructions should be understood and viewed alongside *Other Facets of Modernity*, which forms the third category in this atlas.

MODERNISMASCUNS.RO

EXTENDED RESEARCH

Cartografierea Patrimoniului Modernist Ascuns

arh. Andreea Boldojar

PREAMBUL

Către:

Câmpina, ROMÂNIA
Bosfor – Istanbul

D-na și Dl Inginer Otto Steensballe

2 mai 1937

Christos a înviat!

Nous avons décidé que Richard vous construise encore une villa, sur les riants bords du Bosphore !! Agréez notre affectueux souvenir et nos meilleurs vœux pour Pâques.

Gabriella et Richard Bordenache.

*Scrisoarea lui Richard Bordenache către Inginerul Otto Steensballe, 2 mai 1937
Arhiva familiei Tudor Grigoraș, nepot al Ing. Otto Steensballe*

•

Vila Steensballe Otto – monument istoric local al județului Prahova, având codul LMI: PH-II-m-B-16397, proiectat de arhitectul Richard Bordenache – se poziționează ca un eveniment al frontului construit al străzii Mărășești din orașul Câmpina, județul Prahova. În spatele acestei vile de la numărul 18, scrisoarea semnată de arhitect, precum și mărturiile actualilor proprietari anunță prezența unui alt obiect ascuns, posibil proiectat tot de arhitectul Richard Bordenache pentru aceeași familie Steensballe, la numărul 18 bis. Astfel de „evenimente” construite ieșite la iveală ne îndeamnă să ne întoarcem privirea către întregul patrimoniu local: să dezvăluim mărturiile patrimoniului modernist prin punerea sa în context și în paralel cu opere locale ale arhitecților consacrați.

Despre *Modernism Ascuns*

MODERNISM ASCUNS | Cartografierea patrimoniului modernist ascuns. Câmpina: Proiect Pilot este un proiect cultural cu componentă pronunțată de cercetare susținut de Ordinul Arhitecților din România prin Timbrul de Arhitectură, proiect care propune un studiu pilot pentru realizarea unui *Atlas digital al arhitecturii moderniste românești*: o cartografiere exhaustivă a construcțiilor moderniste și a proiectelor apărute în revistele de specialitate, fie ele Bauhaus, fie un modernism Art Deco, fie alte interpretări locale ale acestei mișcări, ce au putut lua diverse întru chipări.

Proiectul *Cartografierea Patrimoniului modernist ascuns – I Câmpina* urmărește dezvăluirea fondului construit modernist local pentru acea arhitectură ce nu are șansa să fie descoperită, dar are ocazia de a fi pusă în context cu opere ale unor arhitecți recunoscuți care au proiecte locale de valoare arhitecturală – așa cum se întâmplă în orașul Câmpina, Prahova, prin prezența lui Richard Bordenache, respectiv Ion Boceanu și Horia Creangă. Repertoriul acestui

atlas poate fi interpretat ca o monografie a patrimoniului modernist local, citit în context și în paralel cu modelele de arhitectură locală/națională.

Scopul proiectului este crearea acestei arhive digitale care să fie pusă la dispoziția publicului larg și a specialiștilor. Atlasul conține documentarea fotografică a tuturor construcțiilor moderniste identificate prin studii de teren, precum și o documentare de arhivă pentru imobilele de referință: ilustrații planimetrice din arhive, planuri, fotografii istorice, fișe de monument (ce conțin date despre arhitect, istoria imobilului, apartenența la un stil) și alte mărturii ale utilizatorilor și locuitorilor (scrisori, mărturii scrise). Harta are posibilitatea de a fi consultată în funcție de *tipologii, perioadă, arhitect* pentru a se putea observa răspândirea operelor în teritoriu cu viitoare cercetări desfășurate în alte locuri. Principalele obiective sunt:

- Crearea acestei hărți publice digitale care să documenteze patrimoniul modernist românesc;
- Conștientizarea patrimoniului modernist local de către publicul larg prin dezvăluirea mărturiilor sale și prin punere în context și în paralel cu operele arhitecților consacrați;
- Definirea unei platforme de cercetare pentru promovarea arhitecturii locale moderniste, ce poate fi extinsă pentru alte orașe sau pentru operele altor arhitecți.

Concluzii pentru *Câmpina - Proiect pilot*

Pornind de la cercetarea de arhivă pentru anumite evenimente construite pe care acest *Atlas* încearcă să le reveleze, reușim să reprojectăm întregul context local, îmbogățind imaginea patrimoniului construit. Doar printr-o privire de ansamblu și văzut ca un întreg inserat în contextul istoric local, acest patrimoniu construit al arhitecturii moderniste românești, insuficient valorificat și aprofundat în narațiunile patrimoniului local, își poate dezvălui nuanțele și valoarea sa istoriografică. Experiența explorării unui asemenea repertoriu cu ajutorul acestui *Atlas* facilitează cunoașterea și înțelegerea răspândirii patrimoniului modernist în contextul național, dincolo de marile nuclee urbane consacrate.

Prin această primă etapă a proiectului a cercetării modernismului local din orașul Câmpina, ni s-a relevat, privind dinspre două construcții proiectate de arhitectul Richard Bordenache, un patrimoniu ascuns în vecinătatea imediată, acolo unde alte evenimente de arhitectură modernistă sunt mărturii ale unor arhitecți consacrați. Alături de Richard Bordenache, i-am descoperit pe Horia Creangă (datorită arhivelor A.N.Ph. documentate de Mădălin Cristian Focșa), pe Ion Boceanu (datorită arhivelor județene și datorită arhivei familiei Boceanu prin fiica arhitectului arh. Suzana Avram), precum și pe alți arhitecți locali ca Romulus Grigoropol (datorită arhivei A.N.I.C., fondul Colegiul Arhitecților), Nicolae Finteșteanu, Florica Dimitriu, Nicolae Grigorcea ș.a. Cercetarea acestor arhive au demonstrat prezența unor ipostaze desăvârșite ale modernismului prin prezența acestor arhitecți consacrați și a arhitecților locali.

În paralel, ne-a fost relevată apetența unor arhitecți pentru un loc, așa cum este cazul arhitectului Ion Boceanu, al cărui stil modernist pur (pe care îl preia din primii ani de activitate) se modifică în timp spre un *regionalism modern* și dă dovadă de esențializarea unor idei tradiționale în contextul orașului Câmpina, atent interpretate după liniile modernismului. De asemenea, în multe alte cazuri, modernismul a fost influențat de moștenirea locală a tehnicilor și materialelor de construcție, precum și de elementele locale specifice preluate care au alterat modernismul canonic, de exemplu: acoperișul în șarpantă, o necesitate în zona deluroasă unde

precipitațiile sunt însemnate, finisaje și placări cu piatră de râu „așezată” și preluarea și interpretarea unor elemente tradiționale ca pridvorul din lemn.

În plus, acest proiect a reușit să alăture acestor situații ale modernismului pur și ale celui „compromis local”, și alte ipostaze complementare stilului, de data aceasta printr-un modernism moderat: fie modernism mediteraneean – influențat de cultura comanditarilor și a arhitecților, așa cum este cazul vilelor Steensballe I și II proiectate de arh. Richard Bordenache, influențat de o puternică dimensiune italiană, sau a Vilei Elian, proiect al arh. Nicolae Grigorcea); fie modernism Art Deco, împrumutat poate din contextul bucureștean (cum sunt proiectele arh. Romulus Grigoropol).

Odată descoperite aceste ipostaze ale modernității cartografiate local, patrimoniul modernist ascuns din acest atlas a fost organizat în mai multe categorii de importanță ale stilului.

Atlasul conține astfel o primă categorie a *Ipostazelor importante ale modernismului local* ce relevă proiectele desăvârșite ale unor arhitecți consacrați. Din această categorie fac parte *vilele moderniste* – „principalele purtătoare ale expresiei modernității” (vezi A.M. Zahariade, *Horia Creangă. O monografie*) – o tipologie de locuire specifică perioadei interbelice, care anunță, încă prin terminologia folosită, o funcție importantă de reprezentare destinată comanditarilor:

„Termenul e consacrat în vocabularul urban al vremii operațiilor funciar-urbanistice care asociau o locuire de calitate ridicată (socială și constructivă) cu spațiile verzi. [...] Însăși apariția în vocabular al cuvântului *vilă*, nou și încă în prelucrare în terminologia arhitecturală românească, indică nevoia unei demarcații față de casa boierească anterioară. De altfel, și definițiile termenului vehiculate în revistele de specialitate sunt ambigue și destul de inexacte istoric, dovedind nesiguranță semantică. În subtext, ele presupun o modernizare a tipului de locuință unifamilială mai înstărită și anumite aspirații de locuire și de gust diferite de obișnuințele dinainte de război.” (A.M. Zahariade, *Horia Creangă. O monografie*, 2019)

Pentru orașul Câmpina, aceste tipologii de locuire identificate sunt construite într-o perioadă în care dezvoltarea economică a orașului trecea printr-o perioadă excepțională, datorită extracției și prelucrării țiteiului, iar ele aparțineau în principal inginerilor care erau angajați ai numeroaselor societăți ce activau în Câmpina în domeniul petrolier sau în domenii conexe. Este cazul locuințelor ing. Otto Steensballe, ing. Ion Elian, dr. ing. Ioan Prodrom, ing. Vasile Negoescu, dr. ing. Ștefan Philippide, ing. Coloman Schedivetz, ing. Iacob Manughevici, ing. Constantin Vartic, dr. ing. Alexandru Stamatopol, sau locuințelor ce aparțin unor proprietari cu funcții importante în oraș – diriginți ai Oficiului PTT Câmpina, Constantin Gheorghiu și Constantin Patrichi, sau Niculae Boeru personaj important în cercurile politice, financiar-bancare, economice și socio-culturale din țară. Mai mult decât atât, nu putem ignora erudiția pronunțată a comanditarilor și deschiderea acestora către arhitectura nouă, „proaspătă” sau cea cu influențe străine, alăturată experienței vaste a arhitectului; toate părțile colaborând pentru crearea acestei imagini publice de reprezentare.

Alături de această categorie, apare a doua denumită *Ipostaze ale modernismului minor local*. Din această categorie fac parte acele construcții minore, *case* care poate nu fac dovada unui proiect desăvârșit al perioadei, dar care conțin elemente și caracteristici specifice stilului ce merită a fi remarcate în contextul orașului.

Aducerea la suprafață a acestor construcții moderniste ascunse trebuie înțelese și văzute în paralel și în context cu *Alte fațete ale modernității*, ceea ce a reprezentat o nouă categorie în acest atlas.

Mădălin Focșa, colaboratorul local al acestui proiect, atrage atenția asupra prezenței unui adevărat fenomen socio-economic al orașului Câmpina, ce a generat un patrimoniu de nivel național: un fenomen legat de *boom-ul* dezvoltării de la cumpăna veacurilor 19-20, care a dus Câmpina nu numai în prim-plan național, ci pe agenda socio-economică internațională. De aceea, considerăm că proiectul nu s-a restrâns la inventarierea patrimoniului modernist, ci s-a ocupat și de anumite substraturi ale acestuia (sau efecte) care vor releva diferite fațete ale modernității arhitecturale ale orașului. Aceste abateri ar putea cuprinde și alte curente adiacente regăsite în oraș, ce au creat ambianța pentru dezvoltarea modernismului propriu-zis: de la fenomenul istorist târziu, stilul neo-românesc, influențele Art Nouveau, Art Deco, toate au creat ambianța pentru dezvoltarea modernismului propriu-zis.

Completează arhiva

Ne dorim ca acest site să poată deveni o arhivă ce aduce împreună multe fațete ascunse ale modernității. Invităm în acest scop arhitecții, locuitorii, cercetătorii și nu numai să contribuie la creșterea acestei arhive: <https://forms.gle/wo3AYrhUWGjzqQee9> .

Echipa proiectului

„Cartografierea patrimoniului modernist ascuns - studiu de caz: Câmpina. Proiect Pilot” este un proiect susținut de Ordinul Arhitecților din România din timbrul de arhitectură și de Filiala Teritorială București a Ordinului Arhitecților din România.

Consultant științific: prof. dr. arh. Ana-Maria Zahariade

Coordonator proiect: asist. dr. arh. Andreea Boldojar (andreea.boldojar [at] gmail.com)

Colaboratori de specialitate – I. Câmpina:

Cercetare de arhivă și documentare, realizare tururi ghidate: Mădălin Cristian Focșa (madalinfocsa [at] gmail.com)

Documentare și realizare fișe imobile și fișe arhitecți: arh. Ștefana Pascu-Nica (stefana_pascu [at] yahoo.com)

Realizare planuri de arhitectură: arh. Sarah Stoenescu, stud. arh. Andra Ghenoiu

Fotografii: Matei Alexandru Stoenescu

Graphic Design: Maria Anghel

Parteneri locali:

Filiala Prahova a Ordinului Arhitecților din România

Primăria Municipiului Câmpina

Centrul Național de Informare și Promovare Turistică Câmpina

Arhive:

A.N.Ph. – Arhivele Naționale ale României, Arhiva Județeană Prahova, fond Primăria Câmpina | Documentare Mădălin Cristian Focșa

A.P.C. – Arhiva Primăriei Municipiului Câmpina | Documentare Mădălin Cristian Focșa

A.N.I.C. – Arhivele Naționale Istorice Centrale, fond Colegiul Arhitecților | Documentare arh. Andreea Boldojar

Arhiva familiei arh. Ion Boceanu, prin amabilitatea arh. Suzana Avram

Mulțumiri:

Filiala Teritorială București a Ordinului Arhitecților din România

Revista Arhitectura și Uniunea Arhitecților din România

Arh. Suzana Avram, fiica arhitectului Ion Boceanu, care cu bucurie a împărtășit, pe de o parte, arhiva cu proiectele tatălui său, și, pe de altă parte, poveștile caselor realizate de acesta.

Familiei Tudor Grigoraș, urmași ai familiei Steensballe, care a împărtășit cu noi memoria celor două case realizate de arhitectul Richard Bordenache și care a declanșat începutul acestui proiect. De asemenea, le mulțumim actualilor proprietari ai Vilei Steensballe I și II - *familiei Martin, Sönke și Postumia* - care, cu aceeași bucurie, au primit acest proiect și ne-au deschis ușile, și la propriu, și la figurat, pentru a face cunoscute locuitorilor poveștile acestor vile ascunse ale orașului în cadrul evenimentelor realizate cu ocazia acestui proiect.

Contact:

Modernism Ascuns: cartografiere [@] modernismascuns.ro

Facebook: <https://www.facebook.com/modernismascuns>

Instagram: <https://www.instagram.com/modernism.ascuns/>

Site: <https://modernismascuns.ro/>

•

* În ceea ce privește acordarea drepturilor de autor, încercăm să menționăm sursele complet și în mod corespunzător imaginilor, desenelor, citărilor. Vă rugăm să ne semnalăți dacă observați atribuiri greșite sau dacă doriți ca anumite informații sau documente să fie editate sau eliminate.

CÂMPINA | PROIECT PILOT

CÂMPINA ȘI MODERNITATEA: CONTEXTUL ISTORICO-ARHITECTURAL

Câmpina și modernitatea: contextul istorico-arhitectural

Mădălin Cristian Focșa

Orașul Câmpina din județul Prahova are o identitate jalonată de două elemente a căror combinare îl face, probabil, unic pe continent: este un fost oraș vamal, dezvoltat datorită petrolului. Primul element (**comerțul vamal**), deși nu i-a adus notorietate decât cel mult națională și doar la finalul epocii moderne, este totuși definitoriu, deoarece atât apariția localității (în veacul al XV-lea²), cât și urbanizarea sa (în sec. 18) i se datorează³. Așadar, Câmpina are deja cel puțin două secole și jumătate de istorie ca oraș (termenul de „târg” nu arăta în vechime un statut intermediar între sat și oraș, ci mai degrabă desemna așezarea care ținea târg, fie ea rurală sau urbană). Al doilea element identitar însă (**petrolul**), a dus numele Câmpinei, acum mai bine de un secol, în prim-planul economiei mondiale, determinând un „boom” socio-economic în epoca antebelică, urmat de o dezvoltare culturală interbelică de excepție, ambele formând specificul orașului până azi.

Moștenirea culturală a acestui jalon identitar modern (exploatarea, prelucrarea și cercetarea „aurului negru”) a lăsat comunității un bogat patrimoniu cultural material și imaterial, elementul emblematic cel mai evident fiind unul de peisaj urban industrial: posibil singura rafinărie istorică ce se mai păstrează pe continent⁴, cu elemente din întregul lanț de producție și din toate etapele cronologice. Însăși evoluția urbanistică civilă a Câmpinei are ca **reper cronologic definitoriu apariția rafinării**: înainte de aceasta avem două etape de edilitate tradiționale, comerciale, și care se regăsesc la multe orașe extracarpătice⁵, în timp ce **după 1897 au urmat două etape industriale de evoluție**, care au schimbat radical fața orașului și au fost neobișnuite (mai ales prima dintre ele) în peisajul urban național. Etapa care începe la 1897 (a treia în evoluția urbanistică a Câmpinei) este cea efervescentă, cosmopolită, a dezvoltării impetuoase, epatante și cantitative⁶, iar a patra etapă este una a maturității, a dezvoltării așezate, mai organizate și de astă dată mai mult calitative; borna cronologică dintre ele a avut și ea semnificație edilitară: **introducerea alimentării casnice cu gaz de sondă (1927)** - o modernizare timpurie (premieră în spațiul românesc) a calității locuirii. A patra etapă se prelungește foarte mult, din punct de vedere edilitar, peste șocul socio-politic și economic al pierderii războiului contra comunismului, pentru că la instalarea acestui regim de tristă amintire orașul era atât de funcțional și bine amenajat (în ciuda cutremurului și bombardamentelor), încât aspectul său n-a mai suferit schimbări radicale multă vreme. Ca să completăm fresca etapelor de evoluție, trebuie spus că **momentul 1977 a constituit o ruptură** nefericită pentru moștenirea culturală urbanistică locală. Stricăciunile aduse de cutremur au fost folosite de regimul totalitar comunist ca pretext pentru grăbirea politicii „sistemărilor” – o strategie invazivă, ideologizată și simplistă în brutalitatea ei. Prin aceasta s-au înlocuit fronturile stradale istorice din zona centrală, ce dădeau specific urbei, cu locuințe colective de 5-7 nivele (idee nocivă, fără viziune durabilă, ce azi generează imense probleme urbanistice și de calitate a locuirii, aglomerând artificial centrul orașului). Faptul că stilul ales pentru unele dintre aceste blocuri a fost unul mai aparte (cu elemente decorative pretins premontane), nu a fost de natură să facă uitat farmecul vechiului centru comercial și al șoselei București – Brașov ce trecea prin cocheta urbe de odinioară.

În ultima etapă de evoluție (a cincea) am putea include deocamdată și deceniile postcomuniste, până ce timpul va pune o distanță mai obiectivă pentru a se putea identifica mai clar o etapă distinctă⁷.

Câmpina păstrează elemente arhitectural-urbanistice din toate cele cinci etape de evoluție. Din primele două, ce aparțin tradiției, au rămas câteva construcții izolate ici-colo (bisericile vechi și câteva case – în general reședințe negustorești și meșteșugărești care s-au încăpățânat să reziste vremurilor); ceea ce s-a perpetuat mai bine este o bună parte din țesutul urban tradițional, neregulat - în trama stradală actuală se pot recunoaște, cu ajutorul planurilor de epocă, vechile ulițe ale târgului, inclusiv traseul drumului comercial al Brașovului⁸. Urbanizarea din secolul al XVIII-lea a adus cu sine și „migrarea” centrului de greutate al așezării cu un kilometru spre sud, unde s-a stabilit piața comercială. Modernitatea însă, avea să fie adusă abia odată cu prefacerile socio-economice profunde de la finalul secolului al XIX-lea. Anii *Belle Epoque*, ai dezvoltării impetuoase a Regatului României (modernizare comparată cu „miracolul japonez” în epocă), au însemnat și pe plan urbanistic o racordare la civilizația europeană occidentală, spre care gravita societatea românească. Acesta a fost contextul istoric în care au apărut și la Câmpina clădiri făcute după noile mode – iar cele mai timpurii exemple⁹ stau și azi mărturie a faptului că influența vestică venea pe două filiere principale (germană¹⁰ și franceză¹¹), fiind adusă de vârfurile societății, care dădeau tonul¹². Acestea au fost însă doar situații izolate, de pionierat¹³, căci adevărata modernizare a aspectului orașului n-avea să ia avânt decât după ce capitala țării și stațiunea regală Sinaia au devenit modele de urmat, și după ce „aurul negru” câmpinean a început să fie exploatat mecanizat și prelucrat în rafinăria societății „Steaua Română”.

Dinamismul vieții, adus brusc de industria petrolieră la finele veacului al XIX-lea, a transformat Câmpina într-un El Dorado cosmopolit, care a atras rapid specialiști din toată Europa și nu numai; atmosfera amintea de a orașelor americane apărute în celebra goană după petrol din Pennsylvania. Bunăstarea n-a întârziat să apară și astfel s-au creat condiții pentru o arhitectură de calitate, proiectată în primă fază mai ales de arhitecți alogeni, formați în școlile occidentale. **Curentele istoriste**, la modă pe tot parcursul veacului al XIX-lea, își trăiau apogeul. Pe lângă exemplele deja amintite, Câmpina de azi mai păstrează din epoca ei efervescentă doar câteva asemenea construcții, în care se pot distinge stilurile neoclasice (mai degrabă în varianta eclectică a școlii Beaux-Arts¹⁴), neoromanic¹⁵, neogermanic¹⁶, chiar și neogotic¹⁷ sau neobaroc¹⁸. Fascinant este faptul că toate aceste construcții de factură istoristă erau contemporane cu încercări de pionierat în ce privește arhitectura: spre exemplu, în centrul orașului există și azi un curios imobil de vilegiatură din anul 1898, cu un design de avangardă pentru acea epocă¹⁹. Evident că o asemenea epocă de industrializare impetuoasă ne-a lăsat și exemple caracteristice ale arhitecturii industriale „Fin de siècle” din cărămidă aparentă, legate bineînțeles de lumea petrolului din deceniul-fenomen al Câmpinei²⁰. Arhitectura păturii mijlocii a epocii se înscrie însă în curentul eclectic de tip „Mic Paris”, specific Vechiului Regat, cu accente Art-Nouveau²¹ pe formule neo-clasice sau neo-baroce simplificate; multe străzi păstrează destule asemenea case și azi, din nefericire tot mai desfigurare de intervenții nepotrivite.

De la acest fenomen eclectic influențat de școala pariziană a pornit și **stilul național românesc** al școlii lui Ion Mincu, cristalizat la cumpăna veacurilor XIX-XX. Îl putem urmări la Câmpina în toate etapele lui de evoluție: de la faza timpurie, mai apropiată de neoclasicism²², trecând prin faza sa matură (din care avem multe și variate exemple²³) și până la faza târzie, unde apar contaminări moderniste²⁴. La Câmpina, faza matură a stilului național a traversat chiar pragul spre a patra etapă de evoluție urbanistică a orașului (cea echilibrată, calitativă, favorizată de rețeaua de alimentare cu gaze); momentul a coincis, nu întâmplător, cu apariția primului edificiu monumental, dedicat celui dintâi liceu din valea

Prahovei, pentru care s-a ales stilul național și s-a apelat la cel mai bun arhitect al județului – acte obligatorii, programatice, edificiul primind un rol de reprezentare²⁵.

Aici e momentul să amintim unele reușite remarcabile ale arhitecților ce au făcut o sinteză între stilul național și noul curent modernist propriu-zis (cubist) apărut și la noi prin anii '20. Mai întâi arhitectul Toma T. Socolescu, corifeu al stilului național cu o mare capacitate de adaptare la nou (vezi capodopera sa, Halele Centrale din Ploiești), a realizat la Câmpina în aceeași perioadă una dintre cele mai fericite și armonioase combinații între modernismul art-deco și stilul național²⁶. Dar lucrurile au mers și mai departe, pentru că la Câmpina modernismul a primit o haină locală prin **regionalismul modern** - în special stilul propriu pe care și l-a cristalizat aici unul dintre cei mai originali arhitecți români ai tuturor timpurilor, și cu siguranță cel mai important pe care avea să-l dea această zonă: **Ion Boceanu** (1903-1990). Acesta a lucrat enorm la Câmpina în anii '30 și mai ales '40, lăsându-și amprenta pe aproape orice stradă importantă. Contemporan cu ceilalți mari arhitecți români care au dat specific local modernismului (Octav Doicescu, Henrieta Delavrancea-Gibory ș.a.), Boceanu a armonizat principiile moderniste cu inspirații rustice din zona carpatică, esențializate și integrate spectaculos, foarte potrivite contextului natural local; astfel a reușit să-și creeze o amprentă proprie mai ales în arhitectura rezidențială individuală²⁷. Vilele sale respiră tihnă și bun-gust, beneficiind totodată de confortul contemporan; cele mai valoroase stau la loc de cinste în orice tratat de arhitectură modernă: vila Câmpinița II (1942), casa Coc (1937), căminul inginerilor Stelei Române (1944), cantina funcționarilor schelei (1942) sau vila Trancu (1935)²⁸ – unele fac și subiectul cercetărilor de context pentru proiectul de față. Încercări similare au avut și alți arhitecți, autori ai unor clădiri interesante: Horia Creangă (1935)²⁹, Gheorghe Trifu (1938), Florica Dimitriu (1942) sau Nicolae Finteșteanu (1945). Tot pe linia de sinteză au proiectat și alți arhitecți, dar având surse de inspirație alogene: fie mediteraneean-balcanice (arhitecții Franz Emil Appel³⁰, Nicolae Grigorcea³¹ sau Richard Bordenache³²), fie chiar transcontinentale³³.

O plonjare și mai profundă în modernism, cu referințe din sfere tradiționale mult mai subtile decât la regionalismul modern al lui Boceanu, a reușit marele profesor arhitect Richard Bordenache, prin vila Steensballe (1936) – azi protejată ca monument istoric. De asemenea, o trecere către modernismul pur a făcut-o și **fenomenul Art Deco**, reprezentat prin elemente decorative folosite la clădirile proiectate fie în stiluri pre-moderniste³⁴, fie chiar în stil modernist curat – și aici s-a remarcat mai ales arhitectul Romulus Grigoropol³⁵.

În cele din urmă, **stilul modernist propriu-zis, sau Bauhaus** (cunoscut publicului larg de la noi drept „cubism”), a apărut și la Câmpina pe la începutul anilor '30 (mai târziu decât în capitală), fiind rapid adoptat în lumea „bună” a orașului – mai întâi de către particulari, în special inginerii petroliști, care au apelat la cei mai buni arhitecți disponibili. Cu asemenea comenzi a intrat în scenă Ion Boceanu, care la vârsta de 30 ani, ca proaspăt arhitect diplomat, proiecta primele sale case în capitală și la Câmpina³⁶. Au urmat la rând ani prolifici pentru acest stil, cu care tânărul Boceanu a confirmat³⁷ (experimentând chiar și substilul zis „pachebot”, în 1935 la casa Vartic) – aceasta în paralel cu individualizarea propriului său stil original, despre care am vorbit la locul său. Alături de Boceanu s-au mai afirmat în modernismul „cubist” câmpinean și alți arhitecți, fie localnici (precum Nicolae Finteșteanu³⁸), fie de pe plan național (precum Gheorghe Audisio³⁹ sau Constantin Nănescu⁴⁰).

La limita modernismului se află stilul clasicismului epurat (numit și **modernism clasicizant**), care nu a ocolit Câmpina deși era specific marilor orașe, fiind o arhitectură monumentală prin excelență: în contextul regimurilor autoritare de la cumpăna deceniilor

3-4, când bogăția petrolului de aici friza uneori opulența și erau condiții optime pentru o arhitectură amplă de calitate, au apărut sedii somptuoase ale marilor companii industriale⁴¹.

După instaurarea comunismului, ecourile modernismului au fost mai stinse la Cămpina decât în alte părți. Din anii '50 se remarcă numai imobilul de raport IFET (arh. Ion Boceanu, 1957), a cărui alură are ceva din clasicismul socialist al epocii, păstrând totodată ecouri art-deco, alături de amprenta personală a arhitectului. În fine, un exemplu târziu de modernism postbelic de calitate este imobilul din strada Golești al companiei Electromontaj.

Evoluția arhitecturii câmpinene a fost așadar mult influențată de condițiile particulare economice ale locului, iar modernitatea ei rămâne strâns legată de activitatea industrială petrolieră, în jurul căreia a pulsat viața orașului pe parcursul întregului secol al XX-lea⁴². În special în epoca dinamică antebelică, cea mai mare societate petrolieră de la noi, *Steaua Română*, își avea fieful principal industrial la Cămpina, toată activitatea ei gravitând în jurul mării și modernei sale rafinării, mândria Vechiului Regat. Aceasta a fost, la propriu și la figurat, sufletul Cămpinei moderne, orașul dezvoltându-se în jurul și datorită rafinăriei⁴³. Chiar politicile de locuire urbană au fost influențate de societatea „Steaua Română”, care ne-a lăsat până azi ca moștenire și câteva interesante lotizări, realizate pentru toate categoriile sale de angajați⁴⁴: ingineri, funcționari, maiștri sondori sau rafinori, și chiar simpli lucrători. Numite „colonii” în epocă, acestea erau de fapt parcelări sistematizate, cu clădiri-tip, dedicate fie angajaților Schelei Cămpina⁴⁵, fie angajaților Atelierelor Centrale⁴⁶ sau ai Rafinăriei⁴⁷. De asemenea, se păstrează și de la alte societăți areale cu case-tip⁴⁸. În fine, și inițiativa particulară a făcut să apară în perioada interbelică unele lotizări, mai mult sau mai puțin sistematizate⁴⁹.

Trebuie amintit în încheiere că în anii războiului, Cămpina a avut un plan modern de sistematizare, realizat de marele arhitect Toma T. Socolescu, dar din nefericire planșele acestuia nu s-au păstrat sau încă n-au fost descoperite de cercetători. Rămâne pentru viitor ca locul și rolul Cămpinei în modernitatea urbană românească să fie mai bine definit prin aprofundarea cercetărilor pe diverse direcții; proiectul de față vine să pună doar cărămida din capul unghiului și să impulsioneze astfel și alte energii.

Totodată, dorim să tragem cu această ocazie un semnal de alarmă asupra vulnerabilității patrimoniului modernist (și nu numai) de la Cămpina. Deși fondul construit dă identitate orașului, el nu este suficient înțeles, valorificat, conservat și protejat. Spre exemplu, pe lista monumentelor istorice se află numai circa o zecime dintre imobilele care ar întruni criteriile, la o primă evaluare generală⁵⁰. Chiar în condițiile reglementărilor actuale, când există o mare zonă construită protejată⁵¹ instituită prin Planul Urbanistic General, au loc în continuare intervenții ce încalcă Regulamentul Local de Urbanism⁵², în special prin modificări ale fațadelor⁵³, ambianței și împrejurimilor, care denaturează autenticitatea, coerența și farmecul clădirilor, scăzând an după an valoarea culturală și atractivitatea orașului. Au dispărut chiar și în ultimii ani unele clădiri valoroase⁵⁴, văduvite de o protecție eficientă pentru că nu li s-a conștientizat valoarea, în lipsa cercetărilor.

Note:

¹ Prin faptul că vama de la Câmpina ajunsese la momentul apogeeului său (anii Regulamentelor Organice), cea mai traficată dintre vămile de frontieră ale Țării Românești (vezi statisticile publicate în Stoica Teodorescu, *Monografia orașului Câmpina*, 1924: p.88-89).

² Un hrisov domnesc atestă la 1422 „vameșii din Prahova”; venitul vămii respective a fost dăruit în același veac mănăstirilor Snagov și Glavacioc - cărora li se donau la 1532 niște mori de la Câmpina. Din acestea rezultă că vama s-a aflat și ea cel mai probabil tot la Câmpina, sat care însă este atestat documentar abia la 1503. În documentele vamale brașovene din 1543 și 1545, printre satele sud-carpătice apare și Câmpina, dar și o enigmatică localitate pe nume Prahova – poate satul vamal din 1422, ce avea să se contopească cu Câmpina ?

³ Vezi Mădălin-Cristian Focșa, *Istoria celei mai vechi biserici din Câmpina: «Sfânta Treime» și ansamblul său*, în „Anuar (Societatea de Științe Istoric din România – filiala Câmpina)”, nr.12 (2021): p.154-155.

⁴ Fondată la 1897 și oprită din funcționare abia în 2009, rafinăria „Steaua Română” este probabil unica rafinărie din lume cu patrimoniu moștenit chiar din secolul al XIX-lea; în epoca ei de glorie, înaintea Primului Război Mondial, era considerată cea mai modernă din lume, fiind și cea mai mare din Europa. Vezi Mădălin-Cristian Focșa, *Rafinăria «Steaua Română», peisaj industrial unicat*, în „Anuar...”, nr.12 (2021): p.246-265.

⁵ Prima etapă (cea veche, tradițională, legată de specificul unui oraș comercial sud-carpatic) e separată de o etapă intermediară de stagnare (a Câmpinei patriarhale, stațiune de vilegiatură) printr-o altă bornă-cheie: **dispariția din localitate a oficiului vamal, care fusese motorul urbanizării - moment petrecut pe la 1840.**

⁶ În primul deceniu al veacului XX populația Câmpinei aproape s-a triplat, comunitățile alogene principale (imigranți economici) venind din întreaga Europă și nu numai, cu o dinamică deosebită – polonezii fiind înlocuiți la un moment dat de către olandezi; cei care au lăsat urme mai durabile au fost germanii și austriecii, care transformaseră Câmpina aproape într-un fief filo-german în pragul Războiului de Întregire.

⁷ Aceasta și pentru faptul că – în ciuda unor inserții noi, distonante, în țesutul urban – transformările nocive aduse de presiunile imobiliare (caracteristica cea mai pregnantă a vremurilor prezente) sunt încă la început aici, spre deosebire de capitală unde fenomenul a luat amploare.

⁸ Acesta e trădat de aliniamentul străzilor actuale Rahovei, Redutei, 1 Decembrie 1918, Republicii și Primăverii, fiind schimbat pe traseul actual la o modernizare rutieră din epoca lui Cuza.

⁹ Cel mai vechi caz cunoscut de import arhitectural modernizator la Câmpina, a fost reședința neoclasică a comerciantului Constantin Carcalechi (agent consular austro-ungar la Câmpina), făcută la jumătatea secolului de arhitectul Nicolae G. Socolescu, școlit la Viena; din păcate clădirea nu mai există, în schimb a rămas până la noi o biserică din 1861 („Sf.Nicolae”-Slobozia), proiectată în stil neo-roman (Rundbogenstil, mai rar în zonă) de elvețianul Johann Schlatter („arhitectul mănăstiresc” din epoca reformelor domnitorului Barbu Știrbey).

¹⁰ Stilul „Chalet” (Schweizerstil), parte a fenomenului istorist Heimatstil specific lumii germanofone, apare la conacul Știrbey - Voila (1875; reconstruit 1979), un precursor mai puțin cunoscut al palatului Peleş din Sinaia. Mai degrabă de acesta (decât de tradiția autohtonă subcarpatică) se leagă și arhitectura de vilegiatură, specifică stațiunilor, pe care o recunoaștem în pavilioanele băilor Hernia din str.Schelelor (cca 1890), la vila Gr.Bănescu (1898) sau chiar la vila pictorului Grigorescu (1904) – un ecou târziu, cu puternică inspirație rustică.

¹¹ Stilul Beaux Arts, al școlii pariziene, își are o superbă exemplificare în capela funerară Hernia (1886).

¹² Este vorba, în primul caz, de prințul Dimitrie Știrbey, diplomat conservator (proprietarul moșiei orașului), iar în cel de-al doilea de pionierul petrolului câmpinean, Dumitru Hernia (cel care a cumpărat în 1880 de la Știrbey terenul petrolifer ce avea să-l îmbogățească și să aducă faimă Câmpinei).

¹³ Lor li se mai adaugă și celebrul templu spiritist al savantului Hasdeu (1894-1896, arh. Thoma Dobrescu), expresie a fenomenului istorist eclectic de factură romantică (cu trimiteri la epoca medievală).

¹⁴ Pentru aceasta, emblematică este vila Gogu Ștefănescu (1902 - reședința celui dintâi magnat local al petrolului), perla epocii de glorie a Câmpinei, azi pusă în valoare ca sediu al primăriei.

¹⁵ Stil excelent reprezentat de superba biserică romano-catolică (1906, arh. Josef Schiffeleers).

¹⁶ Prin câteva apariții datorate puternicei comunități germane, consolidate aici după 1903, și dintre care azi nu ni s-au mai păstrat decât Școala Germană și o casă din rafinărie.

¹⁷ În acest stil (mai precis Palazzo) era făcută „casa venețiană” - o emblemă a Câmpinei antebelice, impunătoare mai ales prin decorațiile ei specifice; a fost demolată la „sistematizările” din anii '80.

¹⁸ O clădire masivă ce domina orașul, dispărută după cutremurul din 1940, a ilustrat acest stil, fiind exemplificatoare pentru cosmopolitismul epocii: vila „Câmpinița” a societății „Steaua Română” (1905 - ridicată cu capital german, de constructori italieni, dar respirând o atmosferă britanică de epocă Edwardiană). Un neobaroc de factură victoriană (chiar Second Empire) putem încă admira în vila Raky (1906).

¹⁹ Clădirea pentru hidroterapie a petrolistului Gustav Pecici, desfășurată pe trei nivele și cu două scări interioare. Așa să fie rapid transformată într-un imobil de raport folosit de către societatea „Steaua Română”.

²⁰ Menționăm aici cele mai vechi clădiri de rafinărie existente azi pe continent (1897-1906), dar și Uzina electrică din lunca Prahovei (1905), turnătoria Atelierele Centrale (1910) sau Uzina de apă Doftana; din păcate Fabrica de acid sulfuric (1906) a dispărut în ultimele decenii, deși avea clădiri cu arhitectură foarte valoroasă.

²¹ Stil specific modernității, Art-Nouveau nu are la Câmpina o clădire exemplificatoare, însă îl regăsim în elemente arhitecturale și decorative ale multor reședințe antebelice și interbelice.

²² Vezi de pildă casa din bd. Culturii nr. 10.

²³ Cele mai reprezentative: vilele Macri și Goldfeld (1911), vila Honetschlager (1926, arh. G.N.Ionescu) și mai ales operele arhitectului Toma T. Socolescu: vila Dem Ștefănescu (1916-1925), casa Popescu-Parafină (1935) sau palatul Judecătorei Câmpina (1938).

²⁴ Aici s-ar putea încadra o „bijuterie” precum casa Ana Rădulescu (1937, arh. T.T.Socolescu).

²⁵ Palatul Liceului de Băieți (proiectat la 1926 de arh. Toma T. Socolescu, construit în etape între 1928 și 1943).

²⁶ E vorba despre vila Dumitru Gheorghiu (1935) – unde, pe o volumetrie modernistă cu puternice motive art-deco, au fost grefate elemente arhitectonice și decorative naționale atât de impunătoare, încât casa este deseori asimilată fazei târzii a stilului național.

²⁷ Dar nu doar în aceasta, ci și în arhitectura monumentală, unde însă puține proiecte au prins viață – dintre ele se remarcă un palat complex, proiectat pentru căminul de ucenici din schela „Stelei Române” (1943); iar dintre cele nematerializate, menționăm spectaculosul proiect neobizantin de catedrală a orașului (1942).

²⁸ Aceasta din urmă demolată chiar în ultimii ani, inclusiv din cauza lipsei de cercetări și ignoranței autorităților (din păcate după război au dispărut mai multe capodopere ale lui Ion Boceanu, dincolo de faptul că cele mai îndrăznețe proiecte n-au mai putut deveni realitate din cauza evoluției și deznodământului războiului).

²⁹ E vorba de surpriza principală a cercetărilor noastre - vila Boeru din str. 1 Decembrie 1918.

³⁰ Etajare și transformare la vila Basic-Crăciun (1935, cu renovări la 1941 proiectate de arh. Grigore Ionescu).

³¹ Casa Ion Elian (1937). Alte exemple de inspirație mediteraneeană, deocamdată cu autor necunoscut, sunt vila Pericle Ioanid din str. Mărășești și imobilul de raport Ioanid-Macri (1938) din Bulevardul Culturii.

³² Cu una dintre vilele familiei Steensballe (casa din spate, mai tradițională - 1938).

³³ Aici exemplificatoare este vila Stamatopol (1935, arh. Ion Boceanu), ce trimite la atmosfera de peste ocean – ca și surpriza dezvăluită de cercetările noastre: vila Boeru (1935, arh. Horia Creangă).

³⁴ Un exemplu interesant de asemenea melanj este casa Ion Socolescu (1898), o locuință de tip „Mic Paris” unde eclecticismul școlii Beaux Arts trece cu nonșalanță (în urma unor modificări interbelice) de la neoclasicism la Art Nouveau și Art Deco.

³⁵ Două dintre vilele sale pot fi admirate și azi pe strada Griviței, mai bine conservată fiind vila Patrichi (1934).

³⁶ E vorba despre vilele Negoescu 1 (str.Câmpineanu) și Manughevici (str.Mărășești); din același an, 1933, datează și superba vilă Prodrom de pe str.Griviței, un reper al orașului (din păcate cu autor neidentificat încă).

³⁷ O capodoperă cubistă a lui rămâne casa Philippide (1934) din aceeași stradă Mărășești - arteră transformată curând în fieful inginerilor petroliști, azi o adevărată rezervație de arhitectură, creuzet al Câmpinei interbelice.

³⁸ Mai ales cu capodopera sa, imobilul Casei de Economii a societății „Steaua Română” (1937).

³⁹ Care a realizat un excelent joc de volume pentru palatul Casei Asigurărilor Sociale (1936), din nefericire desfigurată masiv de modificările din epoca comunistă și chiar mai recente.

⁴⁰ Autor al sediului local pentru Societatea Anonimă Română de Telefoane (1939).

⁴¹ Ne referim aici în special la cele două palate din zona petroliferă Gahița, ale societăților Concordia-Electrica (corpul principal 1937, arh. Octav Doicescu; corpurile anexe 1947-48, arh. Ion Boceanu) și respectiv Steaua Română (1942, arh. Florica Dimitriu). Un ecou al acestora avea să fie în 1961 noua Casă de Cultură a orașului, exemplu tipic de realism socialist în arhitectură.

⁴² Nu întâmplător și în zilele noastre cei mai mari angajatori din economia locală sunt companiile producătoare de utilaj petrolier, care continuă tradiția unor fabrici cu rădăcini inter- și ante-belice.

⁴³ Câmpina rămâne până azi unicul oraș european (cel puțin) ce are o rafinărie în mijlocul său.

⁴⁴ Aceasta pe lângă luxoasele locuințe pentru directori și vilele de protocol, răspândite prin tot orașul în cele mai bune poziții.

⁴⁵ De la vest la est, în zona schelei regăsim: colonia „Gahița” (cu arhitectură din diverse epoci, influențe moderniste regăsindu-se în parcelarea Hernea și la vilele funcționarilor din str.Schelelor); duplexurile pentru maiștri sonori din bd.Carol/Bălcescu – arh.I.Boceanu, 1944; colonia Păcuri (cu locuințe colective pentru lucrători numite „cazarme”, dar și cu case-tip).

⁴⁶ În proximitatea acestora se afla colonia „Bucea”, cea mai extinsă (două străzi cu locuințe-tip colective pentru lucrători și una cu duplexuri pentru funcționari - cele din urmă cu elemente moderniste, arh.F.Dimitriu).

⁴⁷ Lotizările din preajma rafinăriei (al. Berzei – pentru maiștri rafinori, str. Magnoliei – pentru ingineri), dar și din nordul orașului (al.Panduri – pentru funcționari și str.Zimbrului – pentru lucrători și ingineri, acestea din urmă cu influențe moderniste, opera arhitectului Boceanu).

⁴⁸ „Coloniile” din lunca Prahovei ale societăților „Regatul Român”, „Astra Română” sau „Concordia-Electrica” (doar ultima având clădiri cu influențe moderniste).

⁴⁹ Se remarcă până azi asemenea parcelări relativ unitare, cu case de regulă unifamiliale și arhitectură mai puțin îndrăzneță, pe străzi înfundate, cu atmosferă patriarhală, precum Amurgului („parcul Ecker” în epocă) sau Narciselor-Cercului („parcelarea Ciobanu” în epocă).

⁵⁰ Valoarea culturală a patrimoniului imobil din Câmpina a fost evident mult subestimată de specialiștii ce au întocmit Lista Monumentelor Istorice, care nu s-au aplecat mai deloc asupra modernității spectaculoase de aici și nu au sesizat amploarea fenomenului dezvoltării economice din ultimul secol, care a generat aici multă arhitectură de calitate; din acest punct de vedere, situația Câmpinei este dramatică, identitatea ei urbanistică având enorm de suferit atât în epoca sistematizărilor comuniste, cât și în prezent.

⁵¹ În partea de vest a orașului, unde s-au păstrat mai bine țesutul urban tradițional și arhitectura de calitate.

⁵² Și acesta, mult prea permisiv și ambiguu în multe locuri, necesită o urgență îmbunătățire.

⁵³ O mare amploare a luat în ultimul deceniu fenomenul distructiv al anvelopărilor termice.

⁵⁴ Un exemplu edificator a fost demolarea în 2020 a vilei Dovăncescu (1947, arh. I.Boceanu), reper al orașului.

TABELE FIȘE IMOBILE IMPORTANTE

IPOSTAZE IMPORTANTE ALE MODERNISMULUI LA CÂMPINA

VILA PHILIPPIDE

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	str. Mărășești, nr.16
Denumire	Vila Philippide
Arhitect	Ion Boceanu
An construcție	1933
Stil	Modernism
Elemente de stil	Volume „pure”, orizontalitatea liniilor, fațade albe, cu finisaj neted, lipsa totală a oricăror elemente decorative, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria, planul liber, fluid, articulat, zonificarea, glisarea vestibulului vitrat față de volumul principal pentru a genera un volum de sine stătător care pare că pluteste și are rolul de spațiu intermediar între interior și exterior
Stare actuală	Bună, fără intervenții majore la nivelul fatetelor. Se păstrează configurația inițială a spațiilor și majoritatea finisajelor originare
Comanditar	dr. ing. Ștefan Philippide
Regim de înălțime	Subsol parțial + P
Suprafață construită	143 mp
Suprafață teren	1400 mp (808 mp. curte și 449 mp grădină)
Funcțiuni	Parter: vestibul, hall și sufragerie, coridor, 2 dormitoare, debara, baie, grup sanitar, oficiu, bucătărie, cămară, scară pod, scară subsol, camera personalului de serviciu, acces de serviciu, terasă acoperită Subsol: scară de serviciu, coridor, grup sanitar, spălătorie, pivniță, cameră tehnică Pod: debara, uscătorie, camera tehnică, scară de serviciu
Branșamente inițiale la utilități	Electricitate, apa curentă, canalizare, gaze naturale
Program de arhitectură	Privat Rezidențial
Valoarea construcției	-
Autorizație	nr. 1783/24.07.1933
Statut de protecție	Se află în zona de protecție a monumentului istoric Vila Steensballe Otto, cod LMI 2015 PH-II-m-B-16397 Inclusă în Zona protejată cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin PUG Câmpina (capitolul I, punctul 5.1.)

Descriere imobil

Vila Philippide este localizată central, la vest de bulevardul principal al orașului, într-o zonă a cărei tramă stradală începuse să se cristalizeze încă de la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea. Strada Mărășești s-a constituit în 2 etape. Sectorul vestic, pe care se afla și terenul inginerului Philippide, se distinge prima dată pe harta Fligely din 1856, însă este posibil să fi fost trasat cu câteva decenii mai devreme. Acest sector al străzii a purtat denumirile Fundătura Grivița, apoi str. Evanghelică, devenind str. Mărășești în 1923. Sectorul estic a fost trasat în 1936 pe proprietatea ing. D.A.Paștia, al cărui nume l-a și purtat inițial. Acesta a parcat terenurile care mărgineau noua stradă și le-a vândut individual. În 1940, considerându-se că funcționa ca o prelungire a străzii Mărășești, strada D. A. Paștia a primit denumirea Mărășești, realizându-se în consecință și actualizarea numerelor poștale.

Fondul construit al acestei zone, format preponderent din locuințe unifamiliale cu regim mic de înălțime (P, P+1E), datează în cea mai mare parte din perioada interbelică, atunci când dezvoltarea economică a orașului trecea printr-o perioadă de grație, datorită extracției și prelucrării țițeiului. Locuințele unifamiliale construite atunci aparțineau în principal inginerilor care erau angajați ai numeroaselor societăți ce activau în Câmpina în domeniul petrolier sau în domenii conexe, așa cum este și cazul vilei Philippide.

Ștefan Philippide s-a născut în 1886 în Iași, unde a absolvit Universitatea în 1909, devenind inginer chimist. Și-a continuat studiile în cadrul Universității Tehnice "Fridericiana"¹ din Karlsruhe, Germania, obținând titlul de doctor în 1914. S-a stabilit în Câmpina în 1919 și a activat ca șef de secție la Rafinăria Steaua Română în perioada 1923-1934. Locuia pe str. Ion Brătianu la nr.19², într-o casă ce aparținea societății și era folosită ca locuință de serviciu pentru inginerii angajați în cadrul rafinăriei. Clădirea fusese construită în 1821, avea un singur nivel, o suprafață construită de 190mp și 7 încăperi.

Ștefan Philippide împreună cu soția sa, Brândușa, își vor construi o locuință proprie în 1933 pe strada Mărășești la nr. 16, în baza autorizației 1783/1933 eliberată de Primăria Orașului Câmpina. Terenul fusese achiziționat de cei doi soți în același an, conform actelor de vânzare-cumpărare 629/1933 și 746/1934 autentificate de Judecătoria Câmpina.

Noua locuință a familiei Philippide ocupa aproape toată lățimea parcelei înguste și lungi pe care era amplasată, astfel încât accesul auto în curtea și grădina din spatele casei se făcea pe drumul de trecere existent de-a lungul laturii de vest a parcelei.

Proiectată în stil modernist de arhitectul Ion Boceanu, vila Philippide este caracterizată de volume „pure”, orizontalitatea liniilor, fațadele albe, cu finisaj neted, lipsa totală a oricăror elemente decorative, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria, planul fluid, articulată, zonificarea funcțiunilor, glisarea vestibulului vitrat față de volumul principal pentru a genera un volum de sine stătător care pare că plutește și are rolul de spațiu intermediar între interior și exterior. Vestibulul complet vitrat, cu aspect de geamlâc este și un răspuns la condiționările climatice locale reprezentate de vântul puternic și precipitațiile abundente. Retragerile în trepte și configurarea tâmplăriei metalice a vestibulului sunt de influență Art Deco, în timp ce acoperișul în șarpantă, mascat de atice, este un element constructiv specific local, absolut necesar în zona deluroasă, unde precipitațiile sunt însemnate. Împrejmuirea la strada existentă astăzi este probabil cea originală, având grilaje metalice cu motive geometrice repetitive compatibile cu estetica Art Deco.

Clădirea fost ridicată pe fundații de beton, având subsol cu pereți din beton, suprastructura din cărămidă și acoperiș în șarpantă cu învelitoare din tablă de fier, mascat de atice. Podul era nelocuibil și avea înălțime redusă; totuși, era prezent în fațade prin ferestrele amplasate la acest nivel nu doar pentru iluminare și ventilație, ci și din considerente estetice. Clădirea era bransată la electricitate, apa curentă și gaze naturale. Încălzirea se face centralizat, cu calorifere. De asemenea, proprietarii beneficiau de abonament de telefonie plătit³ de societatea Steaua Română, deoarece personalul „trebuia să fie legat cu rafinaria în interes de serviciu”.

În suprafața construită de 143 mp, vila Philippide avea regim de înălțime parter, cu subsol parțial. Parterul se compunea din vestibul, hall și sufragerie, coridor, două dormitoare, debara, baie, grup sanitar, oficiu, bucătărie, cămară, scară pod, scară subsol, camera personalului de serviciu, accesul de serviciu și o terasă acoperită. La subsol se găseau scara de serviciu, un coridor, un grup sanitar, spălătoria, pivnița și o cameră tehnică în care se afla instalația de încălzire centralizată a locuinței. Podul adăpostea spații de serviciu: o debara, uscatoria, o cameră tehnică și scara de serviciu. În timpul raidurilor aviației anglo-americane din 5-6 mai 1944, când mai multe proiectile au distrus aripa dinspre strada Mărășești a Liceului de Fete „Iulia Hasdeu”, a fost avariat și acoperișul vilei Philippide. În arhiva familiei Boceanu, există mai multe variante de lucru ale proiectului realizat pentru vila Philippide, toate în stil modernist, dar cu compartimentări și volumetrii diferite.

Deși în perioada comunistă, familiei Philippide i s-a impus să aibă chiriași în unele din încăperile locuinței lor, clădirea nu a fost naționalizată. În anii 1950-1960, aici fusese stabilit chiar sediul Comitetului Orășenesc al Uniunii Tineretului Muncitor.

În 1967, la un deceniu după moartea soțului său, Brândușa Philippide vinde imobilul (teren în suprafață de 665 mp și casă de 143 mp) soților Mariana și Gheorghe Valerian⁴ pentru suma de 50.000 lei.

În prezent, vila Philippide este în stare buna de conservare, fără modificări majore. Deși terasa acoperită de pe fațada vestică a fost închisă cu suprafețe vitrate, iar subsolul a fost extins sub aceasta pentru a adăposti un garaj, intervenția nu a afectat integritatea stilistică a clădirii. Se păstrează tâmplăria și jaluzelele originare din lemn. La interior, întâlnim aproape neschimbată configurația inițială a spațiilor, dar și finisajele podelelor (parchet, gresie, mozaic), ușile și feroneria acestora (șilduri și clanțe), ivarele ferestrelor, instalația de încălzire centrală (sistemul, țevile, o parte din calorifere, robinetele), obiectele sanitare cu bateriile aferente (cadă, bideu).

Vila Philippide se află în zona de protecție a monumentului istoric Vila Steensballe Otto, cod LMI 2015 PH-II-m-B-16397, fiind totodată inclusă în perimetrul Zonei protejate cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin P.U.G Câmpina (capitolul I, punctul 5.1.)

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Mulțumiri:

Îi suntem foarte recunoscători arh. Suzana Avram, fiica arh. Ion Boceanu, care ne-a oferit acces la arhiva prețioasă a familiei, ce conține numeroasele proiecte ale arhitectului, din Câmpina, Ploiești, București și nu numai.

Note:

¹ *Universitatea Politehnica din Karlsruhe*

² *Astăzi dispărută. Se află la intersecția străzii B.P. Hașdeu cu Calea Doftanei.*

³ *Costul anual abonamentului familiei Philippide era în 1936 de 3000 lei.*

⁴ *Cf. contractului de vânzare-cumpărare nr. 3784/18.10.1967*

Bibliografie:

Arhiva familiei Boceanu, prin amabilitatea arh. Suzana Avram, fiica arh. Ion Boceanu.

Simona Luncașu, "Câmpina de altădată: călătorie în timp", Ed. Transilvania Expres, 2003

Edgar Geller, "Câmpina copilăriei mele", Editura Victor Frunza, 1996

*Buletinul Asociațiunii Generale a Inginerilor România (AGIR) 1923-1934

P.U.G. Municipiului Câmpina, Județul Prahova, 2013

<https://biblacad.ro/bnr/brmautori.php?aut=p&page=1080&limit=40>

VILA NEGOESCU

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	Str. Ion Câmpineanu, nr.6
Denumire	Vila Negoescu I
Arhitect	Ion Boceanu
An construcție	1933
Stil	Modernism
Elemente de stil	Jocul de volume „pure”, fațadele albe, cu finisaj neted, lipsa totală a oricăror elemente decorative, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria, planul fluid, zonificarea funcțiunilor și marcarea lor în fațade (opacitate pentru spațiile private și transparență pentru spațiile de reprezentare), glisarea terasei de la etaj pe 2 direcții față de volumul principal pentru a genera un volum de sine stătător ca spațiu intermediar între interior și exterior.
Stare actuală	Bună, fără intervenții majore la nivelul fațadelor. Se păstrează toată tâmplăria originală
Comanditari	prof. Maria și ing. Vasile Negoescu
Regim de înălțime	Subsol+P+1E
Suprafața construită	117mp
Suprafață teren	-
Funcțiuni	Parter: vestibul, birou, hall și sufragerie, scara principală, oficiu, grup sanitar, bucătărie, 2 camere, scară de serviciu, coridor, camera personalului de serviciu. Etaj: dormitoare, o baie, scară principală, scară de serviciu
Branșamente inițiale la utilități	-
Program de arhitectură	Privat rezidențial
Valoarea construcției	-
Autorizație	nr. 3070 /11.10.1933
Statut de protecție	Inclusă în Zona protejată cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin P.U.G. Câmpina (capitolul I, punctul 5.1.)

Descriere imobil

În preajma celui de-al Doilea Război Mondial, Maria și Vasile Negoescu formau o familie de intelectuali, cunoscută și respectată în Câmpina. Originar din Mislea, Vasile Negoescu a absolvit în 1928 Școala Politehnică din București, angajându-se ca inginer de mine în cadrul societății „România Petroliferă”, unde a lucrat pe parcursul anilor 1930. În aceeași perioadă, concesiona spre exploatare terenuri petrolifere. În 1941, îl regăsim ca profesor suplinitor și director al Școlii de Ucenici Industriali Mislea, din subordinea Ministerului Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale. În perioada 1948-1950, a fost director al Școlii Medii Tehnice de Petrol nr. 1¹ din Câmpina, continuând să predea matematică în cadrul instituției, până la desființarea acesteia în 1955. Profesoară de istorie, Maria Negoescu a fost detașată în noiembrie 1933 de la Liceul de fete din Bazargic² la Liceul de Fete din Câmpina. Și-a luat definitivatul în învățământ în septembrie 1934. În Câmpina, a predat și la Liceul de Băieți nr. 1 și la Școala de Maiștri Sondori³.

Cei doi soți și-au construit în decurs de trei ani, două locuințe pe strada Ion Câmpineanu, ambele proiectate de arhitectul Ion Boceanu. Prima a fost cea de la nr. 6, construită în 1933, conform autorizației de construire nr. 3070/11.10.1933, în timp ce a doua a fost ridicată la nr. 7 în 1936, conform autorizației de construire nr. 2249/28.07.1936. Localizată central, la vest de bulevardul principal al orașului, într-o zonă a cărei tramă stradală începuse să se cristalizeze încă de la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea, strada Ion Câmpineanu s-a conturat odată cu inaugurarea Gării Câmpina în 1879, pentru a face legătura dintre oraș și noua linie feroviară. De altfel, prima sa denumire a fost chiar Șoseaua Gara-Câmpina. Fondul construit al zonei, format preponderent din locuințe unifamiliale cu regim mic de înălțime (P, P+1E), datează în cea mai mare parte din perioada interbelică, când dezvoltarea economică a orașului trecea printr-o perioadă de grație, datorită extracției și prelucrării țigăiului.

Parcela pe care a fost ridicată vila Negoescu I, imobilul de la nr. 6, se află în interiorul unei curbe ample, în unghi de aproape 90°, pe care o urmărește traseul străzii Câmpineanu, astfel încât practic toate fațadele construcției pot fi percepute din spațiul public. Vila Negoescu are o suprafață construită de 117 mp. și regim de înălțime subsol, parter și etaj. Parterul se compunea din vestibul, birou, hall și sufragerie, scara principală, oficiu, grup sanitar, bucătărie, 2 camere, scara de serviciu, coridor, camera personalului de serviciu și accesul de serviciu. La etaj se găseau dormitoare, o baie, scara principală și cea de serviciu. Clădirea fost ridicată pe fundații de beton, având subsol cu pereți din beton, suprastructura din cărămidă și acoperiș în șarpantă cu învelitoare din tablă de fier, mascat de atice.

Vila Negoescu I este unul dintre puținele exemple de manual ale modernismului din Câmpina, întrunind toate elementele specifice stilului: jocul de volume „pure”, fațadele albe, cu finisaj neted, lipsa totală a oricăror elemente decorative, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria, planul fluid, articulat, zonificarea funcțiilor și marcarea lor în fațade (opacitate pentru spațiile private și transparență pentru spațiile de reprezentare), glisarea terasei de la etaj pe 2 direcții față de volumul principal pentru a genera un volum de sine stătător ca spațiu intermediar între interior și exterior.

Un element de inspirație Art Deco este marcarea sufrageriei în fațada estică printr-un volum semicilindric, cu ferestre de jur împrejur. Spațiul interior pare a se dilata înspre exterior, diluând limita dintre construcție și natura înconjurătoare. În final, și la vila Negoescu I este prezent acoperișul de tip șarpantă, care nu e vizibil de la nivelul străzii fiind mascat de atice, însă care nu poate lipsi în zona deluroasă, unde precipitațiile sunt însemnate.

Deși nu a fost naționalizată în perioada comunistă, întreaga casă a fost recompartimentată pentru a putea primi un număr cât mai mare de chiriași. Din *Fișa pentru delimitarea, numerotarea și măsurarea clădirilor și locuințelor întocmită în 1965*, aflăm că imobilul aparținea în continuare doamnei Maria Negoescu, însă aceasta nu mai locuia aici. În schimb, la această adresă figurau cu chirie 5 familii, 2 la parter și 3 la etaj, în total 12 persoane. Cu 6 dormitoare, 5 bucătării și 2 grupuri sanitare, eleganta locuință unifamilială căpătase configurația unui imobil de raport improvizat, înghesuit, straniu.

În prezent, clădirea este în stare bună de conservare la nivelul fațadelor. Nu a suferit modificări care să îi afecteze integritatea stilistică și păstrează tâmplăria originală de culoare albastră, care este posibil să fie o marcă a arhitectului Ion Boceanu care a folosit aceeași culoare pentru tâmplăria vilei Vartic. Nu se cunoaște starea de conservare a interiorului.

Vila Negoescu I se află în perimetrul Zonei protejate cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin P.U.G. Câmpina (Capitolul I, Punctul 5.1.)

Note:

¹ Din subordinea Ministerul Minelor și Petrolului.

² Reședința de atunci a județului Caliacra.

³ Din subordinea Ministerului Comerțului Exterior.

Bibliografie:

M.O. nr. 292/17.12.1937

M.O. nr. 260/1.11.1941 (Partea I)

M.O. nr. 264/6.11.1941 (Partea I)

M.O. nr. 171/26.07.1946 (Partea I B)

M.O. nr. 88/14.04.1948 (Partea I B)

M.O. nr. 304 bis /31.12.1948 (Partea I B)

P.U.G. Municipiului Câmpina, Județul Prahova, 2013

Gheorghe Stanciu, "Istoricul învățământului profesional de petrol din Câmpina 1904-2004", f.e., 2004

*Buletinul Asociațiunii Generale a Inginerilor România (AGIR) 1932-1935

<https://biblioteca-digitala.ro/>

<https://oqlindadeazi.ro/stiri/campina-o-asezare-contemporana-cu-troia/>

<https://oqlindadeazi.ro/stiri/campineni-care-fac-cinste-orasului-2/>

<https://oqlindadeazi.ro/stiri/campineni-si-rudele-lor-ilustre-2/>

VILA VARTIC

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	str. Plevnei, nr.23 (initial str. Plevnei, nr.29)
Denumire	Vila Vartic
Arhitect	Ion Boceanu
An construcție	1935
Stil	Modernism
Elemente de stil	Jocul de volume „pure”, orizontalitatea liniilor, fațadele albe, cu finisaj neted, lipsa totală a oricăror elemente decorative, ferestrele în bandă, asimetria, planul fluid, articulat, zonificarea funcțiunilor și marcarea lor în fațade
Stare actuală	Satisfăcătoare la nivelul fațadelor, cu modificări care alterează integritatea stilistică a clădirii
Comanditar	Liseta și ing. Constantin Vartic
Regim de înălțime	subsol partial+P
Suprafața construită	216 mp
Suprafață teren	880 mp (304 mp curte și 320 mp grădina)
Funcțiuni	Parter: vestibul, hall și sufragerie, terasă, birou, dormitor, balcon, baie, camera de serviciu, coridor, scară, grup sanitar, bucătărie, cămară, oficiu, acces de serviciu. Subsol: pivniță, spălătorie, grup sanitar, scară, coridor Pod: cameră de locuit, debara
Branșamente inițiale la utilități	electricitate, apa curentă, canalizare, gaze naturale
Program de arhitectură	privat rezidențial
Valoarea construcției	-
Autorizație	nr. 1274/25.05.1935
Statut de protecție	Inclusă în Zonă protejată cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin P.U.G. Câmpina (capitolul I, punctul 5.1.)

Descriere imobil

Născut la Iași în 1899, Constantin Vartic a absolvit Școala Politehnică din București, secția Electromecanică, în 1922. Doi ani mai târziu, se mută la Câmpina și se angajează ca inginer electromecanic la Societatea Concordia Electrica din oraș. Între 1929 și 1931, a lucrat la Societatea Steaua Electrică din Florești, Prahova, reangajându-se la Concordia Electrica începând cu anul 1932. În 1948 era director al acestei societăți.

Soția sa, Elisabeta (Lisete) Vartic se implică în diverse proiecte sociale, ca voluntar. A făcut parte din Comitetul Crucii Roșii și a prezidat Asociația Cercului de Gospodine din Câmpina, pe lângă care funcționa și un dispensar pentru sugari. În urma adoptării deciziei Consiliului de miniștri nr.1049/1948 și a emiterii ordinului Prefecturii Județului Prahova nr.11945/1948, Asociația Corpului de Gospodine a fost dizolvată chiar în timpul mandatului doamnei Vartic „patrimoniul acestei asociații trecând asupra Ministerului Afacerilor Interne.”

În primul volum al cărții sale de memorii „Câmpina copilăriei mele”, Edgar Geller îi evoca pe soții Vartic ca membri activi ai comunității locale: „*formau cel mai înalt cuplu de soți: amândoi*

de staturi impozante. În timp ce domnul Wartik era asportiv, soția lui era o pasionată jucătoare de tenis. Făceau parte din pătura ridicată a orașului și erau foarte cunoscuți în Câmpina. Locuiau pe strada Plevnei, pe lângă spitalul de boli contagioase, într-o casă cubistă de un alb strălucitor.”

Într-adevăr, în 1935, Elisabeta și Constantin Vartic și-au construit pe strada Plevnei la nr. 29 (astăzi nr. 23) o locuință în stil modernist, după planurile arhitectului Ion Boceanu. Elementele caracteristice stilului sunt jocul de volume „pure”, orizontalitatea liniilor, fațadele albe, cu finisaj neted, lipsa totală a oricăror elemente decorative, ferestrele în bandă, asimetria, planul fluid, articulat, zonificarea funcțiunilor și marcarea lor în fațade (opacitate pentru spațiile private și transparență pentru spațiile de reprezentare). Un element dominant în volumetria casei Vartic este fațada curbată în jumătate de cerc de pe latura vestică a clădirii. Acest volum de influență Art Deco (stilul pachebot), prevăzut cu ferestre în bandă, împreună cu terasa vitrată cu aspect de geamlâc dinspre curte, au rolul de spații intermediare între interior și exterior. Elementul cu specific local ce nu lipsește în cazul clădirilor moderniste din Câmpina, și anume acoperișul de tip șarpantă, care nu e vizibil de la nivelul străzii fiind mascat de atice, este prezent și aici.

Același Edgar Geller descria foarte sugestiv arhitectura casei Vartic din perspectiva nespecialistului: *„Această casă, fără etaj, arăta ca o cutie de chibrituri culcată pe partea lată și era vopsită cu o culoare albă imaculată, care în zilele însorite, te orbea atât de tare, în vremea prânzului, încât nu te puteai uita la ea. Ramele ferestrelor și ușa de la intrare erau vopsite cu un albastru intens, care contrasta puternic cu albul zidăriei. În fața casei era o grădină plină cu boschete de trandafiri, care umpleau strada cu mireasma lor, până aproape de bulevard.”* Descrierea este reprezentativă pentru imaginea urbană interbelică a acestei zone rezidențiale localizate central, la vest de bulevardul principal al orașului. Deși trama stradală începuse să se cristalizeze încă de la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea, strada Plevnei distingându-se pe planul rusesc al orașului Câmpina din 1830, fondul construit s-a înnoit în ritm accelerat în anii de efervescentă economică și culturală dintre cele două războaie mondiale. Locuințele unifamiliale cu regim mic de înălțime (P, P+1E) care se construiau preponderent în aceasta zonă, aparțineau, ca și în acest caz, în principal inginerilor care erau angajați ai numeroaselor societăți ce activau în Câmpina în domeniul petrolier sau în domenii conexe.

Vila Vartic avea o suprafață construită de 148 mp și regim de înălțime parter și subsol parțial. Parterul se compunea din vestibul, hall și sufragerie, terasa vitrată, birou, un dormitor cu balcon, baie, o cameră de serviciu, coridor, scară, grup sanitar, bucătărie, cămară, oficiu și acces de serviciu. La subsol erau pivnița, spălătoria, un grup sanitar, scara și un coridor. Deși podul avea o înălțime redusă, era accesibil ca și subsolul pe scara interioară, aici fiind amenajată o „camera de locuit” cu debara. Vila Vartic fost ridicată pe fundații de beton, având subsol cu pereți din beton, suprastructură din cărămidă și acoperiș în șarpantă cu învelitoare din tablă de fier, mascat de atice. Clădirea era bransată la electricitate, apă curentă, canalizare și gaze naturale. Încălzirea se făcea centralizat, cu calorifere. Sobe existau doar în bucătărie și spălătorie.

Amplasarea clădirii pe teren a respectat vechea tradiție a alipirii construcțiilor la calcan pe una dintre lateralele parcelelor lungi și înguste, astfel trasate în epoci anterioare. Vila Vartic a fost construită pe limita de nord a parcelei pe care o ocupă, de ea fiind alipită ulterior clădirea ridicată pe terenul vecin, tot după planurile arhitectului Ion Boceanu.

Deși în perioada comunistă vila Vartic nu a fost naționalizată, proprietarilor li s-a impus să primească chiriași. În *Fișa pentru delimitarea, numerotarea și măsurarea clădirilor și locuințelor*

întocmită în 1965, este menționată configurarea casei Vartic în 4 unități locative, 3 la parter și 1 în podul mansardat, ce aveau dependențele în comun. La parter locuiau soții Vartic (2 camere), Maria Tomoșoiu, sora Elisabetei Vartic împreună cu îngrijitoarea sa permanentă (o cameră) și un chiriaș (o cameră). Camera de la mansardă era de asemenea ocupată de un chiriaș.

Astăzi, imobilul de pe strada Plevnei, nr. 23 aparține Protoieriei Câmpina, care are sediul aici încă din 1978, când a fost cumpărat conform deciziei Arhiepiscopiei Bucureștilor nr. 5252/29.12.1978. În prezent, clădirea este în stare satisfăcătoare de conservare la nivelul fațadelor. În ultimul deceniu, tâmplăria originală din lemn a fost înlocuită cu tâmplărie din PVC. Integritatea stilistică a casei Vartic a fost însă afectată mai ales prin închiderea balconului de pe fațada estică cu același tip de tâmplărie din PVC. Toate geamurile sunt reflectorizante, sporind discrepanța dintre imaginea originală a casei și imaginea creată prin intervențiile recente. De asemenea, terasa de pe latura vestică a clădirii a fost închisă cu ziduri pe toate laturile.

Vila Vartic se află în perimetrul Zonei protejate cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin P.U.G. Câmpina (capitolul I, punctul 5.1.)

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Bibliografie:

*Buletinul asociațiunii generale a inginerilor România (AGIR) 1925-1936

*Buletinul Societății Politehnice – "Aniversarea a 75 de ani de învățământ tehnic în România", Ed. Cartea Românească, București, 1931

Arhivele Naționale Prahova dosar 32/1948

Costin Rucăreanu (coord), "Personalități din energetica românească", București, 2003

Simona Luncașu, "Câmpina de altădată: călătorie în timp", Ed. Transilvania Expres, 2003

Edgar Geller, "Câmpina copilăriei mele", Editura Victor Frunză, 1996

P.U.G. Municipiului Câmpina, Județul Prahova, 2013

<https://www.protoieriacampina.ro/despre-protoierie/>

<https://www.vptv.ro/sediul-protoieriei-campina-a-fost-renovat/>

<https://basilica.ro/sediul-protoieriei-campina-a-fost-binecuvantat/>

<https://www.zdp.ro/vezi-cu-ce-ordin-a-fost-decorat-protoiereul-din-campina-grigore-melnic.html>

<https://vestitorulortodoxiei.ro/articol/sediul-protoieriei-campina-a-fost-binecuvantat/>

<https://www.romaniaregala.ro/jurnal/principesa-maria-vizita-la-campina-si-valea-doftanei/>

<https://oglindadeazi.ro/stiri/managerii-spitalelor-suport-covid-din-campina-si-breaza-recompensati-de-patru-iarhul-daniel/>

VILA MANUGHEVICI

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	str. Mărășești, nr.32
Denumire	Vila Manughevici
Arhitect	Ion Boceanu
An construcție	1933
Stil	Modernism
Elemente de stil	Jocul de volume „pure”, fațadele albe, cu finisaj neted, lipsa totală a oricăror elemente decorative, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria, planul fluid, articulată, zonificarea funcțiilor.
Stare actuală	Satisfăcătoare la nivelul fațadelor, cu modificări care alterează integritatea stilistică a clădirii
Comanditar	ing. Iacob Manughevici
Regim de înălțime	subsol parțial+P+1E parțial
Suprafața construită	148 mp
Suprafață teren	1235 mp (594mp. curte și 500mp. gradina)
Funcțiuni inițiale	Parter: vestibul, hall și sufragerie, terasă acoperită, dormitor, hol și casa scării, baie, grup sanitar, bucătărie, camera personalului de serviciu, acces de serviciu. Etaj: hol și casa scării, camera de lucru, terasă, spațiu tehnic/depozitare Subsol: scară, cameră tehnică/spălătorie, pivniță
Branșamente inițiale la utilități	Electricitate, apa curentă, canalizare, gaze naturale.
Program de arhitectură	privat rezidențial
Valoarea construcției	-
Autorizație	nr. 917 / 05.05.1933
Statut de protecție	Inclusă în Zona protejată cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin P.U.G. Câmpina (capitolul I, punctul 5.1.)

Descriere imobil

Iacob Manughevici s-a născut în 1887 în comuna Făraoani, jud. Bacău. A absolvit Școala Tehnică Superioară din München în 1920, secția inginerie mecanică. S-a stabilit în Câmpina în 1923, fiind angajat al *Rafinării Steaua Română*, între 1925 și 1934. În primii ani după mutarea sa în Câmpina, a beneficiat de locuințe de serviciu pe str. Ion Brătianu, nr. 84 (1925-1927) și ulterior pe str. Grigore Cantacuzino, nr. 6 (1928-1934).

În 1933, Iacob Manughevici împreună cu soția sa, Elena, își construiesc o locuință proprie în stil modernist pe strada Mărășești la nr. 32. Localizată central, la vest de bulevardul principal al orașului, într-o zonă a cărei tramă stradală începuse să se cristalizeze încă de la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea, strada Mărășești s-a constituit în 2 etape. Sectorul vestic, pe care se afla și terenul inginerului Philippide, se distinge pe harta Fligely din 1856, însă este posibil să fi fost trasată cu câteva decenii mai devreme. Acest sector al străzii a purtat denumirile Fundătura Grivița, apoi str. Evanghelică, devenind str. Mărășești în 1923. Sectorul estic a fost trasat în 1936 pe proprietatea ing. D.A. Paștia, al cărui nume l-a și purtat inițial. Acesta a parcelat terenurile care mărgineau noua stradă și le-a vândut individual. În 1940, considerându-se că funcționa ca o prelungire a străzii Mărășești, strada D.

Paștia a primit denumirea Mărășești, realizându-se în consecință și actualizarea numerelor poștale. Fondul construit al acestei zone, format preponderent din locuințe unifamiliale cu regim mic de înălțime (P, P+1E), datează în cea mai mare parte din perioada interbelică, când dezvoltarea economică a orașului trecea printr-o perioadă de grație, datorită extracției și prelucrării țițeiului. Locuințele unifamiliale construite atunci aparțineau în principal inginerilor care erau angajați ai numeroaselor societăți ce activau în Câmpina în domeniul petrolier sau în domenii conexe. Vila Manughevici face și ea parte din această categorie a locuințelor ai căror comanditari aveau studii superioare (de multe ori chiar în străinătate), un grad de cultură ridicat, o bună situație financiară, deschidere către nou și apetența pentru confort.

Proiectată de arhitectul Ion Boceanu, vila Manughevici a fost ridicată pe fundații de beton, având subsol cu pereți din beton, suprastructură din cărămidă și acoperiș în șarpantă cu învelitoare din tablă de fier, mascat de atice. Clădirea era bransată la electricitate, apă curentă, canalizare și gaze naturale. Încălzirea se făcea centralizat, cu calorifere. Vila Manughevici avea o suprafață construită de 148 mp și 3 niveluri, subsol parțial, parter și etaj parțial. Parterul era nivelul principal și se compunea din vestibul, hall și sufragerie cu terasă acoperită, un dormitor, un hol și casa scării, o baie, un grup sanitar, bucătărie, camera personalului de serviciu și accesul de serviciu. Etajul adăpostea un hol și casa scării, o cameră de lucru cu terasă și un spațiu tehnic în care erau instalate un boiler și un rezervor de apă, aceeași încăpere fiind folosită și ca depozitare. La subsol, scara cobora direct într-o cameră tehnică unde se aflau cazanul și instalația de încălzire centrală, spațiu ce adăpostea și spălătoria. O altă încăpere servea drept pivniță.

Vila Manughevici este un exemplu de arhitectura modernistă de manual, întrunind toate elementele specifice stilului: jocul de volume „pure”, fațadele albe, cu finisaj neted, lipsa totală a oricăror elemente decorative, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria, planul fluid, articulat, zonificarea funcțiunilor. De inspirație Art Deco, terasa semicirculară acoperită de pe fațada de S-V este un element intermediar de legătură între interior și exterior. Soluția de acoperire a acestei terase este foarte specială, constând într-o placă subțire de beton ce sta în consola pe o lungime considerabilă. Și în cazul casei Manughevici întâlnim acoperișul de tip șarpantă, care nu e vizibil de la nivelul străzii fiind mascat de atice, însă este un element specific local ce nu poate lipsi în zona deluroasă, unde precipitațiile sunt însemnate. Deși în perioada comunistă vila Manughevici nu a fost naționalizată, proprietarilor li s-a impus să primească chiriași. În *Fișa pentru delimitarea, numerotarea și măsurarea clădirilor și locuințelor* întocmită în 1965, se certifică faptul că locuința fusese reconfigurată în 3 „apartamente”, două la parter și unul la etaj. La parter, într-unul dintre apartamente, locuia familia Manughevici, în timp ce al doilea apartament era ocupat de chiriași. Apartamentul de la etaj figura ca fiind în proprietatea lui Gheorghe Chirvăsuță, care locuia acolo împreună cu soția sa.

În prezent, clădirea este în stare satisfăcătoare de conservare la nivelul fațadelor. La parter se păstrează tâmplăria și jaluzelele originare din lemn. Recent, la etaj s-a montat tâmplărie din PVC, iar deasupra ieșirii pe terasă a fost adăugată o copertină semicilindrică acoperită cu policarbonat. Mai mult, etajul a primit un acoperiș de tip șarpantă, fără streășină, însă a cărui pantă este vizibilă și unifică 2 volume care inițial aveau înălțimi diferite. Logica volumetriei inițiale, care făcea posibilă descifrarea ierarhizării spațiilor interioare prin observarea fațadelor este astfel viciată. Integritatea stilistică a casei Manughevici a fost afectată și prin desființarea terasei semicirculare de pe fațada de S-V.

În prezent, în locul acesteia există o construcție minoră, având goluri de dimensiuni variate, cu dispunere aleatorie.

Nu se cunoaște starea de conservare a interiorului.

Vila Manughevici se află în perimetrul Zonei protejate cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin P.U.G. Câmpina (capitolul I, punctul 5.1.)

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Bibliografie:

*Buletinul asociațiunii generale a inginerilor România (AGIR), 1922-1934.

*P.U.G. Municipiului Câmpina, Județul Prahova, 2013

VILA SCHEDIVETZ

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	str. Mărășești, nr.28 (inițial, str. Mărășești, nr.16)
Denumire	Vila Schedivetz
Arhitect	Ion Boceanu
An construcție	1933
Stil	Modernism
Elemente de stil	Jocul de volume „pure”, fațadele albe, cu finisaj neted, lipsa totală a oricăror elemente decorative, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria, planul fluid, articulată, zonificarea funcțiunilor și marcarea lor în fațade (opacitate pentru spațiile private și transparență pentru spațiile de reprezentare), glisarea vestibulului față de volumul principal pentru a genera un volum de sine stătător care pare că plutește; marcarea hall-ului în fațada vestică printr-un volum semicilindric, cu ferestre de jur împrejur
Stare actuală	Bună, cu intervenții la nivelul fațadelor care nu afectează integritatea stilistică a clădirii
Comanditari	ing. Coloman Schedivetz
Regim de înălțime	subsol+P+1E
Suprafața construită	108 mp
Suprafață teren	1260mp
Funcțiuni inițiale	Parter: vestibul, hall, birou, sufragerie, grup sanitar, bucătărie, cămară, oficiu, camera personalului de serviciu, scara, coridor, acces de serviciu Etaj: 3 dormitoare, o terasă, o baie, un grup sanitar, o cameră pentru personalul de serviciu, un coridor, scară Subsol: scară, un coridor, 2 încăperi pentru pivniță, spălătoria, o cameră tehnică
Branșamente inițiale la utilități	-
Program de arhitectură	Privat rezidențial
Valoarea construcției	-
Autorizație	-
Statut de protecție	Inclusă în Zona protejată cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin PUG Câmpina (capitolul I, punctul 5.1.)

Descriere imobil

Originar din Timișoara, Coloman Schedivetz activa încă din 1925 ca inginer mecanic, ulterior deținând în orașul natal pe str. I. C. Brătianu la nr. 39, propria Fabrica de Mașini și Turnătorie de Fontă. Era un întreprinzător înăscut, producând în uzina sa cele mai variate sisteme prelucrătoare: prese de ulei țărănești, mașini de prelucrat cânepă (zdrobitoare, melițe, scuturători, prese de baluri, ventilatoare), mașini pentru fabricat frânghii de cânepa, prese hidraulice și mecanice (pentru piele, țesături, bachelita, dale de beton, cauciuc, hârtie, fan), mașini unelte (strunguri, raboteze shapping, ciocane mecanice pentru forjat, prese cu excentric, prese cu spindlu). De asemenea, trebuie menționat că în 1942 obținea brevet de invenție¹ pentru un „dispozitiv de închidere cu comandă instantanee pentru descărcarea rapidă a vaselor care conțin lichide sub presiune mare” (Dosar nr. 32785).

În 1933, inginerul Coloman Schedivetz și-a construit la Câmpina, pe str. Mărășești la nr. 16 (astăzi nr. 28) o locuință, după planurile arhitectului Ion Boceanu.

Localizată central, la vest de bulevardul principal al oraşului, într-o zona a cărei trama stradală începuse să se cristalizeze încă de la sfârşitul secolului al XVIII-lea şi începutul secolului al XIX-lea., strada Ion Câmpineanu s-a conturat odată cu inaugurarea Gării Câmpina în 1879, pentru a face legătura între oraş şi noua linie feroviara. De altfel, prima sa denumire a fost chiar Şoseaua Gara-Câmpina. Fondul construit al zonei, format preponderent din locuinţe unifamiliale cu regim mic de înălţime (P, P+1E), datează în cea mai mare parte din perioada interbelică, când dezvoltarea economică a oraşului trecea printr-o perioadă de graţie, datorită extracţiei şi prelucrării ţiţeiului.

Vila Schedivetz a fost proiectată în stil modernist, întrunind toate elementele specifice stilului: jocul de volume „pure”, faţadele albe, cu finisaj neted, lipsa totală a oricăror elemente decorative, ferestrele de colţ, ferestrele în bandă, asimetria, planul fluid, articulat, zonificarea funcţiunilor şi marcarea lor în faţade (opacitate pentru spaţiile private şi transparenţă pentru spaţiile de reprezentare), glisarea vestibulului faţă de volumul principal pentru a genera un volum de sine stătător care pare că pluteşte.

Un element de inspiraţie Art Deco (stilul pachebot), este marcarea hall-ului în faţada vestică printr-un volum semicilindric, cu ferestre de jur împrejur. Spaţiul interior pare a se dilata înspre exterior, diluând limita dintre construcţie şi natura înconjurătoare. Element specific pentru arhitectura locală, acoperişul de tip şarpantă nu e vizibil de la nivelul străzii fiind mascat de atice, însă nu poate lipsi în zona deluroasă, unde precipitaţiile sunt însemnate.

Vila Schedivetz avea o suprafaţă construită de 108 mp şi un regim de înălţime cu subsol parţial, parter şi etaj. Parterul se compunea din vestibul, hall, birou, sufragerie, grup sanitar, bucătărie, cămară, oficiu, camera personalului de serviciu, scară, coridor şi acces de serviciu. La etaj se găseau 3 dormitoare, o terasă, o baie, un grup sanitar, o cameră pentru personalul de serviciu, un coridor şi scară. La subsol se aflau scara, un coridor, 2 încăperi pentru pivniţă, spălătoria, şi o cameră tehnică în care se afla instalaţia de încălzire centralizată a locuinţei. Locuinţa era bransată la electricitate, apa curentă, canalizare şi gaze naturale. Încălzirea se făcea cu calorifere.

Nu se cunosc legăturile ing. Schedivetz cu oraşul Câmpina şi motivul pentru care a decis să-şi construiască aici vila sus-menţionată. De altfel, în 1940, la doar câţiva ani de la momentul construcţiei, acesta publică anunţuri de vânzare a locuinţei din Câmpina în ziarul Universul şi Curentul: „VILA la Câmpina hall, 6 camere parchet, baie, calorifer, apă caldă, grădină mare de 1260 mp, de vânzare. Adresa: Ing. Schedivetz Coloman, Campina, str. Mărăşeşti, nr. 16.” Cumpărătorul vilei sale a fost inginerul Radu R. Rosetti², director al Centralei Electrice din Câmpina. Totuşi, nici familia acestuia nu a locuit aici mai mult de câţiva ani, deoarece inginerul Rosetti s-a angajat la Uzina Mecanica Muscel³ din Câmpulung, mutându-şi acolo şi domiciliul. A păstrat însă vila de la Câmpina, pe care a închiriat-o în 1947 familiei medicului Ion Dumitrescu Barteş.

Inginerul Radu R. Rosetti a fost arestat în 1949 şi condamnat la 4 ani închisoare corecţională pentru crimă de uneltire contra ordinii sociale. A trecut prin închisorile Jilava, Aiud, Popeşti Leordeni, Caransebeş şi Văcăreşti, fiind eliberat în 1953. A fost din nou arestat în 1959 şi condamnat la 12 ani muncă silnică pentru aceeaşi infracţiune. Până la eliberarea sa în 1964 a fost încarcerat în închisorile Piteşti, Oradea, Gherla şi Aiud.

Deşi nu avem informaţii legate de o posibilă naţionalizare a vilei Schedivetz, din Buletinul clădirii iniţiat în 1948, reiese faptul că între 1949 şi 1966 aici au locuit cu chirie numeroase familii.

În prezent, clădirea este în stare bună de conservare la nivelul faţadelor. Deşi a fost recent termoizolată, iar în locul tâmplăriei originare din lemn a fost montată tâmplărie din PVC, integritatea stilistică a vilei Schedivetz nu a fost afectată. Nu se cunoaşte starea de conservare a interiorului.

Vila Schedivetz se află în perimetrul Zonei protejate cu valoare istorică şi arhitecturală, definită prin P.U.G. Câmpina (capitolul I, punctul 5.1.)

Note:

¹ De la Departamentul Economiei Naționale.

² Fiul generalului, istoricului, academicianului și scriitorului Radu R. Rosetti (1877-1949), precum și nepotul scriitorului, istoricului și politicianului Radu R. Rosetti (1853-1926).

³ Radu R. Rosetti conducea Grupa Echipament Electric din cadrul Serviciului Constructor Șef.

Bibliografie:

P.U.G. Municipiului Câmpina, Județul Prahova, 2013

Universul 305/1942

Universul 306/1942

Universul 309/1942

Universul 310/1942

Universul 109/1943

Romania 639/1940

M.O. nr. 74/1943 (Partea I)

M.O. nr. 70/1944 (Partea I)

M.O. nr.58/1942 (Partea I)

M.O. nr.172/1942 (Partea I)

Curentul 4550/1940

http://www.ghika.net/Familles/Rosetti/Rosetti_01.pdf

<https://evenimentulmuscelean.ro/2014/09/23/cand-lucra-la-planseta-aurel-nicolescu-statea-in-ciorapi-pe-ziare-si-se-certa-cu-toti-sefii/>

<https://www.memorialsighet.ro/joc-de-sah-confecționat-din-stofa-unei-haine-de-detinut-zeghe/>

VILA STEENSALLE I

Fișă realizată de arh. Andreea Boldojar
și arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	Mărășești 18 (inițial Mărășești 5)
Denumire	Vila Steensballe I
Arhitect	Richard Bordenache
An construcție	1936
Stil	Modernism cu elemente locale și influențe mediteraneene
Elemente de stil	-
Stare actuală	Foarte bună
Comanditar	Otto Steensballe și Grace O. Steensballe
Regim de înălțime	P+2+M
Suprafața construită	340 mp
Suprafața teren	802 mp
Funcțiuni	-
Branșamente inițiale la utilități	Electricitate, apa curentă, canalizare, gaze naturale
Program de arhitectură	Privat rezidențial
Valoarea construcției	Evaluare la 18 000 000
Autorizație	nr. 945/06.04.1936
Statut de protecție	Monument istoric clasat în LMI 2015 la poziția 454, având codul PH-II-m-B-16397

Descriere imobil

Vila Steensballe I și II sunt localizate central, la vest de bulevardul principal al orașului, într-o zonă a cărei tramă stradală începuse să se cristalizeze încă de la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea. Strada Mărășești s-a constituit în 2 etape. Sectorul vestic, pe care se afla și terenul familiei Steensballe, se distinge prima dată pe harta Fligely din 1856, însă este posibil ca trasarea ei să fi fost mult anterioară, cu câteva decenii mai devreme. Acest sector al străzii a purtat denumirile Fundătura Grivița, apoi str. Evanghelică, devenind str. Mărășești în 1923. Sectorul estic a fost trasat în 1936 pe proprietatea ing. D.A.Paștia, al cărui nume l-a și purtat inițial. Acesta a parcelat terenurile care mărgineau noua stradă, terenuri pe care le-a vândut ulterior individual. În 1940, fiind considerată o prelungire a străzii Mărășești, străzii D. A. Paștia i se atribuie și ei această denumire, realizându-se în consecință și actualizarea numerelor poștale în continuarea străzii Mărășești. Fondul construit al acestei zone, format preponderent din locuințe unifamiliale cu regim mic de înălțime (P, P+1E), datează în cea mai mare parte din perioada interbelică, atunci când dezvoltarea economică a orașului trecea printr-o perioadă de grație, datorate extracției și prelucrării țigăiului.

Locuințele unifamiliale construite atunci aparțineau în principal inginerilor care erau angajați ai numeroaselor societăți ce activau în Câmpina în domeniul petrolier sau în domenii conexe, așa cum este și cazul locuințelor Steensballe, ale inginerului Otto Steensballe pe terenul

achiziționat de soția sa Grace Otto Steensballe în 1935, prin actele transcrise de Tribunalul Prahova în același an.

De origine daneză, Otto Steensballe s-a născut în 1883 în Odesa, Rusia. Părinții săi, Waldemar și Anastasia (născută Metaxa) au emigrat în România la începutul anilor 1900, stabilindu-se la București, familia având reședința în 1906 pe str. Leonida, la nr. 31 bis. În același an, Waldemar Steensballe lucra ca funcționar în cadrul Societății pentru Industria Petrolului „Telega Oil” cu sediul pe str. Lipscani, la nr. 10. Otto Steensballe s-a stabilit în Câmpina în 1903, la vârsta de numai 20 de ani. Inginer hotarnic, procurist cu terenuri petroliere, proprietar și concesionar de terenuri și sonde, exploatator de petrol, Otto Steensballe s-a remarcat rapid în cadrul comunității câmpinene prin activitatea și averea sa. În 1918, Otto Steensballe s-a căsătorit la Câmpina cu Grace Beatrice Kleinhenn, de origine engleză, dar născută la București în 1895. Au avut împreună 3 copii: Cristian (n. 1919), Simona-Lucia-Maria (n. 1921) și Otto Vladimir (n. 1926). În lista capilor de familie din 1920, Otto Steensballe figura cu domiciliul pe str. Griviței la nr. 12¹. Prin decizia Consiliului de Miniștri nr. 1821/1929 bazată pe încheierea nr. 561/1929 a Comisiunii de Naturalizare, Otto Steensballe primea cetățenie română, renunțând totodată la cea daneză. În jurnalul Consiliului de Miniștri se afirma că “fiind inginer și exploatator de petrol [...] se găsește în situațiunea de a fi considerat util națiunii”, “își are asigurate mijloacele de trăi”, “are bune purtări în societate, nu a suferit nicio condamnățiune penală pentru fapte infamante și nici nu i s-a cerut extrădarea din țară”.

În deceniul al treilea al secolului XX, pe strada Mărășești din Câmpina, la numărul 18, s-au construit în timp două case, ambele solicitate de către familia Steensballe arhitectului Richard Bordenache². Prietenia dintre familia Steensballe și familia Bordenache este mărturisită și de schimbul de corespondență dintre cele două, în special de o scrisoare adresată Inginerului Otto Steensballe la data de 2 mai 1937, semnată de către arhitect și soția sa, arheologul Gabriella Bordenache. Această scrisoare care face parte din arhiva familiei Tudor Grigoraș (nepot al Ing. Otto Steensballe) a declanșat întregul proiect “Modernism Ascuns”. Iată ce conține această mărturie:

Către: D-na și Dl Inginer Otto Steensballe

Câmpina, ROMÂNIA

Bosfor – Istanbul, 2 mai 1937

Christos a înviat!

Nous avons décidé que Richard vous construise encore une villa, sur le riants bords du Bosphore !! Agréez notre affectueux souvenir et nos meilleurs vœux pour Pâques.

*Gabriella et Richard Bordenache.*³

Prima vilă a fost construită în 1936, atunci când Grace Steensballe solicită primăriei orașului aprobarea proiectului unei case cu suprafața de 340 mp, cu un număr de 4 niveluri: parter, două etaje și mansardă. Pentru cea de-a doua vilă nu s-a identificat dosarul autorizației de construcție, însă aflăm informații din buletinul construcției din 1948 în care executarea noii locuințe este datată în anul 1938. Anul construcției apare cu un an mai târziu decât cel de la primirea corespondenței, ceea ce anunță un posibil interval ce ar fi putut cuprinde discuțiile anterioare purtate între comanditar și arhitect pentru o nouă vilă, nu pe *malul Bosforului*, așa cum în glumă promite arhitectul, ci pe același teren al familiei. În actul dotal semnat de *Grace Otto Steensballe, Simona O. Steensballe și Niculae T. Grigoraș* din 27 februarie 1946, sunt menționate caracteristicile urbanistice și vecinătățile imobilelor aflate în proprietatea familiei:

“Subsemnata Grace Otto Steensballe, Str. Mărășești Nr. 18, declar că la trecerea în căsătorie a fiicei mele majore, Simona Otto Steensballe, tot din Câmpina, Str. Mărășești 18 Nr. 18, după Dl. Niculae T. Grigoraș, geolog, domiciliat în Câmpina, Str.

Mărășești Nr. 18, îi constitui ca dotă un imobil compus din teren în suprafață de 802 (opt sute doi) metri pătrați, împreună cu casa cu etaj compusă din mai multe camere, ce se află pe acest teren, situat în Câmpina, Str. Mărășești 18 și învecinat la Răsărit cu soții Brândușa și Ștefan Philippide, la Apus cu restul terenului meu înzestrătoare Grace Otto Steensballe, la Miază-zi cu Str. Mărășești și la Miază-noapte cu restul proprietății mele înzestrătoare Grace Otto Steensballe”⁴

Convingerea de expunere a unui statut public ridicat, ce se înfățișează mai ales prin funcția de reprezentare pe care o au vilele construite de către comandarii înstăriți și cu funcție publică importantă, se poate observa și în modul în care este stipulată în actul dotal înstrăinarea imobilului. În cazul unei înstrăinări, *înzestrătoreea* se asigură ca acest lucru să se poată realiza doar prin cumpărarea unui alt imobil care să valoreze cel puțin 80% din valoarea imobilul existent, astfel încât noua locuință să poată să răspundă de asemenea funcției de reprezentare necesară familiei. Mai mult decât atât, nu putem ignora erudiția pronunțată a comandarilor și deschiderea acestora către arhitectura cu influențe străine, alăturată experienței vaste a arhitectului; toate părțile colaborând pentru crearea acestei imagini publice de reprezentare. Acest lucru se poate observa mai ales prin împrumutul tipologiilor de clădiri din cultura italiană, *vilă* și *palazzetto*, pentru cele două imobile pe care le vom detalia ulterior. Folosirea acestei tipologii de construcție în percepția imaginii urbane, care se regăsește și în tipologia planimetrică a vilei Steensballe I, este justificată de experiența arhitectului Richard Bordenache. Ca proaspăt absolvent al Școlii Superioare de Arhitectură din București în 1929, a avut șansa devenirii bursier al Școlii Române din Roma în perioada 1930-1932, iar în 1933 ospitant. Perioada petrecută în Italia în mijlocul specialiștilor ce se preocupau, pe de o parte, de istoria arhitecturii alături de restaurarea monumentelor istorice (Gustavo Giovannoni era unul din profesorii asociați invitați ai Școlii Române de la Roma) și, pe de altă parte, de noile direcții moderniste apărute prin prisma regimului politic, a influențat proiectele sale viitoare. Putem observa diferitele direcții de proiectare pe parcursul devenirii arhitectului și profesorului Richard Bordenache: de la proiecte de restaurare, la un istoricism clasic, la un modernism moderat cu influențe mediteraneene italiene care, mai târziu, s-a transformat într-un modernism pur căruia arhitectul urma să își dedice întreaga profesie. În plus, este interesantă poziția proprietarilor în raport cu întregul ansamblu al celor două imobile și cu relațiile construcțiilor între ele așa cum au fost proiectate de arhitect, ceea ce denotă, dintr-o anumită perspectivă poate puțin direcționată, respectul pentru intenția proiectului (desigur, pe lângă orice rațiune de ordin juridic), așa cum observăm în cadrul aceluiași act dotal:

“Noi toate părțile contractante specificăm că niciuna din ele și nici urmașii noștri, nu avem dreptul să separăm prin gard sau orice alt mod imobilul dotal *susspecificat* de restul proprietății mele înzestrătoare, *deoarece* înțelegem ca *totdeauna* să menținem actuala situație de fapt.”

Vila Steensballe I

Cu fiecare plimbare în lungul străzii Mărășești, urmărind vilele care se poziționează moderat una lângă cealaltă și care se expun fără teamă spațiului public, observăm din ce în ce mai puternic o singură excepție de la această regulă înrădăcinată în oraș: o retragere oferită de o grădină atent proiectată dincolo de aliniamentul construcțiilor. Pe fundalul acestei grădini, se proiectează o vilă detașată, impunătoare, care prefigurează mai degrabă tipologia unei *vile italiene* sau *palazzetto* care cu grijă și-a făcut loc în țesutul de locuire câmpinean, cu o

prezență urbană mult mai semnificativă. De altfel, Edgar Geller o descrie întocmai în cartea sa de memorii, „Câmpina copilăriei mele”. Prin ochii câmpinenilor, noua vilă a familiei Steensballe era văzută ca „o casă superbă, ca un palat”.

Percepția acestei construcții de *tip palazzetto* se poate citi din ce în ce mai amănunțit în parcurgerea traseului dinspre spațiul public exterior către cel privat interior. Odată situați în interiorul curții vilei Steensballe I, observăm grădina din față delimitată de primul registru al casei și în legătură permanentă cu porticul pe care acesta îl conține - element provenit din cultura italiană pus în relație permanentă cu spațiile deschise ale grădinilor sau curților interioare. Acest prim registru care funcționează ca un fundal de proiecție a grădinii, creează o delimitare între grădina din față și cea din spate, între partea semi-publică a locuinței și cea privată, între dependențele parterului și grădina prin crearea acestui portic intermediar. Registrele anunță orizontalitatea controlată a construcției. Dacă registrul inferior funcționează ca un soclu supraînălțat brut ce ascunde dependențele de serviciu (de la garaj, la camerele personalului de serviciu, depozitari, spațiile tehnice și camera de gimnastică), registrul superior pare că se așază pe acest soclu inferior și anunță *piano-nobile* și o scară exterioară de reprezentare, arhitectul fiind tribut arhizării spațiilor specifice *palazzetto-ului*. Acest registru conține volumul construit al terasei și îl glisează pe două direcții față de volumul principal pentru a genera un volum de sine stătător ca spațiu intermediar între interior și exterior. În opoziție cu această orizontalitate controlată, fațada posterioară accentuează în contrast verticalitatea volumului casei scării, ceea ce anunță o atenție mărită a arhitectului la geometria întregii case. Registrul al treilea, precum și orizontalitatea accentuată a cornișei și a acoperișului contribuie de asemenea la imaginea globală a casei. Pe lângă aceste caracteristici (orizontalitatea registrelor în opoziție cu verticalitatea scării, precum și translatarea volumelor adosate construcției), elemente ale modernismului se identifică și în: tratarea fără decorații a fațadelor; concepția dispunerii ferestrelor într-o zonă ce delimitează o bandă orizontală; zonificarea funcțiunilor și marcarea lor în fațade (fie opacitate sau straturi intermediare pentru spațiile private, fie transparentă pentru spațiile de reprezentare); asimetria construcției (aspect contrastant față de tipologia de locuire italiană); lipsa decorațiilor și fațadele netede. În ceea ce privește estetica totală exterioară, casa se apropie către un stil modernist aplicat interpretării influențelor italiene, putând fi ușor încadrată în modernismul moderat mediteraneean cu influențe locale. Modernitatea constă astfel și în fina adaptare a tipologiei de locuire și a elementelor de regionalism local, prelucrate și incluse delicat în volumetria simplă, de exemplu: pridvorul de lemn al terasei etajului al doilea (elemente specifice proiectelor ce aparțin și regionalismului modern al arhitectului Ion Boceanu) sau cele patru ferestre în arce, cu colonete intermediare de influență mediteraneeană.

Planul rămâne tribut tipologiei de locuire de tip *palazzo*, atent interpretată: curtea interioară a *palazzetto-urilor* este transformată fie într-un salon central (parter), fie distribuie întreaga circulație către saloanele înconjurătoare importante ce au loc către exterior. Documentația autorizației de construcție identificată în ANPH, conține doar planul parter și elevația, precum niște detalii despre imobil. În proiect, parterul identificat (care funcționa mai mult ca un demisol) era format doar din dependențele complementare locuirii: garaj alăturat camerei „*chauffeur*”-ului, alte camere destinate personalului de serviciu, pivniță, spălătorie, intrările de serviciu, iar pe măsură ce ne apropiem de saloanele orientate către grădină, găsim spațiile mai importante acestui nivel - vestibul cu o acoperire boltită și sala de gimnastică centrală casei. În buletinul clădirii din 1948, funcțiunile încăperilor sunt ușor modificate pentru a cuprinde mai multe camere cu rol de locuire (sala de gimnastică este menționată ca dormitor). În ceea ce privește partiția următoarelor etaje, din aceleași

documente ale anului 1948 aflăm că spațiile de reprezentare de la *piano nobile* (unde se realizează și accesul de onoare) - biroul și sufrageria - se deschid către terasă și li se alătură pe contur, în jurul holului central, dormitorul matrimonial orientat către aceeași fațadă principală, lăsând dependențele secundare orientate către laturile secundare ale construcției (un dormitor de suprafață mai mică, o baie, un grup sanitar, o bucătărie, un oficiu, o cămară, scara principală și scara de serviciu). Etajul al doilea adăpostește 4 dormitoare (din care unul e menționat și ca birou și sufragerie), o terasă, un vestiar, o bucătărie și o baie, iar mansarda un alt dormitor și o toaletă. Clădirea era bransată la electricitate, apa curentă, canalizare și gaze naturale. Încălzirea se realiza centralizat, cu calorifere.

Dincolo de funcțiunea de locuire, vila a adăpostit pe parcursul schimbărilor sociale și politice prin care a trecut Câmpina, diferite funcțiuni. Descoperim istoria și transformarea acestei vile în mărturiile locuitorilor. Conform ing. Tudor Grigoraș, urmaș al familiei Steensballe, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, comandantul comandamentului german a locuit pentru o scurtă perioadă în vila Steensballe I.

În 1947, prin actul dotal, Grace Steensballe își rezervase dreptul la uzufructul a două camere din vila Steensballe 1, din care: "prima cameră la etaj cu balconul respectiv situată în aripa de Sud-Vest, adică colțul din față al imobilului, iar camera a doua dela ... [?] împreună cu toaletă alăturată și bineînțeles și cu acces la bucătărie și baie, cum și dreptul la trecere la aceste camere." În Buletinul construcției din 1948, locuința figurează ca fiind împărțită în două unități locative. Astfel, familia Grigoras⁵ ocupa etajul, mansarda și parțial demisolul, iar parterul și parțial demisolul era ocupat de chiriașii pe care autoritățile comuniste îi obligau pe proprietari să îi primească. Între 1949 și 1951, numeroase familii au locuit cu chirie în vila Steensballe I.

În luna iulie a anului 1950, membrii familiei Grigoraș și Steensballe părăseau cele două locuințe, în urma deciziei de naționalizare a *Vilei Steensballe I* și în urma preluării abuzive a *Vilei Steensballe II*, aceasta fiind omisă în actul de naționalizare. Conform ing. Tudor Grigoraș, familia Grigoraș s-a mutat cu chirie în Câmpina pe strada Griviței 83 împreună cu d-na Steensballe, iar dl. Steensballe s-a mutat la Breaza cu domiciliu forțat. Datorită poziției de cadru didactic superior la Facultatea de Geologie din București a doctorului în științe Niculae T. Grigoraș, familiei sale i-a fost repartizat un apartament în București în care s-a mutat în vara anului 1952. Fiind o clădire impozantă, specială prin calitatea arhitecturii și configurația spațiilor interioare, după naționalizare, și-a stabilit sediul în acest imobil Comitetul Raional al P.M.R și Comitetul Orășenesc al P.M.R. În urma reformei administrativ-teritoriale din 1968, *vila Steensballe I* a adăpostit primăria orașului, care funcționase până la acel moment în casa Carcalechi. Imobilul a fost retrocedat după revoluție proprietarilor de drept.

În prezent, vila Steensballe este în stare foarte bună de conservare, fără modificări recente majore la exterior. Vila Steensballe este inclusă în Lista Monumentelor Istorice a Județului Prahova, poziția 454, cod PH-II-m-B-16397, fiind totodată inclusă în perimetrul Zonei protejate cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin PUG Câmpina (capitolul I, punctul 5.1.)

Mulțumiri:

Mulțumiri deosebite familiei Tudor Grigoraș, urmași ai familiei Steensballe, care a împărtășit cu noi memoria celor două case realizate de arhitectul Richard Bordenache și care a declanșat începutul acestui proiect. De asemenea, le mulțumim actualilor proprietari ai Vilei Steensballe I și II - familiei Martin, Sönke și Postumia - care, cu aceeași bucurie, au primit acest proiect și ne-au deschis ușile, și la propriu, și la figurat, pentru a face cunoscute locuitorilor poveștile acestor vile ascunse ale orașului în cadrul evenimentelor realizate cu ocazia acestui proiect.

Note:

¹ Lista capilor de familie din 1920 menționează și faptul că Otto Steensballe deținea trei cai.

² Așa cum susține urmașul familiei Steensballe, Tudor Grigoraș. Nu s-au putut identifica actele dosarului de autorizație de construcție și nici proiectul acestei vile care să certifice acest lucru. Însă intenția ansamblului celor două proiecte certifică formal apartenența lor la repertoriul aceluiași arhitect.

³ Traducere: "Am hotărât ca Richard să vă construiască o altă vilă pe malurile plăcute ale Bosforului!! Acceptați amintirea noastră afectuoasă și urările noastre cele mai bune de Paște. Gabriella și Richard Bordenache."

⁴ Arhivă studiată de Mădălin Cristian Focșa în Arhiva Primăriei Municipiului Câmpina.

⁵ Formată din Nicolae Grigoraș împreună cu soția Simona (născută Steensballe) și cei 2 copii (Tudor și Maria Michaela), Grace Steensballe (care probabil își exercita dreptul de uzufruct asupra camerelor menționate în Actul Dotal) și Elena Grigoraș (sora lui Nicolae Grigoraș). Alături de ei locuiau și cele 2 cameriste ale familiei.

Bibliografie:

Anuarul Bucureștilor 1906, Institutul de Arte Grafice „Carol Gobl”, București, 1906

Simona Luncașu, "Câmpina de altădată: călătorie în timp", Ed. Transilvania Express, 2003

Edgar Geller, "Câmpina copilăriei mele", Editura Victor Frunza, 1996

P.U.G. Municipiului Câmpina, Județul Prahova, 2013

Lista capilor de familie, 1920

MO nr.200/9.09.1929

MO nr.266/02.12.1925

MO nr.116/28.05.1926

<https://oglundadeazi.ro/stiri/sovromuri-prahovene/>

https://ro.wikipedia.org/wiki/Vila_Steensballe_Otto_din_C%C3%A2mpina

<https://monumenteprahova.cimec.ro/monumente-urbane-prahova/campina/category/61-vila-steensball-ot-to>

<https://oglundadeazi.ro/stiri/documente-si-verdicte-distrugetoare/>

VILA STEENSBALLE II

Fișă realizată de arh. Andreea Boldojar
și arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	Mărășești 18 bis
Denumire	Vila Steensballe II
Arhitect	Richard Bordenache
An construcție	1938
Stil	Modernism cu elemente locale și influențe mediteraneene
Elemente de stil	-
Stare actuală	Foarte bună
Primul proprietar	Otto Steensballe și Grace O. Steensballe
Regim de înălțime	S+P+1+M
Suprafața construită	246,8 mp
Suprafața teren	802 mp
Funcțiuni	-
Branșamente inițiale la utilități	Electricitate, apa curentă, canalizare, gaze naturale
Program de arhitectura	Privat rezidențial
Valoarea construcției	-
Autorizație	-
Statut de protecție	Se află în zona de protecție a monumentului istoric Vila Steensballe Otto, cod LMI 2015 PH-II-m-B-16397; Inclusă în Zona protejată cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin PUG Câmpina (capitolul I, punctul 5.1.)

Descriere imobil

.

Vila Steensballe II

În paralel și în opoziție cu Vila Steensballe I, ipostaza publică a Vilei Steensballe II este ascunsă, putând fi descoperită doar în raport cu prima vilă prin traversarea unui parcurs atent proiectat spre partea posterioară a proprietății familiei Steensballe. Odată descoperită, prezența ei nu este mai puțin solemnă față de vila din față. De data aceasta, interpretarea tipologică a unui *palazzo* nu mai este directă, însă *vila* este mult mai apropiată de elementele caracteristice modernismului moderat mediteraneean față de *Vila Steensballe I* și cu mai multe similitudini față de *Vila Elian* (Aleea Școlii nr. 4), proiectată de arhitectul Nicolae Grigorcea.

În aproape aceeași manieră ca la Vila Steensballe I, percepția construcției este croită în raport cu grădina din față care are rolul unui soclu înălțat și care este străbătută de parcursul axial atent proiectat, cu un set de trepte ce te conduc către intrarea principală. Percepția exterioară a fațadelor descrie o prezență moderată cu o volumetrie extraordinar de simplă și

sinceră, trădând poate un funcționalism moderat prin anunțarea în fațadă a funcțiunilor încăperilor interioare, ceea ce poate fi interpretat ca o foarte discretă trimitere către modernismul funcționalist. Așadar, elemente ale modernismului se identifică în: zonificarea funcțiunilor și marcarea lor în fațade; asimetria construcției; lipsa decorațiilor și fațadele netede.

În ceea ce privește estetica totală exterioară, casa se apropie către o modernitate aplicată influențelor italiene, putând fi ușor încadrată în modernismul moderat mediteranean. Modernitatea constă astfel și în fina adaptare a tipologiei de locuire și a elementelor mediteraneene, prelucrate și incluse delicat în volumetria simplă, de exemplu: ancadramente de cărămidă aparentă și arcele de cărămidă deasupra golurilor, elemente de exprimare în fațadă a structurii ascunse de cărămidă.

Dacă la exterior privirea este controlată de axialitatea parcursului și de o sinceritate a fațadei, la interior, parcursul devine dinamic. Așa cum descrie prof. Ana-Maria Zahariade, casa te surprinde cu o bogăție spațială, similară secvențialității spațiale din concepțiile planimetrice ale *raumplan-ului* lui Adolf Loos⁴, cu secțiuni dinamice și planuri decalate pe înălțime.

Odată cu parcurgerea completă a casei, reușești să identifici două trasee care se răsucesc unul în jurul celuilalt: traseul locuirii de onoare, îmbrățișat de scări, dependințe funcționale conținute de traseul activității personalului de serviciu, parcurs secundar care funcționează ca o *mașinărie interioară*, așa cum descrie profesor Ana-Maria Zahariade descoperirea relațiilor spațiale din interiorul casei. În plus, trecerea de la clar-obscurul spațiilor de serviciu și mobilierul din lemn întunecat, către lumina saloanelor principale contribuie către atmosfera generală a locuinței și la promenada arhitecturală.

Pentru lectura planimetrică a imobilului, fără acces la documentația autorizației de construcție în ANPH, avem la dispoziție Buletinul Imobilului din 1948. Acesta conține schițele planurilor realizate de proprietari, schițe care indică funcționalitatea încăperilor și relația lor între ele, fără să poată oferi însă bogăția spațială interioară. Diferite planuri decalate în care se ascund funcțiuni complementare saloanelor de locuire amintesc de circuitul tipic al blockhouse-urilor moderniste, prin separarea clară a zonelor de locuit destinate proprietarilor, a zonelor destinate funcțiunilor conexe și ale personalului de serviciu. În plus, micile dependințe necesare locuirii, depozitări, calorifere, nișe de încălzire, băi, toate aceste încăperi de serviciu oferă spațiu locuirii și îl îmbrățișează, ascunzându-se prin unghere care cu greu au putut fi reprezentate de proprietari în planurile schițate.

Materialității mobilierului conceput din lemn întunecat i se alătură structura plafonului de lemn casetat - care amintește de materialitatea construcțiilor mediteraneene (în anumite cazuri o structură falsă, grinzile principale susțin pe o singură direcție, iar între cele secundare nu există continuitate.)

În schița *Buletinului Clădirii*, se poate observa cum saloanele bune ies la lumină, spre fațada principală de Sud, lăsând către Nord-Vest încăperile minore. Parterul adăpostește un apartament cu un dormitor, o sufragerie, vestiarul central cu acces la scara principală, precum bucătăria adosată scării și intrării de serviciu. În ceea ce privește partiția următoarelor etaje, din aceleași documente ale anului 1948 identificăm la etajul întâi un apartament format din două dormitoare, o toaletă, o *baie*, și o *cămaruță*, traversate de scara principală și de cea de serviciu, iar mansarda adăpostește un dormitor și dependințe de serviciu (bucătărie, cămară, terasă și o singură scară de serviciu, ceea ce indică destinația acestui etaj personalului de serviciu). Subsolul conține încăperi tehnice (calorifer) și de depozitare

(pivnița). Clădirea era bransată la electricitate, apa curentă, canalizare și gaze naturale. Încălzirea se realiza centralizat, cu calorifere.

Același dosar din 1948 descrie daunele construcției realizate în timpul raidurilor aviației anglo-americane din 5-6 mai 1944. Mai multe proiectile au distrus aripa dinspre strada Mărășești a Liceului de Fete „Iulia Hașdeu”, iar asupra Vilei Steensballe II au apărut crăpături în peretele vestic, atât la nivelul parterului, cât și la nivelul etajului.

În Buletinul construcției din 1948, vila Steensballe II figurează ca fiind împărțită în 3 unități locative, fără a fi clar care era configurația fiecăreia. Otto Steensballe împreună cu fiul cel mic, Vladimir Steensballe ocupă unul dintre apartamente, fiul cel mare Christian Steensballe împreună cu soția sa Elena, ocupă un alt apartament, în timp ce în cel de-al treilea locuiau chiriașii impuși proprietarilor de autoritățile comuniste. Între 1949 și 1951, mai multe familii au locuit cu chirie în vila Steensballe II. În luna iulie a anului 1950, membrii familiei Grigoraș și Steensballe părăseau cele două locuințe, în urma deciziei de naționalizare a *Vilei Steensballe I* și în urma preluării abuzive a *Vilei Steensballe II*, aceasta fiind omisă în actul de naționalizare. Conform ing. Tudor Grigoraș, urmașul celor două familii, familia Grigoraș s-a mutat cu chirie în Câmpina pe strada Griviței 83 împreună cu d-na Steensballe, iar dl. Steensballe s-a mutat la Breaza cu domiciliu forțat. Datorită poziției de cadru didactic superior la Facultatea de Geologie din București a doctorului în științe Niculae T. Grigoraș, familiei sale i-a fost repartizat un apartament în București în care s-a mutat în vara anului 1952.

În prezent, Vila Steensballe II este în stare foarte bună de conservare, fără modificări recente majore la exterior. Vila Steensballe II se află în zona de protecție a monumentului istoric Vila Steensballe Otto, cod LMI 2015 PH-II-m-B-16397, fiind totodată inclusă în perimetrul Zonei protejate cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin PUG Câmpina (capitolul I, punctul 5.1.)

Fișă realizată de arh. Andreea Boldojar și arh. Ștefana Pascu-Nica

Mulțumiri:

Mulțumiri deosebite familiei Tudor Grigoraș, urmași ai familiei Steensballe, care au împărtășit cu noi memoria celor două case realizate de arhitectul Richard Bordenache și care au declanșat începutul acestui proiect. De asemenea, le mulțumim actualilor proprietari ai Vilei Steensballe I și II - familiei Martin, Sönke și Postumia - care, cu aceeași bucurie, au primit acest proiect și ne-au deschis ușile, și la propriu, și la figurat, pentru a face cunoscute locuitorilor poveștile acestor vile ascunse ale orașului în cadrul evenimentelor realizate cu ocazia acestui proiect.

Note:

¹ *Așa cum susține urmașul familiei Steensballe, Tudor Grigoraș. Nu s-au putut identifica actele dosarului de autorizație de construcție și nici proiectul acestei vile care să certifice acest lucru. Însă intenția ansamblului celor două proiecte certifică formal apartenența lor la repertoriul aceluiași arhitect.*

² *Traducere: "Am hotărât ca Richard să vă construiască o altă vilă pe malurile plăcute ale Bosforului!! Acceptați amintirea noastră afectuoasă și urările noastre cele mai bune de Paște. Gabriella și Richard Bordenache."*

³ *Arhivă studiată de Mădălin Cristian Focșa în Arhiva Primăriei Municipiului Câmpina.*

⁴ *Raumplan se referă la o concepție arhitecturală a spațiilor interioare între ele cu o dinamică a parcursului spațial.*

Bibliografie:

Simona Luncașu, "Câmpina de altădată: călătorie în timp", Ed. Transilvania Expres, 2003.

P.U.G. Municipiului Câmpina, Județul Prahova, 2013

VILA ELIAN

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	Aleea Școlii, nr. 4 (inițial str. Plevnei nr. 29 sau, ulterior str. Plevnei, nr. 23A)
Denumire	Vila Elian
Arhitect	Nicolae Grigorcea
An construcție	1937
Stil	Modernism cu specific local și influențe mediteraneene
Elemente de stil	Modernism: orizontalitatea liniilor, ferestrele în bandă, asimetria, glisarea terasei de la etaj pe 2 direcții față de volumul principal pentru a genera un volum de sine stătător ca spațiu intermediar între interior și exterior, zonificarea funcțiilor și marcarea lor în fațade (opacitate pentru spațiile private și transparență pentru spațiile de reprezentare), planul liber, fluid, articulat (atât cât permitea materialul de construcție - cărămida) Influente ale arhitecturii locale: acoperișul tip șarpantă cu învelitoare din olane (conform proiect), fațadele finisate cu tencuială texturată și placări din cărămidă și piatră de râu „așezată” Influente mauro-florentine: stâlpul cu capitel simplificat de la nivelul terasei etajului, ferestrele prevăzute cu grilaje, glafurile decorate cu olane, grinzile aparente din lemn de la nivelul fațadelor.
Stare actuală	Mediocră, cu degradări cauzate de lipsa de întreținere. Tâmplăria și finisajele exterioare sunt cele inițiale, mai puțin la nivelul învelitorii, care a fost înlocuită. La nivelul parterului, pe latura de vest i s-a alipit o construcție minoră, care obturează fereastra sufrageriei. Nelocuită.
Comanditar	ing. Ion Elian
Regim de înălțime	subsol+P+1E
Suprafața construită	124mp
Suprafața teren	
Funcțiuni	Parter; vestibul, sufragerie și hall, birou, scara principală, grup sanitar, bucătărie, camera și baia personalului de serviciu, scara și accesul de serviciu. Etaj: 3 dormitoare, o terasă, o baie, un hol și scara principală, scară de serviciu, 2 debarale, un balconaș. Subsol: scara de serviciu, un coridor, spălătoria, 2 încăperi pentru pivniță și un grup sanitar
Branșamente inițiale la utilități	Electricitate, apa curentă, canalizare, gaze naturale
Program de arhitectură	Privat rezidențial
Valoarea construcției	300 000 lei
Autorizație	nr. 1348/26.06.1937
Statut de protecție	nu

Descriere imobil

Ion Elian a absolvit în 1921¹, Școala Națională de Poduri și Șosele (SNPS)² din București și în 1929 Școala Superioară de Electricitate (Supelec) din Paris. În perioada 1920-1928 a lucrat ca inginer în cadrul Societății „Electrica” din Câmpina, din 1929 până în 1935 fiind inginer șef de serviciu în cadrul aceleiași societăți.

De-a lungul timpului, s-a remarcat ca membru fondator al Societății Anonime Române pentru Industrii Textile și Cabluri Metalice - INDOTEX, București (1944), director al Societății Concordia - SARPIP (1944), director al Societății Anonime Române "Steaua Electrică" (1944), membru al consiliului de administrație și subdirector al Societății Anonime Române pentru Forța și Lumina Electrică "Ialomița" (1944), membru ales al Comitetului Central al Asociației Generale a Producătorilor și Distribuitorilor de Energie Electrică din România - APDE (1945).

În 1937, Ion Elian îi solicită arhitectului Nicolae Grigorcea să realizeze proiectul unei locuințe unifamiliale pe care dorea să o construiască pe terenul de pe strada Plevnei, nr. 29, teren retras de la stradă. Accesul se făcea printr-o alee îngustă ce deservea doar proprietății inginerului Elian. Ulterior, această alee a fost prelungită pentru a oferi acces și altor imobile și a primit denumirea Aleea Școlii.

Locuința inginerului Elian avea 3 niveluri, parter, etaj și subsol și o suprafață construită de 124 mp. Parterul era format din vestibul, sufragerie și haal, birou, scara principală, grup sanitar, bucătărie, camera și baia personalului de serviciu, scara și accesul de serviciu. La etaj erau 3 dormitoare, o terasă, o baie, un hol și scara principală, scara de serviciu, 2 debarale și un balconaș. Subsolul adăpostea dependențele: scară de serviciu, un coridor, spălătoria, 2 încăperi pentru pivniță și un grup sanitar.

Clădirea a fost ridicată pe fundații de beton, având subsol cu pereți din beton, suprastructura din cărămidă, șarpantă din lemn și învelitoare din țiglă. Prin autorizația de construire s-a stabilit bransarea imobilului la sistemul de alimentare cu apă al orașului, deși proprietarul făcuse cerere de racordare la instalația existentă pe terenul vecin, deținut de ing. Vartic care își construise locuința cu doar 2 ani înainte, deoarece distanța până la conducta de apă a orașului era considerabilă. Astfel, locuința familiei Elian a fost bransată la electricitate, apă curentă, canalizare și gaze naturale. Încălzirea se făcea centralizat cu calorifere.

Vila Elian este localizată central, la vest de bulevardul principal al orașului, într-o zonă a cărei tramă stradală începuse să se cristalizeze încă de la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea. Fondul construit datează în cea mai mare parte din perioada interbelică, atunci când dezvoltarea economică a orașului trecea printr-o perioadă de grație, datorită extracției și prelucrării țițeiului. Locuințele unifamiliale construite atunci în această zonă aparțineau în principal inginerilor care erau angajați ai numeroaselor societăți ce activau în Câmpina, în domeniul petrolier sau în alte domenii conexe.

Vila Elian a fost proiectată în stil modernist cu specific local și influențe mediteraneene. Stilul modernist transpare prin următoarele caracteristici: orizontalitatea liniilor, dispunerea ferestrelor în bandă, asimetria, glisarea terasei de la etaj pe 2 direcții față de volumul principal pentru a genera un volum de sine stătător ca spațiu intermediar între interior și exterior, zonificarea funcțiunilor și marcarea lor în fațade (opacitate pentru spațiile private și transparență pentru spațiile de reprezentare), planul liber, fluid, articulat (cât permite materialul de construcție - cărămidă).

Elementele de stil cu specific local regăsite în proiect sunt următoarele: acoperișul de tip șarpantă cu învelitoare din olane, fațadele finisate cu tencuială texturată și placări din cărămidă și piatră de râu „așezată”. Elementele de influență mauro-florentină sunt reprezentate prin: stâlpul cu capitel simplificat de la nivelul terasei etajului; ferestrele prevăzute cu grilaje; glafurile decorate cu olane, grinzile aparente din lemn, cu rol de exprimare a structurii la nivelul fațadelor. În Buletinul clădirii din 1948, familia Elian nu figura ca locuind aici. Vila fusese închiriată de Centrală Petroliferă Muntenia și era folosită ca locuință de serviciu pentru angajații acestei entități de stat. Prin decretul nr. 92/19.04.1950, vila inginerului Elian din Câmpina, str. Plevnei, nr. 23A a fost naționalizată, alături de un apartament pe care acesta îl deținea în București, pe strada Roma, nr.2.

După naționalizare, în vila Elian au continuat să locuiască cu chirie numeroase familii. În *Fișa pentru delimitarea, numerotarea și măsurarea clădirilor și locuințelor întocmită în 1965*, se

certifică faptul că locuința fusese reorganizată în 3 „apartamente”, în fiecare dintre ele locuind câte o familie, în total 11 persoane. Cu toate acestea, vila nu suferise reconfigurări majore ale spațiilor interioare. Vila Elian a fost retrocedată, dar nu este locuită. În prezent, se află într-o stare de conservare mediocră la nivelul fațadelor. Deși tâmplăria și finisajele exterioare sunt cele originare, cu excepția învelitorii din olane care a fost înlocuită cu tablă fălțuită, casa prezintă o serie de degradări cauzate de lipsa de întreținere (tencuială desprinsă, olane căzute, infiltrații). Mai mult, la nivelul parterului, pe latura de vest i s-a alipit o construcție minoră, care obturează fereastra sufrageriei. Nu se cunoaște starea de conservare a interiorului.

Vila Elian nu beneficiază de niciun statut de protecție legală.

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Note:

¹ În 1921 a absolvit o serie de 20 de studenți, Ion Elian având a noua medie.

² Devenită în același an universitar Școala Politehnică.

Bibliografie:

*Aniversarea a 75 ani de învățământ tehnic în România, 50 ani dela reorganizarea școlii naționale de poduri și șosele, 10 ani dela înființarea școlii politehnice, Ed. Cartea Românească, București, 1931

*Buletinul Asociațiunii Generale a Inginerilor România (AGIR), 1925.

M.O. nr. 35/11.02.1944

M.O. nr. 278/30.11.1944

M.O. nr. 161/19.07.1945

P.U.G. Municipiului Câmpina, Județul Prahova, 2013.

<http://www.monitoruljuridic.ro/act/decret-nr-92-din-19-aprilie-1950-pentru-nationalizarea-unor-imobile-e-mitent-consiliul-de-stat-publicat-n-64.html>

Sediul Casei de Economie, Credit și Ajutor a Personalului Societății „Steaua Română”

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica
Mădălin Cristian Foțsa

Adresă	Str. Schelelor, nr.1 (initial, str. Carol I, nr.?, ulterior str. Unirii, nr.1)
Denumire	Sediul Casei de Economie, Credit și Ajutor a Personalului Societății „Steaua Română”
Arhitect	Nicolae Fintesteanu (construcția inițială), Ioan Boceanu (extinderea)
An construcție	1937, respectiv 1948
Stil	Modernism cu influențe locale
Elemente de stil	Modernism: jocul de volume „pure”, orizontalitatea liniilor, fațadele albe, cu finisaj preponderent neted, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria, planul liber, fluid (atât cât permitea materialul de construcție - cărămida) Elemente ale arhitecturii autohtone: volumetria turnului, placările cu cărămidă prezente pe fațade și rezolvarea în șarpantă a acoperirii volumelor.
Stare actuală	Satisfăcătoare la nivelul fațadelor, cu modificări care alterează integritatea stilistică a clădirii
Comanditar	Casa de Economii, Credit și Ajutor a Personalului Societății „Steaua Română”, Câmpina
Regim de înălțime	P
Suprafață construită	149 mp
Suprafața teren	-
Funcțiuni inițiale	Vestibul, sală de așteptare, casierie, birou pentru funcționari, sală de consiliu, coridor, grup sanitar, sală automat, sală telefon, acces secundar
Branșamente inițiale la utilități	Apa curentă din sursă proprie
Program de arhitectură	Privat instituțional
Valoarea construcției	350 000 lei construcție 1937 50 000 lei extindere 1948
Autorizație	nr. 255/9.02.1937, respectiv 14319/18.03.1948
Statut de protecție	Nu

Descriere imobil

„Casa de Economie, Credit și Ajutor a Personalului Societății Steaua Română” a fost un departament cu personalitate juridică al societății petroliere „Steaua Română”, ce funcționa la Câmpina în perioada interbelică. În anul 1937, aceasta și-a construit un sediu propriu în oraș, la marginea nordică a schelei petroliere, pe colțul de SV al intersecției arterei principale a orașului, bulevardul Carol I, cu strada Hernea (vechiul drum de schelă ce ducea la biroul central al societății); în vechime, la acea răspântie fusese bariera sudică a orașului, către Ploiești. Parcela aleasă avea așadar un foarte bun vad de circulație pentru angajații societății, beneficiari ai creditelor și ajutoarelor financiare cu care se ocupa departamentul. Clădirea era una foarte modernă, realizată după planurile arhitectului câmpinean Nicolae Fintesteanu, angajat al societății. Clădirea avea regim de înălțime parter, cu un turn P+1E și o suprafață construită de 149 mp. A fost ridicată pe fundații de beton, cu suprastructură din cărămidă și stâlpișori de beton. Corpul principal al clădirii avea acoperiș în șarpantă cu învelitoare din tablă de fier, mascat de atice, în timp ce pentru turn fusese proiectată o șarpantă vizibilă, cu streășină lată.

Nicolae Finteșteanu a proiectat sediul Casei de Economie, Credit și Ajutor a Personalului Societății Steaua Română în stil modernist cu influențe locale și elemente Art Deco. Estetica modernistă era prezentă prin jocul de volume „pure”, orizontalitatea liniilor, fațadele albe, cu finisaj preponderent neted, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria, planul liber, fluid (atât cât permite materialul de construcție - cărămidă). Motivele specific Art Deco sunt paratrăsnetul, retragerile în trepte, marcarea accesului printr-un vestibul vitrat în sfert de cerc. Soluția de acoperire a treptelor ce duc la accesul principal era o placă subțire de beton în sfert de cerc, susținută de un singur stâlp. Elemente ale arhitecturii autohtone sunt volumetria turnului, placările cu cărămidă prezente pe fațade și rezolvarea în șarpantă a acoperirii volumelor, ca răspuns la clima submontană, unde precipitațiile sunt însemnate. Sediul Casei de Economii, Credit și Ajutor a Personalului Societății „Steaua Română” era format din vestibul, sala de așteptare, casierie, birou pentru funcționari, sală de consiliu, coridor, grup sanitar, sală automat, sală telefon, acces secundar. Clădirea dispunea de apă curentă din sursă proprie.

După instaurarea regimului comunist, în clădire a funcționat „Banca Populară Steaua”. Se pare că era folosită în ultima perioadă de existență a societății „Steaua Română” de către Departamentul Contencios, care a adaptat-o pentru instalarea unei centrale telefonice, proiectată de arh. Ion Boceanu, chiar în anul naționalizării, 1948. Conform autorizației de construire, modificările constau în „anexarea” unui vestibul, recompartimentarea unei încăperi în 2 spații distincte, pentru instalarea centralei telefonice”.

După naționalizare, clădirea a fost pe rând administrată de Centrala Petroliferă „Muntenia” și de Sovrompetrol, iar la începutul anilor '60 aici funcționa Consiliul Local al Sindicatelor. Nu se cunoaște cu precizie evoluția ulterioară a funcțiunilor imobilului¹, dar din punct de vedere arhitectural el a rămas până în epoca noastră (cu excepția renunțării la etajul turnului) la fel ca înainte de război. Clădirea a rămas în patrimoniul municipalității până în prezent.

Fostul sediu al „Casei de Economie, Credit și Ajutor a Personalului Societății Steaua Română” se află în stare satisfăcătoare de conservare, la nivelul fațadelor. Etajul turnului proiectat de arh. Nicolae Finteșteanu a fost avariat de unul dintre marile cutremure produse în România în secolul al XX-lea (1940? sau 1977?), ulterior fiind menținut doar la nivel de parter. Și vestibulul vitrat a suferit modificări radicale. Tâmplăria originală de tip geamlâc continuu a fost înlocuită cu 2 ferestre înguste cu tâmplărie din PVC și o ușă metalică, delimitate de porțiuni zidite. De altfel, toată tâmplăria originală a fost înlocuită cu ferestre din PVC și fațadele au fost termoizolate cu polistiren acoperind finisajele originale. Nuanțele de roz-portocaliu deschis, cu accente maro alese pentru vopsitoria fațadelor sunt în totală opoziție față de principiile modernismului. De asemenea, înălțimile diferite ale volumelor principale astfel prevăzute în proiectul inițial au fost egalizate, afectând integritatea stilistică a clădirii. Sediul Casei de Economii,

Credit și Ajutor a Personalului Societății „Steaua Română” nu beneficiază de niciun statut de protecție legală, însă cu prilejul adoptării recente a unui PUZ pentru zona centrală, clădirea a fost propusă spre clasare în Lista Monumentelor Istorice, prin studiul istoric aferent PUZ-ului respectiv.

Note:

¹ *Informații orale de la localnici ce au lucrat în clădire arată că era și sediul raional al sindicatelor până la 1968, după care a devenit pe rând sediul local al Casei de Economii și Consemnațiuni (CEC), al bibliotecii orașenești și al Administrației Asigurărilor de Stat (ADAS), devenită ASIROM în 1990.*

Bibliografie:

Planul orașului Cîmpina, 1962

VILA C. GHEORGHIU

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	str. Griviței, nr. 31 (inițial Griviței, nr. 52 bis)
Denumire	Vila C. Gheorghiu
Arhitect	Romulus Grigoropol
An construcție	1933
Stil	Modernism cu elemente Art Deco
Elemente de stil	Modernism: fațadele albe, cu finisaj preponderent neted, ferestrele de colț, ferestrele tip hublou, asimetria, planul fluid, articulată, zonificarea funcțiilor (conform proiect) Art Deco: retragerile în trepte, colțul tăiat diagonal înspre grădină, balconul curbat, pergola de la nivelul etajului, benzile decorative cu striații orizontale, panoul decorativ, friza decorativă de la nivelul cornișei, elementele de feronerie decorativă (grilajul pentru vizorul ușii de intrare, balustrade din bare orizontale, balustrade cu grilaje cu motive geometrice, paratrăsnetul, împrejmuirea cu grilaje cu bare orizontale drepte și ondulate din fier forjat).
Stare actuală	Afectată radical la nivelul fațadelor de intervenții recente inadecvate.
Comanditar	dirig. PTT Constantin Gheorghiu
Regim de înălțime	subsol+P+1E
Suprafață construită	103 mp
Suprafață teren	700 mp
Funcțiuni	Parter: vestibul, hall și sufragerie, terasa, salon, coridor, scara principală, bucătărie, cămară, grup sanitar, scară acces subsol, acces de serviciu Etaj: 3 dormitoare, terasă, balcon cu pergolă, baie, grup sanitar, hol, scară principală, scară de acces în pod Subsol: scară de acces în subsol, un coridor, camera personalului de serviciu, spălătoria, pivnița și garajul.
Bransamente inițiale la utilități	Electricitate, apa curentă, canalizare, gaze naturale.
Program de arhitectură	Privat rezidențial
Valoarea construcției	-
Autorizație	nr. 3431/21.11.1933
Statut de protecție	Inclusă în Zona protejată cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin PUG Câmpina (Capitolul I, Punctul 5.1.)

Descriere imobil

Proiectul vilei dirigintelui P.T.T. Câmpina Constantin Gheorghiu a fost întocmit de conductorul arhitect Romulus Grigoropol în anul 1933. Clădirea avea 3 niveluri, parter, etaj și subsol și o suprafață construită de 103 mp. Parterul era format din vestibul, haal și sufragerie, terasă, salon, coridor și scară principală, bucătărie, cămară, grup sanitar, scară acces subsol și acces de serviciu. La etaj erau 3 dormitoare, o terasă, un balcon cu pergolă, o baie, un grup sanitar, un hol, scara principală și scara de acces în pod. La subsol erau dependențele: scara de acces în subsol, un coridor, camera personalului de serviciu, spălătoria, pivnița și garajul.

Clădirea a fost ridicată pe fundații de beton, având subsol cu pereți din beton, suprastructura din cărămidă și stâlpișori de beton și acoperiș în șarpantă cu învelitoare din

tablă de fier, mascat de atice. Podul era nelocuibil și avea înălțime redusă. Totuși era prezent în fațade prin ferestrele amplasate la acest nivel nu doar pentru iluminare și ventilație, ci și din considerente estetice. Clădirea era bransată la electricitate, apa curentă, canalizare și gaze naturale. Încălzirea se făcea cu sobe de teracotă.

Vila C. Gheorghiu este localizată central, la vest de bulevardul principal al orașului, într-o zonă a cărei tramă stradală începuse să se cristalizeze încă de la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea. Strada Griviței se distinge pe planul rusesc al orașului Câmpina, întocmit în anul 1830. Fondul construit, format preponderent din locuințe unifamiliale cu regim mic de înălțime (P, P+1E), datează însă în cea mai mare parte din perioada interbelică, când dezvoltarea economică a orașului trecea printr-o perioadă de grație, datorită extracției și prelucrării țițeiului. Amplasarea clădirii în teren a respectat vechea tradiție a alipirii clădirilor la calcan pe una dintre lateralele parcelor lungi și înguste, astfel trasate în epoci anterioare. Ca atare, vila C. Gheorghiu este alipită la calcan pe latura de sud a terenului pe care îl ocupă.

Romulus Grigoropol a proiectat vila C. Gheorghiu în stil modernist cu elemente Art Deco. Estetica modernistă era prezentă prin fațadele albe, cu finisaj preponderent neted, ferestrele de colț, ferestrele tip hublou, asimetria, planul fluid, zonificarea funcțiilor.

Motivele specific Art Deco proiectate sunt: retragerile în trepte, colțul tăiat diagonal dinspre grădină, balconul curbat, pergola de la nivelul etajului, benzile decorative cu striaii orizontale din prelungirea ferestrelor, panoul decorativ de pe fațada nordică, friza decorativă de la nivelul cornișei aticului și diferite elemente de feronerie decorativă (grilajul pentru vizorul ușii de intrare, balustrade din bare orizontale, balustrade cu grilaje cu motive geometrice, paratrăsnetul). Inclusiv împrejmuirea la stradă, existentă și astăzi, înglobează grilaje cu bare orizontale drepte și ondulate din fier forjat. Trebuie remarcată și înălțimea mică a împrejmuirii spre spațiul public, element pitoresc care arată deschiderea spre oraș și permite percepția neîngrădită a clădirii. Astfel, casa și curtea ei devin parte integrantă a imaginii spațiului public. Ca element al arhitecturii autohtone trebuie menționat acoperișul în șarpantă, care nu este vizibil de la nivelul străzii, însă reprezintă o necesitate în zona deluroasă, unde precipitațiile sunt însemnate.

Cutremurul din noiembrie 1940 a avariat structura șarpantei care a fost reparată „superficial cu caracter provizoriu”, așa cum declară chiar Constantin Gheorghiu, proprietarul vilei, în Buletinul clădirii întocmit în anul 1948. Cu toate acestea dirigintele Poștei Câmpina nu locuia la această adresă, ci pe strada Lahovary, nr.3.

Imobilul de pe strada Griviței, nr. 31 era închiriat încă din 1944 inginerului Xenofon Dascalopol, angajat al Centralei Petrolifere Muntenia, și soției sale Silvia Dascalopol, medic dermatolog în cadrul Casei Asigurărilor Sociale. De altfel, funcțiunile declarate ale clădirii erau de locuințe și cabinet medical. Astfel, unele încăperi au primit noi funcțiuni. La parter, hall-ul a devenit sală de așteptare pentru pacienți, sufrageria a devenit cabinet medical, iar salonul era folosit ca sufragerie. La etaj, dormitorul dinspre curte era folosit și ca birou. La subsol încăperile au fost menținute ca dependințe, în timp ce în pod a fost amenajată o cămară pentru conserve. În luna august a anului 1948, unul dintre dormitoarele cu vedere la strada de la etaj a fost rechiziționat și închiriat. Până în 1962, în vila C. Gheorghiu au locuit cu chirie numeroase familii, printre care și cea a viitorului proprietar al imobilului, doctorul Ion Cuțu. În *Fișa pentru delimitarea, numerotarea și măsurarea clădirilor și locuințelor întocmită în 1965*, Ion Cuțu figura deja ca proprietar. Acesta locuia împreună cu familia la parter, în timp

ce etajul era închiriat. Locuința fusese reconfigurată în 2 unități locative, una la parter și una la etaj, fiind necesar ca unele dintre încăperi să își schimbe din nou funcțiunile. La parter, camerele în care funcționase cabinetul medical al doctoriței Dascalopol și-au reluat funcțiunea de locuire, fostul salon devenind probabil dormitor. La etaj, într-unul dintre dormitoarele de la stradă a fost amenajată o bucătărie, iar celelalte 2 încăperi au rămas camere de locuit.

În ciuda faptului ca se află în perimetrul Zonei Protejate cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin PUG Câmpina (Capitolul I, Punctul 5.1.), în ultimii ani, vila C. Gheorghiu a suferit transformări radicale, care au schimbat conformația (cel puțin) exterioară a clădirii, prin eliminarea majorității elementelor de stil menționate anterior: i s-a adăugat un acoperiș de tip șarpantă cu streășină și învelitoare din tablă profilată, au fost înlăturate aticurile, pergola, retragerile decorative în trepte, benzile decorative cu striații orizontale de la nivelul ferestrelor, feronerie și tâmplăria originale și paratrăsnetul. După termoizolarea cu polistiren și montarea ferestrelor din PVC, o parte a fațadei la stradă a primit o placare cu piatră decorativă de exterior în tonuri de ocru, bej și caramiziu, restul suprafețelor fiind zugrăvite într-o nuanță de roz-portocaliu deschis, cu accente maro. Mai mult, terasa de la parter a fost închisă cu o casetă vitrată pe structură metalică, iar deasupra treptelor ce duc la accesul principal a fost montată o copertină din policarbonat susținută de stâlpi din metal.

Toate aceste intervenții au distrus coerența stilului, atât la nivel de volumetrie, cât și la nivel de detaliu.

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Bibliografie:

P.U.G. Municipiului Câmpina, Județul Prahova, 2013

M.O. nr. 277 (partea I)/26.11.1943

M.O. nr. 229 (partea I)/8.10.1945

M.O. nr. 17 (partea I)/21.01.1949

https://www.roaf.ro/?page_id=121

<https://oglindadeazi.ro/stiri/familia-zisopol-prezenta-marcanta-in/>

https://oglindadeazi.ro/stiri/file-de-cronica-nostalgiile-unui-vechi_23/

VILA PATRICHI

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	str. Grivitei, nr.68
Denumire	Vila Patrichi
Arhitect	Romulus Grigoropol
An construcție	1934
Stil	Modernism cu elemente Art Deco
Elemente de stil	Modernism: fațade albe, cu finisaj preponderent neted, ferestre de colț, ferestre în bandă, ferestre de tip hublou, asimetria, planul fluid, articulată, zonificarea funcțiunilor (conform proiect). Art Deco: retragerile în trepte, balcoanele curbate, pergola de la nivelul etajului, benzile decorative cu striatii orizontale din prelungirea ferestrelor, ancadramentele telescopice, panoul decorativ de pe fațada nordică, friza decorativă de la nivelul cornișei aticului, diferite elemente de feronerie decorativă. Influențe clasicizante: pilaștrii adosați care se întind pe aproape întreaga înălțime a clădirii, pilaștrii și colonetele cu baze și capiteluri stilizate de la nivelul podului.
Stare actuală	Foarte bună, restaurată recent cu păstrarea elementelor de stil
Primul proprietar	dirig. PTT Constantin Patrichi
Regim de înălțime	subsol+P+1E
Suprafața construită	100 mp
Suprafață teren	220 mp
Funcțiuni	Parterul; vestibul, hall și sufragerie, balcon, salon, coridor și scară principală, bucătărie, cămară, grup sanitar, scară acces subsol, acces de serviciu. Etaj: 3 dormitoare, balcon cu pergolă, suprapus peste balconul de la parter, baie, grup sanitar, hol și scară principală, scară de acces în pod. Subsol: scara de acces în subsol, coridor, camera personalului de serviciu, spălătorie, cămară, pivniță, garaj.
Branșamente inițiale la utilități	Electricitate, apa curentă, canalizare, gaze naturale
Program de arhitectură	privat rezidențial
Valoarea construcției	-
Autorizație	-
Statut de protecție	nu

Descriere imobil

În anul 1933, conductorul arhitect Romulus Grigoropol realiza un al doilea proiect de locuință ce urma a fi construită pe strada Grivitei, de data aceasta la nr. 68. În mod surprinzător, cele 2 vile nu aveau în comun doar strada pe care se aflau, ci și faptul că erau construcții-gemene, aproape identice (dar poziționate în oglindă) și ambele erau deținute de diriginți ai Oficiului PTT Câmpina.

Terenul de la nr. 68 se afla chiar vis-a-vis de clădirea în care funcționa Poșta Câmpina și era în proprietatea dirigintelui PTT Constantin Patrichi, la acea dată oficiar superior clasa I.

Locuința dirigintelui Patrichi avea 3 niveluri (parter, etaj și subsol) și o suprafață construită de 100 mp. Parterul era format din vestibul, hall și sufragerie, balcon, salon, un coridor, scară principală, bucătărie, cămară, grup sanitar, scară acces subsol și acces de serviciu.

La etaj erau 3 dormitoare, un balcon cu pergolă, suprapus peste balconul de la parter, o baie, un grup sanitar, un hol, scara principală și scara de acces în pod. La subsol se aflau dependențele: scara de acces în subsol, un coridor, camera personalului de serviciu, spălătoria, o cămară, pivnița și garajul.

Clădirea fost ridicată pe fundații de beton, având subsol cu pereți din beton, suprastructura din cărămidă și stâlpișori din beton și acoperiș în șarpantă cu învelitoare din tablă de fier, mascat de atice. Podul era nelocuibil și avea înălțime redusă. Totuși, era prezent în fațade prin ferestrele amplasate la acest nivel nu doar pentru iluminare și ventilație, ci și din considerente estetice. Clădirea era branșată la electricitate, apa curentă, canalizare și gaze naturale. Încălzirea se făcea cu sobe de teracotă.

Vila Patrichi este localizată central, la vest de bulevardul principal al orașului, într-o zonă a cărei tramă stradală începuse să se cristalizeze încă de la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea. Strada Griviței se distinge pe planul rusesc al orașului Câmpina, întocmit în anul 1830. Fondul construit, format preponderent din locuințe unifamiliale cu regim mic de înălțime (P, P+1E), datează însă în cea mai mare parte din perioada interbelică, atunci când dezvoltarea economică a orașului trecea printr-o perioadă de grație, datorită extracției și prelucrării țigăiului. În cadrul parcelei, vila Patrichi este alipită la calcan pe latura de sud de casa existentă pe terenul vecin.

Locuința dirigintelui Patrichi a fost proiectată, ca și vila C. Gheorghiu, în stil modernist cu elemente Art Deco. Estetica modernistă era prezentă prin fațadele albe cu finisaj preponderent neted (în prezent, zonele de fațade proiectate a fi netede sunt finisate cu tencuială amprentată), ferestrele de colț, cele în bandă și cele de tip hublou, asimetria, planul fluid, articulatul, zonificarea funcțiunilor.

Motivele specific Art Deco sunt retragerile în trepte, balcoanele curbate, pergola de la nivelul etajului, benzile decorative cu striații orizontale din prelungirea ferestrelor, ancadramentele telescopice, panoul decorativ de pe fațada nordică, friza decorativă de la nivelul cornișei aticului și diferite elemente de feronerie decorativă (ușa de intrare pe care este reprezentat motivul curcubeului, balustrade din bare orizontale). Împrejmuirea către stradă, existentă și astăzi, înglobează la rândul ei grilaje cu bare orizontale drepte și ondulate din fier forjat. Este de remarcat înălțimea mică a împrejmuirii spre spațiul public, un element pitoresc care arată deschiderea spre oraș și permite percepția neîngrădită a clădirii. Astfel, casa și curtea ei devin parte integrantă a imaginii spațiului public.

Revenind la elementele stilistice întâlnite la nivelul fațadelor, trebuie menționate influențele clasicizante reprezentate de pilaștrii adosați care se întind pe aproape întreaga înălțime a clădirii, precum și pilaștrii și colonetele cu baze și capiteluri stilizate de la nivelul podului. Pot fi identificate, de asemenea, elemente ale arhitecturii autohtone, precum tencuiala amprentată (cel mai probabil realizată la momentul ridicării construcției, deși nu era prevăzută în proiect) și acoperișul în șarpantă, care nu e vizibil de la nivelul străzii, însă reprezintă o necesitate în zona deluroasă, unde precipitațiile sunt însemnate. În 1948, vila Patrichi era ocupată în totalitate de chiriași, deoarece trecuse în proprietatea moștenitorilor săi care aveau domiciliul în Ploiești. Din Buletinul clădirii întocmit în 1948 nu reiese cu exactitate câte familii puteau locui simultan în vila Patrichi, fiindcă fuseseră declarate modificări nesemnificative la nivel de configurație și funcțiuni: la parter, salonul era folosit ca dormitor, la etaj, dormitorul dinspre grădină fusese transformat în cămară, iar în podul

nelocuibil fusese amenajată o cameră, a cărei funcțiune nu se cunoaște. În perioada comunistă, în vila Patrichi au locuit cu chirie numeroase familii. *Fișa pentru delimitarea, numerotarea și măsurarea clădirilor și locuințelor* întocmită în 1965, menționează că aici locuiau cu chirie 5 familii, în total 20 de persoane. La parter erau 2 unități locative, la etaj 2, iar în subsol una. La fiecare nivel exista câte o baie sau un closet, iar bucătăria fusese amenajată în pod. Cu toate acestea, configurația inițială a spațiilor fusese menținută aproape neschimbată. În 1967, în vila Patrichi s-a mutat familia Lelia și Gheorghe Duță, ambii soți fiind dascăli la Liceul Ilie Pintilie din oraș. Ca profesori de biologie, respectiv fizică, aceștia au îndrumat numeroase generații de elevi câmpineni. Astăzi, vila Patrichi se află în proprietatea moștenitorilor acestei cunoscute și apreciate familii de intelectuali.

Deși vila Patrichi nu beneficiază de niciun statut de protecție legală, proprietarii actuali au restaurat-o în spiritul proiectului inițial, păstrând sau reconstituind fidel elementele de stil (tâmplăria, feronierele, elementele decorative de la nivelul fațadei, forma acoperișului). Singurul element care nu a fost menținut este pergola din lemn care acoperea balconul mare de la etaj.

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Bibliografie:

P.U.G. Municipiului Câmpina, Județul Prahova 2013.,

M.O. nr. 267/03.03.1911

M.O. nr. 59/16.06.1911

M.O. nr. 62/17(30).06.1915

M.O. nr. 246/25.10.1937

M.O. nr. 308/31.12.1941 (Partea I)

M.O. nr. 37/15.02.1945 (Partea I)

VILA PRODROM

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	Str. Griviței, nr. 93
Denumire	Vila Prodrom
Arhitect	Necunoscut
An construcție	1933
Stil	Modernism
Elemente de stil	Jocul de volume „pure”, fațadele albe, cu finisaj neted, orizontalitatea liniilor, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria, planul fluid, articulată, zonificarea funcțiilor și marcarea lor în fațade (opacitate pentru spațiile private și transparentă pentru spațiile de reprezentare), vestibulul vitrat
Stare actuală	Nelocuită - aflată în stare avansată de degradare
Comanditar	dr. ing. Ioan Prodrom
Regim de înălțime	subsol+P+1E parțial
Suprafața construită	aprox. 220 mp
Suprafața teren	1325 mp
Funcțiuni	Parter: vestibul, hall și sufragerie, birou, 2 dormitoare, baie, grup sanitar, bucătărie, cămară, coridor, scara și accesul de serviciu, terasă. Etaj: scara de serviciu, coridor, 3 camere pentru personalul de serviciu Subsol: scara de serviciu, coridor, spălătorie, pivniță, camera tehnică.
Branșamente inițiale la utilități	Electricitate, apa curentă, canalizare, gaze naturale
Program de arhitectură	privat rezidențial
Valoarea construcției	-
Autorizație	-
Statut de protecție	Se află în zona de protecție a monumentului istoric Vila Steensballe Otto, cod LMI 2015 PH-II-m-B-16397. Inclusă în Zona protejată cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin PUG Câmpina (Capitolul I, Punctul 5.1.)

Descriere imobil

Vila Prodrom este localizată central la intersecția străzilor Griviței și Mărășești, la vest de bulevardul principal al orașului, într-o zonă a cărei tramă stradală începuse să se cristalizeze încă de la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea. Strada Griviței se distinge pe planul rusesc al orașului Câmpina întocmit în anul 1830, în timp ce strada Mărășești, deși este posibil să fi existat în prima jumătate a secolului al XIX-lea, poate fi identificată cu certitudine abia pe harta Fligely din 1856. Fondul construit al acestei zone, format preponderent din locuințe unifamiliale cu regim mic de înălțime (P, P+1E), datează în cea mai mare parte din perioada interbelică, atunci când dezvoltarea economică a orașului trecea printr-o perioadă de grație, datorită extracției și prelucrării țițeiului. Locuințele unifamiliale construite atunci aparțineau în principal inginerilor care erau angajați ai numeroaselor societăți ce activau în Câmpina în domeniul petrolier sau în domenii conexe. Este și cazul vilei inginerului Ioan Prodrom, figură marcantă a Câmpinei în prima jumătate a secolului al XX-lea.

Ioan Prodrom s-a născut pe 31.01.1887 în Galați, județul Covurlui, unde a absolvit studiile liceale și și-a luat diploma de bacalaureat în 1906. În toamna aceluiași an, a fost admis la secția de fizică și chimie a Universității din București. A terminat facultatea la Iași în 1909. Apoi a revenit la Galați pentru a îndeplini stagiul militar obligatoriu de 1 an. În perioada 1910-1912, și-a continuat studiile în cadrul Departamentului de Chimie al Universității Tehnice "Fridericiana"¹ din Karlsruhe, Germania, absolvind cu onoruri. Și-a luat doctoratul în științe tehnice în 1913, sub îndrumarea Prof. Dr. H. Staudinger, după un an în care a studiat și a lucrat ca lector asistent în cadrul Școlii Tehnice Superioare din Zurich. În același an 1913, se stabilea la Câmpina. A fost șef de secție (1920-1927), apoi subdirector (1928-1938) la Rafinăria Steaua Română din Câmpina, precum și conferențiar la Școala de Maiștri Sondori și Rafinori care funcționa în oraș. Locuia pe str. Ion Brătianu la nr. 84, într-una dintre vilele din „parcelarea Magnoliei” construite pentru inginerii angajați în cadrul rafinăriei S.R. Vila în care locuia fusese construită în 1907, avea parter și etaj, o suprafață construită de 181 mp și 9 încăperi.

Își va construi o locuință proprie în 1933 pe strada Griviței la nr. 93, pe o parcelă de colț de formă trapezoidală ce avea 1325 mp. În suprafața construită de aproximativ 220 mp, vila inginerului Prodrom avea 3 niveluri, parter, etaj parțial și subsol. Parterul era nivelul principal și se compunea din vestibul, hall și sufragerie, birou, 2 dormitoare, baie, grup sanitar, bucătărie, cămară, coridor, scară și accesul de serviciu și o terasă de dimensiuni impresionante. Etajul era configurat pentru personalul de serviciu², suprapunându-se peste spațiile de serviciu de la parter. Era format din scara de serviciu, coridor și 3 camere pentru personalul de serviciu. La subsol erau scara de serviciu, un coridor, spălătoria, pivnița și o cameră tehnică în care se afla instalația de încălzire centralizată a locuinței. Clădirea era bransată la electricitate, apă curentă, canalizare și gaze naturale. Încălzirea se realiza cu calorifere, iar în bucătărie era instalată o sobă de gătit. Clădirea a fost ridicată pe fundații de beton, având subsol cu pereți din beton, suprastructura din cărămidă și acoperiș în șarpantă cu învelitoare din tablă de fier, mascat de atice.

Din punct de vedere stilistic, vila Prodrom este un exemplu de excepție al arhitecturii moderne, a cărei estetică era prezentă prin jocul de volume „pure”, orizontalitatea liniilor, fațadele albe, cu finisaj neted, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria, planul fluid, articulat, zonificarea funcțiunilor și marcarea lor în fațade (opacitate pentru spațiile private și transparență pentru spațiile de reprezentare). Vestibulul complet vitrat, spațiu intermediar între exterior și interior, este și un răspuns la condiționările climatice locale reprezentate de vântul puternic și precipitațiile abundente. În acest caz, vestibulul închis cu mari suprafețe vitrate îndeplinește același rol ca geamlăcurile, des utilizate în arhitectura locală.

Poate cel mai interesant este planul în L, la intersecția celor 2 laturi aflându-se hall-ul, centrul locuirii, spațiu de adunare a membrilor familiei. De inspirație Art Deco, fațada hall-ului este curbată în sfert de cerc, vitrată aproape în totalitate, articulând cele 2 aripi ale clădirii și deschizându-se către terasa de mari dimensiuni mărginită de acestea. Volumetria frustă a vilei Prodrom este rafinată și prin alte elemente Art Deco, cum sunt frizele decorative canelate de la nivelul aticelor și motivul retragerii în trepte. În final, întâlnim și aici acoperișul specific local de tip șarpantă care nu e vizibil de la nivelul străzii, însă reprezintă o necesitate în zona deluroasă, unde precipitațiile sunt însemnate. Împrejmuirea la stradă, joasă, cu soclu și stâlpi tencuiți și grilaje din bare metalice robuste face parte din conceptul general, contribuind la desăvârșirea imaginii de ansamblu a imobilului ce amintește de compozițiile remarcabile ale arhitectului francez Robert Mallet-Stevens.

În cazul vilei Prodrom, cu arhitectura sa deschisă către grădină, vegetația capătă o importanță deosebită. De-a lungul timpului, proprietarii au realizat aici un adevărat parc dendrologic, aclimatizând plante exotice, care pot fi admirate și astăzi, printre care: pinul

alb³ și ginko biloba⁴. Ambele specii sunt impresionante, atingând până la 30 m înălțime. Pe trunchiurile acestor copaci se mai pot citi și astăzi plăcuțele inscripționate cu textul „monument al naturii” montate de familia Prodrom. Cu toate acestea, în prezent, aceste 2 specii de arbori nu (mai) sunt protejate de legislația românească.

Pe 7 Mai 1937, prin Decretul Regal Nr. 2.157, inginerul Prodrom (Ministerul Industriei și Comerțului) a fost numit membru al Ordinului Coroana României în grad de cavaler. În 1938 a devenit director al rafinăriei Steaua Romana. Zece ani mai târziu, pe 31 August 1947, ing. Ioan Prodrom părăsea mediul academic, pensionându-se din învățământ după 25 de ani la catedra Școlii de maiștri sondori din Câmpina. Și-a continuat însă cariera de inginer, în cadrul rafinăriei Steaua Română. În 1957 a colaborat cu revista Petrol și Gaze, publicând articole de specialitate alături de Gheorghe Constantinescu.

Autoritățile comuniste au naționalizat casa inginerului Prodrom, căruia i s-a permis să locuiască în ea, alături de diverși chiriași. În *Fișa pentru delimitarea, numerotarea și măsurarea clădirilor și locuințelor întocmită în 1965*, clădirea figurează cu funcțiunile de locuință și „alte destinații”. Fiul inginerului Prodrom, Radu Prodrom împreună cu familia sa erau chiriași în propria casă, ocupând la parter cele 2 dormitoare, baia, grupul sanitar, bucătărie și cămara. Toate celelalte spații de la parter și etaj fuseseră probabil alocate spre utilizare încă din acel moment, grădiniței cu program prelungit care a funcționat în acest imobil chiar și după Revoluția din 1989. Imobilul i-a fost retrocedat lui Radu Prodrom abia în anul 2008, fiind ulterior vândut.

Deși se află în zona de protecție a monumentului istoric Vilei Steensballe, cod LMI 2015 PH-II-m-B-16397 și în perimetrul Zonei protejate cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin P.U.G. Câmpina (Capitolul I, Punctul 5.1.), în prezent vila Prodrom este părăsită și se află într-o stare avansată de degradare, părând a fi fost chiar vandalizată la un moment. Ferestrele sparte sunt astăzi securizate doar prin panouri de lemn, permițând în continuare degradarea construcției. Nefiind îngrijită, grădina a fost năpădită de vegetație, la fel și casa, peste ale cărei fațade proliferază an de an iedera.

Note:

¹ Universitatea Politehnica din Karlsruhe

² În 1948, familia Prodrum avea angajate 2 cameriste.

³ Arbore originar din America de Nord, este considerat a fi un simbol al nemuririi, deoarece are un lemn foarte rezistent, se menține verde pe tot parcursul anului, iar rășina sa nu se alterează. În prezent, este aclimatizat în Europa, fiind răspândit până în pădurile din Siberia. Specia este folosită pe scară largă pentru împădurire sau ca arbore ornamental. Are tulpină dreaptă, coroană conică, ace subțiri, conuri cilindrice de 3-7cm lungime, semințe mici aripate. Denumire științifică: *Pinus Strobus*.

⁴ Arbore originar din estul Chinei, a fost declarat arbore sacru, ca simbol al longevității pe pământ, deoarece are o durată de viață de peste 1000 de ani. Are numeroase aplicații medicinale. A fost aclimatizat în Europa, în secolul al XVIII-lea. Este un arbore dioic din familia gimnospermelor, cu frunze caduce bilobate, în forma de evantai, rămas aproape neschimbat din era terțiară.

Bibliografie:

Buletinul Asociației Generale a Inginerilor România (AGIR), 1925

Simona Luncașu, "Câmpina de altădată: călătorie în timp", Ed. Transilvania Express, 2003

Edgar Geller, "Câmpina copilăriei mele", Editura Victor Frunză, 1996

Dicționar Enciclopedic, Ed. Enciclopedica, București 1993-2009

P.U.G. Municipiului Câmpina, Județul Prahova, 2013

M.O. nr. 106/10.05.1937

Constantinescu Gh., Prodrum I. "Petrol și gaze", 1, nr. 9 - 10, 1957, p. 457

Constantinescu Gh., Prodrum I., "Industria de petrol în România până la primul război mondial", "Revista de petrol și gaze", număr festiv, București, 1957

Dipl. Ing. Ioan Prodrum, Teză de doctorat "Untersuchungen über Autoxydation und über Umwandlung verschiedener Terpene in Isopren", Zürich 1913

Ordonanță de Urgență nr. 57/20.06. 2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (actualizată 2011)

<https://oqlindadeazi.ro/stiri/plante-rare-in-campina-1/>

<https://oqlindadeazi.ro/stiri/mafia-retrocedrilor-ajuns-i-la-cmpina/>

https://campinatv.ro/News/Article/fcee19f8-27c5-48de-a58e-7d1f4b4fe9bb_frumoasele-povesti-ale-unor-copaci-legendari-ai-campinei

<https://herbalrom.ro/qinkqo-biloba-copacul-lui-dumnezeu/>

<https://ro.eferit.com/pin-alb-de-est-un-copac-comun-in-america-de-nord/>

<https://historia.ro/>, Daniel Mihu, Articol "Despre primele cinci recorduri mondiale românești în domeniul petrolului", accesat în noiembrie 2023.

VILA STAMATOPOL

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	str. Vasile Alecsandri, nr.7 (inițial str. Băicoianu, nr. 9 bis)
Denumire	Vila Stamatopol
Arhitect	Ion Boceanu
An construcție	1935
Stil	Modernism cu specific local
Elemente de stil	Modernism: orizontalitatea liniilor, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria, planul fluid, articulată, zonificarea funcțiilor, glisarea serei față de volumul principal rezultând un volum de sine stătător care pare ca plutește, configurarea balconului de la mezanin și a terasei acoperite de la parter cu câte un perete vitrat Influențe ale arhitecturii locale: acoperișul de tip șarpantă cu învelitoare din țiglă, placarea fațadelor și a soclului împrejuririi cu piatră de râu „așezată”
Stare actuală	Stare relativ bună de conservare la nivelul fațadelor, cu modificări recente, care însă nu au un impact major asupra integrității stilistice a clădirii
Comanditar	Maria și dr. ing. Alexandru Stamatopol
Regim de înălțime	demisol+P+mezanin+M
Suprafața construită	cca. 175 mp
Suprafața teren	cca. 1760 mp
Funcțiuni inițiale	Parter: vestibul, hall și sufragerie, seră, terasă acoperită, un coridor, un dormitor, baie, grup sanitar, 2 camere, oficiu, bucătărie, debara, scara Mezanin: dormitor cu balcon Mansarda: baie, cameră tehnică La cota terenului amenajat: acces secundar, grup sanitar, garaj Demisol: spălătorie, pivniță, 2 camere pentru personalul de serviciu, 2 debarale, coridor și acces de serviciu
Branșamente inițiale la utilități	electricitate, apa curentă, gaze naturale, telefonie
Program de arhitectură	privat rezidențial
Valoarea construcției	700 000 lei
Autorizație	nr. 3133/16.10.1935
Statut de protecție	Inclusă în Zona protejată cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin P.U.G. Câmpina (capitolul I, punctul 5.1.)

Descriere imobil

Vila Stamatopol este localizată central, la vest de bulevardul principal al orașului, într-o zonă a cărei tramă stradală începuse să se cristalizeze încă de la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea. Traseul străzii fostă Băicoianu apărea deja pe hărțile orașului de la începutul anilor 1800. Gheorghe Hristodulo Băicoianu, fiu de arendaș cu origini grecești, este cel care a dat prima denumire străzi ce ducea la domeniul său¹. În perioada comunistă, denumirea de Băicoianu a fost schimbată în Vasile Alecsandri. Fondul construit al acestei zone, format preponderent din locuințe unifamiliale cu regim mic de înălțime (P, P+1E), datează în cea mai mare parte din perioada interbelică, când dezvoltarea economică a orașului trecea printr-o perioadă de grație, datorită extracției și prelucrării țigăiului. Locuințele unifamiliale construite atunci aparțineau în principal inginerilor care erau angajați

ai numeroaselor societăți ce activau în Câmpina în domeniul petrolier sau în domenii conexe, așa cum este și cazul vilei Stamatopol.

Inginer și profesor, Alexandru Stamatopol a fost o personalitate marcantă a Câmpinei, în prima jumătate a secolului trecut. A activat ca inginer chimist la rafinăria Steaua Română încă din anii 1920, fiind și profesor în cadrul școlilor de maiștri sondori și rafinori din Câmpina, Moreni și Ploiești, până la desființarea acestora în 1948. În 1924, se numără printre cei 145 de membri fondatori ai Ateneului Popular „B.P. Hașdeu” din Câmpina, reînființat. În perioada 1925-1926 a concesionat spre exploatare terenuri petrolifere alături de Otto Steensballe. În 1937, dr.ing. Alexandru Stamatopol, „conferențiar Câmpina, din Ministerul Industriei și Comerțului” a fost numit membru al Ordinului Coroana României în grad de Cavaler prin decretul regal nr. 2159/7.05.1937.

Ca angajat al rafinăriei Steaua Română, înainte de a-și construi o locuință proprie, a avut domiciliul pe str. Ion Brătianu la nr. 84, într-una din vilele din „parcelarea Magnoliei”, aflate în proprietatea societății. Vila ce îi fusese repartizată în 1907, avea parter și etaj, o suprafață construită de 130 mp și 7 încăperi. În 1935, soții Maria și Alexandru Stamatopol au obținut autorizația pentru construirea unei locuințe de aproximativ 175 mp, pe strada Băicoianu la nr.9 bis (astăzi str. Vasile Alecsandri, nr. 7).

Vila Stamatopol avea regim de înălțime parter, mezanin, mansardă și demisol, cu o distribuție decalată pe înălțime. Înălțat la jumătate de nivel față de cota terenului amenajat, parterul se compunea din: vestibul, hall și sufragerie, seră, terasă acoperită, un coridor, un dormitor, baie, grup sanitar, 2 camere, oficiu, bucătărie, debara, scară. Mezaninul, având cota de calcare cu jumătate de nivel mai sus față de nivelul parterului adăpostea un dormitor cu balcon. La mansarda care era suprapusă peste parter și se afla la diferență de jumătate de nivel față de mezanin, se găseau o baie și o cameră tehnică. La cota terenului amenajat erau o intrare secundară, un grup sanitar și garajul. Demisolul avea cota de călcare cu o jumătate de nivel mai jos față de garaj și se compunea din spălătorie, pivniță, 2 camere pentru personalul de serviciu, 2 debarale, coridor și acces de serviciu.

Clădirea a fost ridicată pe fundații de beton, având subsol cu pereți din beton, suprastructura din cărămidă și acoperiș în șarpantă cu învelitoare din țiglă. Clădirea era bransată la electricitate, apa curentă și gaze naturale. Încălzirea se făcea cu sobe de teracotă. De asemenea, proprietarii beneficiau de abonament de telefonie plătit² de societatea Steaua Română, deoarece personalul „trebuia să fie legat cu rafinăria în interes de serviciu”. Locuința familiei Stamatopol a fost proiectată de arhitectul Ion Boceanu în stil modernist cu specific local, rezultatul fiind o arhitectură de sinteză de mare valoare. Estetica modernistă este prezentă prin orizontalitatea liniilor, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria, planul fluid, articulatul, zonificarea funcțiunilor, glisarea serei față de volumul principal pentru a genera un volum de sine stătător care pare că plutește și are rolul de spațiu intermediar între interior și exterior. Același rol de întrepătrundere a naturii cu spațiul construit îl au și balconul de la mezanin și terasa acoperită de la parter. Ambele aveau câte un perete vitrat, rezolvare estetică și funcțională pentru protejarea acestor spații de vântul puternic caracteristic zonei submontane. Elementele de influență locală sunt acoperișul în șarpantă cu învelitoare din țiglă și placarea fațadelor și a împrejmuirii la stradă cu piatră de râu „așezată”.

Prezența serei pe fațada principală ca element principal de compoziție, gabaritul, amplasarea și tratarea terasei acoperite ca un spațiu de întrepătrundere a interiorului cu exteriorul indică o preocupare, un interes special al comanditarilor față de plante și natură. Un element surprinzător este faptul că arhitectul Ion Boceanu marchează pe planul

parterului³ 2 arbori. Aceștia existau pe teren, în fotografiile de epocă putând fi identificați ca pomi maturi, o specie de foioase și una de conifere⁴. Cei 2 arbori au fost protejați prin proiectul de arhitectură care i-a integrat în conceptul de ansamblu. Un alt arbore care probabil exista deja pe teren la momentul construirii casei Stamatopol este o magnolie⁵ cu flori albe. Conform mărturiilor⁶ doamnei Artemiza Rădulescu, care a locuit cu chirie la începutul anilor 1940 în „*casa cu magnolia*”, aceasta fusese plantată în anii 1932-1933 chiar de inginerul Stamatopol. În timp, această magnolie a devenit un reper pentru locuitorii Câmpinei, care, în fiecare primăvară, trec în plimbare măcar o dată pe „strada cu magnolia” pentru a o admira înflorită. Prima magnolie plantată în Câmpina, care timp de decenii a fost și singura, rămâne astăzi cea mai cunoscută dintre zecile, poate chiar sutele de magnolii pe care câmpinenii le-au plantat în grădinile lor, luând astfel parte la perpetuarea unui simbol.

Vila Stamatopol a fost vândută în 1951 lui Vladislav Novotny, în 1979 clădirea fiind moștenită de fiul său, Octavian Novotny. Deși nu a fost naționalizată, autoritățile comuniste le-au impus proprietarilor să primească chiriași. În *Fișa pentru delimitarea, numerotarea și măsurarea clădirilor și locuințelor* întocmită în 1965, este menționată configurarea casei Stamatopol în 3 unități locative, una la parter și mezanin, unde locuiau proprietarii, chiriașii ocupând cele 2 apartamente amenajate la demisol și mansardă. Vila Stamatopol a fost înstrăinată din nou în 2015, noul proprietar fiind fostul ambasador al României în Bulgaria, Vasile Tănase, care a revândut-o în 2021.

În prezent, clădirea este în stare relativ bună de conservare la nivelul fațadelor. Recent clădirea a suferit modificări la nivel de finisaje, care însă nu au un impact major asupra integrității sale stilistice: înlocuirea învelitorii din țiglă cu o învelitoare din tablă profilată, înlocuirea tâmplăriei originare și închiderea terasei cu tâmplărie din PVC, acoperirea serei cu o copertină în șarpantă cu învelitoare din tablă profilată, montarea unui grilaj la balconul de la mansardă. Se păstrează ușa originală din lemn a garajului. Împrejmuirea originală de la stradă era joasă, pitorească, cu soclu și stâlpi din piatră de râu „așezată”, cu grilaje de inspirație art deco din bare metalice. În prezent, grilajele au fost înlocuite cu plase din fier forjat, mai înalte decât cele originare, dar care nu îngădesc percepția clădirii dinspre spațiul public.

La interior, configurația inițială a spațiilor se păstrează doar parțial. În subsol, au fost menținute unele pardoseli din mozaic turnat, ușile interioare originare și unele dintre dulapurile încastrate concepute ca debarale, însă este vorba de elemente comune, fără caracteristici speciale.

Vila Stamatopol se află în perimetrul Zonei protejate cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin P.U.G. Câmpina (capitolul I, punctul 5.1.)

Note:

¹ Deși avea un domeniu la Băicoi, toponimic de la care și-a luat supranumele, Gheorghe Hristodulo a cumpărat în 1825 de la frații Lupoieni un sfert din moșia Câmpina, stabilindu-se aici.

² Costul anual abonamentului familiei Stamatopol era în 1936 de 12100 lei.

³ Nu pe planul de situație, așa cum ar fi de așteptat.

⁴ Astăzi dispăruți.

⁵ Arbori exotici decorativi din genul *Magnolia* (cuprinde aproximativ 225 de specii), originari din Asia și America Centrală și de Nord. Sunt rezistenți la ger și îngheț, dar și la temperaturi ridicate și secetă. Magnoliile au fost printre primele plante cu flori, existând de peste 100 de milioane de ani. Au flori mari, solitare, de diverse forme (cupa, stea) și culori (alb, crem, roz, vișiniu, galben sau verde-gălbui), majoritatea fiind parfumate.

⁶ Simona Luncașu, "Câmpina de altădată: călătorie în timp", Ed. Transilvania Expres, 2003.

Bibliografie:

Arhivele Naționale Prahova, inv. 1102 / fondul Rafinaria Câmpina, ds. 2/1936

Marian Rizea, "Repere ale evoluției învățământului de petrol și gaze – mari personalități ale industriei petroliere românești" în <http://noema.crifst.ro/>, accesat în noiembrie 2023

M.O. nr.106/10.05.1937

M.O. nr.143/24.06.1948 (Partea I B)

M.O. nr.255/4.11.1947 (Partea I B)

M.O. nr.146/30.06.1947 (Partea I B)

M.O. nr.195/24.08.1946 (Partea I B)

M.O. nr.16/21.01.1930 (Partea I B)

M.O. nr.266/02.12.1925

M.O. nr.116/28.05.1926

St. Ionescu, A. Velicu-Lecca, "Istoricul și activitatea Ateneului Popular „B.P.Hasdeu” din Campina", Tipografia M.S.Gheorghiu, Campina, 1927

P.U.G. Municipiului Câmpina, Județul Prahova, 2013

Simona Luncașu, "Câmpina de altădată: călătorie în timp", Ed. Transilvania Expres, 2003

Dicționar Enciclopedic, Ed. Enciclopedica, București, 1993-2009

<https://oglundadeazi.ro/stiri/plante-rare-in-campina-1/>

<https://www.observatorulph.ro/social/92843-povestea-superbei-magnolii-care-infloreste-de-100-de-ani-in-campina-foto-video>

<https://adevarul.ro/stiri-locale/ploiesti/video-unde-creste-cea-mai-batrana-magnolie-din-1856980.html>

<http://www.legex.ro/Decretul-231-1994-5478.aspx>

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/11353>

<https://www.botanistii.ro/blog/sfaturi-ingrijire-cultivare-magnolia/>

VILA BOERU

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	str. 1 Decembrie 1918, nr.7 (anterior, în ordine cronologică str. Stirbey Vodă, nr. 23 / str. Toma Stelian, nr. 5 / str. Ada Marinescu, nr.7 / str. Prahovei, nr.7)
Denumire	Vila Boeru
Arhitect	Horia Creangă
An construcție	1935
Stil	Modernism cu specific local
Elemente de stil	Modernism: orizontalitatea liniilor, lipsa decorației, zonificarea funcțiunilor și marcarea lor în fațade (opacitate pentru spațiile private și transparentă pentru spațiile de reprezentare), fațade albe, cu finisaj neted, planul fluid, articulat, ferestrele de colț, asimetria, prezența spațiilor intermediare, cu rol de legătură între interior și exterior, zona de intrare complet vitrată cu casete dispuse într-o rețea ortogonală, terase închise cu mari suprafețe vitrate. Influențe ale arhitecturii locale: acoperișul de tip șarpantă cu învelitoare de țiglă și streășină lată, placarea soclului cu piatră de râu „așezată”, marcarea accesului cu stâlpi din lemn pe soclu de piatră, balustrada din lemn a terasei de pe fațada principală (conform proiectului).
Stare actuală	Mediocră, cu modificări față de proiectul inițial și degradări cauzate de lipsa de întreținere. Nelocuită.
Comanditar	Niculae N. Boeru
Regim de înălțime	demisol parțial + P
Suprafața construită	260 mp
Suprafața teren	2703 mp
Funcțiuni inițiale	Parter: hall și sufragerie, 4 dormitoare, baie, grup sanitar, bucătărie, oficiu, 2 camere, 2 coridoare, scară și acces de serviciu, 2 terase acoperite, închise cu suprafețe mari vitrate, o terasă neacoperită, acces de serviciu Demisol: camera personalului de serviciu, un closet, camera tehnică, spălătoria, pivnita, o cămară, 2 coridoare, scară de serviciu
Branșamente inițiale la utilități	Electricitate, apa curentă, canalizare, gaze naturale + puț săpat în curte
Program de arhitectură	Privat rezidențial
Valoarea construcției	520 000 lei
Autorizație	-
Statut de protecție	nu

Descriere imobil

Născut în 1883 în Câmpina, Nicolae Boeru a fost un personaj important în cercurile politice, financiar-bancare, economice și socio-culturale ale României. A fost consilier local și ajutor de primar în cadrul Primăriei Câmpina, deputat, filantrop¹, sindic² al Bursei din București între 1923 și 1929, colaborator al ziarului Plutus (al comerțului, industriei, finanțelor și agriculturii) în 1923-1924, membru în Comisiunea Specială pentru Alcătuirea unui Anteproiect de lege a Bursei de Valori și Mărfuri din București în 1923, precum și unul dintre cei mai mari acționari ai societății anonime române SINTRA (Sindicatul de Transporturi Internaționale ale Industriei Petrolifere) în 1929.

În acest context, în anul 1935, își construiește la Câmpina o locuință modernă, cu încăperi generoase și dotări de ultimă oră, după planurile arhitectului Horia Creangă. Imobilul era

situat în zona centrală a orașului, la doar 100 m de fosta vamă a Câmpinei. În prezent, clădirea vămii nu mai există, iar vecinătățile casei Boeru au fost afectate de sistematizările din anii 1980, dar și de intervențiile haotice de după Revoluție.

Arhitectul Horia Creangă, exponent al stilului modernist pur, realizează aici proiectul unei locuințe cu puternice influențe locale, fapt ce reiese din documentația cuprinsă în dosarul de autorizare a construcției: acoperișul de tip șarpantă cu învelitoare de țiglă și streășină lată; placarea soclului cu piatră de râu „așezată”; marcarea accesului cu stâlpi din lemn pe soclu de piatră; balustrada din lemn a terasei de pe fațada principală.

Estetica modernistă este prezentă prin mai multe caracteristici: orizontalitatea liniilor; zonificarea funcțiunilor și marcarea lor în fațade (opacitate pentru spațiile private și transparență pentru spațiile de reprezentare), fațadele albe, cu finisaj neted fără decorații; planul fluid, articulat, ferestrele de colț; asimetria; zona de intrare complet vitrată cu casete dispuse într-o rețea ortogonală. Horia Creangă acordă o deosebită atenție spațiilor intermediare, cu rol de legătură între interior și exterior. Astfel, proiectul prevede o zonă de acces acoperită aflată în legătură cu o terasă de tip balcon, ce glisează față de soclu pentru a genera un volum de sine stătător care pare că plutește. Cele 2 terase de pe fațadele dinspre grădină ale locuinței, facilitează legătura cu exteriorul, atât dinspre spațiile comune (hall-ul și sufrageria), cât și dinspre spațiile private (dormitoarele). Închiderea lor cu suprafețe vitrate se făcea cel mai probabil din rațiuni funcționale, de adaptare la clima submontană cu vânt puternic și precipitații abundente. În acest sens, terasele moderniste închise cu mari suprafețe vitrate îndeplinesc același rol ca geamlâcurile, des utilizate în arhitectura locală.

Casa a fost ridicată parțial pe fundația unei case mai vechi a proprietarului și parțial pe fundații noi din beton. Suprastructura imobilului este din cărămidă, cu șarpantă din lemn și învelitoare din țiglă. Locuința avea 2 niveluri, parter și demisol parțial și o suprafață construită de 260 mp. Parterul era compus din hall și sufragerie, 4 dormitoare, baie, grup sanitar, bucătărie, oficiu, 2 cămări, 2 coridoare, scara și accesul de serviciu, 2 terase acoperite³, închise cu suprafețe mari vitrate (S-E și S-V) și o terasă neacoperită⁴, îngustă, dispusă pe aproape întreaga lungime a fațadei principale (N-E). La demisol se găseau o cameră pentru personalul de serviciu, un closet, camera tehnică, spălătoria, pivnița, o cămară, 2 coridoare și scara de serviciu. În camera tehnică erau instalate un cazan din fontă pentru încălzirea centrală tip National, un radiator Viena cu 7 elemente, un grup pompare-pompă cu seria 08939 fabricată la Uzinele Metalurgice „Vasile Roaita” (Grivița Roșie) din București și un cazan pentru încălzit apă, cu capacitate de 300l. Locuința era bransată la sistemul de alimentare cu apă al orașului, însă proprietarul avea și un puț săpat în curte. De asemenea, casa era racordată și la electricitate, canalizare și gaze naturale. Încălzirea se făcea centralizat, cu calorifere.

În 1946-1947, Niculae Boeru construiește în spatele casei, aproape de fundul de lot, o clădire ce adăpostea un garaj și locuința șoferului, compusă din antreu, dormitor, baie, bucătărie, cămară, coridor și magazie. Noua clădire, cu suprafața construită de 81 mp, avea fundații din beton, pereți din cărămidă, acoperiș de tip șarpantă și învelitoare din țiglă. Proiectul era semnat de conductorul arhitect Ion S. Balhac. În ianuarie 1948, autoritățile comuniste au rechiziționat 3 dintre încăperile⁵ vilei Boeru, aici locuind cu chirie mai multe familii până la jumătatea anului 1949. Soții Maria și Niculae Boeru aveau în folosință exclusivă sufrageria, 2 dormitoare și câteva dintre dependențele de la parter și subsol, toate celelalte încăperi fiind folosite în comun cu chiriașii. În august 1949, familia Boeru a părăsit locuința de pe str. Ada Marinescu, nr.7.

Spre finalul anului 1949, în vila Boeru s-a stabilit, în regim de închiriere, sediul Comitetului Provizoriu al Plășii Câmpina, care a funcționat aici până la desființarea județelor și plășilor în 1950. Întregul imobil, teren și construcții, a fost naționalizat în perioada 1950-1955. Istoria se

repetă. Vechea casă pe ale cărei fundații Niculae Boeru și-a ridicat locuința fusese rechiziționată în 1917 de către armata germană de ocupație, Etapa 300. Era vorba de „o casă de zid, acoperită cu tablă de fier, compusă din 4 camere, antreu, coridor și două cămăruțe și o bucătărie; la subsol, 2 camere și un beci”⁶. Fiind cunoscut faptul că militarii germani produceau distrugerii clădirilor pe care le ocupau, putem presupune că și acesta este unul dintre motivele pentru care, după război, fiind repus în drepturi, Niculae Boeru a decis demolarea vechii case și construirea alteia noi.

În 1962, în vila Boeru era sediul Sfatului Popular al Raionului Câmpina, care cel mai probabil a funcționat aici până în 1968, când prin reforma administrativ-teritorială s-au înființat județele. În perioada 1968-1970, imobilul s-a aflat în administrarea Institutului de Gospodărire Comunală Câmpina (IGCC). În 1970, imobilul trece parțial în patrimoniul Consiliului Popular al Orașului Câmpina în baza deciziei Consiliului Popular al Județului Prahova nr. 241/15.04.1970 – clădirea principală, o cabină de poartă (astăzi dispărută) și 1653 mp din terenul inițial de aproximativ 2703 mp.

În procesul verbal de predare-primire încheiat între reprezentanții IGC și CPOP, sunt descrise în amănunt toate încăperile și dotările acestora, dar și o parte dintre modificările aduse clădirii după naționalizare. Parterul era format din: terasa de acces (14.40 mp), hall (22.00 mp), culoar 1 (12.96 mp), sala ședințe⁷ (44 mp, inițial sufrageria), birou 1 (21.42 mp, inițial dormitor), birou 2 (24.96 mp, obținut prin unificarea a 2 încăperi, inițial baie - 10.56 mp și dormitor - 14.40 mp), birou 3 (27.60 mp, inițial dormitor), birou 4 (27.60 mp, inițial dormitor), birou 5 (18.00 mp, inițial terasă cu închideri vitrate), culoar 2 (5.70 mp), birou 6 (8.00 mp, inițial cămară), grup sanitar (2.00 mp), cămara (4.4 mp), birou 7 (9.6 mp, inițial bucătărie), cameră (6.4 mp, inițial oficiu), birou 8 (19.30 mp, inițial terasă cu închideri vitrate). La subsol se păstra instalația de încălzire centralizată originală, inclusiv caloriferele.

Cu toate acestea, în planurile anexate procesului verbal apar neconcordanțe. Planul de situație nu corespunde cu planul parterului. O clădire nouă fusese alipită vilei Boeru, obturând aproape complet fațada de S-E. Această structură care nu era menționată în procesul verbal, fusese construită cândva în perioada 1958-1970 prin munca voluntară patriotică. După preluarea imobilului de către Consiliul Popular al Orașului Câmpina, aici au funcționat Casa Căsătoriilor și Secția Financiară.

Vila Boeru a fost revendicată de moștenitorii lui Niculae Boeru și retrocedată, însă în prezent nu este folosită, având o stare de conservare mediocră. Mai mult, față de proiectul inițial, observăm o serie de modificări: o parte a învelitorii din țiglă este înlocuită cu învelitoare din tablă fălțuită, soclul este tencuit, balustrada terasei de pe fațada principală este de zid cu mână curentă din bare metalice, cele 2 terase de pe fațadele dinspre grădină sunt închise cu zid și prevăzute cu ferestre dispuse izolat, având parapete mai înalte decât cele ale ferestrelor camerelor de locuit. De asemenea, este posibil ca marcarea accesului cu stâlpi din lemn pe soclu de piatră și porțiunea de acoperiș aferentă să nu se fi realizat niciodată.

Deși nu a suferit modificări recente în ceea ce privește finisajele exterioare, vila Boeru prezintă o serie de degradări cauzate de lipsă de întreținere (tencuială căzută, țiglă desprinsă, infiltrații). Nu se cunoaște starea de conservare a interiorului.

În corpul de clădire alipit înainte de 1970 pe latura de sud a clădirii funcționează Poliția Locală a Municipiului Câmpina. Vila Boeru nu beneficiază de niciun statut de protecție legală.

Note:

¹ *Susținea prin donații societăți cu activitate în domeniile social, cultural sau educațional, precum Steaua (coordonată de Spiru Haret și înființată pentru „întinderea învățaturii în popor prin tipărirea și răspândirea de scrieri, publicații morale, patriotice și de folos practic”) sau Centrala Caselor Naționale.*

² *Conducător al agenților de schimb ori ai mijlocitorilor oficiali, care prezidează camera lor sindicală, face parte din organele de conducere a bursei și execută ordinele de bursă ale justiției și a altor organe de stat.*

³ *Termenul folosit în limbajul comun pentru a denumi aceste spații este “veranda”.*

⁴ *Cu aspect de prispă, pe care proprietarul o declară în Buletinul clădirii din 1948 ca fiind balcon.*

⁵ *Două dormitoare și o cămară.*

⁶ *M.O. nr. 33/10.02.1931*

⁷ *Cu mențiunea „parte integrantă din clădirea principală, construită de Sfatul Popular al Raionului Câmpina”.*

Bibliografie:

Ziarul Adevărul nr. 12189/21.10.1923

Monitorul Oficial:

M.O. Nr. 195/30.11.1923

M.O. Nr. 181/15.08.1926

M.O. Nr. 209/22.09.1927

M.O. Nr. 156/18.07.1928

M.O. Nr. 100/08.05.1929

M.O. Nr. 33/10.02.1931

Albina – Revista Populară, Nr.3/16.10.1905

Albina – Revista Populară, Nr.38/18.06.1906

Anuar nr. 5/2014

Anuar nr. 8/2017

P.U.G. Municipiului Câmpina, Județul Prahova, 2013.

<https://evenimentulistoric.ro/raportul-de-activitate-al-caselor-nationale-prezentat-in-mai-1921.html>

<https://oglindadeazi.ro/stiri/documente-si-verdicte-distrugatoare/>

<https://oglindadeazi.ro/stiri/campina-la-inceputul-secolului-al-xx/>

TABELE FIȘE IMOBILE MINORE

IPOSTAZE ALE MODERNISMULUI MINOR LA CÂMPINA

CASA PÂRVULESCU

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	str. 22 Decembrie, nr.17 (initial str.Vasile Alecsandri, nr.27)
Denumire	Casa Pârvulescu
Arhitect	Nicolae Fintesteanu
An construcție	1936
Stil	Modernism cu specific local
Elemente de stil (cf. proiect)	Modernism: volumele „pure”, fatadele albe, cu finisaj preponderent neted, orizontalitatea liniilor, ferestrele de colt, ferestrele in banda, asimetria Elemente art deco: retragerile in trepte, pergola de la nivelul terasei, friza decorativa cu striatii verticale de la nivelul cornisei, extinderea hall-ului cu un fumoir exprimat in fatada printr-un volum fatetat, cu ferestre de jur imprejur Elemente ale arhitecturii locale: acoperisul de tip sarpanta cu streasina si invelitoare din tigla, soclul finisat piatra de rau „asezata”
Stare actuală	Satisfacatoare la nivelul fatade lor, cu modificari care nu altereaza integritatea stilistica a cladirii (inlocuirea tamplariei originale din lemn cu tamplarie din PVC, inlocuirea jaluzelelor originale din lemn cu jaluzele din PVC; demontarea pergolei de la nivelul terasei si inchiderea terasei cu suprafete vitrate cu tamplarie din PVC si invelitoare in sarpanta; indepartarea/acoperirea frizei decorative cu striatii verticale de la nivelul cornisei si placarea cu piatra de rau a soclului; adaugarea unui acoperis in sarpanta deasupra placii de beton in consola care proteja accesul in locuinta, pentru sustinerea noii greutati fiind necesara si construirea unui stalp de sustinere) Nu se cunoaste starea de conservare a interiorului
Comanditar	Elena si Gheorghe Parvulescu
Regim de înălțime	P
Suprafață construită	123mp
Suprafață teren	713mp
Funcțiuni	Parter: vestibul, hall cu „fumoir” si sufragerie, dormitor, camera, coridor baie bucatarie, camera, scara, acces de serviciu, terasa
Bransamente inițiale la utilitati	put sapat in curte
Program de arhitectură	privat rezidential
Valoarea construcției	250 000 lei
Autorizație	nr.949/07.04.1936
Statut de protecție	nu
Bibliografie	P.U.G. Municipiul Cămpina

CASA MELTZER

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	str. Badea Cârțan, nr. 4 (inițial, str. Mihai Bravu, nr. 4)
Denumire	Casa Meltzer
Arhitect	Romulus Grigoropol
An construcție	1933
Stil	Modernism cu elemente Art Deco
Elemente de stil (cf. proiect)	În proiect, elementele de modernism se pot identifica prin: jocul de volume pure, lipsa aproape completă a decorației, fațadele albe, cu finisaj preponderent neted, orizontalitatea liniilor, jocul de volume pure, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, asimetria. Elemente Art Deco sunt: retragerile în trepte, benzile decorative cu striații orizontale din prelungirea ferestrelor, feronerie împrejmuirii la stradă (probabil originară) Elemente ale arhitecturii locale: acoperișul de tip șarpantă cu învelitoare din tablă, mascat de atice, placarea soclului împrejmuirii la stradă cu piatră de râu „aruncată”.
Stare actuală	La nivelul fațadelor, se mai pastrează foarte puține elemente ale construcției inițiale: dispunerea ferestrelor camerelor de locuit de la parter și (probabil) tâmplăria originară din lemn. De asemenea, este posibil ca împrejmuirea de la strada să fie cea originară (soclul și o parte a feroneriei). Afectată probabil de cutremurul din 1940, locuința a primit un acoperiș în șarpantă cu 2 ape și streasină lată, dispărând din fațada principală golurile de la nivelul podului; accesul în vestibul a fost mutat pe fațada principală, în locul unei ferestre duble, iluminarea naturală fiind asigurată prin adăugarea unei ferestre ovale, atipice; o placă de beton susținută de o coloană protejează noul acces în locuință; fațadele au pierdut toate decorațiunile de influență Art Deco, fiind finisate la nivelul soclului cu tencuială trasă și pe restul înălțimii cu tencuială texturată. Nu se cunoaște starea de conservare a interiorului
Comanditar	Constanța și Rudolf Meltzer
Regim de înălțime	P
Suprafață construită	-
Suprafață teren	-
Funcțiuni	-
Bransamente inițiale la utilități	apă curentă
Program de arhitectură	privat rezidențial
Valoarea construcției	-
Autorizație	3129/18.10.1933
Statut de protecție	nu
Bibliografie	P.U.G. Municipiul Cămpina

CASA CAROL I 69

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	Str. Carol I, nr. 69
Denumire	-
Arhitect	-
An construcție	1940 - 1943
Stil	Modernism cu specific local
Elemente de stil (cf. proiect)	Elementele de modernism se pot identifica prin: jocul de volume pure, lipsa aproape completă a decorațiilor, fațadele albe, cu finisaj preponderent neted, orizontalitatea liniilor, ferestrele în bandă, ferestrele de colț, asimetria Elemente Art Deco sunt: benzile decorative cu striații orizontale în prelungirea ferestrelor, feneria împrejmuirii la stradă (probabil originară, vizibilă în fotografii mai vechi, azi dispărută). Elemente ale arhitecturii locale: acoperișul tip șarpantă cu învelitoare din tablă.
Stare actuală	Starea actuală a imobilului este satisfăcătoare la nivelul fațadelor, cu modificări care nu alterează integritatea stilistică a clădirii (înlocuirea tâmplăriei originare din lemn cu tâmplărie din PVC, fără a respecta numărul și proporția canatelor inițiale; zidirea unora dintre goluri și modificarea altora; înlocuirea împrejmuirii la stradă). Nu se cunoaște starea de conservare a interiorului.
Comanditar	-
Regim de înălțime	Subsol + P
Suprafață construită	-
Suprafață teren	-
Funcțiuni	-
Bransamente inițiale la utilități	-
Program de arhitectură	privat rezidențial
Valoarea construcției	-
Autorizație	-
Statut de protecție	Inclusă în Zonă protejată cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin P.U.G. Municipiului Câmpina (capitolul I, punctul 5.1.)
Bibliografie	P.U.G. Municipiul Câmpina

CENTRALA TELEFONICĂ AUTOMATĂ CÂMPINA

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	str. Griviței, nr. 63
Denumire	Centrala Telefonică Automată Câmpina
Arhitect	Constantin Nănescu
An construcție	1936
Stil	Modernism
Elemente de stil (cf. proiect)	Elementele de modernism se identifică în proiect prin: volumele pure, fațadele albe, cu finisaj preponderent neted, ferestre în bandă, asimetria, planul liber, fluid (atât cât permite materialul de construcție - cărămida). Elemente Art Deco: elemente de feronerie decorativă (grilaje de protecție ale ferestrelor de la demisol, decorarea ușii de intrare cu un grilaj cu motive vegetale, împrejmuirea la stradă cu grilaje din bare orizontale și verticale drepte din fier forjat), configurarea tâmplăriei exterioare cu ochiuri mici dispuse pe orizontală. Elemente ale arhitecturii locale: acoperișul tip șarpantă cu învelitoare din tablă, ascuns la nivelul străzii datorită pantei foarte joase, fațadele finisate cu placări din cărămidă.
Stare actuală	Starea imobilului este satisfăcătoare la nivelul fațadelor, cu modificări care nu alterează integritatea stilistică a clădirii (înlocuirea tâmplăriei originare cu tâmplărie din PVC, fără a respecta numărul și proporția canatelor inițiale; înlăturarea tuturor elementelor de feronerie de influență Art Deco) Nu se cunoaște starea de conservare a interiorului.
Comanditar	Societatea Anonimă Română de Telefoane
Regim de înălțime	Subsol+P+1E
Suprafață construită	101mp
Suprafață teren	214mp
Funcțiuni	-
Bransamente inițiale la utilități	-
Program de arhitectură	Privat instituțional
Valoarea construcției	700 000 lei
Autorizație	nr.276/28.01.1939
Statut de protecție	Inclusă în Zona protejată cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin P.U.G. Câmpina (capitolul I, punctul 5.1.)
Bibliografie	P.U.G. Municipiul Câmpina

CASA MĂRĂȘEȘTI 1

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	Str. Mărășești, nr. 1
Denumire	-
Arhitect	-
An construcție	1940
Stil	Modernism cu specific local
Elemente de stil (cf. proiect)	Elementele de modernism se identifică prin: volumele pure, orizontalitatea liniilor, asimetria, glisarea terasei pe 2 direcții fata de volumul principal pentru a genera un volum de sine stătător ca spațiu intermediar între interior și exterior, fațadele albe, cu finisaj preponderent neted, lipsa decorațiilor. Elemente Art Deco sunt: retragerile în trepte, colțul tăiat diagonal înspre stradă, marcarea cornișei cu o friză profilată, elementele de feronerie decorativă (împrejmuirea la stradă cu grilaje cu bare orizontale și verticale drepte din fier forjat, cu terminații sferice sau cu motive vegetale). Elemente ale arhitecturii locale: acoperișul tip șarpantă cu învelitoare din țiglă și streășină lată, fațadele finisate în anumite zone cu tencuială texturată.
Stare actuală	Starea actuală a imobilului este bună, cu intervenții la nivelul fațadelor care nu afectează integritatea stilistică a clădirii (înlocuirea tâmplăriei originare din lemn cu tâmplărie din PVC, înlocuirea învelitorii inițiale din țiglă cu învelitoare din tablă cutată); se păstrează împrejmuirea originală la stradă, inclusiv porțile pietonale și auto. Nu se cunoaște starea de conservare a interiorului
Comanditar	-
Regim de înălțime	demisol+P
Suprafață construită	-
Suprafață teren	-
Funcțiuni	-
Bransamente inițiale la utilități	-
Program de arhitectură	Privat rezidențial
Valoarea construcției	-
Autorizație	-
Statut de protecție	Inclusă în Zona protejată cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin P.U.G. Câmpina (capitolul I, punctul 5.1.)
Bibliografie	P.U.G. Municipiul Câmpina

CASA MORARIU

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	str. Mărășești, nr. 13
Denumire	Casa Morariu
Arhitect	Alexandru Sima
An construcție	1946
Stil	Modernism cu elemente Art Deco
Elemente de stil (cf. proiect)	Elementele de modernism se identifică în proiect prin: jocul de volume „pure”, orizontalitatea liniilor, asimetria, fațadele albe, cu finisaj preponderent neted, lipsa decorațiilor. Elemente Art Deco sunt: retragerile în trepte, marcarea cornișei cu frize profilate, benzile decorative cu striații orizontale din prelungirea ferestrelor. Elemente ale arhitecturii locale: acoperișul tip șarpantă cu învelitoare din țiglă/tablă, mascat de atice, placarea soclului împrejmuirii dinspre stradă cu piatră de râu „aruncată”.
Stare actuală	Starea actuală a imobilului este satisfăcătoare la nivelul fațadelor, cu modificări care alterează integritatea stilistică a clădirii (suprînălțarea zonei de vestibul cu un volum minor, inadecvat; placarea soclului și a fațadei cu accesul cu piatră decorativă de exterior, în tonuri de ocru și bej; înlocuirea tâmplăriei originare din lemn cu tâmplărie din PVC; zidirea unora dintre goluri și modificarea altora; înlăturarea benzilor decorative cu striații orizontale din prelungirea ferestrelor). Nu se cunoaște starea de conservare a interiorului.
Comanditar	Busuioc Morariu
Regim de înălțime	subsol+P+1E parțial
Suprafață construită	80 mp
Suprafață teren	713mp
Funcțiuni	Parter: vestibul, sufragerie, dormitor, scara, baie, bucătărie, cămară, coridor, acces secundar; Etaj: cameră, debara, scară; Subsol: scară, pivniță.
Bransamente inițiale la utilitati	-
Program de arhitectură	Privat rezidențial
Valoarea construcției	38 400 000 lei
Autorizație	Nr. 337/13/10.04.1946
Statut de protecție	Inclusă în Zona protejată cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin P.U.G. Câmpina (capitolul I, punctul 5.1.)
Bibliografie	P.U.G. Municipiul Câmpina

CASA PRIMĂVERII 1

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	Str. Primăverii, nr. 1
Denumire	-
Arhitect	-
An construcție	-
Stil	Modernism
Elemente de stil (cf. proiect)	Elementele de modernism se identifică prin: jocul de volume „pure”, orizontalitatea liniilor, ferestrele de tip hublou, asimetria, fațadele albe, cu finisaj neted, lipsa decorațiilor, vestibulul vitrat. Elementele Art Deco sunt: retragerile în trepte Elemente ale arhitecturii locale: acoperișul tip șarpantă cu învelitoare din țiglă/tablă.
Stare actuală	Stare relativ bună de conservare la nivelul fațadelor, cu modificări recente, care nu au un impact major asupra integrității stilistice a clădirii (înlocuirea tâmplăriei originare din lemn cu tâmplărie din PVC) Nu se cunoaște starea de conservare a interiorului
Comanditar	-
Regim de înălțime	P
Suprafață construită	-
Suprafață teren	-
Funcțiuni	-
Bransamente inițiale la utilități	-
Program de arhitectură	Privat rezidențial
Valoarea construcției	-
Autorizație	-
Statut de protecție	nu
Bibliografie	P.U.G. Municipiul Câmpina

CASA VASILE ALECSANDRI 8

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	Str. Vasile Alecsandri, nr. 8
Denumire	-
Arhitect	-
An construcție	-
Stil	Modernism cu specific local
Elemente de stil (cf. proiect)	Elementele de modernism se pot identifica prin: orizontalitatea liniilor, ferestrele în banda, fațadele albe, cu finisaj preponderent neted, asimetria, bovindoul complet vitrat de la parter care se constituie într-un volum de sine stătător, ca spațiu intermediar între interior și exterior. Elemente Art Deco sunt: elemente de feronerie decorativă (ușile de intrare, porțile pietonale și auto, pe care este reprezentat motivul curcubeului) Elemente ale arhitecturii locale: acoperișul tip șarpantă cu învelitoare din țiglă, soclul împrejmuirii la strada și fațadele finisate parțial cu placări din piatră de râu „asezată”, balustradele din lemn ale teraselor de la nivelul etajului.
Stare actuală	Starea imobilului este satisfăcătoare la nivelul fațadelor, cu modificări care alterează integritatea stilistică a clădirii (supraînălțarea locuinței până la P+2E, cu schimbarea conformării acoperișului și înlocuirea învelitorii inițiale din țiglă cu o învelitoare din tablă profilată, înlocuirea tâmplăriei originare din lemn cu tâmplărie din PVC, zidirea unui parapet la nivelul bovindoului de la parter, ceea ce duce la schimbarea raportului plin-gol, opacitate-transparenta; înlocuirea vechilor elemente de fier forjat ale împrejmuirii la stradă cu plase din fier forjat mult mai înalte decât cele originare și înlocuirea porților pietonale și auto de factură Art Deco cu porți simple din fier forjat, având aceeași configurație și înălțime ca noua împrejmuire) Nu se cunoaște starea de conservare a interiorului
Comanditar	-
Regim de înălțime	P+1E+M inițial (astăzi P+2E)
Suprafață construită	-
Suprafață teren	-
Funcțiuni	-
Bransamente inițiale la utilități	-
Program de arhitectură	privat rezidențial
Valoarea construcției	-
Autorizație	-
Statut de protecție	Inclusă în Zona protejată cu valoare istorică și arhitecturală, definită prin P.U.G. Câmpina (capitolul I, punctul 5.1.)
Bibliografie	P.U.G. Municipiul Câmpina

COLONIA BUCEA

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	str. Ana Ipătescu, nr.3,5,7,9,6,8,10,12 (inițial Colonia Bucea, în 1941 str. Carcalechi)
Denumire	Colonia Bucea (Case pentru 2 familii funcționari)
Arhitect	Florica Dimitriu, Nicolae Fintesteanu
An construcție	1906-1908, reconstruite 1941
Stil	Modernism cu specific local
Elemente de stil (cf. proiect)	Elemente ale modernismului se pot identifica prin: orizontalitatea liniilor, fațadele albe, cu finisaj preponderent neted, orizontalitatea liniilor, ferestrele în bandă. Elemente ale arhitecturii locale: acoperișul de tip șarpantă cu streășină și învelitoare din țiglă, obloanele din lemn, soclul înalt, finisat cu piatră de râu „aruncată”.
Stare actuală	Toate cele 8 clădiri (16 locuințe) au suferit modificări care au dus la pierderea unității ansamblului, dar și la alterarea integrității lor stilistice. Intervențiile majore aduse acestor imobile constau în închiderea podestului scărilor de acces pentru mărirea vestibulului, dar mai ales pentru mutarea accesului de pe fațadele principale pe cele secundare, deci prin curți, nu direct din stradă, așa cum fusese prevăzut inițial; modificarea și/sau zidirea golurilor. Alte modificări: înlocuirea tâmplăriei originare din lemn cu tâmplărie din PVC, înlăturarea obloanelor, înlocuirea învelitorii din țiglă cu învelitori din tablă profilată, tencuirea soclurilor placate inițial cu piatră de râu. Nu se cunoaște starea de conservare a interioarelor.
Comanditar	Societatea „Steaua Romana”
Regim de înălțime	P
Suprafață construită	182mp/clădire (91mp/locuință)
Suprafață teren	-
Funcțiuni	Fiecare locuință avea: vestibul, sufragerie, 2 dormitoare, coridor, baie, bucătărie, cămară.
Bransamente inițiale la utilitati	Fosă septică prevăzută cu groapă de decantare, încălzire cu sobe
Program de arhitectură	privat rezidențial
Valoarea construcției	-
Autorizație	nr.4552/20.08.1941
Statut de protecție	nu
Bibliografie	P.U.G. Municipiul Cămpina

PARCELAREA CIOBANU

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Adresă	Aleea Narciselor, nr.2 (lot 14), 5 (lot 3), 7 (lot 4), 8 (lot 10), 10 (lot 9), 12 (lot 8), 14 (lot 7) (anterior, cronologic str. Stirbey Voda, nr.30, str. Nicolae Filipescu, str. I. Frimu)						
Denumire	Parcelarea Lucreția Ciobanu						
Stil	Modernism cu specific local						
Imobil	nr.2 (lot 14)	nr.5 (lot 3)	nr.7 (lot 4)	nr. 8 (lot 10)	nr.10 (lot 9)	nr.12 (lot 8)	nr.14 (lot 7)
Arhitect	Alexandru Andreescu, consolidare I.S. Bâlhac	-	-	Nicolae Finteșteanu	-	-	Piese desenate cu semnătură indescifrabilă
An construcție	1937, 1941 consolidare	-	-	1937	1937	1938	1935, 1941 consolidare
Comanditar	Lucreția Ciobanu	-	-	Stela și Leonida Constantinescu	ing. C. Bădulescu	Emilia și Ioan Gasparovici	Vasilichia și Niculae Ionescu
Regim de înălțime	P+1E parțial	P	P	P	P	subsol parțial+P	P+1E parțial
Suprafața construită	110 mp	-	-	122 mp	-	111 mp	127 mp
Suprafața teren	-	-	-	-	-	-	383 mp
Valoarea construcției	400 000 lei	-	-	-	-	-	-
Program de arhitectură	privat rezidențial						
Statut de protecție	nu						

LOT 14

Adresă	Aleea Narciselor, nr.2 (lot 14) (inițial str. Stirbey Voda, nr.30, ulterior str. Nicolae Filipescu, nr.2)
Denumire	Parcelarea Lucreția Ciobanu – Casa Ciobanu
Arhitect	Andreescu, consolidare I.S. Bâlhac
An construcție	1937, consolidare 1941
Stil	Modernism cu specific local și elemente Art Deco
Elemente de stil (cf. proiect)	<p>În proiect, elementele de Modernism se identifică prin: orizontalitatea liniilor, fațadele albe, cu finisaj preponderent neted, ferestrele de colț, asimetria.</p> <p>Elemente Art Deco: benzile decorative cu striații orizontale din prelungirea ferestrelor, balconul semicircular acoperit cu o placă subțire de beton de aceeași formă (în consolă).</p> <p>Elemente ale arhitecturii locale: acoperișul de tip șarpantă cu streșină lată, stâlpișorii de lemn sculptați și arcadele în arc de cerc ale logiei de la etaj, soclul finisat cu piatră de râu „așezată”.</p>

Stare actuală	Starea imobilului este bună la nivelul fațadelor, cu modificări care nu alterează integritatea stilistică a clădirii (înlocuirea învelitorii originare cu o învelitoare din tablă profilată, modificarea balconului de la parter, care în prezent este de formă dreptunghiulară, adăugarea unui acoperiș în șarpantă deasupra plăcii de beton în consolă care protejează balconul, pentru susținerea noii greutăți fiind necesară și construirea a 2 stâlpi de susținere; de asemenea, fiind prevăzut cu trepte care coboară până la cota terenului amenajat, vechiul balcon a devenit zonă de acces. Nu se cunoaște starea de conservare a interiorului
Comanditar	Lucreția Ciobanu
Regim de înălțime	P+1E parțial
Suprafață construită	110mp
Suprafață teren	-
Funcțiuni	Parter: vestibul, coridor și casa scării, birou (probabil), hall și sufragerie cu balcon, baie, grup sanitar, bucătărie. Etaj: coridor și casa scării, 2 dormitoare, logie, baie.
Bransamente inițiale la utilități	apă curentă, încălzire cu sobe
Program de arhitectură	privat rezidențial.
Valoarea construcției	400 000 lei
Autorizație	nr.852/06.05.1937
Statut de protecție	nu
Bibliografie	P.U.G. Municipiul Câmpina

LOT 3

Adresă	Aleea Narciselor, nr.5 (lot 3) (inițial str. Stirbey Voda, nr.30, ulterior str. Nicolae Filipescu, nr.5)
Denumire	Parcelarea Lucreția Ciobanu – Casa nr.5
Arhitect	-
An construcție	-
Stil	Modernism cu specific local și elemente Art Deco.
Elemente de stil (cf. proiect)	Modernism: orizontalitatea liniilor, fațadele albe, cu finisaj preponderent neted, ferestrele de colț, asimetria. Elemente Art Deco: retragerile în trepte, benzile decorative cu striații orizontale din prelungirea ferestrelor, friza decorativă profilată de la nivelul cornișei. Elemente ale arhitecturii locale: acoperișul de tip șarpantă cu streășină lată.
Stare actuală	Bună la nivelul fațadelor, cu menținerea majorității elementelor de stil și a materialelor inițiale de construcție. Nu se cunoaște starea de conservare a interiorului.
Comanditar	-
Regim de înălțime	P
Suprafață construită	-
Suprafață teren	-
Funcțiuni	-
Bransamente inițiale la utilități	-
Program de arhitectură	privat rezidențial
Valoarea construcției	-
Autorizație	-
Statut de protecție	nu
Bibliografie	P.U.G. Municipiul Câmpina

LOT 4

Adresă	Aleea Narciselor, nr.7 (lot 4) (inițial str. Stirbey Voda, nr.30, ulterior str. Nicolae Filipescu, nr.7)
Denumire	Parcelarea Lucreția Ciobanu – Casa nr.7
Arhitect	-
An construcție	-
Stil	Modernism cu specific local si elemente Art Deco
Elemente de stil (cf. proiect)	Modernism: orizontalitatea liniilor, fațadele albe, cu finisaj preponderent neted, ferestrele de colț, asimetria. Elemente Art Deco: retragerile în trepte, friza decorativă profilată de la nivelul cornișei, elementele de feronerie decorativă (ușa de intrare, porțile auto și pietonale, precum și o parte a grilajelor împrejurii la stradă, pe toate fiind reprezentat motivul curcubeului). Elemente ale arhitecturii locale: acoperișul de tip șarpantă cu streășină lată, finisarea soclului înalt al casei și a soclului și stâlpilor împrejurii de la stradă cu piatră de râu „asezată”.
Stare actuală	Bună la nivelul fațadelor, cu modificări care nu alterează integritatea stilistică a clădirii (înlocuirea tâmplăriei originare din lemn cu tâmplărie din PVC). Se păstrează majoritatea elementelor de stil și a materialelor de construcție inițiale. Nu se cunoaște starea de conservare a interiorului.
Comanditar	-
Regim de înălțime	P
Suprafață construită	-
Suprafață teren	-
Funcțiuni	-
Bransamente inițiale la utilitati	-
Program de arhitectură	privat rezidențial
Valoarea construcției	-
Autorizație	-
Statut de protecție	nu
Bibliografie	P.U.G. Municipiul Câmpina

LOT 10

Adresă	Aleea Narciselor, nr.8 (lot 10) (inițial str. Stirbey Voda, nr.30, ulterior str. Nicolae Filipescu, nr.8)
Denumire	Parcelarea Lucreția Ciobanu – Casa Constantinescu
Arhitect	Nicolae Finteșteanu
An construcție	1937
Stil	Modernism cu specific local si elemente Art Deco
Elemente de stil (cf. proiect)	Modernism: orizontalitatea liniilor, fațadele albe, cu finisaj preponderent neted, ferestrele de colț, ferestrele în bandă, glisarea volumului vitrat al serei față de volumul principal, asimetria. Elemente Art Deco: soclul cu striații verticale, friza decorativă profilată de la nivelul cornișei. Elemente ale arhitecturii locale: acoperișul de tip șarpantă cu streășină lată, soclul finisat cu piatră de râu „aruncată”.

Stare actuală	Probabil în timpul construirii sau imediat după cutremurul din 1940, casa Constantinescu a suferit modificări importante față de proiectul inițial, însă acestea nu au alterat integritatea stilistică a clădirii (juxtapunerea pe fațada principală a unui volum de influență Art Deco cu fațadă în arc de cerc și cu suprafețe mari vitrate, renunțarea la bovindoul complet vitrat – sera – de pe fațada laterala dreaptă, adăugarea unei ferestre de tip hublou pe aceeași fațadă, mutarea accesului de pe fațadă laterală dreaptă pe fațada principală, precum și protejarea podestului scării de acces cu o copertină susținută de un stâlp placat cu piatră de râu „aruncată”, precum placarea soclului. Starea actuală a clădirii este bună la nivelul fațadelor, fără intervenții recente majore. Se păstrează majoritatea elementelor de stil și a materialelor inițiale de construcție (o parte din ferestrele originare din lemn au fost înlocuite cu ferestre din PVC). Nu se cunoaște starea de conservare a interiorului
Comanditar	Stela si Leonida Constantinescu
Regim de înălțime	P
Suprafață construită	122 mp
Suprafață teren	-
Funcțiuni	-
Bransamente inițiale la utilitati	-
Program de arhitectură	privat rezidențial
Valoarea construcției	-
Autorizație	nr. 834/28.04.1937
Statut de protecție	nu
Bibliografie	P.U.G. Municipiul Câmpina

LOT 9

Adresă	Aleea Narciselor, nr.10 (lot 9) (inițial str. Stirbey Voda, nr.30, ulterior str. Nicolae Filipescu, nr.10)
Denumire	Parcelarea Lucreția Ciobanu – Casa Bădulescu
Arhitect	-
An construcție	1937
Stil	Modernism cu specific local
Elemente de stil (cf. proiect)	Modernism: orizontalitatea liniilor, fațadele albe, cu finisaj preponderent neted, ferestrele în bandă, asimetria. Elemente Art Deco: retragerile în trepte, friza decorativă profilată de la nivelul cornișei, benzile decorative cu striații orizontale din prelungirea ferestrelor. Elemente ale arhitecturii locale: acoperișul de tip șarpantă cu streășină lată.
Stare actuală	Satisfăcătoare la nivelul fațadelor, cu modificări care alterează integritatea stilistică a clădirii (fațadele au fost termoizolate și tencuite uniform, fără a se ține cont de registrele orizontale, glafuri, frize profilate; soclul a fost placat cu piatră decorativă, iar tâmplăria originară din lemn a fost înlocuită cu tâmplărie din PVC). Nu se cunoaște starea de conservare a interiorului.
Comanditar	Ing. C. Bădulescu
Regim de înălțime	P
Suprafață construită	-
Suprafață teren	-
Funcțiuni	-
Bransamente inițiale la utilitati	-
Program de arhitectură	privat rezidențial

Valoarea construcției	-
Autorizație	-
Statut de protecție	nu
Bibliografie	P.U.G. Municipiul Câmpina

LOT 8

Adresă	Aleea Narciselor, nr.12 (lot 8) (inițial str. Stirbey Voda, nr.30, ulterior str. Nicolae Filipescu, nr.12)
Denumire	Parcelarea Lucreția Ciobanu – Casa Gasparovici
Arhitect	-
An construcție	1938
Stil	Modernism cu specific local si elemente Art Deco
Elemente de stil (cf. proiect)	Modernism: orizontalitatea liniilor, fațadele albe, cu finisaj preponderent neted, ferestrele de colt, asimetria. Elemente Art Deco: retragerile în trepte, benzile decorative cu striații orizontale din prelungirea ferestrelor, friza decorativă profilată de la nivelul cornișei. Elemente ale arhitecturii locale: acoperișul de tip șarpantă cu streășină lată.
Stare actuală	Probabil în timpul construirii sau imediat după cutremurul din 1940, casa Bădulescu a suferit modificări minore față de proiect, care nu au alterat integritatea stilistică a clădirii (conformarea acoperișului în zona vestibulului și conformarea accesului principal în locuință – scara și copertina sa). Starea actuală a clădirii este bună la nivelul fațadelor, fără intervenții recente. Se păstrează majoritatea elementelor de stil și a materialelor de construcție inițiale. Nu se cunoaște starea de conservare a interiorului.
Comanditar	Emilia si Ioan Gasparovici
Regim de înălțime	subsol parțial+P
Suprafață construită	111 mp
Suprafață teren	-
Funcțiuni	Parter: sufragerie, 2 dormitoare, coridor, baie, bucătărie, cămară, acces secundar, scară subsol. Subsol: scară, pivniță.
Bransamente inițiale la utilități	put săpat în curte
Program de arhitectură	privat rezidențial
Valoarea construcției	-
Autorizație	631/09.04.1938
Statut de protecție	nu
Bibliografie	P.U.G. Municipiul Câmpina

LOT 7

Adresă	Aleea Narciselor, nr. 14 (lot 7) (inițial str. Stirbey Voda, nr.30, ulterior str. Nicolae Filipescu, nr.14)
Denumire	Parcelarea Lucreția Ciobanu – Casa Ionescu
Arhitect	Piese desenate cu semnătură indescifrabilă
An construcție	1935
Stil	Modernism cu elemente Art Deco

Elemente de stil (cf. proiect)	<p>Modernism: volumele „pure”, fațadele albe, cu finisaj neted, ferestrele de colț, orizontalitatea liniilor, asimetria; elementele de feronerie din bare metalice robuste (mâna curentă a balustradei balconului de la etaj, grilajele împrejmuirii la stradă, grilajul ușii de intrare).</p> <p>Elemente Art Deco: retragerile în trepte, vestibulul exprimat în fațadă printr-un volum fațetat.</p> <p>Elemente ale arhitecturii locale: acoperișul de tip șarpantă cu învelitoare din tablă de fier, mascat de atice.</p>
Stare actuală	<p>A fost modificată în 1941, de același arhitect care a semnat proiectul inițial, intervenția fiind probabil determinată de avarii produse de cutremurul din 1940.</p> <p>Prin proiectul de „reconstrucție al acoperișului”, la etaj a fost menținută (probabil) o singură cameră, cea din axul intrării și a fost adăugat un acoperiș complex în șarpantă, cu streășină lată și învelitoare din tablă de fier. La parter, a mai fost construită o cameră.</p> <p>Ulterior reconstrucției din 1941, balconul de la etaj a fost închis cu suprafețe vitrate, acoperirea sa realizându-se în șarpantă cu streășină și învelitoare din tablă de fier.</p> <p>În prezent, clădirea este în proces de renovare (fațadele au fost tencuite uniform (netinciuite), fără a se ține cont de registrele orizontale, glafuri, frize profilate, iar tâmplăria originală din lemn a fost înlocuită cu tâmplărie din PVC.</p> <p>Se păstrează ușa de acces din lemn inițială cu grilaj din bare metalice și împrejmuirea de la stradă inițială.</p> <p>Nu se cunoaște starea de conservare a interiorului.</p>
Comanditar	Vasilichia și Niculae Ionescu
Regim de înălțime	Subsol parțial+P+1E parțial
Suprafață construită	127 mp
Suprafață teren	383 mp
Funcțiuni	<p>Parter: vestibul, hall, sufragerie, birou, 2 dormitoare, coridor, baie, grup sanitar, bucătărie, cameră personal de serviciu, cămară, scară, acces secundar.</p> <p>Etaj: (probabil) 3 camere și balcon acoperit.</p>
Bransamente inițiale la utilități	apă curentă, fosa septică, încălzire cu sobe.
Program de arhitectură	privat rezidențial
Valoarea construcției	-
Autorizație	1257/22.05.1935 2398/16.05.1941 (consolidare)
Statut de protecție	nu
Bibliografie	P.U.G. Municipiul Câmpina

TABELE FIŞE ARHITECTI

ION BOCEANU

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Prenume / Nume	Ion Boceanu
Data nașterii	16 septembrie 1903, Măgureni, Prahova - 08 mai 1990
Studii absolvite/ Institut / alte studii	Diplomat al Academiei de Arhitectură din București
Data absolvire	1933
Stiluri de proiectare	Modernism Modernism cu influențe locale / Regionalism modern
Construcții în Câmpina	Vila Schedivez (1933) Vila dr. Philippide, str. Mărășești 16 (1933) Casa Manughevici, str. Mărășești 32 (1933) Vila Coc, str. Simion Bărnuțiu 14 (1934) Vila Vartic, str. Plevnei 23 (1935) Vila Stamatopol, str. Vasile Alecsandri 7 (1935) Vila I. Negoescu, str. Ion Câmpineanu 6 (1936) Vila Trancu, bd. Culturii 41, (1938) Vila Câmpinița, str. Rahovei 13 (1942) Căminul de Ucenici Rafinărie, bd. N. Bălcescu 45 (1943) Locuințe Maiștri Rafinărie, bd. N. Bălcescu 47-53 (1942) Club Rafinărie (azi Biblioteca Municipală), bd. Culturii 39 (1942) Laboratorul Central Rafinărie, Calea Doftanei 15 (1945) Ștrand Steaua Româna Bloc Locuințe, bd. Carol I, 81 (1956) Vila Dițulescu, str. Vasile Alecsandri 2 (1957) Vila Olteanu, str. Golești 18 (22), 1967 * Catedrala Eroilor de la Câmpina (1940, proiect nerealizat)
Construcții reprezentative	Vila C. Popovici, str. Argentina 44 A (astăzi nr. 46) , București (1933) Vila E. și F. Moldoveanu (Patrușiu), Atena 7A, București, 1934-1936) - https://www.metacult.ro/architecture/fisa.php?id=651 Vila I. Manughevici, str. aviator Iuliu Tetrat 12, București (1933) Vila Chiroiu, str. V. Pleșoianu 58, București (1935) Bloc locuințe, bd. Brătianu, str. Doamnei, București (1935) - "Dicționar arhitecți și clădiri (sec. XIX, XX, XXI)" Cinematograf „Rio”, Craiova (1935) Locuință de raport, str. Dr. Lister, nr. 35, București (1936) Locuință de raport, str. Roma 17 (Aleea Roma 2), București (1936) Vilă la Brebu, PH (1937) Imobilul Elias, Piața Unirii, Bd. Nicolae Bălcescu 36, București (1935) (colab. arh. Radu Dudescu) Vila Butculescu, str. Th. Aman 5, București (1937) Vila Boceanu, str. Av. Stâlpeanu 13, București (1937) Vilă, str. Atena 8, București (1938) - "Dicționar arhitecți și clădiri (sec. XIX, XX, XXI)" Bloc apartamente, Sos. Ștefan cel Mare, nr. 20, București (1935) Grajdurile Regale Hipodrom, Bd. Poligrafiei 4, București (1938) Noile Grajduri Regale, str. Const. Noica 140, București (1938-1940) (colectiv arh. N. Nenciulescu) Ferma Regală Băneasa, str. Ion Ionescu de la Brad 8, București (1938-1940) Biserica "Sfântul Mare Mucenic Gheorghe", Comarnic (1944) Casa Duiculescu, Breaza, PH (1944) Sală „cinemascop” fost "Patria" - cinematograf cu ecran panoramic, Ploiești, PH (1958-1959) Complexul Caraiman, Bușteni PH (1968) Crama și casa de oaspeți Seciu, Boldești-Scăeni, PH (1965-1972) Popas „Românești”, DN 1, km. 49, Românești, PH (1963) Sistematizarea zonei Dobroiești-Fundeni, București (colectiv de proiectare)

Arhitectul Ion Boceanu (1903-1990), fiul lui Ioan și al Mariei Boceanu, s-a născut în anul 1903 în comuna Măgureni, județul Prahova. Și-a petrecut copilăria în Câmpina, unde se stabiliseră părinții săi, apoi a urmat cursurile liceului „Sfinții Petru și Pavel” din Ploiești (astăzi Colegiul Național „I. L. Caragiale”). Aici i-a avut drept colegi pe Fory Etterle¹, G. Alexianu Buttu² și Aurel Ghinescu³, cu care a legat prietenii pe viață. În 1923, a fost admis în cadrul Școlii de Arhitectură din București, avându-i ca profesori pe arhitecții Constantin Iotzu, Petre Antonescu, Alexandru Opreanu s.a. Ca student, a făcut călătorii de studiu în Italia, Grecia și Turcia. Pe parcursul profesiei, a fost influențat de *architectura prairie style* a lui Frank Lloyd Wright. Și-a început ucenicia încă din 1924, lucrând sub îndrumarea arhitectului Cristofori Cerchez. Avea ca sarcini proiectarea detaliilor de arhitectură, urmărirea șantierelor, întocmirea devizelor și comandarea materialelor de construcție.

A absolvit Institutul de Arhitectură⁴ din București în anul 1933, cu diploma nr. 209. După finalizarea studiilor și înscrierea în Tabloul Arhitecților Diplomați (legitimația nr. 253/1933), își încheie și ucenicia la Antrepriza Cerchez. Și-a stabilit sedii profesionale la București (str. Vaselor, nr. 44 și str. Carol, nr. 35) și Câmpina (str. Mihail Kogălniceanu, nr. 12), având o activitate intensă de proiectare ca liber profesionist.

A fost un adept al modernismului în arhitectură, realizând atât proiecte în stilul modernist pur, frust, *bauhausian*, cât și proiecte în stilul pe care arh. Mihaela Criticos îl numește *regionalism modern*, o abordare a modernismului ce pornește de la «relația necesară dintre arhitectură, cultura locală, sit și comportament uman».

Arhitectul Ion Boceanu și-a trecut în portofoliu numeroase case și vile urbane moderniste în București și Câmpina, dintre care menționăm: vila Manughevici (Mărășești 32, Câmpina, 1933), vila Maria Kirilov (1933), vila Philippide (Mărășești 16, Câmpina, 1933), vila Negoescu I (Ion Câmpineanu, nr. 6, Câmpina, 1933), vila Schedivez (Câmpina, 1933), vila Vartic (Plevnei 23, Câmpina, 1935), bloc apartamente (Piața Unirii, București, 1935), vila Istrati (1936), vila Pavel Boarfă (1936, posibil dispărută), locuință de raport (Dr. Lister, București, 1936), vila Patrușiu (Atena 7A, București, 1936), vila Nicolae Kirilov (1941, demolată în anii 1980), prăvălia cu locuință Pavel Ionescu (1945, demolată în anii 1980) ș.a.

Prof.dr.arh. Grigore Ionescu remarcă încă din anii 1970-1980 valoarea arhitecturii moderne „de factură pămînteană” produsă de unii dintre tinerii arhitecți formați la școala lui Petre Antonescu, amintindu-i pe Ion Boceanu, Henriette Delavrancea- Gibory și Octav Doicescu :

«Acești arhitecți pentru care a construi a însemnat înainte de toate a face probă de conștiință profesională și de gust, au realizat o serie de clădiri în care specificul național este pus în evidență fără ostentație, rezultat dintr-o judicioasă compoziție de volume simple agreate cu elemente plastice de origine locală: pridvoare sau prispe mărginite de colonete cu balustrade de lemn sau de zid, învelitori potrivite atît locului cît și materialelor folosite, toate aceste componente ale clădirii avînd un caracter funcțional și constructiv totodată.»⁵

« E de notat că amploarea și volumul clădirilor izbutite de acest gen nu sînt mult diferite de cele ale bunelor și frumoaselor opere realizate de meșterii trecutului.»⁶

Dintre numeroasele clădiri proiectate de arhitectul Ion Boceanu, care aparțin regionalismului modern, amintim : vila Trancu (Culturii 41, Câmpina, 1935 - demolată în 2013 și reconstruită - șantier în execuție - “în oglindă”), vila Stamatopol (Alecsandri 7, Câmpina, 1935), vila Ciobanu (Mărășești 20, Câmpina, 1935), vila Coc (Bărnuțiu 14, Campina, 1937), vila Frimescu (Plevnei 25, Câmpina, 1937), vilă (Brebu, 1937), vila Burloiu (Câmpina, 1942), casa Duiculescu (Breaza, 1944). În perioada 1936-1941, în urma câștigării unui concurs public, a fost membru în colectivul de elaborare a proiectului pentru reconstruirea Palatului Regal. Administrația Bunurilor Private ale Casei Regale l-a însărcinat pe Ion Boceanu sa proiecteze alături de

arhitectul peisagist Vinari și ansamblul Fermei Regale de la Băneasa, de pe bd. Poligrafiei, astăzi sediul Administrației Domeniului Public sector 1. Construită între 1938 și 1940, clădirea în forma de U adăpostea grajdurile regale⁷, depozite pentru furaje, casa administratorului și locuințele angajaților care îngrijeau serele, grădinile de zarzavaturi și livezile fermei. În aceeași perioadă, a fost cooptat în echipa arh. Nenciulescu, pentru proiectarea noii aripi Kretzulescu a Palatului Regal din București și a noilor Grajduri Regale.

Între 1941 și 1945 a activat la Câmpina ca arhitect în cadrul Societății « Steaua Română », realizând pentru aceasta numeroase proiecte în perimetrul rafinăriei din Câmpina, dar și în oraș (biroul administrativ și direcțiunea rafinăriei „Steaua Română” (Doftanei 15, Campina, 1942), locuințe pentru lucrători (Zimbrului 3A-D, 1942), locuințe pentru maiștri sondori (Bălcescu 47-61, 1942), cantina pentru lucrători (Hașdeu 2, 1942), căminul pentru ucenici (Bălcescu 45, 1943), căminul pentru ingineri (Culturii 39, 1943).

De asemenea, din cauza avariilor suferite de fondul construit al Câmpinei după cutremurul din 9-10 noiembrie 1940, Ion Boceanu a semnat în aceasta perioadă și o serie de proiecte de renovare/modificare. După 1949, când dreptul la liberă practică este suprimat, iar arhitecții sunt integrați ca salariați în cadrul diferitelor institute de proiectare ale statului⁸, Ion Boceanu lucrează ca arhitect proiectant la ISPROR⁹ și CSCAS¹⁰ în București.

De la înființarea în anul 1957 a Institutului Regional de Proiectări Ploiești¹¹, până în 1965, Ion Boceanu activează ca director tehnic al instituției.

Din aceasta funcție, se implică activ pentru menținerea unei arhitecturi de calitate în contextul unui cadru legislativ tot mai restrictiv.

«... Problemele mari economice și de viață au impus un ritm vertiginos pentru realizarea construcțiilor industriale și sociale în țara noastră.

În problema locuințelor, din cauza indicilor tehnico- economici pentru consumul de materiale și pentru eficiența economică în general, directivele în proiectare ne obligă să construim parter + 4 etaje sau parter + 4 etaje combinate cu parter + 9 etaje, așa că, și la București, și pe Litoral, și la Breaza, și în orașele de munte, și la țară, aplicăm strict formula.

La aceasta se reduce aspectul modern contemporan, la care se adaugă învelitoarea obsedantă, terase, fie bune și rele, atât în Capitală cât și la țară, ca și la munte, unde condițiile de climă sînt dificile și diferite. [...]

În orașul Cîmpina, prima etapă de construcție pentru apartamente a fost destul de satisfăcătoare. S-au construit blocuri de apartamente cu parter și 4 etaje, s-au prevăzut la toate acoperișuri cu învelitoare din țiglă, s-au utilizat materiale locale (socluri și parte din fațade placate cu piatră din regiune, fațade cu mozaicuri de calcar și alte elemente locale), care cît de cît dau un aspect destul de corespunzător localității. În etapa actuală, însă, pentru a respecta proporția de 6—7% la demolări, noi am găsit o singură soluție: parter+9 etaje. Ori, socotim că pentru un oraș cu o suprafață și o încadrare într-un climat și într-un peisaj deluros, această soluție nu este corespunzătoare. În consecință, cred că trebuie să găsim variante care să ne ducă pe un drum mai potrivit cu încadrarea în oraș a blocurilor de apartamente.

Nu sînt dușmanul blocurilor înalte. Dimpotrivă, sînt adeptul soluțiilor cu accentul pe înălțime, însă acolo unde socotim că este necesar pentru a da o importanță caracteristică cartierului pe care-l studiem.”¹²

Aflat într-o continuă dezvoltare profesională, Ion Boceanu adaptează stilului său noile precepte ale realismului socialist. Astfel, în anii 1950-1960, a realizat proiecte pentru Centrul Civic Ploiesti, Cinemascope Ploiești (primul cinematograf cu ecran panoramic din România), piscină olimpică, blocuri de locuințe în Ploiești Nord, restaurante în Bușteni și Românești, crama și casa de oaspeți Seciu din Boldești-Scăeni, IFET block-haus din Câmpina, vila Olteanu din Câmpina.

Între 1965 și 1972, arhitectul Ion Boceanu revine la București având funcția de consilier în cadrul IPROSIN. Moare în luna mai a anului 1990, lăsând în urmă un portofoliu impresionant de proiecte. Ion Boceanu a fost un arhitect complet, realizând în cei 40 de ani de cariera clădiri rezidențiale, industriale, pentru cultură și loisirs, dar și clădiri publice și studii de urbanism.

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Mulțumiri:

Arh. Suzana Avram, fiica arhitectului Ion Boceanu, care cu bucurie a împărtășit, pe de o parte, arhiva cu proiectele tatălui său, și, pe de altă parte, poveștile caselor realizate de acesta.

Proiectele din Câmpina ale arh. Ion Boceanu (datări conform AC sau proiectelor)

Listă realizată de Mădălin Cristian Foțsa:

Locuința Iacob Manughevici, mai 1933 / azi Mărășești 32
Locuința Constantin Zamfir, mai 1933 / azi Vladimirescu 14
Locuința Maria Kirilov, iul. 1933 / azi Carol 68
Locuința Ștefan Philippide, iul. 1933 / azi Mărășești 16
Locuința Vasile Negoescu 1, oct. 1933 / azi Câmpineanu 6
Locuința Coloman Schedivetz, 1934 (proiect datat 1933) / azi Mărășești 28
Locuința A.Poirault, 1934 (dispărută ante 1943) / azi Ardealului 20
Locuința Mihail Horjea, mar. 1935 (proiect datat 1934) / azi Griviței 57
Locuința Constantin Vartic, mai 1935 / azi Plevnei 23
Locuința Ion Trancu, sep. 1935 (demolată în 2013) / azi Culturii 41
Locuința Alexandru Stamatopol, oct. 1935 / azi Alecsandri 7
Locuința Lucreția Ciobanu, nov. 1935 / azi Mărășești 20
Locuința Vasile Negoescu 2, iul. 1936 / azi Câmpineanu 3
Modificări (nov. 1936) la locuința Ernest Hotti (demolată cca 1941) / azi Culturii 37-39
Locuința Hugo Christofori, apr. 1936 / azi Crizantemei 3
Locuința Pavel Boarfă, 1936 (dispărută ?) / azi Doftanei
Locuința Ion Istrati, mai 1937 (proiect datat 1936) / azi Vladimirescu 22
Locuința Roman Coc, iul. 1937 / azi Bărnuțiu 14
Block-haus Macri-Ioanid, 1938 (incert; posibil și renovarea din 1941) / azi Culturii 33
Locuința Erna Frimescu, aug. 1938 (proiect datat 1937) / azi Plevnei 25
Locuința Niculae Davidescu, 1936-1939 (incert) / azi 1Decembrie 1
Renovare (1941) la locuința Dimitrie Ștefănescu / azi Carol 74
Renovare (1941) la locuința Mina Filipescu / azi Mărășești 34
Locuința Nicolae Kirilov, mar. 1941 (demolată în anii '80) / azi Carol 68
Vila Câmpinița pt. Steaua Română – Rafinăria, 1941 / azi Rahovei 13
Pavilionul școlii de zbor fără motor „ARPA”-Câmpina, 1941 (demolat ante 2005) / azi Drumul Taberei 46
Biserica pt. parohia greco-catolică, 1941 (proiect nerealizat) / azi Carol 59
Biserica nouă pt. parohia „sf.Treime”, 1941-1942 (proiect nerealizat) / azi Republicii 23
Strungăria la Atelierele Metalurgice Câmpina, 1942 (neidentificat; doar proiect ?)
Locuințe colective maiștri, pt. Steaua Română, 1942 (neidentificat; posibil doar proiect, sau proiect refăcut radical, pentru blocurile de pe Rădulescu 58 și 64)
Garajele rafinăriei Steaua Română, iul. 1942 / azi Doftanei 15D
Locuința Stella Moșoiu, sep. 1942 / azi posibil Laboratorului 2, puternic modificată
Locuința Ion Burloiu, sep. 1942 / azi Iasomieii 3 sau 5
Modificări (sep. 1942) la locuința Ion Angheliescu; extindere anii '50 ? / azi Griviței 69
Cantină la fabrica de acid sulfuric Steaua Română, oct. 1942 (demolată în anii '2000) / azi str.TârguMureș
Biroul administrativ + direcțiunea rafinăriei Steaua Română, 1942 / azi Doftanei 15
Locuințe lucrători pt. Steaua Română - Rafinăria (pe Câmpinița), oct. 1942 (2 clădiri legate; cu o variantă de proiect mai amplă, nerealizată) / azi Zimbrului 3A-D
Magazie + dormitor pt. Steaua Română - Rafinăria, oct. 1942 / azi Doftanei 70-72
Brutărie pt. Steaua Română - Schela, ian. 1943 (proiect datat 1942) / azi Ionescu 3
Locuințe maiștri sondori pt. Steaua Română - Schela, ian. 1943 (6 clădiri-tip; proiecte datate 1942) / azi Bălcescu 47...61
Cămin funcționari nefamiliști pt. Steaua Română – Rafinăria, 1943 (proiect realizat abi după război, mult simplificat) / azi Doftanei 26

Locuințe ingineri pt. Steaua Română – Rafinăria, 1943 (proiect nerealizat) / azi Doftanei 26
 Cantina lucrătorilor pt. Steaua Română - Schela, feb. 1943 (proiect datat 1942) / azi Hasdeu 2
 Ștrand lucrători pt. Steaua Română - Schela, apr. 1943 (proiect datat 1942) / azi Bălcescu 50A; a rămas doar bazinul
 Ștrandul și cantina funcționarilor pt. Steaua Română - Schela, 1943 / azi Schelelor 13
 Extindere turnătorie, pt. Steaua Română, 1943 (neidentificat; doar proiect ?)
 Locuința Aurel Tache, sep. 1943 (proiect datat 1942) – modificat radical ulterior / azi Bolintineanu 1A
 Căminul de ucenici Steaua Română, 1943 / azi Bălcescu 45
 Căminul inginerilor pt. Steaua Română - Schela, nov. 1943 / azi Culturii 39
 Rampă butoaie la magazinul „Consumul” Steaua Română, 1943 (dispărută) / azi Carol 28
 Consolidare și renovare (1944) la biserica Sf. Treime / azi Republicii 23
 Locuința Ion Filcea, apr. 1945 / azi Kogălniceanu 12
 Prăvălia cu locuință Pavel Ionescu, iun. 1945 (demolată în anii '80) / azi Carol 46
 Locuința Irina Gheorghiu, 1945 (incert !) / azi Culturii 25
 Locuința Iancu Dumitrescu, iul. 1945 (demolată ante 1962 sau nerealizată) / azi Doftanei 12
 Locuința Viorica Constantinescu, aug. 1945 / azi Barițiu 16
 Renovare (1945) la restaurantul Mitică Georgescu (demolat în anii '70) / azi 1Mai 2
 Locuința cu prăvălie Dumitru Tabacu, iul. 1945 (demolată în anii '70) / azi Carol 78
 Locuința Ion Alexe, feb. 1946 (dispărută ?) / azi Bălcescu, în Slobozia
 Laboratorul central din rafinăria Steaua Română, 1946 (proiect datat 1945) / azi Doftanei 15
 Locuința Traian Dovăncescu, feb. 1946 + ian. 1947 (demolată 2019) / azi Hasdeu 76
 Birou + ateliere pt. Steaua Română – serv. Construcții, apr. 1946 (proiect datat 1945) / azi Progresului 2, CF22040
 Garaj pt. Steaua Română – serv. Construcții, apr. 1946 (dispărut ?)
 Cazarma lucrătorilor pt. Steaua Română – Schela, 1946 (neidentificat)
 Locuința Mircea Miulescu, oct. 1946 / azi Stere 13
 Remiza de pompieri la rafinăria Steaua Română, ian. 1947 / azi Doftanei 15
 Infirmerie la imobilul Pecici pt. Steaua Română, mai 1947 / azi 1Mai 14
 Renovare (1947) pt. Steaua Română la casa nr.82 din colonia Gahița / azi Schelelor 28
 Reconstrucție și renovare (1947) la Liceul de fete (aripa Mărășești) / azi Griviței 91
 Locuința Vasilica Popescu, iul. 1947 (demolată ante 1964) / azi Hasdeu 80
 Garaje + locuință la sediul Concordia-Electrica, ian. + iul. 1948 / azi Schelelor 32
 Modificare (mar. 1948) pt. Steaua Română la sediul Băncii Populare / azi Schelelor 1
 Locuința cu prăvălie Pană Ionescu, apr. 1948 (proiect datat 1947; realizată parțial și demolată în anii '70) / azi Republicii 1A
 Locuința Gheorghe Drăguș, 1948 (neidentificată) / azi Carol, zona Câmpinița
 Locuința Herman Zipser, iul. 1948 (neidentificată) / azi Carol, zona Câmpinița
 Locuința Vasile Costenco, iul. 1948 + aug. 1949 (construită după ultimul proiect, mai simplificat) / azi Salciei 11
 Locuința Carol Saicovici, aug. 1948 (demolată în anii '70) / azi 1Decembrie 14A
 Extindere la cantina Ștrand II pt. Petrolifera Muntenia, ian. 1950 / azi Schelelor 13
 Block-haus IFET, 1957 (proiect datat 1956) / azi Carol 71
 Locuința Florin Dițulescu, 1957 / azi Alecsandri 2
 Locuința Gogu Olteanu, 1967 / azi Golești 18

Note:

¹ Cunoscut actor de film și teatru, originar din Ploiești. A fost actor al teatrului Bulandra din București și a primit roluri în filme foarte cunoscute, cum sunt «Viața învinge», «Mihai Viteazul», «Dacii», «O scrisoare pierdută.»

² Medic endocrinolog, a publicat numeroase cercetări în jurnale și reviste de specialitate.

³ Arhitect, absolvent al Școlii de Arhitectură în 1927.

⁴ Noua denumire a Școlii de Arhitectură.

⁵ Revista Arhitectura 5/1981

⁶ Revista Contemporanul 1590/1977

⁷ De armăsari, de iepe și de vaci

⁸

<https://arhitectura-1906.ro/2016/12/scurt-istoric-al-organizarii-profesiei-de-arhitect-in-romania-de-la-regulamentul-lui-a-i-cuza-si-m-kogalniceanu-pana-in-prezent/>

⁹ Astăzi Institutului Național de Cercetare – Dezvoltare în Construcții, Urbanism și Dezvoltare Teritorială Durabilă URBAN – INCERC, care a funcționat de-a lungul timpului sub mai multe denumiri: I.C.S.O.R.,

I.S.P.R.O.R, I.S.A.R.T (1949-1974), I.S.L.G.C.- Institutul de Sistematizare, Locuințe și Gospodărire Comunală (1974-1990), Institutul URBANPROIECT (1990-1996), Institutul Național de Cercetare Dezvoltare (1996-2008). [<https://incd.ro/sucursala-urbanproiect-bucuresti/>]

¹⁰ Probabil o altă denumire a Comitetului de Stat pentru Arhitectură și Construcții (CSAC) al Consiliului de Miniștri

¹¹ Ulterior D.S.A.P.C / I. P.Ph / Consproiect S.A.

¹² Revista Arhitectura 3/1965

Bibliografie:

A. Bîrsan (coord.), S. Teodorescu, R. Niculae, V. Țelea "Dicționar arhitectji și clădiri (sec. XIX, XX, XXI)", 2012
Revista Arhitectura 3/1965

Revista Arhitectura 5/1981

Contemporanul 1590/1977

Articol Mihaela Criticos, "Modernitate și modernism în arhitectura interbelică din România. Cazul Constanței lui Haim Goldstein" în «Vilele moderne. Constanța 1931-1940», volum coordonat de arh. Dorothee Hasnaș.

<https://www.metacult.ro/architecture/fisa.php?id=651>

<https://arhivadeearhitectura.blogspot.com/2022/01/ioan-boceanu.html>

<https://www.protoieriacampina.ro/comarnic-parohia-poiana-comarnic-sfantul-gheorghe/>

<https://www.travellerinromania.com/itinerary/biserica-sfantul-gheorghe-poiana/>

<https://www.travellerinromania.com/itinerary/casa-doiculescu-breaza/>

<https://jurnalul.ro/timp-liber/casa/ferma-casei-regale-de-la-baneasa-302329.html>

<https://arhitectura-1906.ro/2012/10/parcelarea-filipescu-2/>

<https://atelier.liternet.ro/articol/12457/Augustin-Ioan/Doi-arhitecti-importanti-de-recunoscut.html>

<https://arhitectura-1906.ro/2014/08/radu-patrulius-omul-si-vremurile/>

<https://atomploiesti.ro/%F0%9D%97%A3%F0%9D%97%98%F0%9D%97%A5%F0%9D%97%A6%F0%9D%97%A2%F0%9D%97%A1%F0%9D%97%94%F0%9D%97%9F%F0%9D%97%9C%F0%9D%97%A7%F0%9D%97%94%CC%86%F0%9D%97%A7%CC%A6%F0%9D%97%9C-%F0%9D%97%A3%F0%9D%97%9F-21/>

Revista arhitectura nr.6/1970

RICHARD BORDENACHE

Fișă realizată de arh. Andreea Boldojar

Nume	Richard Bordenache
Ani:	28 aprilie (10 mai) 1905 / 14 aprilie 1982
Studii absolvite/ Institut / alte studii	Școala Superioară de Arhitectură Bursier arhitect al Școlii Române din Roma, 1930-1932; Ospitant 1933
Data absolvire	1929
Stiluri de proiectare	Funcționalist, arhitectură industrială, neoclasic/istoricism
Construcții reprezentative	Vila ing. Steensballe (1936); Edificiul Roman cu Mozaic (1959-1967), Palazzo Calcan (1954).

Richard Bordenache (1905, Botoșani – 1982, București), profesor de Istoria Arhitecturii Vechi în cadrul Institutului de Arhitectură, căruia îi datorăm studii despre Antichitatea Greco-Romane, tratate din Renaștere și tratatele de arhitectură ale lui Palladio (ediția în limba română a *Celor Patru Cărți de Arhitectură*) – interes aparte dezvoltat în perioada bursei obținute în cadrul Școlii Române din Roma (1930-1932) – arhitect orientat către desăvârșirea practicii sale prin proiecte comandate privat sau proiecte publice, urbanist al unor proiecte model-*ideale*, restaurator prin proiecte destinate patrimoniului cultural, membru al instituțiilor de salvare a monumentelor istorice, este, așa cum foști studenți arhitecți / colegi arhitect îl numesc, într-adevăr o persoană/un personaj al *renașterii*.

Datorită intereselor sale de multe ori incongruente, care relevă de fapt o reevaluare a propriei profesii, mulți l-au descris pe Richard Bordenache drept o figură a contradicțiilor; lucrările și interesele sale, balansând între modernitate și studii clasice sau între arhitectură tradițională și contemporaneitate, au contribuit la figura proeminentă care a devenit. Așa cum el însuși declară:

Era firesc ca, reîntors în țară, să găsec în încercările unui arhitect de talia lui Horia Creangă un suport în plus pentru convingerile de mai multă vreme formate. Astăzi mi-am inaugurat activitatea profesională ca un adept al arhitecturii contemporane, singura considerată de mine în drept a se impune. Faptul că mă specializasesm în studii de istorie veche a arhitecturii, dobândind cunoașterea artei de a construi și a stilurilor istorice, mi-a adus cu atât mai multe argumente în favoarea ideii de a milita pentru deplină corespondență între concepția structurală și imaginea realizată arhitectural.

Richard Bordenache într-un manuscris din arhiva familiei Bordenache | Fragment regăsit în secțiunea Evocări”, Autori Virgil Nițulescu, Ion Mircea Enescu, Revista Arhitectura, 1983, nr. 5.

Predilecția către *Arhitectura modernistă*, mărturisită chiar de arhitect, se nuanțează încă de la primele proiecte: printre de multiplele case private, în special din București, se alătură și cele două case din Câmpina, strada Mărășești – *Vila Steensballe Otto*, nr. 18 (prima jum. a sec. XX) și proiectul casei *Casa* de la nr. 18 bis (1937) atribuit arhitectului – care sugerează ușoare căutări moderniste ale arhitectului, influențate de un ușor *istoricism mediteranean*, împrumutat din perioada petrecută în cadrul bursei obținute în cadrul Școlii Române din Roma. Desăvârșirea influenței moderniste a avut loc odată cu proiectarea *Edificiului Roman cu Mozaic* 1959–1967 din Constanța, unde autorul și-a găsit locul potrivit pentru a aduce împreună toate căutările sale: o temă centrală arheologică (domeniu în care a activat ca arhitect colaborator al campaniilor de săpături) și convingerea sa contemporană modernistă. Printre proiectele publice se numără proiectele de arhitectură industrială (*Uzinele I.O.R. București; Uzinele Reșița*), cât și planuri de sistematizări, de urbanism, cum este *Satul model Antonești*.

Perioada petrecută la Roma în cadrul profesional italian ca bursier al Școlii Române din Roma în 1930-1932 și ca ospitant în 1933, alături de colegul și partenerul său Grigore Ionescu, a influențat puternic orientarea arhitectului Richard Bordenache către studiile de teoria și istoria arhitecturii, precum și pentru proiecte și instituții de salvagardare a patrimoniului construit. În consecință, în contextul reconfigurării Direcției Monumentelor Istorice, Richard Bordenache a fost mai întâi membru, iar mai târziu a condus această instituție (1967-1971), prin intermediul căreia a coordonat proiecte de restaurare, a participat la congrese internaționale de referință (Semnarea Cartei de la Veneția 1964) și a fost membru fondator al comisiei ICOMOS alături de Grigore Ionescu, Virgil Bilciurescu, Ștefan Balș.

CV extras (editat) din articolul „Evocări - Profesorul arhitect Richard Bordenache” în Revista Arhitectura, autori Virgil Nițulescu și Mircea Enescu Ion:

1905: s-a născut la Botoșani

1929: obține Diploma de Arhitect la Școala Superioară de Arhitectură

1929-1933: obține bursa statului român la Școala Română din Roma.

1933-1949: arhitect liber profesionist.

1944: obține titularizarea pentru postul de profesor de istoria arhitecturii vechi, în cadrul Facultății de Arhitectură, Institutul de Arhitectură „Ion Mincu”, București.

1945: membru al Consiliului Superior de Arhitectură

> 1949: a lucrat la Institutul de Proiectări în Construcții, Institutul „Proiect București”, Institutul Central pentru Sistematizarea Orașelor și Regiunilor; ulterior conducător de atelier de proiectare și director al Direcției Monumentelor Istorice din Consiliul de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistematizare.

1959-1972: o reorientare a profesiei către restaurare.

Lucrări extrase (editate) din articolul „Evocări - Profesorul arhitect Richard Bordenache” în Revista Arhitectura, realizate de Virgil Nițulescu și Mircea Enescu Ion:

1. Lucrări publicate:

- “Due monumenti dell’Italia Meridionale” – Bolletino d’arte anno XXVII – seria III 1933/No. IV – Ottobre – Libreria dello Stato, Roma;
- “La Ss. Trinita di Venosa” – Scambi ed influssi architettonici ai tempi dei primi Normani in Italia – “Ephemeris Daco-Romana”, Anuarul Școlii Române din Roma, Libreria dello Stato, Roma.
- Richard Bordenache, Harry Stern, “Documentar analitic. Studiul ordinelor și elementelor de arhitectură clasică, Antichitatea greco-romană și Renașterea.” Arhitectura Romei Antice. Arhitectura Renașterii,” Editura Tehnică, București, 1957;
- Traducere “Patru cărți de arhitectură” de Andrea Palladio, Editura Tehnică, București, 1957;
- “Antichitatea: arhitectura și artele plastice”, Editura Tehnică, București, 1959;

2. Lista lucrărilor proiectate și a construcțiilor realizate în anii 1933-1949:

1933

- Casa Costea, Parcelarea Basarab, București;

1934

- Casa dr. Enescu, strada Viitor, București;
- Casa Tzigara Samurcaș, strada M. Kogălniceanu (în prezent strada Gheorghe Brătianu 4) București;
- Casa Ing. Pîslaru, strada Elefterie; București;
- Proiectul Fabricii de Zahăr, Târgu Mureș.

1934-1936

- Amenajare interioară + Fațade fostului Muzeu de Artă Națională, Șoseaua Kiseleff (Muzeul de istorie al Partidului Comunist al mișcării revoluționare și democratice din România); proiectant principal N. Ghika Budești.

1935

- Casa Ursescu, strada Roma, București;
- Biserica din comuna Lacu Turcului, Prahova, alături de arh. Sorin Mincu;
- Casa ing. Portocală, București, parcelarea Basarab;
- Școala de conductori ai Ministerului Lucrărilor Publice și al Construcțiilor, București, Bulevardul Ghica, în colaborare cu arh. Culcer;
- Casa de cultură din Ditrău, județul Harghita.

1936

- Casa prof. ing. Nicolau, București, strada Dr. Lister;
- Casa Ing. Epure, București, parcelarea Basarab;

- Vila dr. Pătrășcanu, Bacău;
  - Casa ing. Steensbale, Câmpina (azi Consiliu Popular);
  - Ferma Garofild, Tăbărăști, județul Buzău.
- 1937
- Casa Th. Emandi, București, strada Clucerului;
  - Imobilul AGIR (Institutul Român pentru relațiile Culturale cu Străinătatea) București, Strada Eminescu;
  - Casa pictor A. Jiquidi, București, strada Neculce;
  - Proiectul Vilei Buldurescu, Brăila;
  - Amenajare interioară a locuinței Boteanu-Pillidi, București, strada Calomfirescu;
  - Ansamblul industrial Tohanu Vechu;
  - Ansamblul industrial Orăștie;
- 1938
- Casa ing. Ghenea, Brașov-Dealul Tîmpa;
  - Uzinele I.O.R. București, Șoseaua Vergului;
  - Amenajarea interioară a casei ing. Slăvescu, București, strada Paris;
  - Amenajarea interioară a casei ing. Malaxa, București, Aleea Alexandru;
  - Vila dr. Palade, Otopeni, km. 18;
  - Casa ing. Crăciunaș, Sibiu;
  - Casa ing. Dumitrescu, Colentina, București;
  - Proiect pentru sistematizarea incintei ansamblului industrial de la Reșița; pentru atelierele de laminoare Reșița și cămin U.D.R., restaurant și sală de festivități;
  - Amenajarea vilei direcției generale a Uzinelor Reșița.
- 1939
- Casa ing. Runcan, Mogoșoaia, București;
  - Casa Devechi, Lacul Floreasca, București;
  - Casa Oiaga, București, Parcul Domeniilor;
  - Restaurant și amenajare interioară a Școlii Centrale de Fete, București;
  - Transformare casa prof. ing. Vasilescu-Carpen, București, Parcul Domeniilor ;
  - Proiectul casei de odihnă a direcției Uzinelor Reșița, Ceresnaia;
  - Proiect pentru birourile centrale Malaxa, București, str. N. Filipescu;
  - Amenajarea expoziției Uzinelor de țevi, București, Bulevardul Nicolae Bălcescu;
- 1940
- Amenajarea interioară a apartamentului g-ral Petrescu;
  - Vilă personală la Corbeni, județul Argeș;
  - Transformarea și extinderea fostei tipografii „Unirea”, Brașov;
- 1941
- Imobil de apartamente, în spatele imobilului A.G.I.R., strada Mihai Eminescu, București;
- 1942
- Extinderea uzinelor I.O.R., București, Șoseaua Vergului;
  - Construcția Șantierelor Navale din Turnu Severin;
- 1942-1943
- Construcția satului Corbeni, județul Argeș;
  - Restaurarea bisericilor din Corbeni și Bucșenești, județul Argeș;
- 1943
- Vila Tincu, Corbeni, în colaborare cu arh. Adrian Gheorghiu;
- 1945-1946
- Amenajarea apartamentului ing. Holzer, București, strada Sfinții Apostoli;
  - Amenajarea interioară cu instalații și dotări a imobilului din strada Beldiman, București;
- 1947-1948
- Proiectul vilei ing. Costescu, București, strada Paris;
  - Amenajarea cu dotări și instalații a fostului Spital „Surorile Vicentine” (Spitalul unificat Panduri, București)
  - Căminul de Ucenici Uzinele 23 august, în colaborare cu arh. L. Adler
- 1948-1949
- Transformarea sălii de ședințe și a corpului central al sediului Academiei R.P.R. (Academia Republicii Socialiste România).
3. Lista Concursurilor
- 1936
- Hotel la Balcic, 1942;

- Amenajarea Pieței Palatului;
- 1945
  - Locuințe în Ferentari, București, împreună cu studenții arhitecți I. M. Enescu, G. Morariu, V. Nițulescu, R. Patrulius)
- 1956
  - Casa solară experimentală Phoenix-Arizonal
  - Pavilionul R.P. România la Expoziția de la Bruxelles;
- 4. Lista proiectelor realizate după 1946, în cadrul Institutelor de Proiectare.
- 1946-1948
  - Sistemizarea Municipiului Galați;
  - Sistemizarea satului Fierbinți;
  - Sistemizarea Curtea de Argeș (în cadrul Direcției de Urbanism a Ministerului Lucrărilor Publice);
- 1949-1950
  - Construcția I.S.E.P. Iași, în cadrul I.P.C. București
  - Institutul de Mine și Petrol, Petroșani, în cadrul I.P.C. – București;
- 1951-1952
  - Construcția calcanului „Generală”, București, Calea Victoriei;
  - Casă de odihnă de la Snagov, în cadrul Secției de Arhitectură a Gospodăriei de Partid;
  - Amenajări interioare și exterioare la Sanatoriul Otopeni, în cadrul Secției de Arhitectură a Gospodăriei de Partid;
  - Amenajări și decorații peisagistice a spațiilor verzi din ansamblul Snagov, în colaborare cu arh. I. Șerban;
- 1953
  - Clădirea restaurantului pentru Festivalul Tineretului Șoseaua Viilor, București, în cadrul I.P.B.;
- 1956
  - Proiectul unei vile la Floreasca, în cadrul I.P.B.
- 1956-1957
  - Proiectul de amenajare a Grădinii Zoologice București, în cadrul I.P.B.
- 5. Participări la campanii de săpături arheologice și activități de îndrumare a cercetărilor arheologice pentru lucrările de restaurări de monumente istorice
- 1949-1950
  - Arhitect colaborator al colectivului de arheologi prof. E. Condurachi, D.M. Pippidi, D. Tudor și G. Bordenache, A. Alexandrescu, V. Canarache la săpăturile de la Mangalia pentru dezvelirea zidurilor de nord ale cetății de la Albești, lucrări publicate în Editura Academiei, 1951;
- 1951-1952
  - Arhitect colaborator al colectivului de arheologi prof. D. M. Pippidi, I. Stoian și G. Bordenache, V. Condurachi, S. Dumitriu, M. Coja, Aurelian ș.a., conduși de prof. E. Condurachi, pentru dezvelirea cetății greco-romane de la Histria, zona templului A și a zidurilor de vest de incintă, cu echipa de studenți arhitecți primele relevee ale planului general și ale zidurilor cetății și sectorului meșteșugăresc din zona de sud;
- 1957-1959
  - Primele lucrări de consolidare și reconstituire a zidurilor de vest de Histria, proiect în colaborare cu asistentul său arh. D. Teodorescu.
- > 1960
  - Îndrumare la șantierele Direcției Monumentelor Istorice.

Bibliografie:

Dosar arhitect Richard Bordenache, A.N.I.C., Fond Colegiul Arhitecților - Dosare personale. Inv. 808., ds. 141;

Nițulescu, Virgil; Enescu, Ion Mircea, „Evocări - Profesorul arhitect Richard Bordenache” în Revista Arhitectura, nr. 5 / 1983, pp. 66-67;

Dicționar al arhitecturii românești moderne (sec. XIX, XX, XXI) (literele A-C), București, 2012;

Iuga, Liliana, Reshaping the historic city under Socialism: State preservation, urban planning and the politics of scarcity in Romania (1945-1977), Teză de doctorat, Domeniu Istorie, [Central European University](http://www.cerintele.ro), Budapesta, 2016.

<https://arhivadearhitectura.ro/arhitecti/richard-bordenache/>

<https://e-zepelin.ro/istoria-acum/constructia-de-protectie-a-edificiului-roman-cu-mozaic-tomis-constantina-1959-1967/>

NICOLAE GRIGORCEA

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Prenume / Nume	Nicolae Grigorcea
Data nașterii	27 martie 1911, Giurgiu, Vlașca
Studii absolvite/ Institut / alte studii	Diplomat al Academiei de Arhitectura din București
Data absolvire	1936
Stiluri de proiectare	Modernism
Construcții în Câmpina	Casa Elian, Aleea Școlii, nr.4 (1937)
Construcții reprezentative	Institutul de Științe Economice și Planificare, Iași (colaborator al prof. arh. Richard Bordenache)
Activitate publicistică	Contribuții la problema proiectării tipizate (clădiri social-culturale), Ed. Tehnică, 1957. A publicat articole în Revista Arhitectura.

Nicolae Grigorcea s-a născut pe 27 martie 1911 în Giurgiu, jud. Vlașca (azi jud. Giurgiu). A fost admis în cadrul Academiei de Arhitectură din București în 1927, făcând parte din prima serie de studenți pregătită în noul sediu din strada Biserica Enei, nr. 3-5. A absolvit în anul 1936, cu diploma nr. 269/25.04.1936, *O casă de recreație săptămânală A.S.A. la Snagov*. Proiectul său răspundea unui program de proiectare întocmit colectiv, împreună cu colegii arhitecți alături de care activa în Asociația Sportivă „Arhitectura” (A.S.A.), pentru a cărei bună funcționare, considerau ca fiind necesară „o bază sportivă completă și agreabilă — cu terenuri, sală, club, ca și cu ambarcațiuni, cabană și cîte altele”.

•

Asociația Sportivă „Arhitectura” fusese înființată în 1933 de un grup de studenți arhitecți pentru studenții arhitecți și arhitecții care doreau să practice un sport sau doar să facă mișcare. Sediul asociației era chiar în noua clădire a Academiei de Arhitectură, antrenamentele și întrecerile între ateliere sau între facultăți desfășurându-se în curtea acesteia dinspre strada Edgar Quinet. Pentru antrenamentele și meciurile de fotbal foloseau terenul din Splai al clubului «Venus», antrenamentele și meciurile de rugby se desfășurau pe terenul Uniunii Federațiilor de Sport din România de la Arcul de Triumf, atletismul și antrenamente de volei pe stadionul O.N.E.F., iar tenis se putea juca pe două terenuri din vecinătatea Arcului-de-Triumf. La Institutul Superior de Educație Fizică, membrii A.S.A. au beneficiat de antrenamente de gimnastică, iar la sala de scrimă a B.N.R din strada Lipscani au participat la un curs de scrimă, cu echipament din dotația instituției. Asociația sportivă « Arhitectura » și-a încetat activitatea în anul 1937, înainte de a se realiza dorința membrilor săi de a avea o bază sportivă proprie.

Nicolae Grigorcea a executat serviciul militar în timpul studenției, în perioada 01.03.1933 - 01.11.1933 în cadrul Secției de Pregătire Militară de pe lângă Academia de Arhitectura, București, având gradul de plutonier în rezervă.

S-a înscris în Tabloul Arhitecților Diplomați în 1936, fiindu-i eliberată legitimația nr. 492/12.05.1936.

Și-a desfășurat activitatea de proiectare în București, având sediul profesional la adresa str. Mitropolit Gh. Petrescu, nr.138. La sfârșitul anilor 1960, arhitectul Nicolae Grigorcea era membru al Comitetului de Stat pentru Arhitectură, Construcții și Sistemizare.

Începând din anii 1950, a aprofundat problematica tipizării clădirilor, fiind autorul unei serii de articole pe aceasta temă în *Revista Arhitectura*. În 1957, a publicat la Editura Tehnica volumul *Contribuții la problema proiectării tipizate (clădiri social-culturale)*.

La sfârșitul anilor 1960, participa și lua cuvântul constant în cadrul plenarelor Uniunii Arhitecților din R.S.R. organizate pe tema tipizării și a sistematizării rurale și urbane, unde se dezbăteau diversificarea construcțiilor de locuințe și a dotărilor social-culturale, folosirea judicioasă a terenului, eficiența economică, obținerea unor compoziții variate, imprimarea unui specific național.

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Bibliografie:

<https://scandip130arh.uauim.ro/category/autor/nicolae-grigorcea/>
Arhiva A.N.I.C., inventar nr. 808, fond Colegiul Arhitecților, dosar nr. 541;
Revista Arhitectura și Urbanism, nr. 9-10/1952;
Revista Arhitectura, nr. 1/1966;
Revista Arhitectura, nr. 5/1968;
Revista Arhitectura, nr. 1/1969;
Revista Arhitectura, nr. 2/1969;
Revista Arhitectura, nr. 1-2/1978;
Revista Arhitectura, nr. 3/1979.

CONSTANTIN NĂNESCU

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Prenume / Nume	Constantin Nănescu (poreclit Cotone)
	26 martie 1887, Tudor Vladimirescu, jud. Tecuci (azi jud. Galați) - 25 iunie 1944, București
Studii absolvite/ Institut / alte studii	Diplomat al Academiei de Arhitectură din București
Data absolvire	1916
Stiluri de proiectare	Neoromânesc, Art Deco, Modernism
Construcții in Câmpina	Centrala telefonică automată a S.A.R. de Telefoane, str. Griviței, nr.63 (1939)
Construcții reprezentative	Proiect de școală primară rurală, Tecuci, jud. Galați, ante 1924; Proiect tip școală primară cu două clase și locuința directorului, județul Galați, ante 1924; Primăria comunei Ungureni, județul Galați, ante 1924; Sediul Camerei de Comerț și Industrie (azi Biblioteca Județeană „George Barițiu”), bd. Eroilor, nr.35, Brașov, 1927-1929 (colaborare cu arh. Moritz Wagner); Magazinul Staicu, Câmpulung, jud. Argeș, 1928; Casă, bd. Dacia, București, ante 1934 (neoromânesc); Casa Ing. Ivănceanu, Ploiești, Prahova, ante 1934 (modernism); Clădiri pentru centrale telefonice automate în: Ploiești (1932), Sinaia (centrala instalată în 1934 în Parc Hotel), Iași (1936), Arad (1937), Cluj-Napoca (1937), Brăila (1937), Galați, Craiova, Constanța, Oradea (ante 1940), Timișoara, Chișinău (1938), Cernăuți (1938), Brașov (1939), Câmpina (1939), inaugurate în această ordine în perioada 1931-1939 (Art-Deco).
Concursuri	Concursul pentru proiectul Plăcii comemorative monumentale a funcționarilor Primăriei Orașului București morți în război 1916-1919 (colaborare cu sculptorul I. Iordănescu), 1920; Concursul pentru Primăria Brașov (colaborare cu arhitectul Gheorghe Simotta).
Activitate publicistică	A publicat schițe, proiecte și articole în revista Arhitectura.

Constantin Nănescu s-a născut în comuna Tudor Vladimirescu din județul Tecuci (astăzi județul Galați) pe 26 martie 1887, fiind nepotul marelui scriitor Calistrat Hogaș. A urmat cursurile liceale la Ploiești, unde s-a remarcat ca foarte bun desenator, cu un simț artistic deosebit. A ales să se dedice studiului arhitecturii la îndemnul arh. T. T. Socolescu, proiectele realizate de el în timpul studenției fiind deseori apreciate și notate cu mențiuni (*Palat de Justiție*, 1910; *O bibliotecă populară*, 1913; *Un pavilion de vânătoare în munți*, 1914). A absolvit Academia de Arhitectură din București în 1916, cu diploma nr. 54.

.

În Primul Război Mondial, a luptat ca locotenent de infanterie în Regimentul 6 Vânători și a fost decorat cu ordinul *Steaua României cu panglica Virtute Militară*.

Odată revenit de pe front, ca tânăr membru al Societății Arhitecților Români, Constantin Nănescu se implică începând cu 1919 în eforturile de reluare a activității S.A.R. și a *Revistei Arhitectura* după război. În acest sens, și-a desfășurat activitatea ca secretar al Comitetului S.A.R. în 1920, ca membru al Comitetului S.A.R. în 1924 și 1925 și ca membru fondator al

Fondului de Rezistență a Revistei Arhitectura în 1924, când a făcut o donație de 2000 lei. Din 1920 și până la moartea sa a contribuit și din postura de redactor la publicarea revistei *Arhitectura* cu schițe, proiecte și articole.

În 1920, a câștigat în colaborare cu sculptorul I. Iordănescu concursul organizat de Primăria Capitalei pentru proiectul *Placei comemorative monumentale a funcționarilor Primăriei Orașului București morți în război 1916-1919*, cu macheta ce avea drept motto *Cartea neamului*.

Arhitectul Constantin Nănescu își desfășura activitatea de proiectare în București, având sediul la adresa str. Stirbey Voda, nr.129.

De-a lungul carierei sale, a proiectat clădiri rezidențiale, dar și publice, abordând atât stilul neoromânesc, promovată de *Școala de Arhitectură* la începutul secolului al XX-lea, cât și stiluri occidentale, preluate în spațiul românesc pe filiera franceză (Art Deco sau modernism).

S-a remarcat în perioada 1927-1929, când a realizat în colaborare cu arhitectul Moritz Wagner proiectul pentru Sediul Camerei de Comerț și Industrie (azi Biblioteca Județeană „George Barițiu”) din Brașov. Tot atunci, a câștigat împreună cu arhitectul Gheorghe Simotta concursul organizat pentru Primăria Brașov.

După preluarea în 1931 a întregului sistem telefonic al României de către Societatea Anonimă Română de Telefoane, Constantin Nănescu va proiecta timp de aproape 10 ani noile clădiri destinate a adăposti centralele telefonice automate în orașe din toată țara: Ploiești, Sinaia, Iași, Arad, Cluj-Napoca, Brăila, Galați, Craiova, Constanța, Oradea, Timișoara, Chișinău, Cernăuți, Brașov, Câmpina.

Între 1942 și 1944 a activat ca profesor de construcții la Facultatea de Arhitectură, elaborând un curs care devenise mândria facultății, fiind cunoscut și studiat de studenții facultăților de construcții din cadrul celor trei școli politehnice din țară. De altfel, în articolul *Însemnări din evoluția construcțiilor*, publicat în revista *Arhitectura* din 1943 - 44, pleda pentru noile tehnologii și materiale de construcții, pe care le considera superioare celor vechi: structurile de beton armat, „*vibrat*” sau „*de tensiune*”, structurile metalice, structurile șarpantelor „*din scânduri așezate în rețea sau din scânduri suprapuse și lipite [...] sau din scânduri pironite sau bulonate*”, calculul fundațiilor în funcție de studiile geotehnice s.a.

Arh. T. T. Socolescu, afirma în 1944 despre profesorul arhitect Constantin Nănescu: „*Se identificase cu totul acestei școli, dovedind calități didactice deosebite cari l-au remarcat de la început, situând-l astfel între cei mai buni profesori pe care i-a avut facultatea noastră. [...] A muncit [...] cu atâta pasiune, că ne uimea pe toți. Era nedespărțit de atelierul lui, de studenții săi pe cari îi iubea și ajuta din tot sufletul, ca să învețe această artă pe care el însuși o învățase cu entuziasm [...].*”

În paralel, rămăsese implicat în activitatea Societății Arhitecților Români, ocupând funcția de vicepreședinte al Consiliului S.A.R. în 1942 și 1943.

Ocupă, de asemenea, funcția de consilier tehnic în Ministerul Lucrărilor Publice, ce presupunea și prezența pe șantier. În luna iunie a anului 1944 este implicat într-un accident de mașină, făcând parte dintr-o delegație ce făcuse verificări pe șantierele din apropierea orașului Pitești. Este internat în Spitalul Militar al C.E.C. din București și, deși rănilor suferite nu erau grave, din lipsa personalului de specialitate¹ și deci a unor îngrijiri adecvate, moare pe 25 iunie 1944.

La înmormântarea sa, prietenii, colegii și studenții săi l-au elogiat pentru cariera sa de arhitect și profesor, accentuând totodată calitățile sale umane: *cinste, bunătate, perseverență, generozitate, modestie*.

În onoarea sa, Facultatea de Arhitectura a creat premiul arh. Constantin Nănescu care urma a se acorda anual celui mai bun proiect de construcții executat de studenții arhitecți.

Note:

¹ Mobilizat în mare parte în spitalele de pe linia frontului

Bibliografie

Arhiva A.N.I.C., inventar nr. 808, fond Colegiul Arhitecților, dosar nr. 930;
Revista Arhitectura, Soc. Arhitecților Români, București, 1920, pp. 9-10, 22-24, 30-32;
Revista Arhitectura, Soc. Arhitecților Români, București, 1924, pp. 38, 117-119, 162;
Revista Arhitectura, Soc. Arhitecților Români, București, 1925, pp. 3, 56, 95, 97-100;
Revista Arhitectura, Soc. Arhitecților Români, București, 1934, p. 97;
Revista Arhitectura, Trimestrial de arhitectură și urbanistică, Soc. Arhitecților Români, București, 1940, Anul VIII, nr.1, ianuarie-martie 1941, pp. 125, 148-149, 186-190;
Revista Arhitectura, Soc. Arhitecților Români, București, 1943-1944, pp. 59-60.

<https://scandip130arh.uauim.ro/category/autor/nanescu-constantin/>

<https://arhivadearchitettura.blogspot.com/2022/05/constantin-nanescu.html>

<https://casedeepoca.wordpress.com/tag/arhitect-constantin-nanescu/>

<https://brailaveche.wordpress.com/2022/12/30/prima-centrala-telefonica-automata-de-la-braila/>

<https://inter-belica.blogspot.com/2016/08/societatea-anonima-romana-de-telefoane.html>

https://turism.brasovcity.ro/index.php/trasee/detail_print/41

<https://jurnaluldedraja.ro/familia-creanga-horia-si-ion-creanga-arhitecti-romani-nepotii-lui-ion-creanga-fii-lui-constantin-creanga-ii/>

<https://arhitectura-1906.ro/2016/12/scurt-istoric-al-organizarii-profesiei-de-arhitect-in-romania-de-la-regulamentul-lui-a-i-cuza-si-m-kogalniceanu-pana-in-prezent/>

GHEORGHE TRIFU

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Prenume / Nume	Gheorghe Trifu
	3 martie 1905, București – 13 februarie 1982, București
Studii absolvite/ Institut / alte studii	Diplomat al Școlii Superioare de Arhitectură din București
Data absolvire	1930
Stiluri de proiectare	modernism
Construcții în Câmpina	Casa Miltiade Niculescu, str. Plevnei, nr.28 (1938)
Construcții reprezentative	Policlinica și Casa Asigurărilor Sociale, Timișoara, 1934 Spitalul de chirurgie „Parhon”, Iași, 1934 Spitalul de urgență, Floreasca, București, 1935 Spitalul Bucur, București, 1936 Primele studiouri de radiodifuziune, București, 1936 Ansamblurile posturilor de radio emisiune din Bod, jud. Brașov (1937), Timișoara (1939), Chișinău (1942), Tâncăbești, jud. Ilfov Spitalul de Chirurgie al Asigurărilor Sociale, Baia Mare, ante 1941 Societatea de Radiodifuziune, București, 1948 Fațada și echiparea Halelor Obor, București, 1949 Proiecte tip pentru cămine culturale, școli și grădinițe în mediul rural (1955) Proiecte pentru școli și dispensare în mediul urban (1959) Spitalul județean Galați (1970) Spitalul județean Brăila (1971-1972) - coautor Spitalul județean Botoșani (1971-1972) - coautor

Arhitectul Gheorghe Trifu s-a născut la București, pe 3 martie 1905 și a absolvit Școala Superioară de Arhitectură în anul 1930, cu proiectul de diplomă nr. 177 „Un Sporting Club House”.

Se înscrie în Tabloul arhitecților diplomați în 1933, fiindu-i eliberată legitimația nr. 229/6.05.1933 și își stabilește sediul profesional în București la adresa str. Dianeii, nr.5.

În practica profesională, Gheorghe Trifu a promovat funcționalismul și proiectele tip în arhitectură, atât în mediul rural (cămine culturale, școli și grădinițe), cât și în mediul urban (școli și dispensare).

.

Arhitectul Gheorghe Trifu s-a arătat interesat și de calculul acustic în construcții, în condițiile în care a proiectat primele studiouri de radiodifuziune din București, ansamblurile posturilor de radio emisiune din Bod (jud. Brașov), Timișoara, Chișinău și Tâncăbești (jud. Ilfov) și Societatea de Radiodifuziune din București.

De asemenea, s-a specializat în proiectarea clădirilor sanitare, fiind autor al documentației pentru construirea Policlinicii și Casei Asigurărilor Sociale (Timișoara), Spitalului de chirurgie „Parhon” (Iași), Spitalului de Urgență Floreasca (București), Spitalului Bucur (București), Spitalului de Chirurgie al Asigurărilor Sociale (Baia Mare) și a spitalelor județene Galați, Brăila și Botoșani.

Proiecte

Policlinica și Casa Asigurărilor Sociale, Timișoara, 1934;
Spitalul de Chirurgie „Parhon”, Iași, 1934;
Spitalul de Urgență Floreasca, București, 1935;
Spitalul Bucur, București, 1936;
Primele studiouri de radiodifuziune, București, 1936;
Ansamblurile posturilor de radio emisiune din Bod, jud. Brașov (1937), Timișoara (1939), Chișinău (1942),
Tâncăbești, jud. Ilfov;
Spitalul de Chirurgie al Asigurărilor Sociale, Baia Mare, ante 1941;
Societatea de Radiodifuziune, București, 1948;
Fațada și echiparea Halelor Obor, București, 1949;
Proiecte tip pentru cămine culturale, școli și grădinițe în mediul rural (1955);
Proiecte pentru școli și dispensare în mediul urban (1959);
Spitalul Județean Galați (1970);
Spitalul Județean Brăila (1971-1972) – coautor;
Spitalul Județean Botoșani (1971-1972) – coautor.

Fișă realizată de arh. Ștefana Pascu-Nica

Bibliografie:

Constantin, Paul, Dicționar Universal al Arhitecților, p. 319;
Revista Arhitectura. Trimestrial de arhitectură și urbanistică, Soc. Arhitecților Români, București, 1940,
Anul VIII, nr. I, ianuarie-martie 1941, p.125;
Arhiva A.N.I.C., inventar nr. 808, fond Colegiul Arhitecților, dosar nr. 2291;
<https://scandip130arh.uauim.ro/gheorghe-trifu-proiect-de-diploma-un-sporting-club-house-2/>

MODERNISMASCUNS.RO

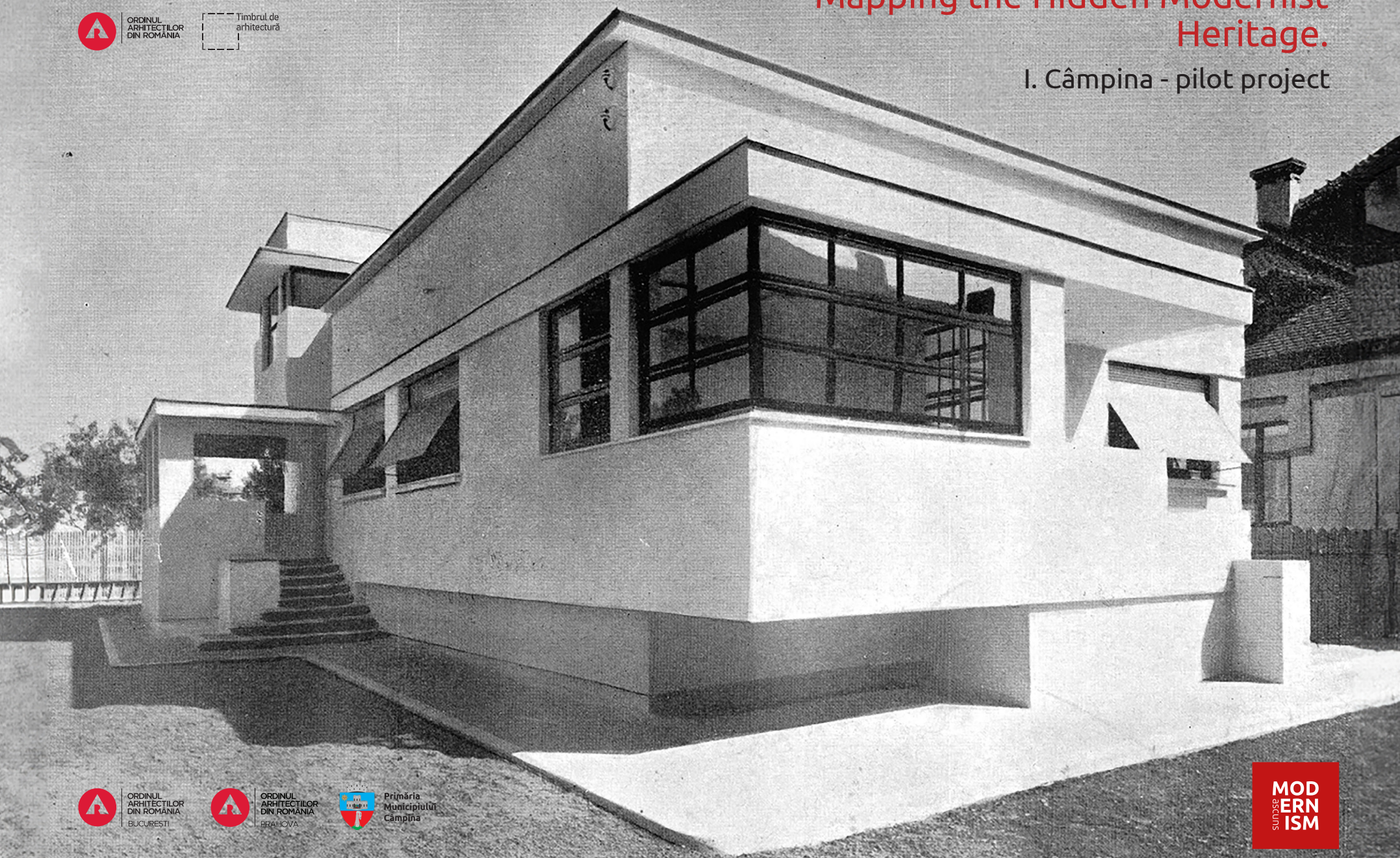
ENGLISH VERSION

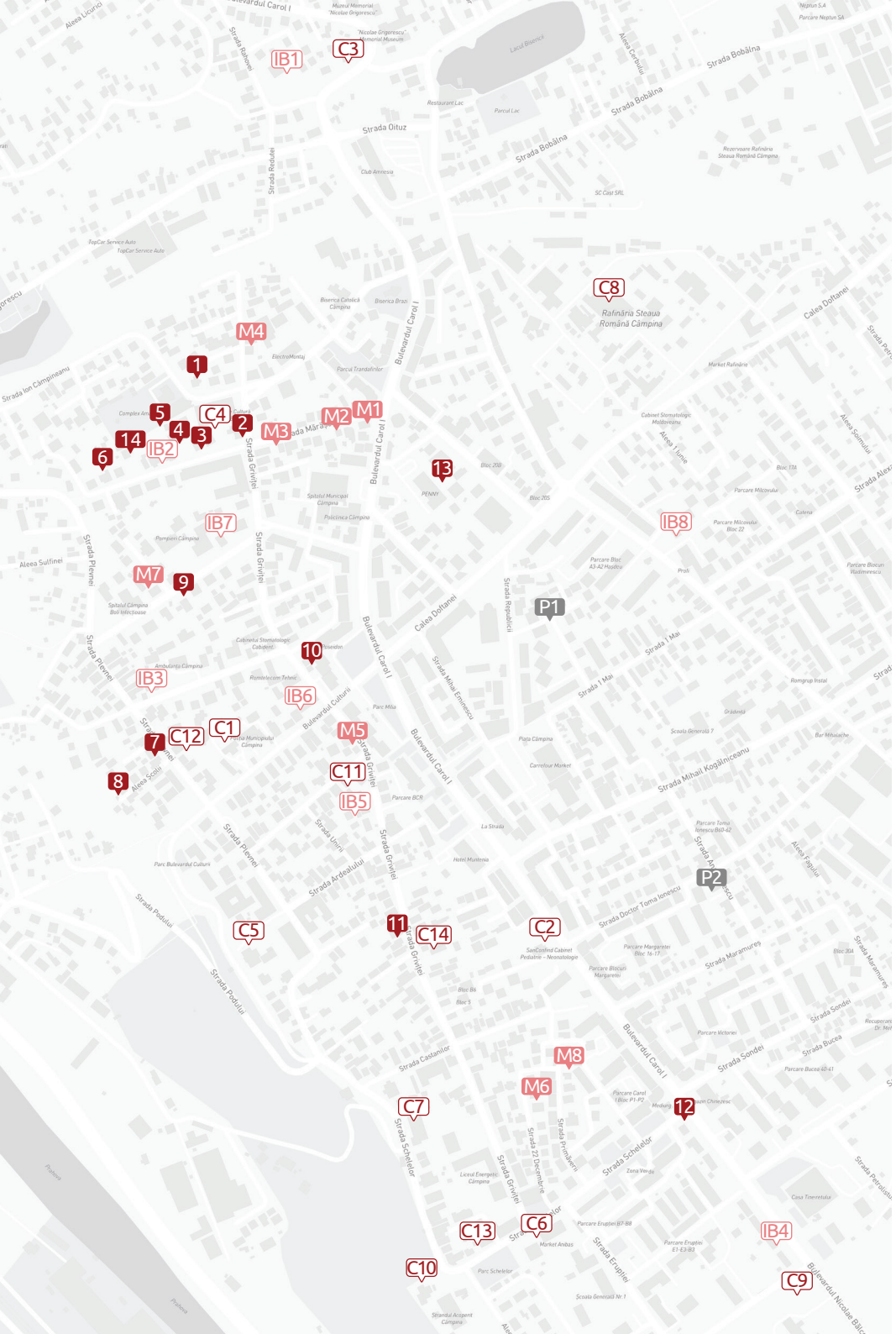
MODERNISM ASCUNS | hidden modernism
Mapping the Hidden Modernist
Heritage.

I. Câmpina - pilot project

Project supported by:

Significant Instances of Modernism in Câmpina

- 1| **Negoescu I Villa** (1933) - Arch. Ion Boceanu. Address: Ion Câmpineanu 6
- 2| **Prodrom Villa** (1933) - Address: Griviței 93
- 3| **Philippide Villa** (1934) - Arch. Ion Boceanu. Address: Mărășești 16
- 4| **Steensballe I Villa** (1936) - Arch. Richard Bordenache. Address: Mărășești 18
- 5| **Steensballe II Villa** (1938) - Arch. Richard Bordenache. Address: Mărășești 18 bis
- 6| **Manughevici Villa** (1933) - Arch. Ion Boceanu. Address: Mărășești 32
- 7| **Vartiac Villa** (1935) - Arch. Ion Boceanu. Address: Plevnei 23
- 8| **Elian Villa** (1937) - Arch. Nicolae Grigorcea. Address: Aleea Școlii 4
- 9| **Stamatopol Villa** (1935) - Arch. Ion Boceanu. Address: Vasile Alecsandri 7
- 10| **Patrichi Villa** (1934) - Arch. Romulus Grigoropol. Address: Griviței 68
- 11| **Gheorghiu Villa** (1934) - Arch. Romulus Grigoropol. Address: Griviței 31
- 12| **Headquarters of the Savings and Credit of "Steaua Română" society** (1937) Arch. Nicolae Finteșteanu. Address: Schelelor 1
- 13| **Boeru Villa** (1935) - Arch. Horia Creangă. Address: 1 decembrie 1918 7
- 14| **Schedivetz Villa** (1933) - Arch. Ion Boceanu. Address: Mărășești 28

Instances of minor local modernism

- M1| **House** (1940-1943) - Address: Carol I 69 D
- M2| **Ceptureanu House** (1938) Address: Mărășești 1
- M3| **Morariu House** (1946) - Arch. Alexandru Sima. Address: Mărășești 13
- M4| **Meltzer House** (1933) - Arch. Romulus Grigoropol. Address: Badea Cârțan 4
- M5| **The building of the automatic telephone exchange** (1939) - Arch. Constantin Nănescu Address: Griviței 63
- M6| **Pârvolescu House** (1936) - Arch. Nicolae Finteșteanu. Address: 22 decembrie 17
- M7| **Rădulescu House** (1943-1960) Address: Vasile Alecsandri 8
- M8| **House** (before 1943)- Address: Primăverii 1

Lotization

- P1| **Ciobanu lotization** (1935-1938) Address: Aleea Narciselor 2, 5, 7, 8, 10, 12, 14
- P2| **Bucea Colony of "Steaua Română" Soc.** (1941) - Arch. Florica Dimitriu; Arch. Nicolae Finteșteanu. Address: Ana Ipătescu 3-9, 6-12

Other Facets of Modernity. Context buildings

- C1| **Ștefănescu Villa** (1901-1902) Address: Culturii 18
- C2| **D. Gheorghiu Villa** (1935) - Arch. Toma T. Socolescu. Address: Carol I 29
- C3| **Basic-Crăciun Villa** (before 1909, transformation 1936 - Arch. Franz Emil Appel; reconstruction 1941 - Arch. Grigore Ionescu) Address: Bulevardul Carol I. 99
- C4| **Popescu "Parafină" Villa** (1934) Arch. Toma T. Socolescu. Address: Mărășești 14
- C5| **Macri Ioanid Building** (1938; 1941 - transformation Arch. Ion Boceanu). Address: Culturii 29
- C6| **The palace of "Steaua Română" Society** (1942) Arch. Florica Dimitriu. Address: Schelelor 7
- C7| **The palace Concordia - Electrica** (1937) Arch. Octav Doicescu. Address: Schelelor 32
- C8| **Refinery „Steaua Română” Complex** (end of XIX century)
- C9| **The palace of student dormitory of "Steaua Română" Society** (1943) - Arch. Ion Boceanu Address: Nicolae Bălcescu 45
- C10| **The officials' canteen building cantinei funcționarilor of "Steaua Română" Society** (1943-1945) - Arch. Ion Boceanu. Address: Schelelor 13
- C11| **Naghel Villa**(1945) - Arch. Nicolae Finteșteanu. Address: George Barițiu 3
- C12| **Nicolescu Villa** (1938) - Arch. Gheorghe Trifu. Address: Plevnei 28
- C13| **Villas for engineers in the Gahița colony of "Steaua Română"** (1942) - Arch. Florica Dimitriu. Address: Schelelor 14, 16
- C14| **Constantinescu Villa** (1942) - Arch. Nicolae Finteșteanu. Address: Griviței 26

Villas by architect Ion Boceanu

- IB1| **Câmpinița Villa** (1941) - Address: Rahovei 13
- IB2| **Ciobanu Villa** (1935) Address: Mărășești 20
- IB3| **Coc Villa** (1937) Address: Simion Bărnuțiu 14
- IB4| **Villas for foremen at „Steaua Română"** (1943) - Address: Nicolae Bălcescu 47-61
- IB5| **Horjea Villa** (1935) - Address: Griviței 57
- IB6| **Angheliescu Villa** (before 1875; transf. 1942). Address: Griviței 6
- IB7| **Dițulescu Villa** (1957) Address: Vasile Alecsandri 2
- IB8| **Dovăncescu Villa** (1937) - Demolished. Address: Bogdan Petriceicu Hașdeu 76.

MODERNISM ASCUNS | HIDDEN MODERNISM

HIDDEN MODERNISM | *Mapping the Hidden Modernist Heritage. Câmpina: Pilot Project* is a cultural initiative with a significant research component, supported by the Romanian Order of Architects, from the Architectural Stamp Duty. The project undertakes a pilot study to create a digital Atlas of Romanian modernist architecture, encompassing an exhaustive mapping of modernist buildings. These range from Bauhaus to moderate Art Deco modernism, including various local adaptations of this movement. *The Mapping the Hidden Modernist Heritage - I Câmpina project* aims to unveil the yet undiscovered heritage of local modernist architecture and contextualize it with the works of acclaimed architects who have made significant contributions to local architecture. The atlas essentially serves as a monograph of the local modernist heritage, interpreted alongside local and national architectural models.

„Mapping the Hidden Modernist Heritage. Câmpina: Pilot Project” is a cultural project supported by the Romanian Order of Architects, from the Architectural Stamp Duty and by OAR Bucharest.

Scientific consultant: prof. arch. Ana-Maria Zahariade

Project coordinator: assist.prof. arch. Andreea Boldojar (andreea.boldojar [a] gmail.com)

Specialists for I. Câmpina:

Archival research, documentation, and guided tours:
Mădălin Cristian Focșa (madalin.focsa [a] gmail.com)

Documentation and texts:

arch. Ștefana Pascu-Nica (stefana_pascu [a] yahoo.com)

Drawings: arch. Sarah Stoenescu, stud. arch. Andra Ghenoiu

Photos and text translations: Matei Alexandru Stoenescu

Graphic design: Maria Anghel

Local partners: OAR Prahova | Câmpina City Hall
Câmpina National Center for Tourist Information and Promotion

Thanks:

Arch. Roxana Pandelescu, Arch. Suzana Avram, Tudor Grigoraș, Sönke and Postumia Martin.

modernismascuns.ro

Cover image - *Villa Philippide, arch. Ion Boceanu, Revista Arhitectura, 1934*

ORDINUL
ARHITECȚILOR
DIN ROMÂNIA

Timbrul de
arhitectură

ORDINUL
ARHITECȚILOR
DIN ROMÂNIA
BUCUREȘTI

ORDINUL
ARHITECȚILOR
DIN ROMÂNIA
PRAHOVA

Primăria
Municipiului
Câmpina

HIDDEN MODERNISM
Mapping the hidden Modernist
Heritage

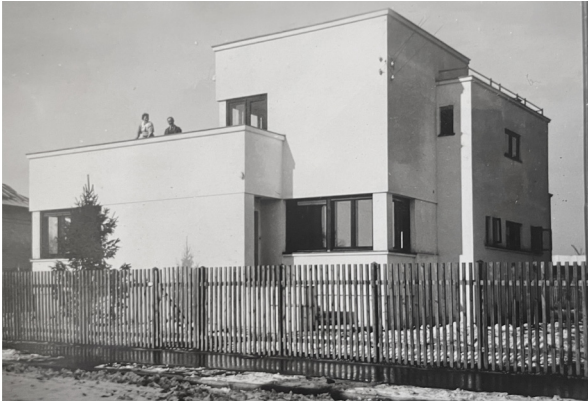
I. Câmpina - Pilot Project

CONTENT

About Hidden Modernism	7
Câmpina and Modernity: The Historical-Architectural Context	9
ARCHITECTS	13
Ion Boceanu	14
Richard Bordenache	15
SIGNIFICANT INSTANCES OF MODERNISM IN CÂMPINA	19
Philippide Villa	20
Negoescu I Villa	22
Vartic Villa	23
Manughevici Villa	24
Schedivetz Villa	25
Steensballe I Villa	26
Steensballe II Villa	27
Elian Villa	30
Headquarters of the Savings, Credit, and Assistance House for the Staff of the "Steaua Română" Society	31
C. Gheorghiu Villa	32
Patrichi Villa	33
Prodrom Villa	34
Vartic Villa	35
Boeru Villa	36
INSTANCES OF MINOR MODERNISM IN CAMPINA	37
ARCH. ION BOCEANU	41

Manughevici Villa
arch. Ion Boceanu,
1933

Manughevici Villa
arch. Ion Boceanu,
1933

Stamatopol Villa,
arch. Ion Boceanu,
1935

About Hidden Modernism

text by arch. Andreea Boldojar

HIDDEN MODERNISM | Mapping the Hidden Modernist Heritage. Câmpina: Pilot Project is a cultural initiative with a significant research component, supported by the Romanian Order of Architects, from the Architectural Stamp Duty. The project undertakes a pilot study to create a digital *Atlas of Romanian modernist architecture*, encompassing an exhaustive mapping of modernist buildings. These range from Bauhaus to moderate Art Deco modernism, including various local adaptations of this movement. *The Mapping the Hidden Modernist Heritage - I Câmpina project* aims to unveil the yet undiscovered heritage of local modernist architecture and contextualize it with the works of acclaimed architects who have made significant contributions to local architecture. The atlas essentially serves as a monograph of the local modernist heritage, interpreted alongside local and national architectural models.

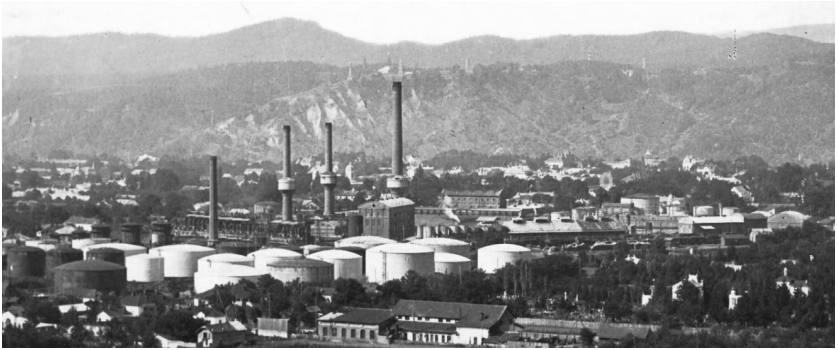
During the first research phase of the project, which focused on uncovering the local modernism in Câmpina, we uncovered a hidden heritage of modernist architectural events, marking the legacy of renowned architects. Our discoveries included works by Richard Bordenache and Horia Creangă, the latter revealed through the A.N.Ph. archives studied by Mădălin Cristian Focșa. We also found projects by Ion Boceanu in both the county archives and the Boceanu family archives, a feat made possible largely due to the dedicated efforts of his daughter, architect Suzana Avram. Other local architects, such as Romulus Grigoropol (sourced from the A.N.I.C. archive, Colegiul Arhitecților fund), Nicolae Finteșteanu, Florica Dimitriu, and Nicolae Grigorcea, were also identified in this phase. This extensive research shed light on exemplary instances of modernism by both renowned and local architects. It also revealed a blending of traditional ideas within the Câmpina context, seamlessly integrated into modernist designs. Furthermore, this project aimed to connect the concepts of pure modernism and the so-called 'local compromise' with other complementary instances of the same style, thus revealing a more moderate form of modernism, exemplified by either Mediterranean modernism or Art Deco modernism.

After uncovering these facets of local modernity, the hidden modernist heritage documented in the atlas was organized into several categories of importance. The atlas includes a primary category titled *Significant Instances of Local Modernism*, showcasing masterpieces by esteemed architects. This includes the modernist villas, described as "the main carriers of the expression of modernity" (referencing A.M. Zahariade, Horia Creangă. *O monografie*), which are a unique housing typology from the interwar period, intended to serve as prestigious representations for the commissioners.

The second category is *Instances of Minor Local Modernism*. This category includes less prominent buildings and houses that, while not exemplary of the period in their entirety, contain elements and characteristics of the style that are noteworthy within the city's context. The uncovering of these hidden modernist constructions should be understood and viewed alongside *Other Facets of Modernity*, which forms the third category in this atlas.

Câmpina, 1940

Complex of „Steaua Română” Refinery, 1920

Pre-war postcard, orașul Câmpina

Câmpina and modernity: the historical-architectural context

text by Mădălin-Cristian Focșa

The city of Câmpina in Prahova County, Romania, is uniquely defined by two key elements: its history as a former customs town and its development driven by the oil industry. The customs trade, while only bringing national fame towards the end of the modern era, is crucial to Câmpina's identity. This trade influenced both the emergence of the settlement in the 15th century and its urbanization in the 18th century. Consequently, Câmpina boasts at least two and a half centuries of urban history. The term *târg*, market town, used in the past, referred not to an intermediate status between a village and a city but to a settlement hosting a market, whether rural or urban.

The second defining element, the oil industry, catapulted Câmpina onto the global economic stage over a century ago. This led to a socio-economic boom in the pre-war era and a remarkable cultural development during the interwar period, both of which continue to shape the city's character.

At the end of the 19th century, the burgeoning oil industry transformed Câmpina into a cosmopolitan hub, drawing experts from across Europe and beyond. This period in Câmpina's history mirrors the American oil rush in Pennsylvania, marked by rapid growth and prosperity. This wealth facilitated the creation of high-quality architecture, initially designed by foreign architects educated in Western schools. Historicist architectural styles, popular throughout the 19th century, were at their peak. The city retains several buildings from this vibrant era, showcasing styles such as Neoclassical (predominantly in the eclectic Beaux-Arts school), Neo-Romanesque, Neo-Germanic, Neo-Gothic, and Neo-Baroque.

An intriguing aspect of Câmpina's architecture is the coexistence of these historicist buildings with pioneering architectural designs. For instance, a unique vacation villa from 1898, featuring avant-garde design for its time, still stands in the city center. The era's industrial architecture, especially in the "Fin de siècle" style using exposed brick, is also a testament to Câmpina's oil-driven industrial past.

The middle-class architecture of the time embraced the eclectic "Little Paris" style, characteristic of the Old Kingdom (Wallachia, Moldavia, and, after 1859, Dobrogea), blending Art Nouveau accents with simplified neo-classical or neo-baroque elements. Many streets in Câmpina still feature such houses, although they are increasingly altered by unsuitable renovations.

The eclectic phenomenon, influenced by the Parisian school, also sparked the development of the Romanian national style, pioneered by Ion Mincu's school, around the turn of the 19th and 20th centuries. This style's evolution is evident in Câmpina, from its early phase, which leaned towards Neoclassicism, through its mature phase, rich with varied examples, to its later phase marked by modernist influences. In Câmpina, the national style's mature phase coincided with the city's fourth urban development stage - a balanced, qualitative phase, enhanced by the gas supply network.

This period saw the construction of the first monumental building for the first high school in the Prahova Valley, deliberately designed in the national style by the county's best architect, symbolizing its representative importance.

It's important to highlight the remarkable works of architects who blended the national style with the new modernist movement emerging in the 1920s. Toma T. Socolescu, a prominent figure in the national style, masterfully combined Art Deco modernism with the national style in Câmpina. Further developments were made by Ion Boceanu (1903-1990), one of the most original Romanian architects of all time. Boceanu's work in Câmpina during the 1930s and 1940s, particularly in individual residential architecture, integrated modernist principles with rustic Carpathian inspirations, resulting in a unique style that was harmoniously in tune with its surroundings.

Other notable architects, like Horia Creangă, Gheorghe Trifu, Florica Dimitriu, and Nicolae Finteșteanu, also contributed interesting buildings in this style. Architects like Franz Emil Appel, Nicolae Grigorcea, and Richard Bordenache, brought influences from Mediterranean-Balkan and transcontinental sources.

Richard Bordenache made a significant impact on modernism, subtly incorporating traditional elements in his designs, exemplified by the Steensballe villa (1936), now a historic monument. The Art Deco movement also made strides towards pure modernism, with architects like Romulus Grigoropol skillfully using decorative elements in both pre-modernist and pure modernist styles.

Finally, the actual modernist style, or Bauhaus, emerged in Câmpina in the early 1930s. It quickly gained popularity among the city's elite, especially petroleum engineers, who sought out top architects for their projects. Ion Boceanu, then a young architect, was pivotal in this movement, creating designs that were both innovative and reflective of his distinctive style. Along with Boceanu, architects like Nicolae Finteșteanu, Gheorghe Audisio, and Constantin Nănescu, played a crucial role in advancing modernism in Câmpina.

At the boundary of modernism lies the style of refined classicism (also known as classicizing modernism), which reached Câmpina, despite being more characteristic of larger cities. This style is known for its monumental architecture, and in Câmpina, it emerged during the authoritarian regimes of the 1930s and 1940s. During this time, the local oil wealth, sometimes verging on opulence, created the perfect conditions for grand, high-quality architecture, leading to the construction of opulent headquarters for major industrial companies.

After communism took hold, the influence of modernism in Câmpina became less pronounced compared to other areas. From the 1950s, the most notable example is the IFET building (designed by Ion Boceanu in 1957), which exhibits elements of the era's socialist classicism and retains Art Deco influences, along with the architect's personal imprint. Another notable structure is the post-war modernist building of the Electromontaj company on Golești Street, a testament to quality modern architecture.

The architectural evolution in Câmpina was significantly shaped by the unique economic circumstances of the region, particularly its ties to the oil industry. The city's modern character has been deeply intertwined with the petroleum sector, around which life in Câmpina revolved throughout the 20th century. Especially in the vibrant pre-war period, Steaua Română, the country's largest oil company, had its main industrial base in Câmpina. The company's activities centered around its sizable and modern refinery, a symbol of pride in the Old Kingdom. This refinery was the lifeblood of modern Câmpina, shaping its development and growth.

The influence of Steaua Română extended to urban housing policies as well, leading to the creation of various housing developments for its diverse workforce, including engineers, officials, drill masters, refiners, and workers. These developments, referred to as "colonies" at the time, were systematic divisions of land with standard buildings, catering to the needs of employees from different sectors of the company. Similar housing areas were also established by other companies in the region. Finally, private initiatives also led to the development of some more or less systematic housing plots during the interwar period.

This context highlights the vulnerability of Câmpina's modernist heritage. Despite the built environment lending a distinct identity to the city, it is not adequately appreciated, preserved, or protected. For instance, only about a tenth of the buildings that would qualify are actually listed as historical monuments. This is due to a lack of comprehensive assessment and understanding. Even with current urban regulations and a designated large protected built area, there are ongoing interventions that contravene local urban planning rules. These often involve alterations to facades, surroundings, and fences, undermining the authenticity, harmony, and appeal of the buildings, and gradually diminishing the cultural and aesthetic value of the city. In recent years, some valuable structures have been lost, lacking effective protection and recognition of their worth, a gap exacerbated by insufficient research.

Arch. Ion Boceanu, Bucharest ©Family archive, courtesy of arch. Suzana Avram

ARCHITECTS

Ion Boceanu (1903-1990)

Academy of Architecture in Bucharest (1933)

Ion Boceanu graduated from the Academy of Architecture in Bucharest in 1933, with diploma no. 209. After completing his studies and enrolling in the Register of Architects (no. 253/1933), he also completed his apprenticeship at Antrepriza Cerchez. He established his professional offices in Bucharest (Vaselor str., no. 44 and Carol str., no. 35) and in Câmpina (Mihail Kogălniceanu str., no. 12), having an intense design activity.

He was a follower of modernism in architecture, realizing both projects in the pure Bauhausian modernist style, as well as projects in the style that architect Mihaela Criticos calls *modern regionalism*, an approach to modernism that starts from “the necessary relationship between architecture , local culture, site and human behavior».

Representative buildings in Câmpina:

Schedivetz Villa (1933), Mărășești 28
 Philippide Villa (1933), Mărășești 16
 Manughevici Villa (1933), Mărășești 32
 Coc Villa (1934), Simion Bărnuțiu 14
 Vartic Villa (1935), Plevnei 23
 Stamatopol Villa (1935), Vasile Alecsandri 7
 Negoescu Villa (1936), Ion Câmpineanu 6
 Trancu Villa (1938), Culturii 41
 Câmpinița Villa (1941), Rahovei 13
 The Dormitory for Apprentices at the Refinery (1943), N. Bălcescu 45
 Housing for foremen (1942), N. Bălcescu 47-53
 Refinery Club (1942), Culturii 39
 Central Refinery Laboratory (1945), Calea Doftanei 15
 Housing (1956), Carol I 81
 Dițulescu Villa (1957), Vasile Alecsandri 2

Architect,

Richard Bordenache

(1905-1982)

Higher School of Architecture (1929)

Fellow at the Romanian Academy in Rome (1930-1932); (1933)

Richard Bordenache (1905, Botoșani – 1982, București): - professor of the History of Ancient Architecture (Institute of Architecture) to whom we owe studies Greco-Roman Antiquity, Renaissance treatises and Palladio's architectural treatises (the Romanian edition of the Four Books of Architecture) – a special interest developed during the period of the fellowship at the Romanian School in Rome (1930-1932); – architect oriented towards perfecting his practice through privately commissioned projects or public projects; – urban planner of some model-ideal projects; – a restorer through projects intended for cultural heritage, and member of institutions for the preservation of historical monuments; – is indeed, as former architect students/architect colleagues call him, a person/character of the renaissance.

Representative buildings:

Steensballe I Villa (1936), Câmpina
Steensballe II Villa (1938), Câmpina
Roman Building with Mosaic (1959-1967),

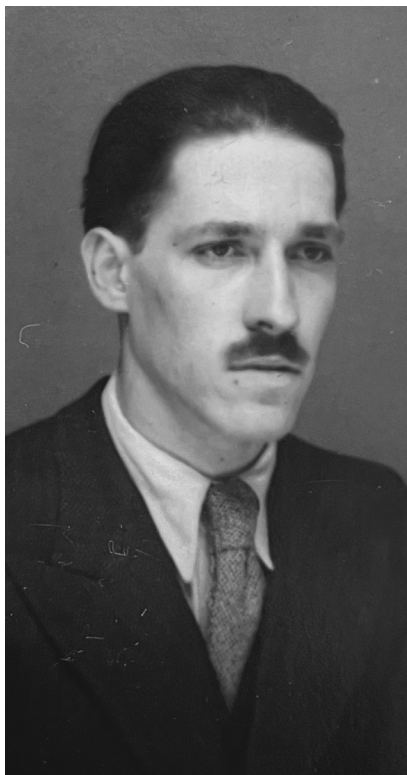
Tzigara Samurcaș House (1934),
București

Pislaru House (1934), București

Important published works:

“Documentar analitic. Studiul ordinelor și elementelor de arhitectură clasică, Antichitatea greco-romană și Renașterea. Arhitectura Romei Antice. Arhitectura Renașterii,” co-autor Harry Stern, Ed. Tehnică, București, 1957

Translation “Patru cărți de arhitectură” de Andrea Palladio, Editura Tehnică, București, 1957

Arh. Richard Bordenache

Horia Creangă

(1893-1943)

École Nationale des Beaux-Arts (1924)

Buildings in Câmpina:

Boeru Villa (1935), 1 Decembrie 1918 7

architect: *Horia Creangă*

Nicolae Grigorcea

(1911-1943)

Academy of Architecture in Bucharest
(1936)

Buildings in Câmpina:

Elian Villa (1947), Aleea Școlii 4

ARHITECT.

Nicolae Grigorcea

Romulus Grigoropol

Buildings in Câmpina:

Patrichi Villa (1934), Griviței 68
Gheorghiu Villa (1934), Griviței 31
Meltzer House (1934), Badea Cârțan 4
Rusu House (1935), Carol I 126

Entocmit la 4 Apr. 1927
Romulus Grigoropol.

Florica Dimitriu

École Nationale des Beaux-Arts (1924)

Buildings in Câmpina:

**Bucea Colony o "Steaua Română"
Society** (1941), Ana Ipătescu 3-9, 6-12

**The Palace of "Steaua Română"
Society** (1942), Schelelor 7

**Villas for engineers in the Gahița
Colony of "Steaua Română"**(1942)
Schelelor 14-16

arhitect
FLORICA E. DIMITRIU

Constantin Nănescu

(1887-1944)

Academy of Architecture in Bucharest
(1916)

Buildings in Câmpina:

**The building of the automatic
telephone exchange of the Romanian
Telephone Company** (1939), Griviței 63

Arhitect,
Constantin Nănescu

Nicolae Finteșteanu

Buildings in Câmpina:

Headquarters of the House of Economy and Credit "Steaua Română" Society (1937),
Schelelor 1

Pârvulescu House (1936), 22 Decembrie 17

Ciobanu Housing (1935-1938), Aleea Narciselor 2, 5, 7, 8, 10, 12, 14

Naghel Villa (1945), George Barițiu 3

Constantinescu Villa (1942), Griviței 28

CONS. ARHITECT:

Nicolae Finteșteanu

SIGNIFICANT INSTANCES OF MODERNISM IN CÂMPINA

Philippide Villa

Designed in the Modernist style by architect Ion Boceanu, the Philippide Villa was constructed in 1933 at No. 16 Mărășești Street.

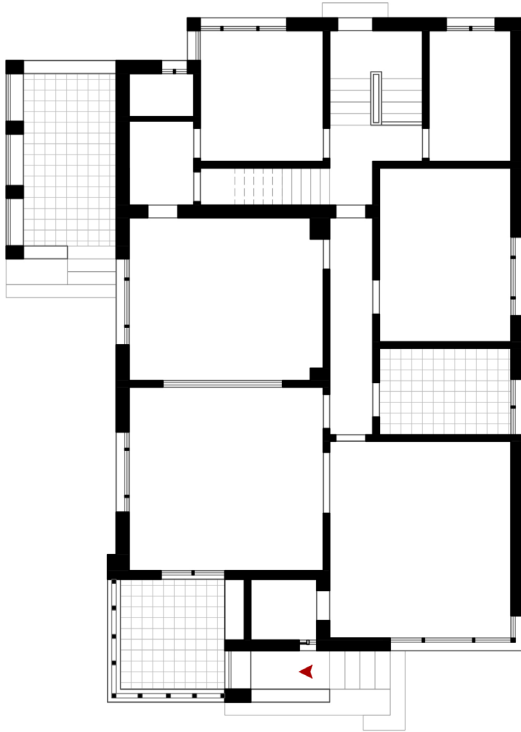
It showcases Modernist aesthetics with its pure volumes, horizontal lines, smooth white facades, and a total absence of decorative elements. Features like corner and strip windows, asymmetry, and a fluid, articulated plan reflect this style.

The villa's functional zoning is highlighted by the glazed vestibule, which slides away from the main volume to create an independent, floating-like space that acts as a transitional area between the interior and exterior. This fully glazed vestibule, reminiscent of a glassed-in porch, also serves as a response to the local climate challenges of strong winds and heavy rainfall.

Art Deco influences are evident in the stepped recesses and the design of the vestibule's metal joinery.

The gabled roof, discreetly masked by attic spaces, is a structural element typical of the local area, essential for managing significant precipitation in this hilly region. The villa's fence, likely original, features metal grilles with repetitive geometric patterns, aligning with the Art Deco aesthetic.

Philippide Villa is located in the Protected Area of the historic monument Steensballe Otto Villa, LMI code 2015 PH-II-m-B-16397. Included in the Protected Area with historical and architectural value, defined by the Câmpina General Urban Plan (chapter I, point 5.1).

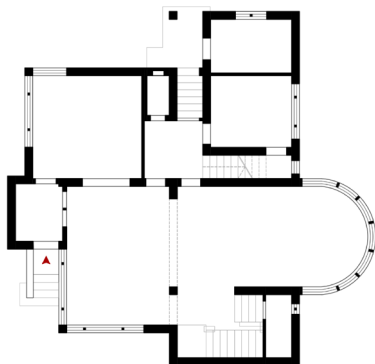
Arch. Ion Boceanu | Year: 1933 | Address: Mărășești 16 | Style: Modernism

Negoescu I Villa

In 1933, engineer Negoescu's family constructed their residence at Ion Câmpineanu Street, No. 6, based on the architectural plans of Ion Boceanu. The Negoescu I villa stands on a plot nestled within a sweeping curve, almost at a right angle, along Câmpineanu Street. This unique positioning allows all the building's facades to be prominently visible from the street.

Negoescu I villa is a prime example of Modernist architecture in Câmpina, embodying the style's distinctive features: the interplay of 'pure' volumes, smooth white facades, a lack of decorative elements, corner and strip windows, and asymmetrical design. The layout is fluid and well-articulated, with a clear zoning of functions that is reflected on the facades — private spaces are opaque, while public areas are transparent. A notable feature is the upstairs terrace, which extends in two directions away from the main structure, forming a standalone space that bridges the interior with the exterior. Additionally, an Art Deco-inspired touch is evident in the semi-cylindrical extension marking the dining room on the western facade with surrounding windows.

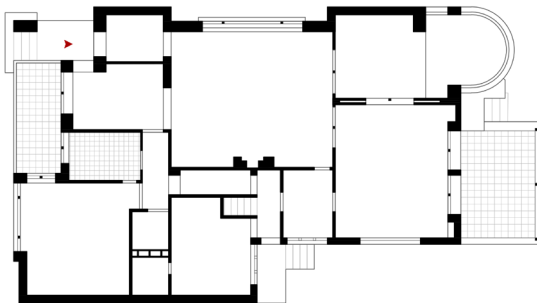
Arch. Ion Boceanu | Year: 1933 | Address: Ion Câmpineanu 6 | Style: Modernism

Vartic Villa

In 1935, Elisabeta and Constantin Vartic built their modernist-style home at 29 Plevnei Street (now no. 23), following architect Ion Boceanu's designs. The house exhibits key modernist elements: pure volumes, horizontal lines, smooth white facades, an utter absence of decorative elements, strip windows, asymmetry, a fluid and articulated layout, and functional zoning evident on the facades, marked by opacity for private areas and transparency for public spaces. A standout feature of the Vartic house is its semi-circular curved facade on the building's western side. This Art Deco-influenced element (streamline moderne style), featuring strip windows, along with the glassed-in terrace facing the courtyard, creates a seamless transition between the interior and exterior.

True to the local character of Câmpina's modernist buildings, the house also features a gabled roof, hidden from street view, blending traditional elements with modern design.

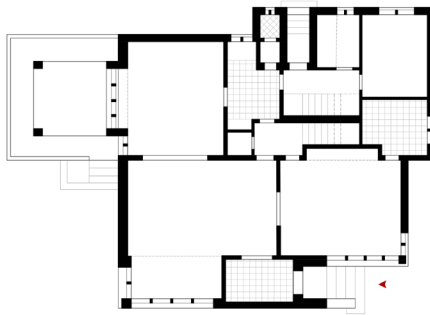

Arch. Ion Boceanu | Year: 1935 | Address: Plevnei 23 | Style: Modernism

Manughevi Villa

This villa exemplifies modernist architecture, showcasing key style elements such as pure volumes, smooth white facades, a complete lack of decorative elements, corner and strip windows, asymmetry, and a fluid, articulated layout with clear functional zoning. The semi-circular, Art Deco-inspired covered terrace on the southwest facade serves as a transitional feature between the interior and exterior. This terrace is uniquely covered by a thin, cantilevered concrete slab. The house also includes a gabled roof, hidden from street view, a necessary feature in the hilly area prone to significant rainfall. Currently, the building's facades are preserved.

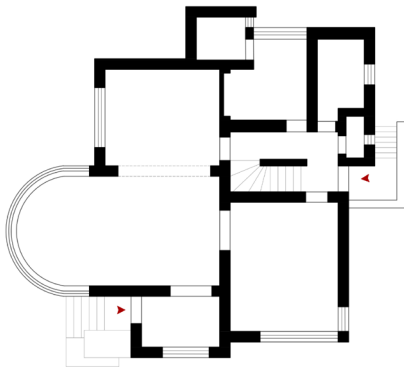

Arch. Ion Boceanu | Year: 1933 | Address: Mărășești 32 | Style: Modernism

Schedivetz Villa

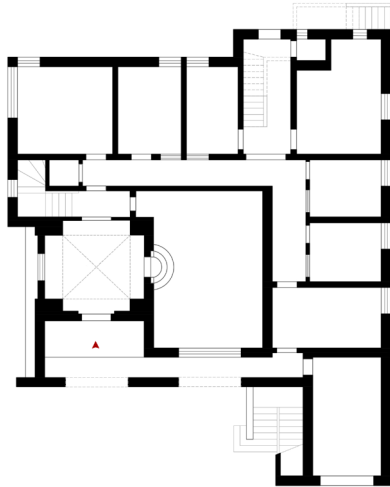
Schedivetz Villa was designed in a modernist style, featuring all the hallmark elements of this aesthetic: pure volumes, smooth white facades, a complete absence of decorative elements, corner and strip windows, asymmetry, a fluid and articulated layout, and functional zoning evident on the facades, marked by opacity for private spaces and transparency for public ones. The vestibule is distinctively positioned away from the main volume, creating an independent structure that seems to float. Incorporating an Art Deco inspiration, the hall on the western facade is highlighted by a semi-cylindrical volume with windows all around. This design allows the interior space to seemingly extend outward, softening the divide between the building and its natural surroundings.

Arch. Ion Boceanu | Year: 1933 | Address: Mărășești 28 | Style: Modernism

Steensballe I Villa

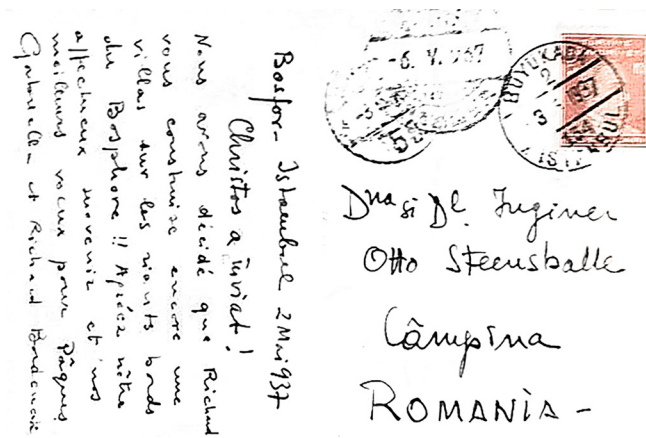

Arch. Richard Bordenache | Year: 1936 | Address: Mărășești 18
Style: Modernism with influences of the Mediterranean current

Steensballe II Villa

Postcard signed by Gabriela and arch. Richard Bordenache addressed to the Steensballe family, the starting point of the "Hidden Modernism" project

Arch. Richard Bordenache | Year: 1938 | Address: Mărășești 18 bis
 Style: Modernism with influences of the Mediterranean current

Preamble

In the 1930s, the Steensballe family commissioned architect Richard Bordenache to design two houses. The first villa, completed in 1936, was initiated by Grace Steensballe, who sought city approval for a 340 sqm house spanning four levels: ground floor, two upper floors, and an attic. Although the construction permit for the second villa remains undiscovered, a 1948 construction bulletin indicates that this additional residence was constructed in 1938.

The friendship between the Steensballe family and the Bordenache family is also testified by the exchange of correspondence between the two, especially a letter addressed to Engineer Otto Steensballe on May 2, 1937, signed by the architect and his wife, the archaeologist Gabriella Bordenache. This letter, which is part of the archive of Tudor Grigoraș family (nephew of Otto Steensballe), triggered the whole “Hidden Modernism” project. Here is what this testimony contains:

Către: D-na și Dl Inginer Otto Steensballe
Câmpina, ROMÂNIA
Bosfor – Istanbul, 2 mai 937

Christos a înviat!

Nous avons décidé que Richard vous construise encore une villa, sur le riants bords du Bosphore !! Agréez notre affectueux souvenir et nos meilleurs vœux pour Pâques.

Gabriella et Richard Bordenache

Steensballe I Villa

As we stroll down Mărășești Street, taking in the villas modestly situated side by side, each confidently facing the public space, we notice a distinct exception to this ingrained urban rule: a retreat created by a meticulously designed garden set back from the line of buildings. Standing against this garden’s backdrop is a detached, imposing villa, which more closely resembles an *Italian villa* or *palazzetto*, carefully integrated into the residential tapestry of Câmpina, asserting a significantly bolder urban presence.

This villa’s inclusion in Mediterranean modernism is attributed to features such as horizontally tiered volumes, the addition of translated volumes to the structure, and undecorated facades. The windows are strategically placed to form a horizontal band, contributing to functional zoning marked on the facades, which varies from opaque or intermediary layers for private spaces to transparency for public ones. The building’s asymmetry—a contrast to traditional Italian residential styles—features undecorated, smooth facades. Overall, the house’s aesthetic leans towards a modernist interpretation of Italian influences, fitting comfortably within a Mediterranean modernism infused with local elements. Its modernity is also reflected in the delicate adaptation of local residential typologies and regional elements, subtly woven into the simple volumetric design, such as the wooden veranda on the second-floor terrace or the four arched windows with intermediate columns of Mediterranean influence.

Steensballe II Villa

Parallel to and contrasting with Steensballe I Villa, the public presence of Steensballe II Villa remains concealed, only revealed in relation to the first villa through a path meticulously designed across the rear of the Steensballe property. Once unveiled, its presence is equally grand as its counterpart. However, this villa strays from the palazzetto typology, aligning more closely with the traits of moderate Mediterranean modernism, akin to Vila Elian (Aleea Școlii No. 4) designed by architect Nicolae Grigorcea.

Similar to Steensballe I Villa, the building's perception is intertwined with its front garden, which serves as an elevated base, leading to the main entrance via a deliberately planned axial pathway. The external perception of the façades describes a moderate presence with an extraordinarily simple and sincere volumetry, perhaps betraying a moderate functionalism by announcing the functions of the interior rooms in the façade, which can be interpreted as a very discreet reference to functionalist modernism. Key modernist elements include functional zoning marked on facades, construction asymmetry, and unadorned, smooth facades.

In terms of overall exterior aesthetics, the house leans towards modernity with Italian influences, fitting seamlessly into the genre of moderate Mediterranean modernism. This modernity is also evident in the delicate incorporation of residential typologies and Mediterranean elements into the simple volume of the building, such as the exposed brick framing and arches above openings, revealing the hidden brick structure in the facade.

While the exterior is defined by the path's axuality and the facade's integrity, the interior journey becomes dynamic. As Prof. Ana-Maria Zahariade notes, the house offers a spatial richness, reminiscent of the sequential spatial planning in Adolf Loos's *raumplan*, featuring dynamic cross-sections and staggered floor levels.

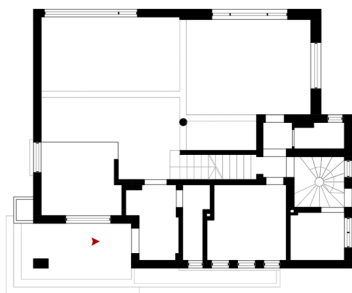
•

Special thanks to the Tudor Grigoraș family (descendant of the Steensballe family), who shared with us the memory of the two houses made by the architect Richard Bordenache and who triggered the beginning of this project. We also thank the current owners of Villa Steensballe I and II - Martin family (Sönke and Postumia Martin) - who, with equal joy, received this project and opened their doors to us, both literally and figuratively, and who shared with us the stories of these hidden villas of the city within the events made on the occasion of this project.

Elian Villa

Elian Villa was designed in a modernist style, infused with local characteristics and Mediterranean influences. The modernist style is evident through features such as the horizontal lines, the band-like arrangement of windows, asymmetry, and the sliding of the terrace relative to the main volume, creating a distinct space that acts as an intermediary between the interior and exterior. This is complemented by the functional zoning and its representation on the facades, marked by opacity in private areas and transparency in public or representational spaces, all within a free, fluid, and articulated plan. Local style elements incorporated into the design include a gabled roof covered with tiles, as specified in the original plans, and facades finished with textured plaster and claddings of brick and riverstone. The Moorish-Florentine influences are manifested in the column with a simplified capital at the upper terrace level, windows equipped with grilles, sills adorned with tiles, and visible wooden beams, which emphasize the structure on the facades.

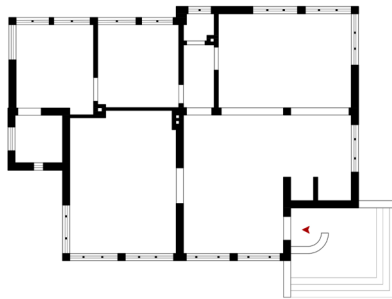

Arch. Nicolae Grigorcea | Year: 1937 | Address: Aleea Școlii 4
 Style: Local modernism with influences of the Mediterranean current

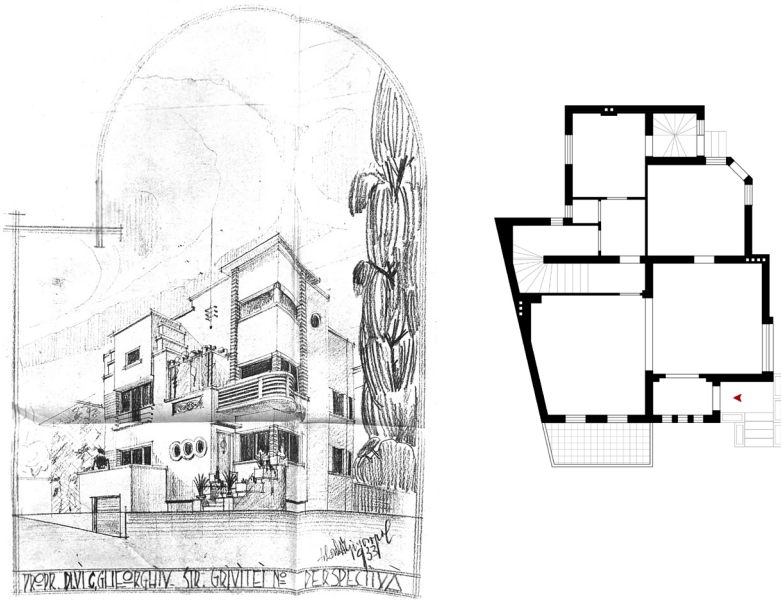

Headquarters of the Savings, Credit, and Assistance House for the Staff of "Steaua Română" Society

Nicolae Finteșteanu designed this headquarters in a modernist style, incorporating local influences and Art Deco elements. The modernist design featured pure volumes, horizontal lines, predominantly smooth-finished white facades, corner and strip windows, asymmetry, and a fluid, unrestricted layout, constrained only by the use of brick as the construction material. Art Deco features are seen in the lightning rod, the building's stepped recesses, and the entrance marked by a quarter-circle glazed vestibule. Unique is the thin concrete slab in a quarter-circle shape, forming the roof over the steps to the main entrance, supported by a single pillar. Elements of native architecture include the tower's volumetry, brick cladding on the facades, and the gabled roof solution covering the volumes, a response to the submontane climate with significant precipitation.

Arch. Nicolae Finteșteanu (initial project), Arch. Ion Boceanu (extension project)
 Years: 1937 / 1948 | Address: Schelelor 1 | Style: Modernism with local influences

C. Gheorghiu Villa

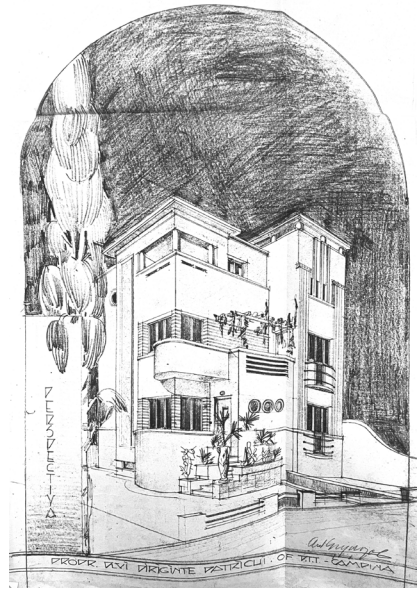
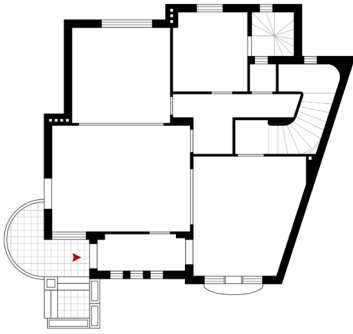
Romulus Grigoropol designed the C. Gheorghiu Villa in a modernist style with Art Deco elements. The modernist aesthetic was evident through the white facades with a predominantly smooth finish, corner windows, porthole windows, asymmetry, a fluid layout, and functional zoning.

The Art Deco motifs included tiered setbacks, a diagonally truncated corner deliberately oriented towards the garden, the curved balcony, the pergola at the upper floor, decorative bands with horizontal grooves extending from the windows, the decorative panel on the north facade, the decorative frieze at the level of the terraced roof, and various decorative ironwork elements (grille for the peephole of the entrance door, balustrades with horizontal bars, balustrades with grilles featuring geometric motifs, and the lightning rod).

Even the fence, which still exists today, incorporates grilles with straight and wavy horizontal bars made of wrought iron. It is also important to note the low height of the fence, a element that indicates openness to the town and allows for an unobstructed view of the building. Thus, the house and its courtyard become an integral part of the public space's image.

An important element of the local architecture is the sloped roof. While it's not visible from street, its presence is crucial in this hilly region known for significant rainfall.

Arch. Romulus Grigoropol | Year: 1933 | Address: Griviței 31
Style: Modernism Art Deco

Patrichi Villa

In 1933, architect Romulus Grigoropol designed his second residential project on Griviței Street, commissioned by Constantin Patrichi. Interestingly, the two villas, not only shared the same street but were also twin structures, almost mirror images of each other, and both were owned by directors of the PTT Office in Câmpina. This villa, like its counterpart, showcased a modernist style blended with Art Deco elements. The modernist aesthetic of the design is clearly visible in its white facades, which are predominantly smooth. Currently, the areas that were originally intended to have a smooth finish now feature a stamped plaster finish. The building also features corner and band windows, porthole windows, asymmetry, a fluid and well-articulated layout, and clearly zoned functions.

Art Deco characteristics are apparent in the tiered setbacks, curved balconies, and the pergola on the upper floor. Decorative horizontal bands extend from the windows, complemented by telescopic frames and a decorative panel on the north facade. The decorative frieze at the terraced roof level and various ornamental ironworks, like the rainbow motif on the entrance door and horizontal bar balustrades, add to the building's Art Deco influences.

The classical influences are marked by the pilasters that extend almost to the building's full height and the attic-level pilasters and small columns with stylized bases and capitals. Additionally, elements of local architecture are present, such as the stamped plaster, likely added during construction, and the gabled roof, which, although not visible from street level, is essential in this hilly and rainy region.

Arch. Romulus Grigoropol | Year: 1934 | Address: Griviței 68
Style: Modernism Art Deco

Prodom Villa

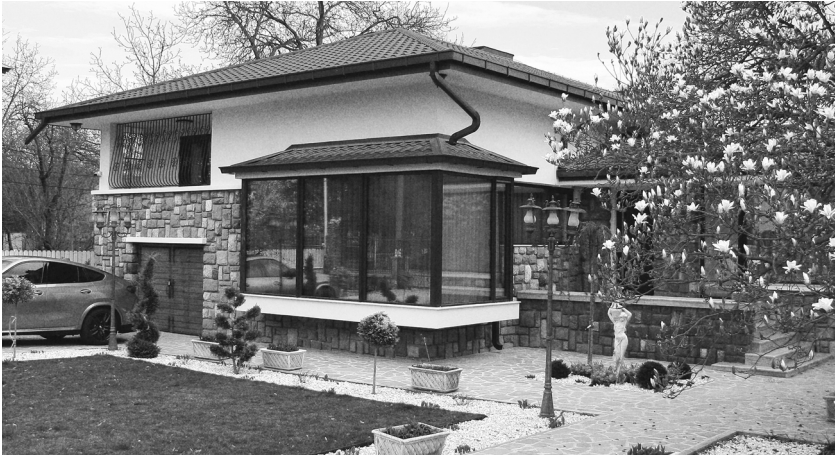
Stylistically, Prodom Villa stands out as an exceptional example of modern architecture. Its aesthetic is marked by a play of pure volumes, horizontal lines, white facades with smooth finishes, corner and band windows, asymmetry, a fluid and articulated layout, and the zoning of functions visibly indicated on the facades. The fully glazed vestibule, bridging the exterior and interior, also addresses the local climate challenges of strong winds and heavy rain. This vestibule, with its extensive glass surfaces, serves a purpose similar to storm windows, a feature often used in local architecture.

One of the most intriguing features is the L-shaped plan, with the hall situated at the intersection of the two wings, serving as the living hub and a family gathering space. Drawing inspiration from Art Deco, the hall's facade is curved into a quarter-circle and almost entirely glazed, seamlessly connecting the building's two arms and opening up to the expansive terrace that flanks them. The Prodom Villa's truncated volume is further enhanced by other Art Deco elements, such as the grooved decorative friezes at the attic levels and the stepped setback motif.

The owner of Vila Prodom, caricature from 1933, made by Octav Angheluță

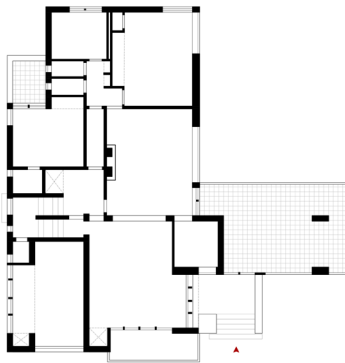
Arch. Unknown | Year: 1933 | Address: Griviței 93 | Style: Modernism

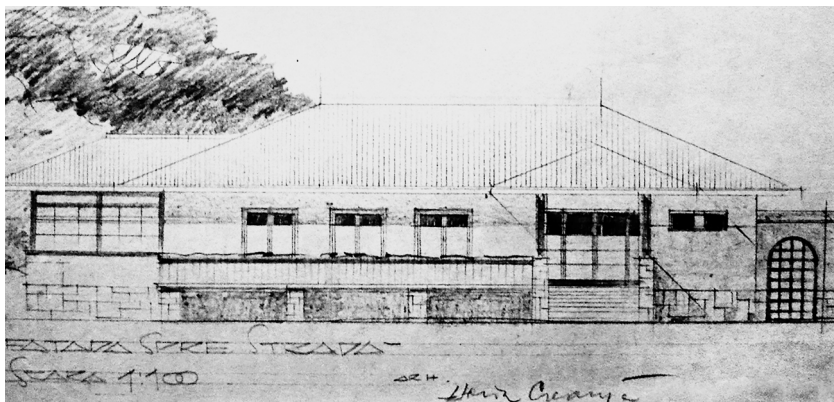
Stamatopol Villa

Vila Stamatopol was designed in a local modernist style, resulting in a synthesis of high architectural value. The modernist aesthetic is showcased through horizontal lines, corner and strip windows, asymmetry, a fluid and articulated plan, functional zoning, and the unique positioning of the greenhouse to create a standalone structure that appears to float, blending the interior with the exterior. The blending of nature with the built environment is also seen in the mezzanine balcony and the ground floor's covered terrace, both featuring a glazed wall to protect against the area's strong winds. Local architectural elements include the gabled roof with tile covering and the river stone cladding on the facades and street-facing fences.

The greenhouse on the main facade serves as a key compositional element, and the treatment of the covered terrace as a transitional space highlights the commissioners' special interest in plants and nature.

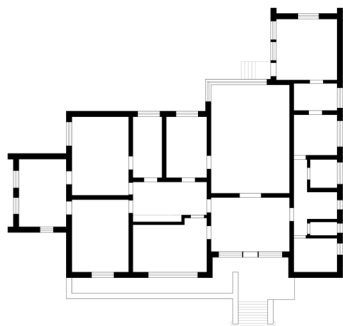

Arch. Ion Boceanu | Year: 1935 | Address: Vasile Alecsandri 7
Style: Local modernism

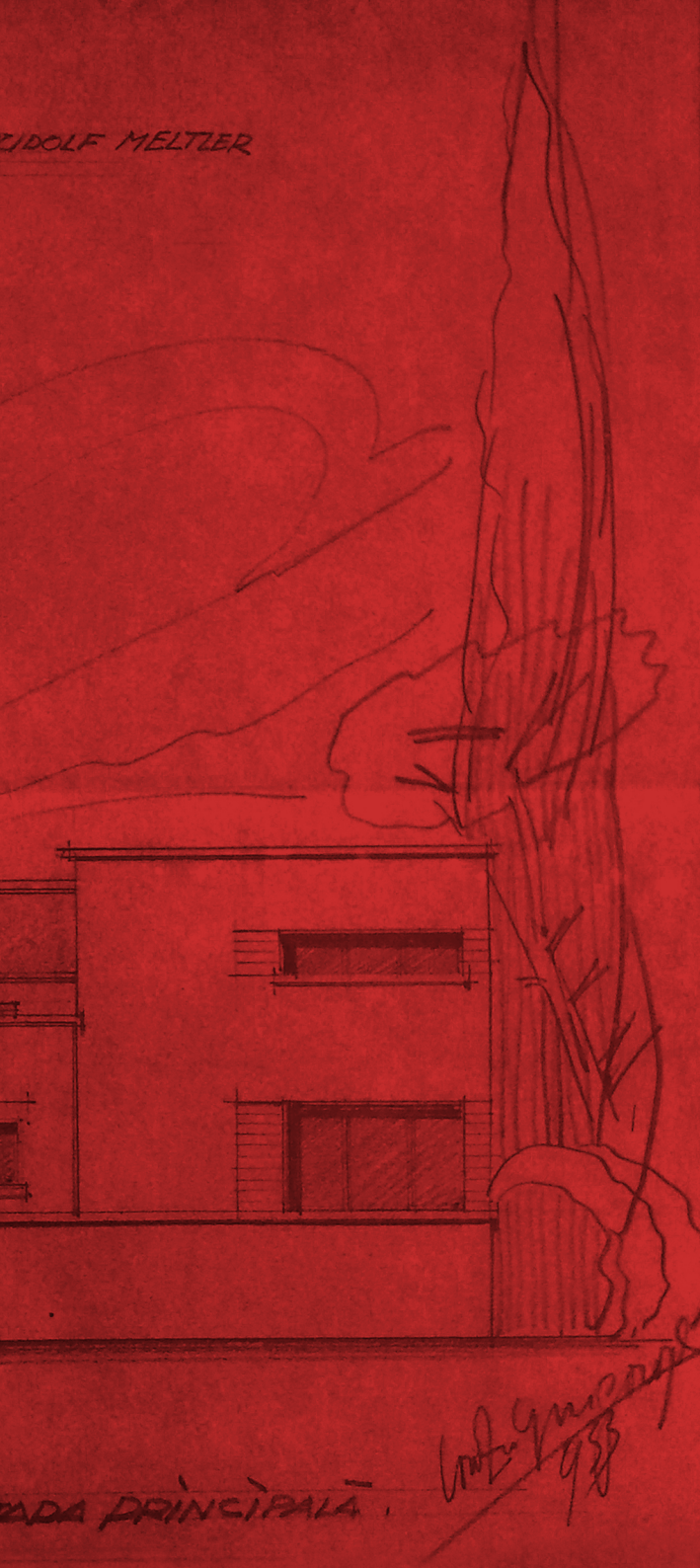
Boeru Villa

Horia Creangă, an advocate of the pure modernist style, crafted a residence infused with strong local influences: it featured a gabled roof with tiled covering and broad eaves, a base clad in river stone, an entrance marked by wooden pillars on a stone base, and a wooden balustrade on the terrace of the main facade. The modernist aesthetic is characterized by the horizontality of lines, absence of ornamentation, functional zoning with distinct facade treatments (opaque for private areas, transparent for public spaces), white facades with a smooth finish, an articulated fluid layout, corner windows, asymmetry, and a fully glazed entrance with panels in an orthogonal grid. Creangă placed significant emphasis on intermediary spaces that connected the interior with the exterior. Accordingly, the design included a covered entryway linked to a terrace, resembling a balcony. This terrace extends beyond the base, creating a distinct volume that seems to float. The two terraces on the garden-facing facades of the house enhance the connection to the outdoors, both from communal areas (like the hall and living room) and private spaces (such as bedrooms). Their glazing was likely a functional choice, tailored to the local mountainous climate known for strong winds and heavy rains. These modernist, glass-enclosed terraces serve a similar purpose to the traditional *geamlăc* (glassed-in porch), a feature often seen in local architecture.

Arch. Horia Creangă | Year: 1935 | Address: 1 Decembrie 1918 7
 Style: Local modernism

RUDOLF MELTZER

ADA PRINCIPALĂ

Prof. G. M. 1933

INSTANCES OF MINOR LOCAL MODERNISM IN CÂMPINA

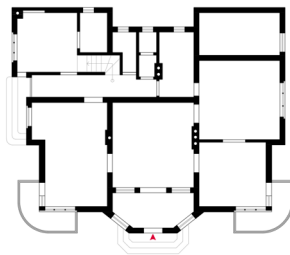
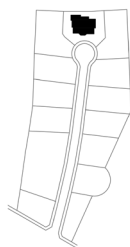
Pârvulescu House (1936) - Arch. Nicolae Finteșteanu. Address: 22 decembrie 17

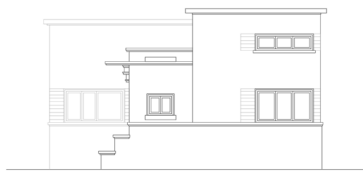

Morariu House (1946) - Arch. Alexandru Sima. Address: Mărășești 13

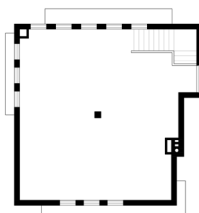

Ionescu House (1935, transformation 1941) - **Parcelarea Ciobanu** (1935-1938) - Arch. Nicolae Finteșteanu. Address: Aleea Narciselor 2, 5, 7, 8, 10, 12, 14

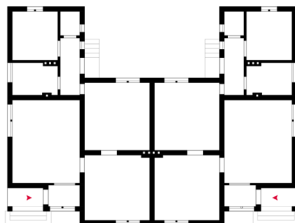
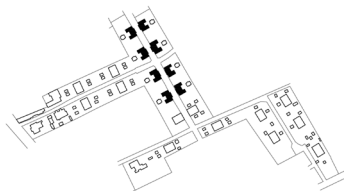

Meltzer House (1933) - Arch. Romulus Grigoropol. Address: Badea Cârțan 4

The building of the automatic telephone exchange of the Romanian Telephone Company (1939) - Arch. Constantin Nănescu. Address: Griviței 63

Bucea Colony of "Steaua Română" Society (1941) - Arch. Florica Dimitriu;
Arch. Nicolae Finteșteanu. Address: Ana Ipătescu 3-9, 6-12

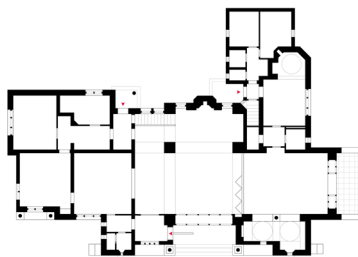

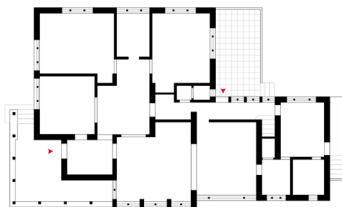
ARCH. ION BOCEANU

Câmpinița Villa (1941) - Address: Rahovei 13

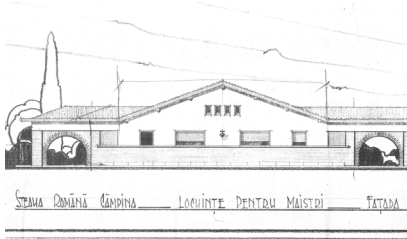
Ciobanu Villa (1935) - Address: Mărășești 20

Coc Villa (1937) Address: Simion Bărnuțiu 14

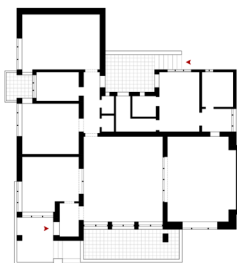

Villas for foremen at „Steaua Română” (1943)
Address: Nicolae Bălcescu 47-61

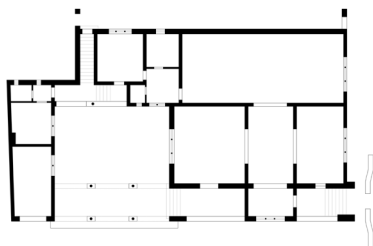

Horjea Villa (1935) - Address: Griviței 57

Angheliescu Villa (before 1875; transformation 1942)
Address: Griviței 69

Dițulescu Villa (1957)
Address: Vasile Alecsandri 2

Dovăncescu Villa (1937) - Demolished
Address: Bogdan Petriceicu Hașdeu 76

Arhitect,

Ion Boceanu

MODERNISM ASCENDS | HIDDEN MODERNISM

.

MODERNISMASCUNS.RO

ENGLISH VERSION

About Hidden Modernism

Text by arch. Andreea Boldojar

HIDDEN MODERNISM | Mapping the Hidden Modernist Heritage. Câmpina: Pilot Project is a cultural initiative with a significant research component, supported by the Romanian Order of Architects, from the Architectural Stamp Duty. The project undertakes a pilot study to create a *digital Atlas* of Romanian modernist architecture, encompassing an exhaustive mapping of modernist buildings. These range from Bauhaus to moderate Art Deco modernism, including various local adaptations of this movement. The *Mapping the Hidden Modernist Heritage - I Câmpina* project aims to unveil the yet undiscovered heritage of local modernist architecture and contextualize it with the works of acclaimed architects who have made significant contributions to local architecture. The atlas essentially serves as a monograph of the local modernist heritage, interpreted alongside local and national architectural models.

During the first research phase of the project, which focused on uncovering the local modernism in Câmpina, we uncovered a hidden heritage of modernist architectural events, marking the legacy of renowned architects. Our discoveries included works by Richard Bordenache and Horia Creangă, the latter revealed through the A.N.Ph. archives studied by Mădălin Cristian Focșa. We also found projects by Ion Boceanu in both the county archives and the Boceanu family archives, a feat made possible largely due to the dedicated efforts of his daughter, architect Suzana Avram. Other local architects, such as Romulus Grigoropol (sourced from the A.N.I.C. archive, *Colegiul Arhitecților* fund), Nicolae Finteșteanu, Florica Dimitriu, and Nicolae Grigorcea, were also identified in this phase. This extensive research shed light on exemplary instances of modernism by both renowned and local architects. It also revealed a blending of traditional ideas within the Câmpina context, seamlessly integrated into modernist designs. Furthermore, this project aimed to connect the concepts of pure modernism and the so-called 'local compromise' with other complementary instances of the same style, thus revealing a more moderate form of modernism, exemplified by either Mediterranean modernism or Art Deco modernism.

After uncovering these facets of local modernity, the hidden modernist heritage documented in the atlas was organized into several categories of importance. The atlas includes a primary category titled *Significant Instances of Local Modernism*, showcasing masterpieces by esteemed architects. This includes *the modernist villas*, described as "the main carriers of the expression of modernity" (referencing A.M. Zahariade, *Horia Creangă. O monografie*), which are a unique housing typology from the interwar period, intended to serve as prestigious representations for the commissioners.

The second category is *Instances of Minor Local Modernism*. This category includes less prominent buildings and houses that, while not exemplary of the period in their entirety, contain elements and characteristics of the style that are noteworthy within the city's context. The uncovering of these hidden modernist constructions should be understood and viewed alongside *Other Facets of Modernity*, which forms the third category in this atlas.

Câmpina and Modernity: The Historical-Architectural Context

Text by Mădălin-Cristian Focșa

The city of Câmpina in Prahova County, Romania, is uniquely defined by two key elements: its history as a former customs town and its development driven by the oil industry. The customs trade, while only bringing national fame towards the end of the modern era, is crucial to Câmpina's identity. This trade influenced both the emergence of the settlement in the 15th century and its urbanization in the 18th century. Consequently, Câmpina boasts at least two and a half centuries of urban history. The term *târg*, market town, used in the past, referred not to an intermediate status between a village and a city but to a settlement hosting a market, whether rural or urban.

The second defining element, the oil industry, catapulted Câmpina onto the global economic stage over a century ago. This led to a socio-economic boom in the pre-war era and a remarkable cultural development during the interwar period, both of which continue to shape the city's character.

At the end of the 19th century, the burgeoning oil industry transformed Câmpina into a cosmopolitan hub, drawing experts from across Europe and beyond. This period in Câmpina's history mirrors the American oil rush in Pennsylvania, marked by rapid growth and prosperity. This wealth facilitated the creation of high-quality architecture, initially designed by foreign architects educated in Western schools. Historicist architectural styles, popular throughout the 19th century, were at their peak. The city retains several buildings from this vibrant era, showcasing styles such as Neoclassical (predominantly in the eclectic Beaux-Arts school), Neo-Romanesque, Neo-Germanic, Neo-Gothic, and Neo-Baroque.

An intriguing aspect of Câmpina's architecture is the coexistence of these historicist buildings with pioneering architectural designs. For instance, a unique vacation villa from 1898, featuring avant-garde design for its time, still stands in the city center. The era's industrial architecture, especially in the "Fin de siècle" style using exposed brick, is also a testament to Câmpina's oil-driven industrial past.

The middle-class architecture of the time embraced the eclectic "Little Paris" style, characteristic of the Old Kingdom (Wallachia, Moldavia, and, after 1859, Dobrogea), blending Art Nouveau accents with simplified neo-classical or neo-baroque elements. Many streets in Câmpina still feature such houses, although they are increasingly altered by unsuitable renovations.

The eclectic phenomenon, influenced by the Parisian school, also sparked the development of the Romanian national style, pioneered by Ion Mincu's school, around the turn of the 19th and 20th centuries. This style's evolution is evident in Câmpina, from its early phase, which leaned towards Neoclassicism, through its mature phase, rich with varied examples, to its later phase marked by modernist influences. In Câmpina, the national style's mature phase coincided with the city's fourth urban development stage - a balanced, qualitative phase, enhanced by the gas supply network. This period saw the construction of the first monumental building for the first high school in the Prahova Valley, deliberately designed in the national style by the county's best architect, symbolizing its representative importance.

It's important to highlight the remarkable works of architects who blended the national style with the new modernist movement emerging in the 1920s. Toma T. Socolescu, a prominent figure in the national style, masterfully combined Art Deco modernism with the national style in Câmpina. Further developments were made by Ion Boceanu (1903-1990), one of the most original Romanian architects of all time. Boceanu's work in Câmpina during the 1930s and 1940s, particularly in individual residential architecture, integrated modernist principles with rustic Carpathian inspirations, resulting in a unique style that was harmoniously in tune with its surroundings.

Other notable architects, like Horia Creangă, Gheorghe Trifu, Florica Dimitriu, and Nicolae Finteșteanu, also contributed interesting buildings in this style. Architects like Franz Emil Appel, Nicolae Grigorcea, and Richard Bordenache, brought influences from Mediterranean-Balkan and transcontinental sources.

Richard Bordenache made a significant impact on modernism, subtly incorporating traditional elements in his designs, exemplified by the Steensballe villa (1936), now a historic monument. The Art Deco movement also made strides towards pure modernism, with architects like Romulus Grigoropol skillfully using decorative elements in both pre-modernist and pure modernist styles.

Finally, the actual modernist style, or Bauhaus, emerged in Câmpina in the early 1930s. It quickly gained popularity among the city's elite, especially petroleum engineers, who sought out top architects for their projects. Ion Boceanu, then a young architect, was pivotal in this movement, creating designs that were both innovative and reflective of his distinctive style. Along with Boceanu, architects like Nicolae Finteșteanu, Gheorghe Audisio, and Constantin Nănescu, played a crucial role in advancing modernism in Câmpina.

At the boundary of modernism lies the style of refined classicism (also known as classicizing modernism), which reached Câmpina, despite being more characteristic of larger cities. This style is known for its monumental architecture, and in Câmpina, it emerged during the authoritarian regimes of the 1930s and 1940s. During this time, the local oil wealth, sometimes verging on opulence, created the perfect conditions for grand, high-quality architecture, leading to the construction of opulent headquarters for major industrial companies.

After communism took hold, the influence of modernism in Câmpina became less pronounced compared to other areas. From the 1950s, the most notable example is the IFET building (designed by Ion Boceanu in 1957), which exhibits elements of the era's socialist classicism and retains Art Deco influences, along with the architect's personal imprint. Another notable structure is the post-war modernist building of the Electromontaj company on Golești Street, a testament to quality modern architecture.

The architectural evolution in Câmpina was significantly shaped by the unique economic circumstances of the region, particularly its ties to the oil industry. The city's modern character has been deeply intertwined with the petroleum sector, around which life in Câmpina revolved throughout the 20th century. Especially in the vibrant pre-war period, Steaua Română, the country's largest oil company, had its main industrial base in Câmpina. The company's activities centered around its sizable and modern refinery, a symbol of pride in the Old Kingdom. This refinery was the lifeblood of modern Câmpina, shaping its development and growth.

The influence of Steaua Română extended to urban housing policies as well, leading to the creation of various housing developments for its diverse workforce, including engineers, officials, drill masters, refiners, and workers. These developments, referred to as "colonies" at the time, were systematic divisions of land with standard buildings, catering to the needs of employees from different sectors of the company. Similar housing areas were also established by other companies in the region. Finally, private initiatives also led to the development of some more or less systematic housing plots during the interwar period.

This context highlights the vulnerability of Câmpina's modernist heritage. Despite the built environment lending a distinct identity to the city, it is not adequately appreciated, preserved, or protected. For instance, only about a tenth of the buildings that would qualify are actually listed as historical monuments. This is due to a lack of comprehensive assessment and understanding. Even with current urban regulations and a designated large protected built area, there are ongoing interventions that contravene local urban planning rules. These often involve alterations to facades, surroundings, and fences, undermining the authenticity, harmony, and appeal of the buildings, and gradually diminishing the cultural and aesthetic value of the city. In recent years, some valuable structures have been lost, lacking effective protection and recognition of their worth, a gap exacerbated by insufficient research.

PHILIPPIDE VILLA

Text by arch. Ștefana Pascu-Nica

Address	Mărășești, No. 16
Name	Philippide Villa
Architect	Ion Boceanu
Year of Construction	1933
Style	Modernism
Style Elements	Pure volumes, smooth white facades devoid of decorative elements, corner and strip windows, and asymmetry. The fluid layout includes functional zoning, evident in facade markings. The upstairs terrace slides in two directions from the main volume, creating an intermediate space between the interior and exterior.
Current Condition	Good, without major interventions. The original spatial configuration and most of the original finishes are preserved.
Commissioner	Ștefan Philippide
Building Height Regulation	Partial basement + Ground floor
Built Area	143 sqm
Land Area	1400 sqm (808 sqm courtyard and 449 sqm garden)
Initial Functions	Ground Floor: vestibule, hall and dining room, corridor, 2 bedrooms, storage room, bathroom, restroom, pantry, kitchen, storage room, attic staircase, basement staircase, service staff room, service access, covered terrace. Basement: service staircase, corridor, restroom, laundry room, cellar, technical room. Attic: storage room, drying room, technical room, service staircase.
Initial Utility Connections	Electricity, running water, sewage, natural gas.
Building Program	Private Residential
Construction Value	-
Permit	No. 1783/24.07.1933
Protection Status	Located in the Protected Area of the historic monument Steensballe Otto Villa, LMI code 2015 PH-II-m-B-16397. Included in the Protected Area with historical and architectural value, defined by the Câmpina General Urban Plan (chapter I, point 5.1).

Designed in the Modernist style by architect Ion Boceanu, the Philippide Villa was constructed in 1933 at No. 16 Mărășești Street. It showcases Modernist aesthetics with its pure volumes, horizontal lines, smooth white facades, and a total absence of decorative elements. Features like corner and strip windows, asymmetry, and a fluid, articulated plan reflect this style. The villa's functional zoning is highlighted by the glazed vestibule, which slides away from the main volume to create an independent, floating-like space that acts as a transitional area between the interior and exterior. This fully glazed vestibule, reminiscent of a glassed-in porch, also serves as a response to the local climate challenges of strong winds and heavy rainfall.

Art Deco influences are evident in the stepped recesses and the design of the vestibule's metal joinery. The gabled roof, discreetly masked by attic spaces, is a structural element typical of the local area, essential for managing significant precipitation in this hilly region. The villa's fence, likely original, features metal grilles with repetitive geometric patterns, aligning with the Art Deco aesthetic.

NEGOESCU VILLA

Text by arch. Ștefana Pascu-Nica

Address	Ion Câmpineanu, No.6
Name	Vila Negoescu I
Architect	Ion Boceanu
Year of Construction	1933
Style	Modernism
Style Elements	The design showcases "pure" volumes, smooth white facades devoid of decorative elements, corner and strip windows, and asymmetry. The fluid layout includes functional zoning, evident in facade markings (opacity for private spaces, transparency for public areas). The upstairs terrace slides in two directions from the main volume, creating an intermediate space between the interior and exterior.
Current Condition	Good, without major interventions at the facade level. All original woodwork is preserved.
Commissioner	Maria and Vasile Negoescu
Building Height Regulation	Basement+Ground Floor+1st Floor
Built Area	117 sqm
Land Area	-
Initial Functions	Ground Floor: vestibule, office, hall and dining room, main staircase, pantry, restroom, kitchen, 2 storage rooms, service staircase, corridor, service staff room, service access. First Floor: bedrooms, a bathroom, main staircase, service staircase.
Initial Utility Connections	-
Building Program	Private Residential
Construction Value	-
Permit	no. 3070 /11.10.1933
Protection Status	Included in the protected area with historical and architectural value, defined by the Câmpina General Urban Plan (chapter I, point 5.1).

In 1933, engineer Negoescu's family constructed their residence at Ion Câmpineanu Street, No. 6, based on the architectural plans of Ion Boceanu. The Negoescu I villa stands on a plot nestled within a sweeping curve, almost at a right angle, along Câmpineanu Street. This unique positioning allows all the building's facades to be prominently visible from the street.

Negoescu I villa is a prime example of Modernist architecture in Câmpina, embodying the style's distinctive features: the interplay of 'pure' volumes, smooth white facades, a lack of decorative elements, corner and strip windows, and asymmetrical design. The layout is fluid and well-articulated, with a clear zoning of functions that is reflected on the facades — private spaces are opaque, while public areas are transparent. A notable feature is the upstairs terrace, which extends in two directions away from the main structure, forming a standalone space that bridges the interior with the exterior. Additionally, an Art Deco-inspired touch is evident in the semi-cylindrical extension marking the dining room on the western facade with surrounding windows.

VARTIC VILLA

Text by arch. Ștefana Pascu-Nica

Address	Plevnei, No. 23 (originally Plevnei, No. 29)
Name	Vartic Villa
Architect	Ion Boceanu
Year of Construction	1935
Style	Modernism
Style Elements	The play of pure volumes, horizontal lines, white facades with smooth finishes, complete absence of decorative elements, strip windows, asymmetry, fluid and articulated plan, functional zoning, and their marking on facades.
Current Condition	With modifications that compromise the building's stylistic integrity
Commissioner	Liseta and Constantin Vartic
Building Height Regulation	Partial basement + Ground floor
Built Area	216 sqm
Land Area	880 sqm (304 sqm courtyard and 320 sqm garden)
Initial Functions	Ground Floor: vestibule, hall and dining room, terrace, office, bedroom, balcony, bathroom, service room, corridor, staircase, sanitary group, kitchen, storage room, pantry, service access. Basement: cellar, laundry room, restroom, staircase, corridor Attic: living room, storage room
Initial Utility Connections	Electricity, running water, sewage, natural gas
Building Program	Private residential
Construction Value	-
Permit	No. 1274/25.05.1935
Protection Status	Included in a Protected Area with historical and architectural value, defined by the Câmpina General Urban Plan (chapter I, point 5.1).

In 1935, Elisabeta and Constantin Vartic built their modernist-style home at 29 Plevnei Street (now no. 23), following architect Ion Boceanu's designs. The house exhibits key modernist elements: pure volumes, horizontal lines, smooth white facades, an utter absence of decorative elements, strip windows, asymmetry, a fluid and articulated layout, and functional zoning evident on the facades, marked by opacity for private areas and transparency for public spaces. A standout feature of the Vartic house is its semi-circular curved facade on the building's western side. This Art Deco-influenced element (streamline moderne style), featuring strip windows, along with the glassed-in terrace facing the courtyard, creates a seamless transition between the interior and exterior.

True to the local character of Câmpina's modernist buildings, the house also features a gabled roof, hidden from street view, blending traditional elements with modern design.

MANUGHEVICI VILLA

Text by arch. Ștefana Pascu-Nica

Address	Mărășești, No. 32
Name	Manughevici Villa
Architect	Ion Boceanu
Year of Construction	1933
Style	Modernism
Style Elements	The play of pure volumes, white facades with smooth finishes, complete absence of decorative elements, corner windows, strip windows, asymmetry, fluid and articulated plan, functional zoning.
Current Condition	The building's condition is satisfactory in terms of the facades, but it has undergone modifications that compromise its stylistic integrity.
Commissioner	Iacob Manughevici
Building Height Regulation	Partial basement+Ground floor+Partial 1st floor
Built Area	148 sqm
Land Area	1235 sqm (594 sqm courtyard and 500 sqm garden)
Initial Functions	Ground Floor: vestibule, hall and dining room, covered terrace, bedroom, hallway and staircase, bathroom, restroom, kitchen, service staff room, service access. First Floor: hallway and staircase, study room, terrace, technical/storage space. Basement: staircase, technical room/laundry, cellar
Initial Utility Connections	Electricity, running water, sewage, natural gas
Building Program	Private residential
Construction Value	-
Permit	No. 917 / 05.05.1933
Protection Status	Included in the Protected Area with historical and architectural value, defined by the Câmpina General Urban Plan (chapter I, point 5.1).

Designed by architect Ion Boceanu, Manughevici Villa was constructed in 1933 at 32 Marasesti Street. This villa exemplifies modernist architecture, showcasing key style elements such as pure volumes, smooth white facades, a complete lack of decorative elements, corner and strip windows, asymmetry, and a fluid, articulated layout with clear functional zoning. The semi-circular, Art Deco-inspired covered terrace on the southwest facade serves as a transitional feature between the interior and exterior. This terrace is uniquely covered by a thin, cantilevered concrete slab. The house also includes a gabled roof, hidden from street view, a necessary feature in the hilly area prone to significant rainfall. Currently, the building's facades are preserved.

On the ground floor, the original wooden window frames and shutters remain intact. However, recent modifications include the installation of PVC windows on the upper floor and a semi-cylindrical polycarbonate awning above the terrace exit. Additionally, the upper floor now has a gabled roof, visible and merging two volumes that were originally of different heights, altering the building's initial volumetric logic. The stylistic integrity of the Manughevici house is further impacted by the removal of the semi-circular terrace on the southwest facade, now replaced with an enclosed orthogonal structure featuring randomly arranged openings of various sizes.

SCHEDIVETZ VILLA

Text by arch. Ștefana Pascu-Nica

Address	Mărășești, No. 28 (originally Mărășești, No. 16)
Name	Schedivetz Villa
Architect	Ion Boceanu
Year of Construction	1933
Style	Modernism
Style Elements	The play of pure volumes, white facades with smooth finish, complete absence of any decorative elements, corner windows, strip windows, asymmetry, fluid and articulated plan, functional zoning and its marking on facades (opacity for private spaces and transparency for public spaces), sliding of the vestibule relative to the main volume to create a standalone volume that appears to float; the marking of the hall in the western facade through a semi-cylindrical volume with windows all around.
Current Condition	Good, with interventions on the facades that do not affect the stylistic integrity of the building.
Commissioner	Coloman Schedivetz
Building Height Regulation	Basement+Ground floor+1st floor
Built Area	108 sqm
Land Area	1260 sqm
Initial Functions	Ground Floor: vestibule, hall, office, dining room, restroom, kitchen, storage room, pantry, service staff room, staircase, corridor, service access First Floor: 3 bedrooms, a terrace, a bathroom, restroom, a service staff room, a corridor, staircase. Basement: staircase, a corridor, 2 cellar rooms, laundry room, technical room.
Initial Utility Connections	-
Building Program	Private residential
Construction Value	-
Permit	-
Protection Status	Included in the Protected Area with historical and architectural value, defined by the Câmpina General Urban Plan (chapter I, point 5.1).

Vila Schedivetz was designed in a modernist style, featuring all the hallmark elements of this aesthetic: pure volumes, smooth white facades, a complete absence of decorative elements, corner and strip windows, asymmetry, a fluid and articulated layout, and functional zoning evident on the facades, marked by opacity for private spaces and transparency for public ones. The vestibule is distinctively positioned away from the main volume, creating an independent structure that seems to float. Incorporating an Art Deco inspiration, the hall on the western facade is highlighted by a semi-cylindrical volume with windows all around. This design allows the interior space to seemingly extend outward, softening the divide between the building and its natural surroundings.

STEENSBALLE I VILLA

Text by arch. Andreea Boldojar
and arch. Ștefana Pascu-Nica

Address	Mărășești 18 (originally Mărășești 5)
Name	Steensballe I Villa
Architect	Richard Bordenache
Year of Construction	1936
Style	Modernism with local elements and Mediterranean influences
Style Elements	-
Current Condition	Very good
Commissioner	Otto Steensballe and Grace O. Steensballe
Building Height Regulation	Ground floor + 2 Floors + Attic
Built Area	340 sqm
Land Area	802 sqm
Initial Functions	-
Initial Utility Connections	Electricity, running water, sewage, natural gas
Building Program	Private residential
Construction Value	Valued at 18,000,000 Lei
Permit	No. 945/06.04.1936
Protection Status	Historical monument in the LMI 2015, position 454, code PH-II-m-B-16397

In the 1920s, at 18 Mărășești Street in Câmpina, the Steensballe family commissioned architect Richard Bordenache to design two houses. The first villa, completed in 1936, was initiated by Grace Steensballe, who sought city approval for a 340 sqm house spanning four levels: ground floor, two upper floors, and an attic. Although the construction permit for the second villa remains undiscovered, a 1948 construction bulletin indicates that this additional residence was constructed in 1938.

As we stroll down Mărășești Street, taking in the villas modestly situated side by side, each confidently facing the public space, we notice a distinct exception to this ingrained urban rule: a retreat created by a meticulously designed garden set back from the line of buildings. Standing against this garden's backdrop is a detached, imposing villa, which more closely resembles an Italian villa or *palazzetto*, carefully integrated into the residential tapestry of Câmpina, asserting a significantly bolder urban presence.

This villa's inclusion in Mediterranean modernism is attributed to features such as horizontally tiered volumes, the addition of translated volumes to the structure, and undecorated facades. The windows are strategically placed to form a horizontal band, contributing to functional zoning marked on the facades, which varies from opaque or intermediary layers for private spaces to transparency for public ones. The building's asymmetry—a contrast to traditional Italian residential styles—features undecorated, smooth facades. Overall, the house's aesthetic leans towards a modernist interpretation of Italian influences, fitting comfortably within a Mediterranean modernism infused with local elements. Its modernity is also reflected in the delicate adaptation of local residential typologies and regional elements, subtly woven into the simple volumetric design, such as the wooden veranda on the second-floor terrace or the four arched windows with intermediate columns of Mediterranean influence.

STEENSBALLE II VILLA

Text by arch. Andreea Boldojar
and arch. Ștefana Pascu-Nica

Address	Mărășești 18 bis
Name	Steensballe II Villa
Architect	Richard Bordenache
Year of Construction	1938
Style	Modernism with local elements and Mediterranean influences
Style Elements	-
Current Condition	Very good
Commissioner	Otto Steensballe and Grace O. Steensballe
Building Height Regulation	Basement+Ground floor+1st floor+Attic
Built Area	246,8 sqm
Land Area	802 sqm
Initial Functions	-
Initial Utility Connections	Electricity, running water, sewage, natural gas
Building Program	Private residential
Construction Value	-
Permit	-
Protection Status	Located in the Protected Area of the historic monument Steensballe Otto Villa, LMI code 2015 PH-II-m-B-16397; Included in the Protected Area with historical and architectural value, defined by the Câmpina General Urban Plan (chapter I, point 5.1).

Parallel to and contrasting with Steensballe I Villa, the public presence of Steensballe II Villa remains concealed, only revealed in relation to the first villa through a path meticulously designed across the rear of the Steensballe property. Once unveiled, its presence is equally grand as its counterpart. However, this villa strays from the *palazzetto* typology, aligning more closely with the traits of moderate Mediterranean modernism, akin to Vila Elian (Aleea Școlii No. 4) designed by architect Nicolae Grigorcea.

Similar to Steensballe I Villa, the building's perception is intertwined with its front garden, which serves as an elevated base, leading to the main entrance via a deliberately planned axial pathway. The external perception of the façades describes a moderate presence with an extraordinarily simple and sincere volumetry, perhaps betraying a moderate functionalism by announcing the functions of the interior rooms in the façade, which can be interpreted as a very discreet reference to functionalist modernism. Key modernist elements include functional zoning marked on facades, construction asymmetry, and unadorned, smooth facades.

In terms of overall exterior aesthetics, the house leans towards modernity with Italian influences, fitting seamlessly into the genre of moderate Mediterranean modernism. This modernity is also evident in the delicate incorporation of residential typologies and Mediterranean elements into the simple volume of the building, such as the exposed brick framing and arches above openings, revealing the hidden brick structure in the facade. While the exterior is defined by the path's axiality and the facade's integrity, the interior journey becomes dynamic. As Prof. Ana-Maria Zahariade notes, the house offers a spatial richness, reminiscent of the sequential spatial planning in Adolf Loos's *raumplan*, featuring dynamic cross-sections and staggered floor levels.

ELIAN VILLA

Text by arch. Ștefana Pascu-Nica

Address	Aleea Scolii, no. 4 (initially Plevnei, no. 29, later Plevnei, no. 23A)
Name	Elian Villa
Architect	Nicolae Grigorcea
Year of Construction	1937
Style	Modernism with local characteristics and Mediterranean influences
Style Elements	Modernism: the horizontal orientation of lines, the arrangement of windows in a band, asymmetry, the sliding of the terrace relative to the main volume, creating a standalone space that serves as an intermediary between the interior and exterior, zoning of functions with distinct markings on the facades, (opacity for private spaces and transparency for public spaces), free, fluid, articulated plan (as much as the construction material allowed: brick). Local Architectural Influences: gabled roof with tile covering (original project), facades finished with textured plaster and cladding in brick and river stone. Moorish-Florentine influences are evident in several design elements, including the columns with simplified capitals on the upper floor terrace, windows adorned with grilles, tiled window sills, and exposed wooden beams along the facades.
Current Condition	Below average condition, with deterioration resulting from lack of maintenance. The window joinery and exterior finishes are original, except for the roofing, which has been replaced. A small addition has been built onto the ground floor's west side, obstructing the dining room window. The property is currently uninhabited.
Commissioner	Ion Elian (Engineer)
Building Height Regulation	basement+ground floor+1st floor
Built Area	124 sqm
Land Area	
Initial Functions	Ground Floor: vestibule, dining room, hall, office, main staircase, restroom, kitchen, staff room and bathroom, service staircase and service access. First Floor: 3 bedrooms, a terrace, a bathroom, a hallway and the main staircase, service staircase, 2 storage rooms, and a small balcony. Basement: service staircase, a corridor, laundry room, 2 cellar rooms, and a restroom.
Initial Utility Connections	Electricity, running water, sewage, natural gas.
Building Program	Private residential
Construction Value	300 000 lei
Permit	no. 1348/26.06.1937
Protection Status	No

Elian Villa was designed in a modernist style, infused with local characteristics and Mediterranean influences. The modernist style is evident through features such as the horizontal lines, the band-like arrangement of windows, asymmetry, and the sliding of the terrace relative to the main volume, creating a distinct space that acts as an intermediary between the interior and exterior. This is complemented by the functional zoning and its representation on the facades, marked by opacity in private areas and transparency in public or representational spaces, all within a free, fluid, and articulated plan. Local style elements incorporated into the design include a gabled roof covered with tiles, as specified in the original plans, and facades finished with textured plaster and claddings of brick and riverstone. The Moorish-Florentine influences are manifested in the column with a simplified capital at the upper terrace level, windows equipped with grilles, sills adorned with tiles, and visible wooden beams, which emphasize the structure on the facades.

Headquarters of the Savings, Credit, and Assistance House for the Staff of the "Steaua Română" Society

*Text by arch. Ștefana Pascu-Nica
and Mădălin Cristian Foțșă*

Address	Schelelor Street, No. 1 (originally Carol I Street, later Unirii Street, No. 1)
Name	Headquarters of the Savings, Credit, and Assistance House for the Staff of the "Steaua Română" Society
Architect	Nicolae Fintesteanu (initial construction), Ion Boceanu (expansion)
Year of Construction	1937, respectively 1948
Style	Modernism with local influences
Style Elements	Modernism: play of pure volumes, horizontal lines, white facades with predominantly smooth finishes, corner windows, strip windows, asymmetry, free and fluid plan. Elements of native architecture: tower's volumetry, brick cladding on facades, and gabled roof solution for covering the volumes.
Current Condition	With modifications that compromise the building's stylistic integrity
Commissioner	The Savings, Credit, and Assistance House for the Staff of the "Steaua Română" Society, Câmpina
Building Height Regulation	Ground floor
Built Area	149 sqm
Land Area	-
Initial Functions	Vestibule, waiting room, cashier's area, office for staff, council room, corridor, restroom, automatic room, telephone room, secondary access
Initial Utility Connections	Running water from own source
Building Program	Private institutional
Construction Value	350,000 lei for the 1937 construction 50,000 lei for the 1948 expansion
Permit	No. 255/9.02.1937, respectively 14319/18.03.1948
Protection Status	No

Nicolae Fintesteanu designed the headquarters of the Savings, Credit, and Assistance House for the Staff of the "Steaua Română" Society in a modernist style, incorporating local influences and Art Deco elements. The modernist design featured pure volumes, horizontal lines, predominantly smooth-finished white facades, corner and strip windows, asymmetry, and a fluid, unrestricted layout, constrained only by the use of brick as the construction material. Art Deco features are seen in the lightning rod, the building's stepped recesses, and the entrance marked by a quarter-circle glazed vestibule. Unique is the thin concrete slab in a quarter-circle shape, forming the roof over the steps to the main entrance, supported by a single pillar. Elements of native architecture include the tower's volumetry, brick cladding on the facades, and the gabled roof solution covering the volumes, a response to the submontane climate with significant precipitation.

C. GHEORGHIU VILLA

Text by arch. Ștefana Pascu-Nica

Address	Grivitei, no. 31 (initially Grivitei, no. 52 bis)
Name	C. Gheorghiu Villa
Architect	Romulus Grigoropol
Year of Construction	1933
Style	Modernism with Art Deco elements
Style Elements	Modernism: white facades with predominantly smooth finishes, corner windows, porthole windows, asymmetry, fluid and articulated plan, zoning of functions. Art Deco: tiered setbacks, a diagonally truncated corner deliberately oriented towards the garden, curved balcony, pergola at the upper floor, decorative bands with horizontal grooves extending from the windows, a decorative panel on the north facade, decorative frieze at the level of the terraced roof, and various decorative ironwork elements (grille for the peephole of the entrance door, balustrades with horizontal bars, balustrades with grilles featuring geometric motifs, and the lightning rod), fencing with straight and wavy horizontal bars made of wrought iron).
Current Condition	The building's exterior has been significantly compromised by recent, inadequate renovations
Commissioner	Constantin Gheorghiu
Building Height Regulation	Basement+ground floor+1st floor
Built Area	103 sqm
Land Area	700 sqm
Initial Functions	Ground Floor: vestibule, hall and dining room, terrace, living room, corridor, main staircase, kitchen, pantry, restroom, basement access staircase, service access. First Floor: 3 bedrooms, terrace, balcony with pergola, bathroom, restroom, hallway, main staircase, attic access staircase Basement: basement access staircase, a corridor, staff room, laundry room, cellar, and garage.
Initial Utility Connections	Electricity, running water, sewage, natural gas.
Building Program	Private residential
Construction Value	-
Permit	no. 3431/21.11.1933
Protection Status	Included in the Protected Area with historical and architectural value, defined by PUG Câmpina (Chapter I, Section 5.1.)

Romulus Grigoropol designed the C. Gheorghiu Villa in a modernist style with Art Deco elements. The modernist aesthetic was evident through the white facades with a predominantly smooth finish, corner windows, porthole windows, asymmetry, a fluid layout, and functional zoning. The Art Deco motifs included tiered setbacks, a diagonally truncated corner deliberately oriented towards the garden, the curved balcony, the pergola at the upper floor, decorative bands with horizontal grooves extending from the windows, the decorative panel on the north facade, the decorative frieze at the level of the terraced roof, and various decorative ironwork elements (grille for the peephole of the entrance door, balustrades with horizontal bars, balustrades with grilles featuring geometric motifs, and the lightning rod). Even the fence, which still exists today, incorporates grilles with straight and wavy horizontal bars made of wrought iron. It is also important to note the low height of the fence, a picturesque element that indicates openness to the town and allows for an unobstructed view of the building. Thus, the house and its courtyard become an integral part of the public space's image. An important element of the local architecture is the sloped roof. While it's not visible from street, its presence is crucial in this hilly region known for significant rainfall.

PATRICHI VILLA

Text by arch. Ștefana Pascu-Nica

Address	Grivitei, no. 68
Name	Patrichi Villa
Architect	Romulus Grigoropol
Year of Construction	1934
Style	Modernism with Art Deco elements
Style Elements	<p>Modernism: white facades with predominantly smooth finishes, corner windows, band windows, porthole windows, asymmetry, a fluid and articulated plan, and functional zoning.</p> <p>Art Deco elements: tiered setbacks, curved balconies, pergolas at the upper floor, decorative bands with horizontal striations extending from the windows, telescopic frames, a decorative panel on the north facade, a decorative frieze at the terraced roof level, and various ornamental ironwork pieces.</p> <p>Classical influences: attached pilasters spanning almost the entire height of the building and the pilasters and small columns with stylized bases and capitals at the attic level.</p>
Current Condition	Very good, recently restored while preserving the style elements.
Commissioner	Constantin Patrichi
Building Height Regulation	basement+ground floor+1st floor
Built Area	100 sqm
Land Area	220 sqm
Initial Functions	<p>Ground floor: vestibule, hall and dining room, balcony, living room, corridor and main staircase, kitchen, pantry, restroom, basement access staircase, service access.</p> <p>First floor: 3 bedrooms, balcony with pergola overlapping the balcony below, bathroom, sanitary group, hallway and main staircase, attic access staircase.</p> <p>Basement: basement access staircase, corridor, staff room, laundry room, storage room, cellar, garage.</p>
Initial Utility Connections	Electricity, running water, sewage, natural gas.
Building Program	Private residential
Construction Value	-
Permit	-
Protection Status	No

In 1933, architect Romulus Grigoropol designed his second residential project on Griviței Street, commissioned by Constantin Patrichi. Interestingly, the two villas, not only shared the same street but were also twin structures, almost mirror images of each other, and both were owned by directors of the PTT Office in Câmpina. This villa, like its counterpart, showcased a modernist style blended with Art Deco elements.

The modernist aesthetic of the design is clearly visible in its white facades, which are predominantly smooth. Currently, the areas that were originally intended to have a smooth finish now feature a stamped plaster finish. The building also features corner and band windows, porthole windows, asymmetry, a fluid and well-articulated layout, and clearly zoned functions.

Art Deco characteristics are apparent in the tiered setbacks, curved balconies, and the pergola on the upper floor. Decorative horizontal bands extend from the windows, complemented by telescopic frames and a decorative panel on the north facade. The decorative frieze at the terraced roof level and various ornamental ironworks, like the

rainbow motif on the entrance door and horizontal bar balustrades, add to the building's Art Deco influences.

The villa's fence, still intact today, includes grilles with straight and wavy horizontal wrought iron bars. The low height of the fence towards the public space is a remarkable feature that signifies openness to the city, allowing an unobstructed view of the building. Thus, the house and its courtyard seamlessly integrate into the public space's aesthetic.

The classical influences are marked by the pilasters that extend almost to the building's full height and the attic-level pilasters and small columns with stylized bases and capitals.

Additionally, elements of local architecture are present, such as the stamped plaster, likely added during construction, and the gabled roof, which, although not visible from street level, is essential in this hilly and rainy region.

PRODROM VILLA

Text by arch. Ștefana Pascu-Nica

Address	Griviței, no. 93
Name	Prodrom Villa
Architect	Unknown
Year of Construction	1933
Style	Modernism
Style Elements	The interplay of pure volumes, white facades with smooth finishes, horizontal lines, corner windows, band windows, asymmetry, a fluid and articulated plan, functional zoning and its representation on facades (opacity for private spaces and transparency for public spaces), glazed vestibule.
Current Condition	Uninhabited - in an advanced state of decay
Commissioner	Ioan Prodrom
Building Height Regulation	basement+ground floor+1 partial floor
Built Area	approx. 220 sqm
Land Area	1325 sqm
Initial Functions	Ground Floor: vestibule, hall and dining room, office, 2 bedrooms, bathroom, restroom, kitchen, pantry, corridor, service staircase and access, terrace. First Floor: service staircase, corridor, 3 rooms for service staff Basement: service staircase, corridor, laundry room, cellar, technical room.
Initial Utility Connections	Electricity, running water, sewage, natural gas
Building Program	Private residential
Construction Value	-
Permit	-
Protection Status	The villa is situated within the protection area of the historic monument Steensballe Otto Villa, registered under LMI code 2015 PH-II-m-B-16397. It is also included in the Protected Area of historical and architectural significance as defined by the PUG Câmpina, specifically in Chapter I, Section 5.1.

Stylistically, Prodrom Villa stands out as an exceptional example of modern architecture. Its aesthetic is marked by a play of pure volumes, horizontal lines, white facades with smooth finishes, corner and band windows, asymmetry, a fluid and articulated layout, and the zoning of functions visibly indicated on the facades. The fully glazed vestibule, bridging the exterior and interior, also addresses the local climate challenges of strong winds and heavy rain. This vestibule, with its extensive glass surfaces, serves a purpose similar to storm windows, a feature often used in local architecture.

One of the most intriguing features is the L-shaped plan, with the hall situated at the intersection of the two wings, serving as the living hub and a family gathering space. Drawing inspiration from Art Deco, the hall's facade is curved into a quarter-circle and almost entirely glazed, seamlessly connecting the building's two arms and opening up to the expansive terrace that flanks them. The Prodrom Villa's truncated volume is further enhanced by other Art Deco elements, such as the grooved decorative friezes at the attic levels and the stepped setback motif.

STAMATOPOL VILLA

Text by arch. Ștefana Pascu-Nica

Address	Vasile Alecsandri Street, No. 7 (originally Băicoianu Street, No. 9 bis)
Name	Stamatopol Villa
Architect	Ion Boceanu
Year of Construction	1935
Style	Modernism with local characteristics
Style Elements	Modernism: horizontal lines, corner windows, strip windows, asymmetry, fluid and articulated plan, functional zoning, the sliding of the greenhouse relative to the main volume resulting in an independent volume that appears to float, configuration of the mezzanine balcony and the covered terrace on the ground floor with a glazed wall each Influences of local architecture: gabled roof with tile covering, cladding of facades and the base of the fence with laid river stone Current Condition: Relatively good conservation state at the facade level, with recent modifications that do not majorly impact the stylistic integrity of the building.
Current Condition	Stare relativ bună de conservare la nivelul fațadelor, cu modificări recente, care însă nu au un impact major asupra integrității stilistice a clădirii
Commissioner	Maria and Alexandru Stamatopol
Building Height Regulation	Partial basement + Ground floor + Mezzanine + Attic
Built Area	Approx. 175 sqm
Land Area	Approx. 1760 sqm
Initial Functions	Ground Floor: vestibule, hall and dining room, greenhouse, covered terrace, a corridor, a bedroom, bathroom, restroom, 2 storage rooms, pantry, kitchen, storage room, staircase Mezzanine: bedroom with balcony Attic: bathroom, technical room At ground level: secondary access, restroom, garage Partial Basement: laundry room, cellar, 2 service staff rooms, 2 storage rooms, corridor, and service access
Initial Utility Connections	Electricity, running water, natural gas, telephone
Building Program	Private residential
Construction Value	700 000 lei
Permit	No. 3133/16.10.1935
Protection Status	Included in the Protected Area with historical and architectural value, defined by the Câmpina General Urban Plan (chapter I, point 5.1).

In 1935, Maria and Engineer Alexandru Stamatopol built their home at No. 9 bis Băicoianu Street (now No. 7 Vasile Alecsandri Street), based on architect Ion Boceanu's design. Vila Stamatopol was designed in a local modernist style, resulting in a synthesis of high architectural value. The modernist aesthetic is showcased through horizontal lines, corner and strip windows, asymmetry, a fluid and articulated plan, functional zoning, and the unique positioning of the greenhouse to create a standalone structure that appears to float, blending the interior with the exterior. The blending of nature with the built environment is also seen in the mezzanine balcony and the ground floor's covered terrace, both featuring a glazed wall to protect against the area's strong winds. Local architectural elements include the gabled roof with tile covering and the river stone cladding on the facades and street-facing fences.

The greenhouse on the main facade serves as a key compositional element, and the treatment of the covered terrace as a transitional space highlights the commissioners' special interest in plants and nature. A unique aspect of Boceanu's design is the inclusion of two trees in the ground floor plan. These mature trees, one deciduous and one coniferous, were existing on the site and have been preserved as part of the architectural concept. Additionally, a white-flowered magnolia, reportedly planted by Engineer Stamatopol around 1932-1933, has become a local landmark. Over time, this magnolia on "the street with the magnolia" has inspired residents of Câmpina to plant numerous magnolias in their gardens, perpetuating the symbol of this first and most famous magnolia in the town.

BOERU VILLA

Text by arch. Ștefana Pascu-Nica

Address	1 Decembrie 1918, No.7 (previously, in chronological order Stirbey Vodă, No. 23 / Toma Stelian, No. 5 / Ada Marinescu, No.7 / Prahovei, No.7)
Name	Vila Boeru
Architect	Horia Creangă
Year of Construction	1935
Style	Local-specific Modernism
Style Elements	Modernism: horizontal lines, lack of decoration, functional zoning and its marking on facades (opacity for private spaces and transparency for representative spaces), white facades with a smooth finish, fluid and articulated plan, corner windows, asymmetry, intermediate spaces that connect the interior with the exterior, fully glazed entrance area with panels arranged in an orthogonal grid, enclosed terraces with large glazed areas. Influences of local architecture: gable roof with tile covering and wide eaves, river stone cladding on the base, marking the entrance with wooden posts on a stone base, wooden terrace railing on the main facade.
Current Condition	Below average, with modifications from the original project and degradations caused by lack of maintenance. Uninhabited.
Commissioner	Nicolae N. Boeru
Building Height Regulation	Partial basement + Ground floor
Built Area	260 sqm
Land Area	2703 sqm
Initial Functions	Ground Floor: Entry hall and dining room, 4 bedrooms, bathroom, restroom, kitchen, utility room, 2 storage rooms, 2 corridors, staircase and service access, 2 covered terraces enclosed with large glazed areas, an open terrace, service access. Partial Basement: service staff room, toilet, utility room, laundry room, cellar, a storage room, 2 corridors, service staircase.
Initial Utility Connections	Electricity, running water, sewage, natural gas + water well.
Building Program	Private Residential
Construction Value	520 000 lei
Permit	-
Protection Status	No

In 1935, Nicolae Boeru built a modern home in Câmpina, with spacious rooms and cutting-edge amenities, designed by the architect Horia Creangă. This property was centrally located in the city, merely 100 meters away from Câmpina's former customs house. Presently, the customs building no longer exists, and the neighborhood around the Boeru house has undergone changes due to urban planning in the 1980s and subsequent erratic developments post-Revolution.

Horia Creangă, an advocate of the pure modernist style, crafted a residence infused with strong local influences: it featured a gabled roof with tiled covering and broad eaves, a base clad in river stone, an entrance marked by wooden pillars on a stone base, and a wooden balustrade on the terrace of the main facade. The modernist aesthetic is characterized by the horizontality of lines, absence of ornamentation, functional zoning with distinct facade treatments (opaque for private areas, transparent for public spaces), white facades with a

smooth finish, an articulated fluid layout, corner windows, asymmetry, and a fully glazed entrance with panels in an orthogonal grid. Creangă placed significant emphasis on intermediary spaces that connected the interior with the exterior.

Accordingly, the design included a covered entryway linked to a terrace, resembling a balcony. This terrace extends beyond the base, creating a distinct volume that seems to float. The two terraces on the garden-facing facades of the house enhance the connection to the outdoors, both from communal areas (like the hall and living room) and private spaces (such as bedrooms). Their glazing was likely a functional choice, tailored to the local mountainous climate known for strong winds and heavy rains. These modernist, glass-enclosed terraces serve a similar purpose to the traditional *geamlâc* (glassed-in porch), a feature often seen in local architecture.